

راز و باطنی دانرازی

مه لا عارف مووده ررسی ((بالکی))

کۆمه له به سه رهات و په ند و نامۆزگاریه

راز و نیاز

کۆمهڵه به مهزلهات و پهند و ئامۆزگارییه

دانراوی:

مه لا عارف موده پرپرسی «بالکی»

له دل ده رنای خه مو خه فه تيم
يا شوانی يم بو هاووه ته نيم
هيوای فه بولی له نیوه نه که م

عارف زور پرزه همه تيم
خرمه ت که م به وه ته نيم
بو کور ته پیش که شی نه که م

به ناوی خوای گه‌وره

کورتیه له به‌مه‌هاتی نیاخی خۆم.....

من «موحه‌مه‌د عارف» باوكم مامۆستا مه‌لا «موحه‌مه‌د باقر موده‌پرپرس» كوردستانی (رحمه الله). دایكم خه‌دیجه خاتوون. باوکی شیخ سه‌عید له ساداتی كه‌سه‌زانی سه‌قزه كه‌ئه‌چنۆ سه‌ر مه‌لا «ئه‌بووبه‌ كری موسه‌نیفی چۆری» (رحمه الله) دایکی ئامینه خاتوون له شیخانی مه‌ولانا ئاواى شاقه‌لایه، خوشکی شیخ موحه‌مه‌د سادق. له سالی ۱۳۰۵ هه‌تاوی له دینی بالک له دایک بووم. پینج سالم بووه‌ دایکم له ده‌س داوه‌ له شه‌ش سالییا ده‌سم کردووه‌ به‌ خویندنی سه‌ره‌تایی له بالک. عیلمی نه‌حوو سه‌رفیسم له بالک لای باوكم و فه‌ئیکانی خویندن. وه‌ بۆ باقی خویندنم له‌م دیه‌اتا له‌ خزمه‌ت ئه‌م مامۆستا به‌رێزانا خویندوومه‌. خوا جه‌زایان به‌ خیر باتۆ. له‌ ئێرانا: له‌ بالک مامۆسا مه‌لا باقر، له‌ چۆر مامۆسا سه‌یید عه‌تا، له‌ ئه‌لمانه‌ مامۆسا حاجی سه‌یید بابه‌ شیخ، له‌ ده‌ره‌تفی مامۆسا مه‌لا مه‌حمودی جوانرۆیی، له‌ نئی مامۆسا شیخ حه‌سین. له‌ دوا‌یی یا بوو به‌ مه‌لای نه‌زاره‌. له‌ ئێراقا: له‌ بیاره‌ مامۆسا مه‌لا عه‌بدو‌الکه‌هریم موده‌پرپرس، له‌ خۆرمال مامۆسا سه‌یید عارف هانه‌ سووره‌یی - كه‌ له‌ ئه‌سلا چۆرین. له‌ عه‌بابه‌ یلنی مامۆسا مه‌لا حه‌سه‌ن، له‌ عه‌نه‌ب مامۆسا مه‌لا مه‌حمود کانی به‌ردینه‌یی. له‌ چنگیان مامۆسا مه‌لا عارف. له‌ به‌رزنجه‌ مامۆسا شیخ توفیق، حه‌زهره‌تی شیخی علاء‌الدین و شیخ عوسمان سراج‌الدینی کورێ ئیجازه‌نامه‌یان بۆ نووسیوم. له‌ ئاخرا له‌ دینی بالک له‌ خزمه‌ت باوکما سێ نه‌فه‌ری ئیجازه‌مان وه‌رگرت: من و مامۆسا مه‌لا موحه‌مه‌د بداقی و مه‌لا یوسف له‌ سالی ۱۳۳۰ش، وه‌ باوكم ئیجازه‌نامه‌یی به‌رزی بۆ نووسیوم. وه‌ چونکه‌ به‌ باشی خۆم ته‌سلیمی شیخ سراج‌الدینی بیاره‌ نه‌کرد زۆر دوا‌که‌وتم.

دوا‌ی ئیجازه‌ وه‌رگرتن، بووم به‌ مه‌لای به‌رقه‌لا تا شه‌ش سال. دوا‌یی بووم به‌ مه‌لای نه‌چێ تا ۱۳ سال. وه‌ تا سال و نیوی دوا‌ی فه‌وتی باوكم بووم به‌ مه‌لای باشماخی مه‌ریوان. سالی ۱۳۵۰ به‌ ئه‌مری شیخ سراج‌الدینی بیاره‌ هاتمۆ بۆ بالک به‌ مه‌لایه‌تی. وه‌ ۱۲ سال له‌ بالک مامه‌وه‌ و له‌وی شه‌ش نه‌فه‌ر فه‌قیم ئیجازه‌ دا. وه‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ هاتم بۆ شاری مه‌ریوان وه‌ شه‌ش سال بووم به‌ موده‌پرپرسی عولوومی دینی

مهریوان و دوو سالیس له مه دره سه ی عولوومی دینی شاری سنه. له م مزگه وتانی
 مهریوانا مه لاییم کردووو: مزگه وت هه ورامیه کان، مزگه وت تازاوا، مزگه وت بیلال
 حه به شی. وه تا ئیستا ۱۲ کتیب باوکمان چاپ کردووو و شهش کتیبی تری ئاماده ی
 چاپه. به کۆمه ک خوا له م نزیکانه دا چاپ ئه بن. وه چوار کتیب خۆیشم چاپ بووه
 ۱. ئیسبات شه فاعهت به نه سسی ئایهت. ۲. بازئ له که شف و که رامهت مامۆسا مه لا
 باقر و باوکی. ۳. که له پووری کوردی په نندی پیشینیان. ۴ ده ستووری ری خستی
 مردوو بۆ قه بر که ته لقین و باسی چۆنیه تی پرسه ی باوکمی له گه له. وه ئه م کتیبی
 «راز و نیاز» و ته رجه مه ی ئیسبات ته ریهت دانراوی باوکم به عه ره بی و من
 کردوو مه به فارسی به یه کۆ ئاماده ی چاپن. خوا عاقیه تم به خیر کا ئامین. وه له بهر
 خۆمۆ ئه لیم خوا ی گه و ره هه رچیکم لیکه ی حه قی خۆته، هه رچیکم لی نه که ی
 ره حمی خۆته.

دلا خو کن به تنهایی که از تنها بلا خیزد سعادت آن کسی یابد که از تنها بپرهیزد
 هه موو قۆناغه کانی ژیانم برپوه ته نیا مردنم ماوه به ته مای دۆعای خیری
 ئیوه م. والسلام علیکم

براتان/ موحه ممه د عارف مو درپرسی بالکی ۱۳۸۷/۱/۷ هه تاوی

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای گه وره و میهره بان

داوای یارمه تی هەر له ئەو ئەکەم سەلەوات لەسەر حەزرەتی خاتەم بە قەی گەلای دار تەرزه و بارانی لە بۆ پێشەکی راز و نازم زویر مەبە لێم هەروا لەخۆتۆ ئەبێ بە زاناً، نابێ بە ناشی ئاخر شەهریوەر ئەمانەم نووسی موحەممەد عارف، هۆز مودەررسی خودا بێبەخشە خەتا و تەقسیرم کە بێ بە هاوڕێم ئێتر روو سوورم	بە ناوی خودا دەسی پێ ئەکەم حەمد و سەنای زۆر بۆ خودای عالم لەسەر ئوممەت و ئال و یارانسی دوای ئەو تەو فێق لە خوا ئەخوایم خۆم نەم نویسێوە من کۆم کردووەتۆ هەر کەس تەماشای بکا بە ناشی هەزار و سێسەد هەشتا و دووی شەمس ئەگەر بۆ ناو و شۆرە تەمە پرسی دوای ئەو ئەلیم پیر و فەقیرم تۆشە عەفووی تۆ بۆ رێگە ی دوورم

پێشەکی بۆ هیکایەتی پێشینیان

قورئان پێشەوا و ئیمامی هەموو ئێنسانە بە تایبەت موسوڵمان بۆ راھنمای دین و دنیا، یە کێ لە جوابی سوئالی قەبر ئەو یە کە ئیقرار بکەین بە پێشەوایی قورئان بۆ ئێمە. ئەو کە قورئان باسی ئەکا بۆ ئێمە سێ بەشە: هەوێل لەو سیانە کە موھیمترینی هەموویانە باسی زات و سیفاتی خوا یە کە عیلمی کەلامی بۆ دانراوە، کە خۆلاسی ئەو عیلمە لە سوورەتی «قل هو الله» وەرئەگیرێ. کۆمەلێ لە ئەسحابی پێغەمبەر ﷺ، بە ئیجازە ی حەزرت ﷺ ئەپۆن بۆ سەفەر یە کێکیانی کرد بە گەورەیان کە پێشنوێزیان بۆ بکا. کە هاتنەو پرسیاری بەسەرھاتی سەفەرە کە ی لێ کردن یە کێ لەوانە ی بۆیان گیراوە ئەو بوو وتیان: ئەو گەورەمانە لەم سەفەر لە نوێزا زۆرتر سوورەتی «قل هو الله» ی ئەخۆند. حەزرت لێی پرسی بۆچی وات

کردووه؟ وتی: ئەو سوورەتە لەبەر ئەوە کە باسی زات و سیفەتی خوا ئەکا خوشم ئەوێ و پێم خوشە هەمیشە بێخوێتم. حەزەرەت ﷺ فەرمووی: ئەو خوشەوێستییە بۆ ئەو سوورەتە ئەتخاتە بەهەشت. مەعنای ئەم سوورەتە ئەمە یە کە: «کافرەکان لیت ئەپرسن ئەو موحەممەد کە خوا چیە و چۆنە؟ لە جوابا بلێ: خوا تاک و تەنیا یە، خوا بێ نیازە، هەموو کەس نیازی بە ئەو هە یە، کەسی لێ نەبوو و لە کەسیش نەبوو و کەسیش هاومال و هاوتای نیە». ئەم سوورەتە دوو سیفەت و جودى واتیا ۱. خوا تاک و تەنیا یە ۲. خوا بێ نیازە. سێ سیفەتی سەلبی واتیا ۱. کەسی لێ نەبوو ۲. لە کەس پەیا نەبوو ۳. کەس هاومال و هاوشانی نیە. ئەم پێنج سیفەتە سەر جەمى هەموو سیفەتە گەورەکانى خوا یە. بۆیە ﴿قل هو الله﴾ خۆلا سە ی عیلمى کەلامى تیا یە و لەبەر ئەوە کە ئەم سوورەتە باسی گەورەترین سێ بەشە کە ی قورئان ئەکا. عولەما فەرموویانە: سێ کەرەت ﴿قل هو الله﴾ بێخوێنى ئیحسانى خەتمى قورئانى هە یە. دوو هەم لە سیانە کە لە قورئانا باسی لێ ئە کرێت ئە حکامە. واتە: ئەبێ بزانی نێمە چۆن کار و بارمان بیهین بەرپو و ئەم باسە شەریعەتی ئیسلامى بۆ دانراو و کە هەموو لە قورئان و حەدیس وەرگیراو. وە ئەم شەریعەتە چوار بەشە و پێی ئەلین چوار روبە ی شەرع ۱. باسی عیبادەتە وە کوو نوێژ، رۆژوو، حەج. ۲. باسی موعامەلاتە وە کوو فرۆشتن، سەندن، سەلم، رەهن، نەزر، سولح، قەرز، قازانج بەشە راکەت، وەسیەت، میرات بەش کردن، ۳. باسی نیکاح و تەلاق و ريجعت. ۴. باسی جەنایاتە، وە کوو قەتل و سەرو و دەس شکاندن و تۆلە سەندنى ئەمانە، حەددى زینا و دزى ئەبێ حکومەتی ئیسلامى بە زۆر حوکمى ئەم شەریعەتە ئیجرا بکات. ئەگەر زۆر نەبێ کەس ناچیتە ژیر تە کلیف بۆ یە و تویانە: مەزەب چوارە کوتە ک پێنج.

ئافەرىن کوتە ک بۆ دەست و بردت بۆ مل راکیشان مله‌و‌ر و وردت
کوتە ک لە بهینا نەبێ هەرنابى بێ ئەو حوکمى شەرع هیچ ئیجرا نابى

سێهەم لە باسی قورئان حیکایەتی پێشوە کانە، وە کوو باسی پێغەمبەرەکان ئەکا. ئەم باسە کتییى «قصص الانبياء» ی بۆ دانراو و کە بە تاییەتی باسی

پیتغه مبه ره کان ئە کا وه باسی پیتغه مبه ره کان باسی خراپکاریشیان له گه لایه. بۆ نمونه باسی موسا و هاروون «له سهریان بێ سهلام» باسی فیرعه ون و نه مرو دیان له گه لایه، بۆ ئە وه که له چاکه کان ده رس و مۆجگاری وه رگرین و له خراپه کان عیبه رت و نه فرین. یا حیکایه ت وه باسی داهاتوو مان بۆ ئە کات بۆ ئە وه که ئیمانمان پێی بێ و بترسین. وه کوو مردن و زیندوو بوونه وه، سوئال و جوابی قه بر، قیامه ت، حه شر، نه شر، حیساب و کیتاب، به هه شت و جه هه ننم، پردی سیرات، تۆله سه ندنه وه بۆ هه موو گیاندارێکی سته م لێ کراو.

جا منیش به چاولینگه ری قورئان به گویره ی زانین و توانینی خۆم چه ن حیکایه تیکم له گرا نووسیوه و ناوم ناوه «راز و نیاز» به نیازی ئە وه که هه موومان ته ماشای که ی ن و مۆچیا ری و عیبه رت ی لێ وه رگرین با نه بێ به باسی ئە و کابرا که وتی: باو کم حیکایه ت خوانی باش بوو، وتیان: گوئیان لێ ئە گرت؟ وتی: نه وه لا، وتیان: جا به کار چی ئە هات.

خودای ته عالا له قورئانا فه رموویه تی «موژده بده به و عه بدانی منه که گوێ ئە گرن بۆ هه موو قسه یه ک و ئە که ونه شوین ئە و یانه که چاکتره». وه کوو ئە مانه م نووسیوه کتییکی تریشم کۆ کردوه تۆ به ناوی «که له پووری کوردی» که پره له په ندی پێشینیان و هه ردووکیان بۆ مۆجگاری و عیبه رتن. سه لام له وانه گوێ ئە گرن بۆ حه ق دوورن له ریا و له درۆ و ناحه ق

حه زه رته ی سوله یمان سه لامی له سه ر بێ به هۆردوویی زۆرۆ له جیه کا خستبووی میلوره یه رانه کوله یه کی گرت به ده میۆ و به دیاری بردی بۆی، حه زه رته ی سوله یمان فه رمووی: من به خۆم و ئە م هه موو هۆردووه چی بکه م له م رانه کوله ی تۆ؟ میلوره که وتی: لێم بووره:

هه رکه س به گویره ی ده سه لاتی خۆی دیاری ئە نیرێ له بۆ گه وه ی خۆی
منیش هه رئه ونه ده سه لاتم هه س ئە مێشه زۆره بۆ که سی بێ ده س

عارفی هه ژار وه ک ئه و میلووره مه عزه رت ئه کا ئه لئ لیم بووره
 نه م توانی خزمه ت که م به وه ته نم پاسه بانئ ب م بو ها وره سه نم
 نه م که م و کورته پیشکشی ئه که م چاوهر وان قه بوول له ئیوه ئه که م
 نه م کتینه وا له بهر ده ستاندا ۲۶۶ به سه رهاتی له خو گرتوو له چوار به شا،
 به شی ئه ووول که له ئایه ت و ته فسیر وه رگیراوه ۱۵ حیکایه ته، به شی دووه می که
 له هه دیس وه رگیراوه ۳۳ حیکایه ته. به شی سیهه می که له فه رمایشی عوله ما
 وه رگیراوه ۱۰۸ حیکایه ته. به شی چواره می که ده ماوده م بیسراوه و پئی ئه لئین
 ته واتور ۱۱۰ حیکایه ته.

به‌تی هه‌وه‌ل که له ته‌فسیر وەرگیراوه

«۱»

لوقمانی حه‌کیم

لوقمانی حه‌کیم کوپری باعورا کوپری ناحوور کوپری تاروخ باوکی حه‌زهره‌تی ئیبراهیم بووه، که له سالی دووه‌مه‌ی پاشایه‌تی داووددا لوقمان له دایک بووه و هه‌زار سال عومری بووه له ئاخ‌ر عومریدا به‌ خزمه‌تی حه‌زهره‌تی یونس گه‌یسوه. حه‌کیم بووه و پیغه‌مبه‌ر نه‌بووه، جارێک شه‌و له‌ خه‌وا بانگیان لی کردووه و وتووێانه حه‌ز نه‌که‌ی بته‌که‌ین به‌ خه‌لیفه و قازی خوا له‌سه‌ر عه‌رزا که حوکم که‌ی له‌ به‌ین خه‌لکا؟ نه‌لی: نه‌گه‌ر به‌ مه‌یلی خۆم بی حه‌ز له‌ ئیستراحت نه‌که‌م، حه‌ز له‌ به‌لا ناکه‌م، خوا خۆی ئیختیاری حاکمی من نه‌کا و به‌ سه‌ر و مالۆ حازرم بو ئیتاعه‌ی و نه‌بیسم و نه‌زانم خوا کۆمه‌کم نه‌کا و نه‌پارێزیت. مه‌لانیکه‌یه‌ک دووباره‌ که‌ ده‌نگه‌که‌ی نه‌بیست و ره‌نگه‌که‌ی نه‌نه‌ینی وتی: بۆچی قبوولی حاکمی ناکه‌یت و به‌ به‌لای نه‌زانی؟ وتی: حاکمی زۆر سه‌خته و تاریکی و به‌لا و رۆژ ره‌شی زۆر له‌ هه‌موو لانیکه‌وه‌ رووی تی نه‌کا، نه‌گه‌ر عادل بی نه‌جایه‌سی و نه‌گه‌ر زالم بی ریگه‌ی به‌هه‌شتی هه‌له‌ کردووه. ئینسان له‌ دونیادا زه‌لیل و ژیر ده‌س بی باشته‌ له‌وه‌ که‌ گه‌وره‌ بی و خه‌لک له‌ ژیر ده‌سیا بی و لێ رازی نه‌بن. هه‌ر که‌س دونیای خۆشتر بویت له‌ قیامه‌ت تووشی به‌لای دونیایی نه‌بی و قیامه‌تی له‌ ده‌س ده‌ره‌ته‌چی. مه‌لانیکه‌که‌ له‌ جوانی جوابه‌که‌ی سه‌ری سوپما! لوقمان خه‌وی لی که‌وت که‌ خه‌به‌ری بووه‌وه‌ خوا حیکمه‌تی پی‌عه‌تا کردبوو و تووپیژی با حیکمه‌ت نه‌کرد و بوو به‌ وه‌زیر و کۆمه‌کی حه‌زهره‌تی داوود «سه‌لامی خوا‌یا له‌سه‌ر بی». پیاوی تووشی بوو له‌ حالێکدا که‌ حیکمه‌تی به‌یان نه‌کرد وتی: تو فلا ده‌شوانه‌ که‌ نه‌بوویت چۆن گه‌یته‌ ته‌م ده‌ره‌جه‌؟ وتی: به‌ سێ شت ته‌م ده‌ره‌جه‌م پی‌درا: ۱. راستی له‌ وتندا ۲. خه‌یانه‌ت نه‌کردن له‌ ته‌مانه‌تدا ۳. ته‌رکی کاریکم نه‌کر که‌ مه‌به‌ستی منی تیا نه‌بووی. له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌ خوا عیلم و عه‌مه‌ل و عه‌قل و فه‌هم بو ئه‌وه‌ یه‌ک خستبوو به‌ «لوقمانی حه‌کیم» ناو بانگی ده‌رکرد.

XX

《 乙 》

وه ڪوو ئيشارهه قورئانه له سوورهه نه حل ئايه ته ٩٥ ئهفه رمي: «ژني بوه كه هه موو رږڙي تا ئيواره خوري رستوه، ئيواره دووباره كردويه تو به خوري ئيتر هيچ كاتي گئوله يي به ني نه بوه بيكا به وسله»، جا ئه مه ته مسيله بو كه سي چا كه يي بكا خوي چا كه كه ي له خوي تيك بدا، وه ڪوو ئه مه عياده ت كات و راي تيكهل كات، يا چا كه له گهل خه لكا كات و منه ت به سه ريانا كات يا بيكوليئيتو. مه سه له ن ڪابرايي رايي دداني ئيشابوو چوبوو بولاي ددان كشي و بوي كتشا. دوايي ئه و نه له

مه جلیسا کولانیو که نهو رۆژه باش فریات که و تم ددانه کهم بۆت کیشا نهونه دلی
 نازاری پی نه گات نه لی ددانیکت به ئیشو بۆ کیشاوم ئیسه بی بی ئیش دوو ددانم
 بکیشه و مه یکولینه رو. نه مه یه که مه شهووره نه لین: ریشه که ی کردو به خوری.

(۳)

به سه رهاتی هه زه تی مووسا و خضر

به حیکایهت له هه زه تی مووساوه نه یگیرنو که له دوای تیاچوونی
 فیرعهون و دارودهسته که ی به نی ئیسرائیلیه کانی کۆ کرده وه و خوتبه یی عه جابه یی بۆ
 خۆندن که گوی گره کان هه موویان هاواریان لی به رزه وه بوو، هه موویان له جوانی و
 ورده کاری مه عناکه ی سهریان سوڤمابوو. یه کئی له گه وه ره کان به نی ئیسرائیلی وتی:
 نه ی مووسا که سنی بیی له سه ر ئه رزا له تو زانتر بیی؟ مووسا عليه السلام فه رمووی: وا
 نازانم له خۆم له سه ر ئه رزا زانتر بیی. بازئ نه لین نه مه به خه یال به دلپا هاتووه وه
 به دهم نه یوتووه. خوای ته عالا دوای نه وه وه حی بۆ نارد که له «مجمع البحرین»^۱
 بهنده ییکم هه یه که زاینی تایه تیم به و داوه، له گه ل یه کئی له دۆسته راسته قینه کانتا
 برۆ بۆ لای و ماسی برژاو له گه ل خۆتا ییه که نهو ماسیه جینگه و ریگه ی نهو
 پیاوه ت نشان نه دا. بازئ نه لین هه زه تی مووسا «سه لامی له سه ر» چهن پرسیا ری
 کرد له خوا، خودایش جوابی داوه: س ۱: کام له بهنده کانت له هه موویان به لای
 تووه خۆشه ویستره؟ ج: نه ویانه که هه میسه ناوی من نه با و منی له بیر ناچی. س ۲:
 کام له بهنده کانت عادل تره؟ ج: نه ویانه حوکم به حه ق نه کات و ناکه ویته شوین
 هه وای نه فس. س ۳: کامیان زانتره؟ ج: نه ویانه که نه گه ری له هه رکوی زاینیکی
 ده سه که وئ به لای خه لکو، یینتی بۆ لای زاینه که ی خوی به شکو که لیمه یه کی
 ده سه که وئ که شاره زایی کا بۆ ریگه ی هیدایهت یا لایدا له کاریکی خراب.
 هه زه تی مووسا عه رزی خوای کرد: خوایا نه گه ره له بهنده کانتا که سنی هه یه که
 عالم تر بی له من پاسپاردم بکه بۆ لای. خوا فه رمووی: ماسیه ک برژاو بنی ناو
 تۆشه به ره یی له هه رکوی ماسیه که نه ما نهو زانا وا له ویا. وتی: به ره فیه جوا نه که ی
 وه ختی ماسیه که نه ما خه به رم به ری. ده سیان کرد به روین. (ئیرۆ نه پۆینه وه سه ر

هوهول باسه که) ئەی موحه مەد بیر کەرۆ که چۆن موسا وتی به شاگردە کە
 کەوا عەبدی خوا بوو، یانێ یووشەعی کوپی نوونی کوپی ئیبراهیمی کوپی
 یوسف «لەسەریان بێ سەلامی خوا»: هەمیشە ئەپۆم ناویسم هەتا ئەگەمە جێگەیی
 کە پێی ئەلین «مجمع البحرين» کە بەحری رۆم و فارس لەویا تیکەل ئەبن تا
 ئەگەمە لای ئەو پیاو زانا. یا ئەپۆم زەمانێ دوور و درێژ تا هەشتا سال. واتە بە هیچ
 جوړی دەس لەم سەفەرە خێرە هەلناگرم تا ئەو زانا پەیا ئەکەم. پرسی لە یووشەع:
 هاوڕێیم ئەکە ی کە بە دواي ئەو پیاوە سالحا بگەڕێن؟ یووشەع وتی: هاوڕێی و
 رەفییقی تۆ بە نێعمەت ئەزانم. لە دواي ئەو یووشەع چەن نائیک و ماسییە ک
 برژاوی هەلگرت، کە گەیینە ئەو شوێنە کە پێیان ئەوت «مجمع البحرين» لەسەر
 بەردیکا لەلای کانیکا دانێشتن. موسا خەوت یووشەع لە ئاو ئەو کانیه دەسنوێژی
 گرت. ئاوی دەستی تکا بە سەر ماسییە کەدا کە ئاوی حەیات بوو، دەس بە جێ
 ماسییە کە زینوو بوووە وە و خۆی خستەو ئەو بەحرە کە. یووشەع لەم کارەساتە زۆر
 سەرگەردان بوو. موسا خەبەری بوووە وە و خەبەری لە حالی یووشەع و ماسییە کە
 نەپرسی، مل رێگە ی گرت لەبەر ئەو کە زۆر عەجەلە ی سەفەرە کە ی بوو ماسییە کە
 و خۆیانی لەبەر چوو بوووە، ماسییە کە رێگە ی بەحرە کە ی گرتەبەر چوو ئەو
 ئاو کە بۆ هەر کوێ ئەپۆی ئاو کە بە سەر یۆ وە ک تاق ئەوێستا و زەویە کە و شک
 ئەبوو کە لەویا موسا و یووشەع تی پەڕێن. موسا وتی بە شاگردە کە ی: خواردنی
 چاشتمان بۆ بێنە با بێخۆین خۆ وەختی چاشت هاتوو و برسێمانە. قسە ی ماسییە کە
 کەوتە بیری و وتی بە موسا: لەبەر ئەو وەختە کە ئیسراحەتمان کرد لەسەر
 بەردە کە لای کانیه کە من لە بیرم چوو قسە ی ماسییە کەت بۆ بکەم کە س لەبیری
 نەبردمۆ کە بۆتی بەیان کەم شەیتان نەبێ، کە لە بیری بردمۆ ماسییە کە بۆ هەر کوێ
 ئەپۆی چۆل ئەبوو لە ئاو و و شکی پەیا ئەبوو. موسا وتی: قسە ی ئەو ماسییە ئەو تە
 کە ئێمە بە شوێنا ئەگەڕێن چونکە خوا وەحی بۆ ناردم کە ئەم ماسییە رانماییت
 ئەکات بۆلای ئەو کە سە کە ئەگەری بە شوێنا. دواي ئەو گەپانۆ بە شوێن پێکان
 خۆیا نا بەو شوێنا رۆیین تا گەیینە ئەو شوێنە ماسییە کە چوو بوو ئەو بەحرە کە وە،
 پردی پان و وشکیان چاوی کەوت لەویۆ هاتنە ئاو بەحرە کە لەویا بەندەیی لە
 بەندەکانی خاویان پەیا کرد کە خوا ئەفەرمی: بەومان داو بەخششێکی گەورە لە

تەرەف خۆمانۆ که وه حی و نبوو ته به قهولی ئەوانه که به پیغه مبهری ئەزانن یا عومری درێژه به وتهی ئەوانه که به پیغه مبهری نازانن، وه ئەومان فیر زانیی کردوو له تایه تیه کان خۆمانه و کهسی تر نایزانی مه گهر کهسی ئیمه تالیمان کردبێ.

ئەگێرنه وه که وهختی گه یینه ئەو جیگه هه زه تهی خدر (خضر) له به حره که دا پالی دابوو و به کراسه کهی خۆی داپۆشی بوو. موسا سه لامی لی کرد و خدر سه ر خۆی لا برد و جوابی سه لامه کهی داوه و وتی: تو کیی؟ وتی: من موسام، پیغه مبهری به نی ئسرائیل. حق ته عالا ده ستووری پنداوم که ماوه یی ره فیق تو بم و شتی له تو فیر بیم. له جوابا وتی: کهسی بلێ من پیغه مبهری ساحب شه ریعه تم چۆن له کهسی تر فیر ئەبێ! که وتوو یانه پیغه مبهری خوا ئەبێ عالم تربی لهوانه که ئەروا بۆ لایان له و شتانا که هیتاویه تی له ته ره ف خوداوه له ئوسوول و فرووعی دینا. هه زه تهی موسا فه رمووی: تو عیلمی جیاوازت هه به نیجازه ئەدهی که من بیم به شویتا له سه ر ئەم شه رته که فیرم کهی له و عیلما که تو یان فیر کردوو؟ عیلمی که ری خیری پی بدۆزینه وه؟ هه زه تهی خدر فه رمووی: هیچ وهختی ناتوانی خۆت راگری له و کارانا که من ئەیکه م. موسا فه رمووی: بۆچی ناتوانم سه بر بکه م؟ هه زه تهی خدر فه رمووی: له به ر ئەوه تو ساحب شه ریعه تی ری تی ئەچی که له منۆ ره فتاری ده ر کهوی که به زاهیر ناشیرین و ناپه سه ند بی و تو حیکه مه ته کهی نه زانی و خۆت بۆ رانه گیر، چۆن خۆت بۆ راگیر ئەبێ له شتیکا که عیلمی تو ی پی رانه گه ییوه؟ موسا وتی: خودا مه یلی بی زوو به زوو منت چاو پی ئەکه وی به خۆرا گر له وانا له تو وه چاوم پی ئەکه وی و نافه رمانیت نا که م له هیچ کاریکا. «خضر» وتی: ئەی موسا ئەگه ر ئە که ویته شویتم ئیتر له من مه پرسه له وا که تو به خرابی ئەزانن تو ریگه دروسه کهی نازانی تا خۆم بۆت به یان ئە که م به جۆری که به باشی حالی بی. موسا ئەمه یه قه بوول کرد و هه ردوو پیکه وه ری که وتن و یوشه ع که وته شویتیان به قه راخ به حره که دا رویشتن تا گه یین با که شتی له سه ر نشینه کانی دا وایان کرد که سواریان که ن له هه وه لۆ سواریا د

کردن تا خدریان ناسی ئیتر سواریان کردن به ته‌عزیمی زۆرۆ. وه‌ختی چوونه ناو شتییه‌که، (حه‌زهره‌تی خضر) چهن ته‌خته‌یه‌کی لابرد مووسا وتی: تۆ چۆن ئەم شتییه کون ئە‌که‌ی ئاوی تی بجی و سه‌رنشینه‌کانی غه‌رق بن؟! تۆ کاریکی ییرین و ناپه‌سه‌ندت کردووه که به سه‌ر دلائۆ گرانه! خدر وتی: ئە‌ی پیم نه‌وتی ناتوانی خۆت راگری له ره‌فیقی منا. مووسا وتی: بم‌به‌خشه که له بیرم چوو خت گیریم لی‌مه که به‌بۆنه‌ی ئەم نافه‌رمانیه‌وه که کردوومه.

دوا‌ی ئە‌وه له که‌شتیه‌که هاتنه ده‌روهه‌ ره‌وین تا که‌یشتنه‌ دیی له قه‌راخ به‌که‌دا کۆمه‌لی منالان که‌مه‌یان ئە‌کرد کورپیکی جوان‌خاس و بالا به‌رز له ناویانا ر که‌خه‌تی سه‌وز به‌ پشتیه‌وه بوو مووسا و خدر ئە‌ره‌وین تا که‌یین به‌و مناله. خدر گی کرد بۆ په‌نای دیواری و له‌وی مناله‌که‌ی کوشه‌ت! مووسا وتی: بۆچی ئە‌و له‌پاکه‌ بی‌گونا‌هه‌ت کوشه‌ت خۆ که‌سی تۆی نه‌کوشتووه؟ کاریکی ناپه‌سه‌ندت رد خضر وتی: ئە‌ی پیم نه‌وتی تۆ ناتوانی ره‌فیقی من بکه‌ی و خۆت بۆ اگیری!. من و تۆ ئە‌بی له‌یه‌ک جیا‌وه‌بین به‌ که‌لکی ره‌فیقی ناییت. مووسا وتی: ای ئە‌م که‌رته‌ ئیتر تۆ ره‌فیقی من مه‌که ئە‌گه‌ر نافه‌رمانیم کرد ئیتر بوو به‌ عزه‌ره‌ت له ته‌ره‌ف منۆ که‌ دوو را نافه‌رمانیم کردووه. له‌حه‌دیس‌ا هه‌یه ئە‌گه‌ر وسا‌خۆی را‌گرتایی زۆرتر عه‌جایه‌باتی چاو‌پی‌ئه‌که‌وت. هه‌روا ره‌ویشن تا یونه‌لای ئە‌هلی دیی که‌ ناوی ئە‌نتاکیه‌ بوو به‌ ده‌وریا‌حه‌سار ک‌شابوو ئە‌هلی ئە‌و به‌ وه‌ختی شه‌وه‌هات ده‌روازه‌ی دیکه‌یان ئە‌به‌سه‌ت و بۆ که‌س نه‌یان ئە‌کردۆ تا بانی. نو‌یژی شیو بوو که‌ مووسا و خدر که‌ییننه ئە‌و دییه‌ که‌ره‌کیان بوو بچه‌ ناو که‌ که‌س در‌گای بۆ نه‌کردنۆ دا‌وای خۆراکیان لی‌کردن وتیان: ئیمه‌ لیرا غه‌ریبین برسیمانه که‌ جی‌مان ناکه‌نۆ بیینه‌ ناو دی‌بازی خۆراکمان بۆ بنیرن. خۆ‌دزکیان کرد می‌وانداریان بکه‌ن. شه‌و به‌ برسی له‌ویا مانۆ به‌یانی چوونه‌ ناو دیکه‌ چوونه‌لای راری که‌ لارۆ بو‌وبوو نزیک بوو بکه‌وئ له‌ دوا‌ی ئە‌وه‌ خدر راسی کرده‌وه وسا‌وتی: ئە‌م دییه‌ ئی‌واره جیی ئیمه‌یان نه‌کردۆ خۆراکیان پی‌نه‌داین تۆ بۆچی

دیواره که یان تازه نه که یتو نه گهر مه یلت بوایی کریت لی وه رنه گرتن. خدر وتی:

نمه ته وه ختی جیا بونه وه ی من و تو.

دوای سنی که رت نافه رمانی منت کرد. خه بهرت پی نه دهم له مه عنای نه وانه که خۆت بۆرانه گیرا و له زاهیری نه و ئینکاریت نه کرد، نه و که شتییه که کونم تی کرد مالی ده فه قیر بوو پینجیان بی چاره و بی کاره بوون پینجیان کاریگه ری که شتییه که بوون له به حرا کاریان نه کرد گهره کم بوو که شتییه که عه یبدار کم له بهر نه وه که له بهرده میانا حاکمی زالم بوو ههر که شتییه ساق بوایی داگیری نه کرد له ساحتییه که ی له بهر نه وه عه یبدارم کرد که نه و زالمه نه بیا و نه و ده نه فه ره فه قیره بی بهش نه بن. نه ممه نه و کورپه که من کوشتم باوک و دایکی ئیماندار بوون و ئیمه ترساین له وه که به بۆنه ی نه و منالۆ تووشی بی باکی له گوناھ و تووشی نا سوپاسی نیعمهت بین له بهر مه حه بیته نه ولاده که یان گهره کمان بوو که خوای گه وره نه و مناله بگۆرئ به منالی باشر و پاک و ته میز له گوناھ و نزیکتر له به خشش و میهره بانی یا له گه ل دایک و باوکیا. نه گیرنۆ که خوای گه وره کچیکی پندان له جینی نه و کورپه که شووی کرد به پیغه مبه ری که حه فتا پیغه مبه ر له نه ته وه ی نه و کچه په یا بوون. نه ممه دیواره که راسمان کردۆ مال دوو منالی هه تیو بوو که ناویان نه سر و موسریم بوو کورپه کوژیا ویش ناوی خه سیوم بوو وه نه و دوو هه تیوه وان له و شارا و له ژیر نه و دیوارا خه زینه یه ک هه یه که مال نه و هه تیوانه یه نه گهر نه و دیواره لاچروایی خه زینه که ده رنه که وت و خه لک نه یبرد. باوکی نه وان پیاوئ سالح بووه پینان و تووه کاسخ. نه لین نه و کاسخه باوه گه وره ی حه وه ته میان بووه خودای ته عالا له بهر خاتری نه و پیاووه سالحه چاودیری نه وانی کردووه. په روه رد گارت گهره کی بوو نه و دوو هه تیوه گه وره بن و عه قل په یا که ن و خه زینه که ی خۆیان ده ربینن. نه م کاره ساته که کردم به خششی بوو له ته ره ف په روه رد گارتۆ و نه م کارمه له خۆمه وه نه کردووه به لکووه به فرمانی حه ق ته عالا کردم که ویستی خه زینه که بگاته وه ده س خاوه نی. بازی نه لین نه و خه زینه ته لا و نوقره بووه. بازی تر نه لین کیتی عیلمی بووه. وه مه شهو رتر نه وه ته که له وه حی بووه له ته لا لئی نو سراوه:

بسم الله الرحمن الرحيم

۱. عه جايب ئەمىنم لەو کەسە کە ئىمانى بە قەزاو قەدەر ھەيە چۆن بۆ بە لا غەمگىن ئەبى.

۲. عه جايب ئەمىنم لەو کەسە کە ئىمانى بە رازقى خوا ھەيە بۆچى خۆى ئەونە مانوو ئەکا بۆ رزق.

۳. عه جايب ئەمىنم لەو کەسە کە بڕواى بە مردن ھەيە چۆن دل خۆش ئەکا بۆ ڕابواردن.

۴- عه جايب ئەمىنم لەو کەسە کە بڕواى بە قىامەت ھەيە چۆن لە قىامەت غافل ئەبى.

۵- عه جايب ئەمىنم لەو کەسە کە ئالووگۆرى دۇنيا و ئالووگۆرى ئەھلى دۇنيای چاواھاتىو چۆن دل ئەبەستى بە دۇنياو. لا اله الا الله محمد رسول الله. ئەمە ھەقىقەتى ئەو ھەيە کە نەت توانى لە سەرى سەبر بکەیت و خۆت راگرى. ئەگىر ئۆ لە دواى ئەو ھەزەرەت موسا و خدر خواحافىزىان لە ھەيە ک کرد و ھەريە ک رۆيتۆ بۆ مەنزىل خۆيان.

لە تەفسىرى «بىضاوى» نووسراو ھەيە ئەم بەسەرھاتى موسا و «خضرە»

چەند فايدهى ھەيە: ۱. ئەبى ئىنسان بە زانىنى خۆى بايى نەبى و پەلە نەکا لە ئىنکاری شتىکا کە خۆى باش نایزانى بەشکوو سىرپرېكى تىبايى کە ئەم ئاگای لى نەبى.

۲. ھەموو ھەخت خۆراگرى بىى بۆ فېر بوونى ئەو ھەيە کە نایزانى و خۆى زەلیل کا لە بەردەس مامۇستایا و ئەدەبى زۆرى لى بکا لە وتارا و ھەکوو ھەزەرەتى موسا لە گەل

ھەزەرەتى خدر. ۳. ئەبى خەتاکار ئاگادار بکات لەسەر خەتاكەى و عەفووى کا، تا

زەرەرەكەى بۆ مەعلوم ئەبى دواى ئەو ھەيە تەركى كات. و ھە دووبارە لەو تەفسىرا

نووسراو لە بارەى ئەو دىو ھەيە خۆدزكئيان کرد لە ميوانداری موسا و خدر کە

ئایەتە کە ئەفەر موى: ﴿فَأَبْأَا أَنْ يُضَيَّفَهُمَا﴾ خۆدزكئيان کرد لە ميوانداریان. وتیان

ئەم ئایەتە تا ماو ھەدناوى ئیمە لە ناو خەلکا ئاشکرا ئەکا چوون بۆلاى کاتى

و ھەي و ئەوانە کە قورئانیان ئەنووسیۆ، وتیان ئیمە بارى و شترى تەلا و جەواھىرتان

پى ئەدەین ئیو «أَبْأَا» مان بۆ بکەن بە «أَتُوا» واتە چوون بە پیشوازىیانۆ بۆ ميوانداریان.

.....

ئەوانە كە قورئانیان ئەنوسییۆ وتیان دونیامان بۆ بكەن بە تەلا «آبۆ» ناكەن بە «آتو»
 قورئان خوا زامنیەتی تا ئاخىر زەمان حەرفىكى ناگۆرێی. خوا گەرەكى بوو دونیا
 تەواوكا تا قورئان مابى تەواوى ناكا. هەر كەسێ قورئان بزانی لەبیری ئەچیتۆ
 ئەوەشە كە نووسراوە مەحووی ئەكاتۆ جا دونیا وێران ئەكا كەوابى ئەبى قورئان
 حاكم بى تا دونیا ماوه.

قورئان پى شەواى ئەهلى ئیمانە بو دین و دونیا ئەو رابەرمانە
 با تەككار بى لە بۆ هەموومان خوا تاوان لا با لە سەر هەموومان

«٤»

بەسەرھاتی قاییل و ھابیل

تەرجه مەى تەفسیری حوسەینی سوورەتى مائیدە ئایەتى ۳۰ تا ۳۶: «ئەى
 موحەممەد بىخۆتەرۆ بەسەر ئەهلى کىتابا خەبەرى دوو کۆرە كەى حەزەرە ئادەم،
 قاییل و ھابیل، بەراستى و دروستى. بەسەرھاتی ئەوان بە کورتى ئەمەىە كە حەوا
 بیست و یەك سكى كۆر و كچى کردووه. بیستیان دوانە بوون، یەك كۆر و یەك
 كچ و حەزەرەتى شیس كە پێغەمبەر بووه تەنیا خۆى لە سكى حەوا پەیا بووه. كا
 گەورە ئەبوون بە شەرعى حەزەرەتى ئادەم «سەلامى لەسەر» كچى هەر سكىكى بۆ
 كۆرى سكىكى تری ئەشیا. ئەو كچە كە لە گەل قایىلا بە یەكۆ لە داىك بوون ناوى
 ئەقلىما بوو زۆرىش جوان چاك بووه و ئەو كچەى كە لە گەل ھابىلا لە داىك بو
 ناوى لیونا بووه و زۆر جوان خاس نەبووه. كە پێگەیین حەزەرەتى ئادەم ئەقلىما
 دیارى كرد بۆ ھابیل. قاییل لەم حوكمە سەرپێچى كرد و وتى: خوشكى م
 جوانترە و لە گەل من لە سك داىكا بووین بۆ من باشترە. ئادەم وتى: حوكمى خو
 بەم جۆرە یە ئیختیارى ئیمەى تیا نیه. قاییل تەسلىمى نەبوو وتى: تۆ ئەوت لە م
 خۆشتر ئەوئ بۆیە ئەویانە جوانە ئەیدەى بەو. ئادەم فەرمووى ئەگەر بلاوە بە م
 ناكەى ھەریە كئ لە ئیوہ خیرئ بكەن خیرى ھەركامتان قبول بوو ئەقلىما بۆ ئەوتان
 وەكوو ئایەتە كە ئەفەرەمۆئ ھەركەس بە خیرئ خۆیان لە خوا نزىك كرد و ھابى
 حەواندار بوو مەرئ قەلەوى بوو كە زۆرى خۆشەویست. ھىتای بردیە سەر كیو

نیه تی هانی و وتی: نه گهر خیری من قبول نه بی تهر کی نه قلیما نه کهم. قابیل که کشتو کالی بوو دؤنمی گهنمی کهم دانی هانی نای به سهر کتو یکو ههر له ویا له بهر خو یو نه یوت: خیری من قبول بی یا نه بی من ده سبه ردار خوشک خو م نابم.

ئینجا خیر له یه کتکیان که هایل بوو وه رگیرا، بهم جوړه که ئاورئ بی دوو کهل له ئاسمانو هاتوو مه ره کهی قووت کرد نه وی تریان خیره کهی قبول نه بوو و ئاور نه هات به لایا قابیل دلی پر بوو ئاورئ رقه بهری و حه سوودی چاوی عه قلی کوپر کرد. قابیل وتی به هایل قه سهم به خوا نه تکوژم له بهر نه وه که خیره کهی تو قبول بوو و خیره کهی من قبول نه بوو. هایل وتی: خوا ههر له و که سانهی خیر قبول نه کا که له خوا نه ترسن، نه گهر تو دهس دریژی بکهی بو کوشتنی من، من دهس دریژی ناکه م بو کوشتنی تو من له خوا نه ترسم که په روه ردگاری هه موو عاله مه. ههر چهن هایل قه وی تر و به شه و که ت تر بوو خو ی کز کرد، هایل وتی: من نه مه وی تو گه رییتو بولای خوا به گونا هی منیش و خو یشتو که بی بهی له گهل خو تا. وه نه میشه موافق ئیراده ی خوا بوو ئیرت تو نه بی به جه هه ننمیه کی هه میشه یی و سزای جه هه ننم سزای نه و زالمانه یه که قه تل نه کهن. قابیل نه فسی هه لینا بو کوشتن برا کهی و کوشتی. وه ختی قابیل نه یویست برا کهی بکوژی نه یه زانی چونی بکوژی. شه یان له شیوه ی به شه ریکا خو ی نیشان دا، بالدارئ به ده سیو بوو سهری بالداره کهی نا سهر به ردیکوو به ردئ تری مالی به سهریا و مرد. قابیل سهری کرد تا وه ختی هایل سهری نابوو سهر به ردئ خه و تبوو به ردیکی مالی به سهریا و کوشتی و له دوا ی نه وه زهره رمه ندی هه ردوو دنیا بوو. زهره ر دنیای نه وه بوو که مه هتووک و بی حورمه ت بوو. ته نیا کهوت و کهس له گه لیا ئاشنایی نه نه کرد. زهره ر قیامه تی نه وه بوو که نیوه ی عه زابی جه هه ننم بو نه وه که یاسای قه تلی دامه زراند.

دوا ی نه وه قابیل نه ی نه زانی چی بکا له هایل. پیچای له کراسیکو تا چل شه و گرتی به کولیو بو ههر کوئ نه پویی به ریوایه تی «ابن عباس» تا سالی ههر به کولیو بوو تا بو گه نی کرد دورنده و تهیر و تیور چاودیریان نه کرد که دینئ و بیخون. دوا ی نه وه خوا قالاویکی نارد که قالاویکی تری کوشتوو به دهنوکی و پای چالینکی کهند و لاکی قالاوه کهی تی خست و دایپو شی. قابیل وتی وای بو

من، که نه مزانی وه کوو نه و قالاوه بم له داپۆشین براكه ما. قابیل بهو جۆره براكه ی داپۆشی به خاک له دواى نهوه زۆر په شیمان بوو لهوه که نهو مودده ته براكه ی ناکۆلی و لهوه که دایک و باوکی عاجز کرد و نهوان ته به پرایان لى کردوه، لهوه که هه موو له شی ره شو بوو. دهنگیکى ئه بیست ئه یوت: تا ماوی ههر له ترسا به. دواى نهوه قابیل بو ههر کوێ ئه پۆیی ئه ترسا لهوه له کوتوپرا یه کێ په یا بێ و بیکۆژی. له ئاخرا کوپى کوپى له نهوه ی خۆی کوشتی. به سه به یی ئه م قه تلۆ. خودا خۆی ئه فهرموی: حوکمان نووسی به سه ر به نی ئیسرا ئیلا ده رکه سی به ناحق که سی بکۆژی بێ قیساس و به یی فساد له سه ر ئه رزا وه کوو نهوه وایه عاله می کوشتی. فسادى سه ر ئه رز که کوشتن حه لال نه کا سی شته ۱. جه رده یی «ریگرتن»، ۲. کوفر کردن، ۳. زینا کردنی ژنی شووی کردبێ یا پیاوی ژنی هینابی وه هه رکه س بێ به سه به ب مانه وه ی که سی و تیا نه چوونی بهو جۆره که له قیساس عه فووی کا یا مه نعی کا له قه تل یا رزگاری کا له تیا چوون، وه کوو نهوه وایه ک بووبی به سه به ب بو ژیا نی هه موو ئینسانى. مه به ستی ئه م ئایه ته ترساند نامه له کوشت و کوشتار و هه لئانمانه بو مانه وه ی ژیا نی ئینسانى.

«۵»

شه دداد

۵- ته رجه مه ی ته فسیری حوسه ینى سووره تی «الفجر» ئایه تی ۵ و ۷ ته فهرمو: «ئه ی موحه ممه د بۆچی تۆ نه ت دیوه و نه ت زانیوه که په روه ردگاری تۆ چی کرد قه ومی عاد». عادى ئیره م و ئیره م ناوی باوه گه وریان بووه چونکه عاد کوپ عه وسه، عه وس کوپى ئیره مه، ئیره م کوپى سامه سام کوپى حه زره تی نووچه. دوا یی یا ئیره م بوو به ناو بو شار ه که یان که ئه هلی نهو شار ه زۆر بالا به رز و شه ک بوون، که له شار ه کانا وه کوو نهوان دروس نه بوو بوو له بالا به رزی و گه وره به ده نا. خۆ لاسه ی ئه م قسه: بینای شاری ئیره م ئه مه یه که عبده الله ی کوپى قولابه شوین و شتریکا ئه گه را له سه حرای عه ده نا گه یی به شارى که زۆر پایه ک مه حکم بوو و به ده وری نهو شارا ته نیا مالى به رز و نایاب بوو، به ده وری نهو

و قهسرانا نه گهړا به شکوو کهسې په یدا کا یو وشتره که ی پېرسئ. کهسې یو په یا نه بوو دهروازه ی نهو شاریه دوزیو و هه ردوولاشپان درگا که راز ابووه به جه واهتری قیمة تی و هیچ کهسې تیا نه بوو زور به لایو عه جایه ب بوو و سه ری سوړما. که چوو ژووره وه و زورتر سه رسام بوو له بهر نه وه که پایه ی نه م قهسرانه به سه کوله که ی زه به رجه د و یاقووت دانرا بوو، خشتیکې ته لا و خشتیکې له زیو بوو، فهرشی جوان و ناسک و رازاوه ی بوو له جیې به رده ورده مروارییان داخستبوو که ناوی لئ نه تکا له نه ترافی کولانه کان نهو شارا ناو رهوان نه بوو به سه ر لولوء و مه رجانوه. دره ختی زوری تیا بوو که لقه کانی له ته لا و گه لا کانی له زه به رجه د و گوله کانی له زیو بوو. له بهر خوړیو وتی: نه مه نهو به هه شته یه که خوا واده ی داوه به و که سانه که له خودا نه ترسن. کولئ له و جه واهیر و ته لایه له گه ل خو یا هه لگرت و هاتو یو یه مه ن که خه لکی نهو گه وه ره جوانه یانه چاو پئ که وت، و تیان: خه زینه ت دوزیوه تو قسه که ده ماو ده م که وت تا حه زره ت مو عاویه «خوا ی لئ رازی بی» بیستی که له و وه ختا حاکمی شام بوو کوړی قولابه ی بانگ کرد. ته وای به سه رهاته که ی له نه ووه ل تا ناخری یو گیراوه، دوا ی نه وه له مه جلیسه که داینا. «کعب الاحبار» که گه وری عالمی نهو روژه بوو بانگی کرد و لپی پرسی که له دونیادا شاری وا هه یه که له ته لا و زیو دروست کرابی و دره خته کانی رازوه بی به جواهیر؟ «کعب الاحبار» وتی: نه وه شاری که خودای گه وری له باره ی نه ووه نه فهرموی: شاری وا له شاره کانا دروست نه کراوه که نهو شاره شه ددادی کوړی عاد دروستی کردووه، که شایئ زور به ده ستلات بووه و حه وت سه د سال عومری کردووه له هه رکوی ته لایئ زیو جه واهیریکی لای یه کئ سوړاغ کردبئ، کردوویه به خه رچی نهو شاره. سه د پاله وانی کردووه به مه ثمور و هه ریه کئ هه زار نه فهر نو که ری خستبووه به رده ستیان یو نه وه شاری ئیرم دروست که ن به سی سه د سال جا ته و او بوو. یه ک سال ته و او خه ریکی ریگه دروست کردن بوون هه موو حاکمه کانی نهو سه رده مه ی کو کرده وه و له پئ ته ختی خو یا که بړون یو نهو شاره ری که وتن بولای شاره که و روژئ ریگه یان ما بوو گه یینه ناو شاره که، خوا ی گه وری ناقه مه لایکه به کی نارد قیرانی به سه ریا نا هه موویان مردن و نهو شاره له بهر چاو خه لکا شاریاوه تو. «کعب الاحبار» وتی به

موعاویه: له کتیا دیومه که له زه مانی خو کوومه تی تودا پیاوی بهم ناو نیشانه په یا
 نه بی ناوی عبداللهیه، کوتا بالایه و چاوی سهوزه، خالی ها بهروویو، نیشانه په ها به
 ملیو به شوین و شترا نه گه پئی ری نه که ویتنه و شاره به شکو و نه که سه په یاکه ی.
 حه زره تی موعاویه ته ماشای کوومه له که ی کرد به و ناو نیشانه عبداللهی دوزیه وه و
 وتی: والله نه وه نه و پیاو هیه.

جا نه م به سه رها ته بو نه وه لیرا نووسیومه که که سئ به زور داری و
 که سداری و عومر در پئی و ساق و سلامه تیا نه نازی هه روهخت خوا مه یلی بی
 وه کوو شه دداد نه مان پینچیتو. با بزاین عاد که مرد دوو کوپی له دوا جیما شه دداد و
 شه دید به وه سیهت خوی مالی بو بهش کردن مه رده مال بو شه دید و زینده مال بو
 شه داد. شه دید مرد میرا ته که ی جیما بو شه دداد جا شاری ئیره می دروست کرد.
 دوا ی جهوت سه د سال عومر نه ویش مرد.

ئیمه دروست بووین هه موو بو مردن بو عیادهت و بو تاعهت کردن
 زالم و مه زلوم به ران بهر نه بن لای خوا مه زلوم به رهنده نه بن

«۶»

مووسا و کاره ساتی سه رسو په تهر

ته فسیری خازن بهرگی یه ک لاپه رهی ۴۳۹: خه بهر نووس و میژوو
 نووسه کان وتوویانه: که خوی ته عالا وه عده ی دا به حه زره تی مووسا «سه لامی
 له سه ر» که عهرزی موقه دده س بکا به جیگه بو خوی و بو قه ومه که ی. له و وهختا
 که کافره کان نیشته جینی نه وی بوون. دوا یی خوا ده ستووری دا به مووسا له گه ل
 قه ومه که ی برون بو «بیت المقدس» و خودا فهرمووی من نه شویتهم نووسیوه بو
 ئیوه که بیکه ن به مال و قه رارگا بو خوتان. رویی به دهر و مووسا بو نه وی شه و
 غه زاکا له گه ل نه و دوژمنانا که خوا نه یفه رموو له وی من کوومه کی توم و زالت
 نه که م به سه ریانا و نه بی دوانزه نه فهر لم قه ومه بکه ی به گه وره و که فیل له هه ر
 تایفه یی نه فهری، که به وه فا بن له سه ر نه وه که نه مریان پی کراوه حه زره ت مووسا
 سه لامی خوی له سه ربی دوانزه نه فهری هه لبارد و له گه ل قه ومه که ی رویین ت

نزیك بوونؤ له شاری ئه ریکا که شاری بوو له شاری کافره کان. دواى ئه وه ئه و
دوانزه نه فه ریه نارد که جاسووسى بو که ن و خه به رى بو بېننؤ که چى ئه که ن.
که سى له و کافرانه یان پى گه یى که پىيان ئه وت «عوج» ی کورى «عنق» که عه نه ق
ناو دایکى بوو و یه کى بوو له کچه کانی حه زره تی ئاده م ﷺ، درېژى بالای ۳۳۳۰
زیراع و سى یه کى زیراعى بووه. «بغوى» ش هه ر وای نووسیه. وه لى له م ریوايه تا
ئىختیلاف هه به له به ر ئه وه حه زره تی ئاده م وه کوو له حه دیسا هه به له شه ست زیراع
زیاتر بالای نه بوه و «عوج» خۆى له ناو هه ورا رائه گرت و ئاوى هه وری ئه خواردؤ
و له بېنخ به حرا ماسى ئه هانیه ده رؤ ئه یدا به خۆر ئه ی برژاند و له وه ختئى توفانى
حه زره تی نوو حاکه له هه موو جیگایى چل گه ز ئاو بوو له هېچ کوئ نه ئه گه ییه
ئه ژنۆى وتى: به حه زره تی نوو ح ریم که روه له که شته که تا نوو ح فه رمووی برؤ
ده رؤ دوو ر که وه رؤ لیم من ئه م ئه مره م پى نه که روه.

عوج ۳۰۰۰ سى هه زار سالى عومرى بووه. تا خوا دوايى عومرى هینا
له سه ر ده سی حه زره تی مووسا دا ﷺ هه لاکه تی به م جوړه بوو: به ردئ گه وره ی
هه لکه ندبوو به قه ی جئى هۆردووه که ی حه زره تی مووسا که فرسه خئى بوو له
فرسه خئیکا نابووی به سه ریؤ تا بیدا به سه ریا نا، خوا ی گه وره په پووسلیمانیه ی نارد
که به ده نووکی به رده که ی له ت و په ت کرد و که وت به سه ر عووجدا. ئیتر که وت
به عه رزا. حه زره ت مووسا هات به لایا که وت بوو کوشتى له به ر ئه وه کافرى حه ربى
بوو. ئه لئى وه ختئى «عوج» ئه و دوانزه نه فه ریه گرت نانیه بن ده ستى بردنیؤ بۆلای
ژنه که ی و وتى: ئه مه وئى له قه شیلان بکه م ژنه که ی وتى: به ره لایان بکه با برؤنؤ
خه به ر به نؤ بؤ قه وم و که سیان ئه وه که بینویانه وتى: ئه مانه که سانیکن ئه یانه وئى
بمانکوژن. بازئى ئه لئى دوانزه نه فه ره که ی خسته باخه لى بردنى بۆ لای حاکم هه لى
رژاندن. حاکم وتى: با برؤنؤ بۆلای قه ومه کانیان با چیان دیوه بیگنیرنؤ بۆیان.

یه کى له عه جایه بات ئه وه بوو که بۆله تریان بوو مه گه ر به کۆمه ک پینج
نه فه ر له خۆیان بۆیان به رزؤ بوایتؤ، هه ناریان بوو دواى لابردين دنکه کانی پینج
نه فه ر له ناویا جئى ئه بووه وه. دوانزه نه فه ره که گه رانؤ له به ین خۆیا نا وتیان با ئه وه
که دیومانه نه یگنیرنؤ بؤ قه ومه که مان نه کا بترسین و ئیتر له شه را کۆمه ک به
حه زره ت مووسا نه که ن وه لى بیگنیرنؤ بؤ حه زره ت مووسا و هارپوون. که چى

خوځيان نه گرت هه موو گټړ ايانو، بۇ قه مومى خوځيان دوو نه فهران نه بئى «يوشع» كورپى «نون» و «كالب» كورپى «يوحنا». ئه مه نوو سراوه بازيكى به عاده ت ئيمه زور دووره له عه قلو وه لئى به نيسبت قودره تى خواوه زور سه هله. جا ئيوه بۇ خوځتان برړون ته ماشاى تاريخ بكن و بزنان شتى وا بووه؟!.

﴿۷﴾

نه خلاقى جوانى پيغه مبر ﷺ

خوا تاريخى پيغه مبر ﷺ ته كا و نه فهرموئ: «تو واى له سهر خولقى گه وره». بۇ نمونه: پياوئ روئى بۇ خزمه ت پيغه مبر ﷺ وتى: خه يالى زينا كردنم هه يه. فهرمووى تو دانیشه با چهن پرسيارىكت لئى بكه م. فهرمووى: تو ژنيكت ببئى چه زنه كه يه كه لئى له گه ليا زينا بكا؟ وتى: نه خير. فهرمووى: ئه ي له گه ل دايكتا وتى: نه خير. فهرمووى: له گه ل خوشكتا؟ وتى: نه خير. فهرمووى: ئه ي له گه ل كچتا وتى: نه خير. فهرمووى له گه ل پوورتا؟ وتى: نه خير، چه تا ده سيشم برپا ئه و كه سه و كارى وا بكا ئه يكوژم. فهرمووى: ئه و ژنه كه تو نه ته وئ كارى واى له گه ل بكه؛ كه س و كارى هه يه و پييان ناخوشه و ئه بن به دوژمنت و ده سيان برپا ئه تكوژد نه فهره كه وتى: زور چه ز له و كاره ناباره ئه كه م دوغام بۇ بكه كه ئه و خه ياله به تالا له سهرم ده رچئ. پيغه مبر ﷺ ده سى پيروئى هينا به سهر دليا و فهرمووى: خوا گه وره ئه و خه ياله له دليا لابه و په رژينى حه ياي بكه، نه پوا به شوين ئه و كا ناره وادا. نه فهره كه وتى: كه روئيم بۇ خزمه تى له دونيادا هيچئ نه بوو به قه ي ز چه زى لئى كه م كه گه پامه وه هيچئ نه بوو ئه و نه ي زينا له بهر چاوم ناشيرين بئى.

وه سه ن په ي وه سفى قورئانى كه ريم
توئيش ره سم و ياساى ئه و به جئ يئنه
با له خزمه تيا برؤين بۇ حوزوور
«اَلْكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ»
قوناغ به قوناغ لئى جئ مه مئنه
به هه شت وه رگرين به كه يف و سروور

﴿۸﴾

خۆشه‌ویستی ئاوا ئەبی

ئەسحابی پیغەمبەر ﷺ پیغەمبەریان لە خۆیان و مالیان و منالیان خۆشتر گەرەک بوو، بۆ نموونە: یە کێ لە ئەسحاب بە ناو سەوبان کە خزمەتکار پیغەمبەر بوو رۆژی هات بۆ خزمەتی رەنگ و رووی زۆر گۆرپوو و لاشەی زۆر لەر و لاواز بووبوو، پرسى سەوبان بۆچی وات لى هاتوو؟ عەرزى کرد قوربان هیچ نەخۆشینیکم نیه، کە هەمیشە موشتاقى دیدارى تۆم و هەر رۆژی چەن جار چاوم بە دیدارت شاد نەبى ئارام ناگرم تا بە خزمەت ئەگەم بێر لە قیامەت و بەهەشت ئەگەم ئەترسم کە لەوێ بە خزمەت ئەگەم و چاوم پیت نەگەوێ کە تۆ لە گەل پیغەمبەرە کانا «لەسەریان بى سەلام» وای لە مەرتەبەى بەرزا، ئەگەر من بۆمە بەهەشت وام لە مەرتەبەى نزما و ئەگەر نەچمە بەهەشت بە ئەبەدى تۆم چاوپى ناکەوێ. خەمى ئەمە لەر و لاوازی کردووم تا وام لى هاتوو کە ئەمینی!

جا بۆ تەجرەبە و تاقى کردنەوهی سەوبان برۆانە چ فیداکاریکی کردوو. ئەگیرنەوه: کە وەختى خەبەرى فەوتى پیغەمبەریان پێدا ئەپاریتۆ و لە خوا داوا ئەکا هەر دوو چاوم کوێر کە کە دونیای رۆشنی پى نەبینم. دواى فەوتى حەزەرەت. خودا دۆعاکەى قەبول کرد، ئیتر تا مابوو کوێر بوو خواى لى رازى بى. جا خواى گەوره بۆ دلخۆشى سەوبان ئایەتى ۷۱ ی سوورەتى نېسا ئەنێرێ بۆ حەزەرەت ﷺ کە ئەفەرموێ: «هەرکەس ئیتاعەى خوا و پیغەمبەر بکا ئەوانە وان لە گەل ئەوانا کە خوا نێعمەتى بە سەریانان رژاندوو، لە پیغەمبەرە کان و لە برۆادارە کان و شەهیدە کان و لە سالحە کان و ئەم چوار دەسە زۆر رەفییى باش و عەجایەبن».

ئیمەیش باوہا هەر فیداکار بین با ئیمەیش گروى نەبی موختار بین
هەرۆه کوو سەوبان موشتاق دیار بین هەرۆه کوو ئەویش بە ئینتزار بین

زریان و لافای نوح

نوحی پیغمبر علیه السلام ۱۰۴۰ سال عمری بووه. له چل ساله دا بووه به پیغمبر ۹۵۰ سال به پیغمبره له ناو قهومه که یا بووه دواى توفانه که ۵۰ سال ماوه ته وه. چوار کورې بووه: کهنعان و سام و حام و یافیس، کهنعان موفاق بوو بویه به دهم له گهل باوکیا بووه و به دل له گهل کافره کانا بووه. باوکی نه یته زانی که موفاقه له بهر نه وه که خوا وه عده ی دابوو که خاوخیزانه که ی له توفانه که رزگار بکات وتی: به کهنعان بی ناو هم که شتییه با نه خنکی. وتی: نه چمه سهر کیوی بهرز نه جاتم بیی فهرمووی: روله له ئیمړدا نه جاتدهر له ئمری خوا نیه. هه موو جینی وه کوو یه ک چل میتر ئاوی به سهره وه بووه نه هات بو ناو که شتییه که و خنکا. جا دواى خنکانی هه زره تی نوح فهرمووی: خوا یا وه عده ی تو راسه کهنعانی کورم خیزانی من بوو که چی خنکا! خوا فهرمووی: نه وه که ئیمانی به تو نه بوو نه و خیزانی تو نه بویه له گهل کافره کانا له ئاوه که دا خنکا. نه و توفانه وه کوو له کتیا باسی نه که شش مانگ ده وامی بووه له ده ی رهجه با تا ده ی موچه پرهم. وه بو به قای نه سلو هه یوانات به ئمری خوا له ههر نه وعی نیر و میه کی خستو ته ناو که شتییه که. دواى توفانه که نه و که شتییه له سهر کیوی «جودی» که وا له «موصل» گیر ساوه ته وه. بویه ماموستا مه لا «عبدالکریم مدرّس» ی بیاره «رحمه الله» نووسیویه تی که کوردستا بیتشکه ی دووه می ئینسانه. جا دواى توفانه که له ههر سی کوره که ی هه زره «نوح» «سه لامی له سهر» نه ته وه ی ئاده می په یا بوونه سو. سام باوکی عه رب عهجه م و فارس و رومه. یافیس باوکی تورک و هزر و سه قلابه. حام باوکه هیندو هه بهش و زهنگ و بهر بهره.

ته ماشای قودره ت خوا بو ناکه ی
له نوحی نه بی کهنعان په یا سوو
له ئاخری عمری هه زره تی نوحا ئیان پرسى دنیا چون هاته بهر چاو
فهرمووی: دنیا وه سه مالکیکی دوو درگا له میانو بیتوو له ویانو برؤیته دهره وه.

مزگه وتی مونا فقه کان

ئه گێر نو که تایفه ی عه مری کور ی عه وف وه ختی له مه دینه ی مونه وه وه ره مزگه وتی قوبایان دروست کرد ناردیان به شوین پیغه مبه ردا علیه السلام که بی بولایان، ئه ویش هات و نوێژی کرد له مزگه وته که یانا. ئاموزا کانیان تایفه ی غه نه می کور ی عه وف به خیلایان برد به وان، وتیان ئیمه یش له م نزیکا مزگه وتی دروس که ین بنیرین به شوین پیغه مبه ردا علیه السلام بیت نوێژی تیا بخویتی و ئه بوو عامیری راهییش نوێژی تیا بخویتی (راهب به عایدی ئه لێن له سه ر دینی عیسا بی). وه ختی هاتو له شام ئه و ئه بوو عامیری راهیه که ئه یوت به پیغه مبه ر له غه زای ئو حودا هه ر که سیکم ده س که وێ شه رکا له گه لئا من وام له گه لیا بو شه ر کردن له گه لئا، هه روا شه ری ئه کرد له گه ل پیغه مبه را تا له غه زای حونه نا شکستی خوارد و رای کرد. جا ئه و تایفه ی غه نه می کور ی عه وفه مزگه وتیکیان له لای مزگه وتی قوبادا دروس کرد و وتیان به پیغه مبه ر مزگه وتیکمان دروس کردووه بو نه خو ش و مو حتا ج، ئیمه حه ز ئه که ین تو بی نوێژیکی تیا بخویتی بو مان. پیغه مبه ر علیه السلام فه رمو ی ئیسته وام له سه ر سه فه را ان شاء الله هاتمو له غه زای «تبوک» نوێژی تیا ئه که ین. که هاتو له غه زای ته بووک داوایان لی کرد بیت بو مزگه وته که یان. ئه و ئایه ته که له دواییدا ته رجه مه که ی ئه نووسین نازل بووه سه ری. دوای ئه وه فه رمو ی: به وه حشی که حه مزه ی مامی و چه ند که سیک ی شه هید کردبوو موسولمان بووبوو، له گه ل چه ند که سیکا برۆن ئه و مزگه وته بروخینن. ئه هلی ئه و مزگه وته زالم ن. ئه وانیش ئه و کاره یان کرد و ئه مری کرد جیگه که یان کرد به سه لوینتک و لاکه توپیو و ئه شغالی تیخن. ئه بوو عامیری راهیب له شاما مرد. ده قی ته رجه مه ی ئایه ته که که ته فسیری مه دارک نووسیویه تی له ئایه تی ۱۰۹ سووره تی ته وه ئه مه یه «بازیکن له مونا فقه کان که سانی که مزگه وتیکیان دروس کرد بو زه ره ردان له و ئه سحابانه که له مزگه وت قوبادا بوون بو جیایی خستن له به ینی موسولمانانا. له بو خو ئاماده کردن بو شه ر کردن له گه ل خوا و پیغه مبه ری خوادا به کۆمه ک ئه بوو عامیری راهیب». ئه مه مه دارک له باره ی مزگه وتی «ضرار» وه نووسیویه. وه عوله ما فه رمو یانه هه ر مزگه وتی بو به ره ره کانی دروس کرابی له گه ل موسولمانانا یا بو ریایی یا بو ناو و

شوره‌ت، یا بۆ مه‌به‌ستی‌تر غه‌یری ره‌زای خوابی یا به‌مالی حه‌رام دروس کرابی به‌ر
مزگه‌وتی «ضرار» ته‌که‌وی.

مه‌لا «ضرار» و مزگه‌وتی «ضرار»	زه‌ره‌ریان زۆره‌ لییان که‌ فیرار
ته‌ماشای ئایه‌ی ۱۰۹ بکه‌	له‌ سووره‌ی ته‌وبه‌ عه‌مه‌لی پی‌ که‌
حه‌زهره‌تی ره‌سوول شای ساحیب ئیقبال	جینی مزگه‌وته‌که‌ی کرد به‌ جینی ته‌شغال
مزگه‌وتی بی‌نای له‌سه‌ر ته‌قوایه‌	هه‌ر ته‌و مزگه‌وته‌ له‌بۆ خوایه‌

«۱۱»

ئه‌وسێ کورپی سابت و خه‌وله‌ی خێزانی

له‌ هه‌وه‌لی سووره‌ی موحاده‌له‌ هه‌وه‌لی جزمی بیست و هه‌شت و تا شه‌ش ئایه‌ت
ئه‌گیرنۆ که‌ رۆژی ئه‌وسێ کورپی سامت ئاره‌زووی ره‌فیتی ژنه‌که‌ی کرد که‌
خه‌وله‌ی کچی سه‌عله‌به‌ بوو. ئه‌ویش ملی پی‌ نه‌دا. له‌ داخا وتی: تۆ به‌لای منۆ
پشتت وه‌ کوو پشتی دایکم وایه‌. له‌و زه‌مانا ته‌میانه‌ به‌ ته‌لاقی ته‌به‌دی دانه‌نا. جا
خه‌وله‌ بۆ چاره‌سه‌ری ئهم‌ کاره‌ رۆی بۆ خزمه‌تی حه‌زهره‌ت ﷺ داوای فتوای لی
کرد، فهرمووی: حه‌رام بوی له‌ سه‌ری. ده‌سی کرد به‌ ده‌م قاله‌ و وتی: جا خۆ
ته‌لاقی نه‌داوم. فهرمووی: چاره‌سه‌ری تر نه‌یه‌ و به‌ ته‌به‌دی لیلی حه‌رام بووی. له‌به‌ر
زۆری و وردی مناله‌کانی و له‌ ده‌سدانی ره‌فیتی چه‌ن ساله‌ی زۆر خه‌مبار و
ناڕحه‌ت بوو. وتی: خۆ ته‌لاقی نه‌داوم. حه‌زهره‌ت فهرمووی: به‌ ته‌به‌دی لیلی حه‌رام
بووی. جا ژنه‌که‌ روی کرده‌ ئاسمان و وتی: خوای گه‌وره‌ شکات بۆلای تۆ ته‌یه‌نم.
ده‌سه‌به‌جی ئایه‌ت هاته‌ خواره‌وه‌. ده‌قی ئایه‌ته‌که‌ مه‌عنای ته‌مه‌یه‌: «به‌راستی بیستی
خوا قسه‌ی ئه‌و ژنه‌که‌ قسه‌ی ئاڤوگۆڤ ته‌کرد له‌ گه‌ل تۆ بۆ شووه‌که‌ی. که‌ تۆ ته‌توت
لیی حه‌رام بووی. که‌ وتوویه‌تی: پشتت له‌ پشتی دایکم ته‌چی که‌ به‌میانه‌ ته‌وت
زه‌هار ژنه‌که‌ ته‌یوت: خۆ ته‌لاقی نه‌داوم و ته‌و ژنه‌ شکاتی برد بۆلای خوای خۆی
که‌ ته‌بیستی وتووێژی ته‌وه‌ که‌ بیسه‌روبینایه‌». ئهم‌ ئایه‌ته‌ چه‌ن حوکمی لی ده‌ر
ته‌که‌وی:

۱. که سانی که ئەلین بە ژنه کانیان تۆ لای من پشتت وەسە پشتی دایکم بەو قسە ی ئەوانە نابن بە دایکیان. چوون دایکیان ئەوانەن کە لە داویتیان دا کە وتوون. ئەم پیاوانە قسە یە ناشرین و درۆیان کردووە.

۲. خوای گەورە بەخشینی گوناھی زۆرە.

۳. پیاوانی کە «ظہار» ئەکەن لە گەل ژنه کانیان و لە دوا ی ئەو پەشیمان ئەبنۆ لەو کە وتوویانە کە فارتی ئەو یە عەبدی ئازاد کەن لە پیش بە یە ک گەشتیانا. ئەمە بۆ ئەو سە کە مۆجگاری وەرگرن. خوا خۆی خەبەر دارە کە ئیوہ چی ئەکەن.

۴. کەسی کە دەسەلاتی ئازاد کردنی عەبدی نیە دوو مانگ لە سەریە ک بەرپۆژوبی لە پیش بە یە ک گەشتیانا.

۵. کەسی کە نەتوانی ئەم رۆژووە بگری خۆراک بدا بە شەست داماو وە هەریە ک بەش شەو و رۆژی. ئەم کە فارەتە بۆ ئەو سە کە ئیمانی بە خوا و پیغەمبەری خوا بی ئەمە حەدد و حودودیکە خوا دایناوہ. وە بۆ کافران عەزابی ئیشدار هە یە.

۶. ئەمە کە پیاو بە ژنه کە ی بلێ پشتی تۆ لای من وەسە پشتی دایکم پیتی ئەلین «ظہار» هەروایە بە ژنه کە ی بلێ دایکمی، خوشکمی، پوورمی، جا ئەم کە لیمە کە حەرام و درۆیە خوای گەورە کە فارەتی بۆ داناوہ بۆ تەمیی ئەوانە کە وا ئەلین.

حەزرت ﷺ فرموی بە ئەوس شووی خەولە: خودا یە کێ لەم سیانە ی کردووە بە کە فارەت ئەم زیھارە. ئەوس وتی: قودرەت مالیم نیە بۆ ئازاد کردن عەبد یا خۆراک دان بە شەست نەفەر داماو و قور دەتی بە دەنیشم نیە و خۆم بۆ راناگیری دوو مانگ لە سەریە ک بە رۆژوو بێم. کە ژنه کە زۆر بێ تاقەتی ئە کرد حەزرت خۆی فرموی: خۆم لە خورما کە فارەتە کەت بۆ ئەدەم. خەولە وتی: شاری مەدینە لە ئیمە فەقیرتری تیا نیە. حەزرت خورما کە ی دا بە خەولە بۆ منالە کانی. بروانە بۆ رەحمی خوا و پیغەمبەر بۆ ئەو ژن و منالە چۆن بوو. جا کەسی دوا ی ئەو کە لیمە ی زیھارە فەورەن ژنه کە تەلاق دا کە فارەت نا کەوێتە سەری بە مەزھەب ئیمام شافعی.

خوا لە بەر خاتەر خەولە و منالی تیکی دا رەسم و یاسای چەن سالی

بۆ وتن زیھار داینا کە فارەت کە فارەتی دا لەبۆ ئەوس، حەزرت

ته لاق و جیابونه وه

حه زرهت عایشه «خوای لی رازی بی» فهرموویه تی: له زه مانی پیش
 هه زرهت ﷺ پیاو هه تا مه یلی بویه ژنی ته لاق ئەدا هه ر ژنی بۆ هه ر وهقت رجووعی
 کردایتۆ بۆلای خوای با سهد که رهت یا زیاتر ته لاقی بدایه. تا پیاوی وتی به
 ژنه که ی: وه لاهی ته لاق ت ئەدهم تا نزیککی به سه ر چوونی عیدده که ت ئەوه وهخته
 رجووع ت ئەکه مۆ. ژنه که نه ویسا و رۆی بۆ خزمهت هه زرهت عایشه. قسه ی
 شووه که ی بۆ گێراوۆ. بی ده نگ بوو تا پیغه مبه ر هاتۆ و قسه ی پیاوه که ی بۆ گێراوۆ.
 ئەویش بی ده نگ بوو تا نایهت نازل بوو «الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَاِمْسَاکُ بِمَعْرُوفٍ اَوْ
 تَسْرِیْحٍ بِاِحْسَانٍ»^۱ «ته لاق دوو که ره ته دوا ی ئەوه واجبه له سه ر شووه که ی یه کئ
 له م دوانه بکا: یا نگاداری ژنه که ی به باشی، یا ته لاق دانی به باشی» واته ئە گه ر
 پیاوه که دانه دانه ته لاق ژنه که ی بدات ئەتوانی تا دوو جار رجووعی کاتۆ بی
 ره زایه تی ژنه که و که سوو کاری. بلنی وا ئەو ژنمه هینا وۆ بۆلای خۆم. ئیتر ئەتوانن
 به یه کۆ وه ک جاری جاران بژین. دوا ی ئەوه که یه ک ته لاقی ماوه واجبه له سه ر
 ئەو پیاوه که یا به باشی ناگاداری ژنه که ی و ته لاقه که ی بکا یا به باشی و بی نازار
 ته لاقی بدات با پرۆا شوو بکات به یه کئکی تر بی ده ردی سه ر.

جا با بزاین به سی شه رت بۆ ئەو پیاوه رجووع دروسه «۱. ئەو ژن و پیاوه
 ره فیتیان بووی. ۲. «عده» به سه ر نه چووی. ۳. یه ک یا دوو ته لاقی دابی، جا لیرا
 حاجی قادر کۆیه ئەم شیعرا نه ی له و نایه ته وه رگرتوه که ئەلی:

خوا فهرموویه له قورئان:	«الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ
فَاِمْسَاکُ بِمَعْرُوفٍ	او تَسْرِیْحٍ بِاِحْسَانٍ
بلنی به قهومی کوردان	عهیبه به حهقی قورئان
ژن هینان و ته لاق دان	ژن هینان و ته لاق دان

«۱۴»

حیکمه تی لوقمان

خوا له قورئانا ئه فه رمی: «ئیمه عه تامان کرد به لوقمان حیکمه ت»^۱. واته دروسکاری. پرسیان له لوقمان ئه م دروسکاریته له کوئ فیر بووی. وتی: له بی ئه دبائۆ، هه رچی ئه وان ئه یانکرد و لای خه لک په سه ند نه بوو ئیرادیان لی ئه گرتن من نه م ئه کرد تا گه ییم به م روتبه به رزه.

مأموسای خوی بوو لوقمان بۆ حیکمه ت	گه یی به روتبه ی به رزی سه عاده ت
ئه ده ب تاجیکی شاهانه س بۆ تۆ	بۆ هه ر کوئ ئه رۆی بینێ به سه رتۆ
ره فیتی شه خسی بی ئه ده ب مه که	بۆ خۆت به د ناوی ئه و په یا مه که

«۱۵»

سه رنشینانی که شتیبه که ی نوح

سه رنشینانی که شتیبه که ی نوح به ژن و پیاوۆ ۸۰ نه فه ر بوون له دوای تۆفانه که که شتیبه که له سه ر کیتی «جودی» نیشتووه تۆ. که خاکی کوردستانه و له سنی کوربه که ی نوح «سام» و «حام» و «یافت» به شه ر په ره ی سه ندووه ته وه. که وایی نووح ئاده می دووه مه و کوردستان ینشکه ی دووه مه می به شه ره «سام» باوکی عه ره ب و فارس و رۆمه. وادیاره کوردیش له م نه ته وه بووبن که له که لیمات و حورووفی زۆرا هاو به شن. «یافت» باوکی تورک و خه زه ر و سه قلاب بووه. «حام» باوکی حه به ش و زه نگ و به ربه ره. که نعان که نه ها ته ناو که شتیبه که و ئیمانی نه بوو له گه ل «واعیله» ی دایکیا خنکان. ئه م باسی ئه ولادی نووحه ته فسیری حوسه یینی نووسیویه تی له سووره ی «صافات» ئایه تی ۷۶. هه زه ره تی نوح پیغه مبه ری نه ته وه ی «قابیل» کورپی هه زه ره تی ئاده م بووه وه کوو ته فسیری حوسه یینی له ئه وه وه لی سووره تی نوح نووسیویه تی. ریوایه ت کراوه که سوحوفی ئیبراهیم له هه وه ل شه وی مانگی ره مه زانا نازل بووه و ته ورات له شه شی ره مه زانا ۷۰۰ سال دوای

سوحوفی ئیبراهیم نازل بووه و زه‌بوور له دوازدهی رهمه‌زانا ۵۰۰ سال دواى
ته‌ورات و ئینجیل له هه‌ژدهی رهمه‌زانا ۱۱۰۰ سال دواى زه‌بوور و قورئان له بیست
و چه‌وتی رهمه‌زانا ۶۲۰ سال دواى ئینجیل.^۱ وه «صفوة التفاسیر» له به‌رگی ۳
سووره‌ی «الصافات» نایه‌تی ۸۳ نووسیویه که به‌ینی نووح و ئیبراهیم ۲۶۴۰ سال
بووه وه له به‌ینی ئەو دوانا هوود و سالح بوون. له‌سه‌ر هه‌موویان بئى سه‌لام. مامۆسا
مه‌لا که‌ریم له باره‌ی سوحوفه‌ کانه‌وه‌ فه‌رموویه:

ده له بۆ ئاده‌م په‌نجا له‌بۆ شیس ده بۆ ئیبراهیم سی له‌بۆ ئیدریس
ئه‌م چوار کتییبه‌ به‌ سووره‌ت په‌ره‌ هاتوون بۆیه پێیان ئه‌لێن «صحف».

《 》

سوله یمان عیلمی هه لێژارد بۆ خۆی
چونکه بێ زانین حاکمی ناکرێ

بۆیه حاکمی سهر عهرز سه د ئۆخه ی
یتسه سهر رێگه ی ئه نواعی گری

《 乙 》

ژنی ئەم زەمانە ئیختیاریان لە پیاو سەندوووە و بۆ هەركوێ مەیلیان بێ
ئەپرۆن بۆ پرسەى ناسیاو و نەناسیاو منیش پێیان ئەلیم:

له سوئال و جواب خوا بترسه
مهړو بؤ هيچ كوي بؤ بهرزي و نرمي

«۳»

ره زایه تی باوک نه ک ژن

عبداللہی کوری حەزرەتی عومەر «خوایان لی رازی بی» ژنیکی بوو که زۆری خۆش ئەویست و لێی رازی بوو، بەلام حەزرەتی عومەر لێی رازی نەبوو، حەزی ئەکرد تەلاقی با، رۆیی بۆ خزمەت پیغەمبەر ﷺ بۆ پرس و را، فەرمووی: رەزایەتی باوکت بەجێ یێنە، ئیتر تەلاقی دا و ژنی تری هینا.

«۴»

ئەجری باوک

نەفەرێ لە ئەسحاب زۆر لە خزمەت باوکیا بوو، بە جۆری وا بێ ئەمەری نە ئەکرد رۆژی عەرزێ پیغەمبەری کرد: لەوانە یە من ئەجری باوکم بەسەرۆ نەما بێ ئەو نە دلی بەرپیو ئەبەم، فەرمووی: بە تەمای ئەو مەبە که بتوانی ئەجری بە سەر خۆتۆ لایە، دۆعای بەخیری بۆ بکه خوا جەزای باتۆ ئەو لە تۆ بۆ تۆ بە خزمەت تر بوو، یێجگە لەویشە هەمیشە دۆعای ئەکرد بۆ عومەر درێژی تۆ که زەحمەتە کە ی هەر بە سەرۆ بێ تۆ ئەگەر بە دەمیش نە یلێی بە دل ئاواتە خوازی خوا زەحمەتی ئەوت لە کۆل خا.

ناسی فەرموووە رەسوولی نازار	منالی ئەمەرۆ هەر ئیشە و ئازار
باشی و بۆشی زۆر بە سەرتۆ ئەکەن	قەرزار و روو زەرد لای خەلکت ئەکەن
وەختی تۆ تەمات بە نان ئەوان بێ	ئەو نانە ئە ی خۆی بە زەهری مار بێ

«۵»

لەخۆ دەرجوون و بێ ئەمەری خوا

یە ک نەفەر لە ئەسحاب ﷺ بە ناو سەعلەبە بە زۆری حازری جومعه و جەماعەت و مەجلیسی مەعیزە و نەسیحەت پیغەمبەر بوو، بەلام زۆر فەقیر و بێ شت بوو، زۆر جار سکا لای فەقیری خۆی لە خزمەت پیغەمبەر عەرز ئەکرد که دۆعای دەوڵە مەندی بۆ بکات حەزرەت ﷺ ئەیفەرموو: ئەترسم دەوڵە مەند بی ئەم تاعەت و

عباده تته نه مینتی، ههر فه قیری باشه. زور ئیسراری کرد بۆ ئه وه دوعای بۆ بکات.... پیغه مبه ر ﷺ دوعای بۆ کرد و دهوله مهند بوو، که حه یوان و مالی بۆر بوو که م که م حازری خزمه تی پیغه مبه ری ته رک کرد و تا ده له مه ندیه که ی زورتر نه بوو، حازری یه که ی که متر نه بوو. تا وای لی هات جه ماعه تی ته رک کرد. جومعه و جومعه نه هات. به ینی تری پی چوو جومعه یشی ته رک کرد و زه کاتی مال و حه یوانی له سه ر واجب بوو، داوای زه کاتی لی کرا ئاماده نه بوو زه کات بدا و خوی نه شاردۆ تا روژی که زوریان بۆ هانی وتی: ئه مه زه کات نیه له ئیمه ی ئه ستینن ئه مه سه رانه یه که سه رانه یش هی کافرکی بی ده نگ و بی وه یه که له سایه ی ئیسلاما دانیشی و ههر سالی پولی بدا. له بهر ناخوشی قسه که ی، پیغه مبه ر ﷺ قه هری لی کرد و نه یئه نارد بۆلای بۆ زه کات. دوا ی ئه وه خوی زه کاتی نه هانی لئی وهر نه ئه گرت. دوا ی ئه و زه کاتی نه برد بۆ خزمه ت حه زره تی نه بووبه کر ﷺ وهری نه ئه گرت. دوا ی فه وتی نه و نه یبرد بۆ خزمه تی حه زره تی عومه ر ﷺ وهری نه گرت و نه یان فه رموو: ئیمه چۆن زه کات له که سی وهر نه گرین که پیغه مبه ر لئی وهر نه گرتوو. نه لپن روژی مه عمووری زه کات روین بۆ ده وری له زه مانی حه زره تا ﷺ خوی کردوو به ژیر خوری حه یوانه کانیا له ترسی زه کات، خوا له بهر نه وه ئابرووی ببات و پشکیلی ده رخات، بایه کی ناردوو خورییه که با بردوویه تی و رووتی کردوو له بهر چاو نه و خه لکا. «خوا ره حمی پی کردبی به ئیمانۆ مردبی ئامین». ئه م ریوایه ت و حیکایه ته له «ریاض الصالحین» وهرم گرتوو

مالی ئه م دنیا چلکی ده سانه	به ده س هانی نی سه هل و ئاسانه
ئیمتحانه که ی سه خت و گرانه	که م که س ده ره ئه چی له و ئیمتحانه
په نا به خوا له مالی دنیا	که رسوامان کا له ههر دوو دنیا

خو رازگری له بهر موسیبهت ئاوا نه بئ

ئهم باسه له کتیبی «ریاض الصالحین» دا هاتوو.

یه کئی له ئه سحاب ﷺ تاقه کوپیکى نه بئ نه خوش نه که وئ، له حه یبه تا ماله که ی لی نه بئ به دوژمن، سه رخوی هه لئه گری نه چته ده رو تا ییتۆ کوپه که ی فهوت نه کات، که فهوتی کرد ژنه که ی زور به ئارامی و به رهزامه ندى به به شى خوا، دای نه پوشی و خوی ته میز نه کا. شووه که ی که ییتۆ به رووخوشیۆ نه روا به ده میۆ بۆ ئه مه که ده میکه نانی نه خواردوو نه بخوا و ئیستراحت بکا، جا پنی بلئ، که لئی نه پرسى کوپه که چۆنه؟ نه لئ: شوکر ئارام بووه، شووه که نانی باش نه خوا و مانووی نه حه سیته وه و ئاره زووی ژنه که نه کات و ره فقییان نه بئ، جا ژنه که نه لئ: ئیمه شتی کمان له دراوستی خواستی و بئ داوای کا و بیاتۆ، حه قمان هه یه گله یی لی بکه یین؟ شووه که نه لئ: نه خیر. جا ژنه که خوی ناشه مزینئ و نه لئ: کوپه که مان نه مانه تی بوو خوای گهروه بر دیه وه. میرده که ی تووپه نه بئ و نه لئ: بۆچی زوو پیو نه وتم؟ ژنه که نه لئ: چهن روژی که تو نانی وه هات نه خواردوو، حه زم کرد نان بخوی و ماندوویت حه سیۆ و نه و جا پیت بلیم. خویان نه شۆن و له دوا ییا مناله که یان نه شۆن. که روژیان لی بووه وه، پیاوه که نه روا بۆ خزمهت پیغه مبه ر ﷺ به سه رهات خویان نه گیر پته وه، حه زره ت ﷺ دۆعای خیریان بۆ نه کا و نه فه رموی: خوا به ره که ت بخاته شه وه که تان، له به ره که ت نه و شه وه ژنه که کوپیکى نه بئ، کوپه که ی حهوت کوپى نه بئ هه ر حه وتیان قورئان خوین نه بن و هه موویان ته و او سی جزمه ی قورئانیان له بهر نه بئ! چۆن بریکى بهر چاو ته نگ و نه زان نه لین ژن خاسیان تیا نه!؟ که له بهر سه بری نه و ژنه نه و دۆعایانه بۆ که وته که ره م و نه و هه مووه کوپه خاسیانه بوو، خویان لی رازی بئ.

رازى به قهزا خوشه ويست خوايه	په سه ندى ده رگای ره سول الله يه
خۆزگه م به و که سه ته به عن وه هايه	سه بر و خوگرى نه کا به مايه
کۆمه ک خوگران له بهر ره زايهت	خوای گه وره يه به نه سسى ثابته

«۷»

خۆشه‌ویستی دوو خۆشه‌ویست

حه‌زره‌تی عومهر ﷺ روژی خوا حافیزی کرد له پیغه‌مبه‌ر ﷺ که برپا بو زیاره‌تی مالی خوا. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: له دوعای خیر فهرامۆشمان مه‌که‌که‌ برا خۆشه‌ویسه‌که‌م. هه‌زره‌تی عومهر ئه‌یفهرموو: ته‌واوی دونیا‌یان پێ بداییم به‌قه‌ده‌ر ئه‌و که‌لیمه‌ پیم خۆش نه‌بوو.

خه‌لیفه‌ی دوهم هه‌زره‌تی عومهر	خوا‌ی لێ‌رازی بێ له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر
وه‌ها عا‌دل و خۆش ره‌فتار بووه	بۆیه‌ نموونه‌ی عه‌دا‌له‌ت — بووه
شوین ئه‌وان که‌وین با ئیمه‌یش وا بین	ئوممه‌تی سه‌ربه‌رز ره‌سوولی خوا بین

«۸»

کچ به‌شودان به‌ریگای شه‌ری

سوننه‌ته‌که‌سی که‌ نیکاحی ژنی له‌ ده‌سیا بێ پیاوی مونا‌سی بۆ دۆزیتۆ و بیدا‌تی. وه‌کوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ سالی دووه‌می هه‌جره‌تدا فهرمووی به‌ هه‌زره‌تی عه‌لی که‌ بیست و دوو سال عومری بوو، بێ با فاته‌مه‌ت پێ‌بده‌م که‌ پانزه‌ ساله‌ بوو، بۆ ما‌ره‌ کرد و خۆی زه‌ماوه‌نی بۆ کردن و شه‌کیکی سه‌رپری و کردی به‌ چیشته‌ بۆ برا‌زاوا. ئیمه‌یش که‌ ئوممه‌تی ئه‌وین ئه‌بێ وایین با ئه‌جر و سه‌وا‌بمان گه‌وره‌تر بێ و سه‌ربه‌رزتر بین.

«۹»

ناشتی

روژی هه‌زره‌تی عه‌لی و هه‌زره‌تی فاته‌مه‌ ناکوکی که‌وته‌ به‌ینیان. هه‌زره‌تی عه‌لی وه‌کوو تو‌راو رو‌ی بۆ مزگه‌وت له‌ ناو خاک و خۆلی مزگه‌وتا خۆی دا به‌ عه‌رزا. له‌و وه‌ختا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌شریفی برد بۆ مال فاته‌مه‌ و پرسى بۆ عه‌لی. فاته‌مه‌ وتی: رو‌ی بۆ مزگه‌وت پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌شریفی برد به‌ شوینیا ته‌ماشای

بوویه وه تا به یانی، خویا ئه گهر ئه م کاره م له بهر تو کردوو له تهنگانه رزگارمان که. بهرده که ته کانیکی خوارد به لام وانه بوو بتوانن بینه دهرۆ، یه کئی تریان وتی: کچی ئاموزام بوو زۆر هزم لئ ئه کرد به هیچ جۆری دهسم لئ گیر نه ئه بوو تا وهختی گرانی و گه دایی زۆری بۆ هانی، هات بۆ مال ئیمه بۆشت وتم: ریک نه که وی له گه لما هیچت پی نادهم. برسیه تی ناچاری کرد که ملم پی بدا و له بهرده سما راکشا که چوومه به ینی دوو پای وتی: له خوا بترسه کلکه وانه یی که هی خۆت نیه په نجه ی پیا مه که، چله که یه کم کردوو له و خه یاله په شیمانۆ بووم و لیره کانم پندا و رویم. خویا ئه گهر ئه م کاره م له بهر تو بووه و له بهر تو ئه و کار، خراپه م نه کردوو له م تهنگانه رزگارمان بکه. بهرده که ته کانیکی خوارد و به لام و نه بوو بتوانن بینه دهرۆ. سینه میان وتی: روژی کریکاری زۆرم بوو ئیواره که کری پندان یه کیکیان بۆی ری نه کهوت کریکه ی وهر گری یا له بهر که می کریکه رو ی ئیتر نه هاتۆ و منیش کریکه ییم خسته گهران و کاسپیم پی کرد و به ره که تر تی کهوت و ران و گاگه لئ زۆرم لئ نابه یه کو، تا روژی کریکاره که له پرا په ی بوو وتی: ئه گهر له بیرت مایی کریی روژیکم واه لاتۆ وتم: بروانه ئه و هه مو گاگه ل و رانه هه مووی هی تویه. وتی: خوا هه لئا گری گه مهم پی مه که، وتم گه ناکه م هه مووی مال خۆته. هه مووی بردوو رو ی و دانه یه کی لئ جی نه هیشت. خوا ئه گهر ئه مهم له بهر تو کردوو له م تهنگانه رزگارمان بکه. بهرده که ته کانی خوارد به خۆشی هاتنه دهرۆ و رزگاریان بوو.

خودات له بیر پی له وهختی خۆشی	بی به فریاتۆ له وهخت ناخۆشی
ئو سئ نه فهره چۆن نه جاتیان بوو	رزگاریت ئه بی تۆش وازوو به زوو
رهحم به کز و ههزار و فقهیر	روژی تهنگانه ئه بی به دهسگیر

«۱۴»

زولم له گیانداران

له حه دیسیکا که له کتیی «ریاض الصالحین» دا هاتوو ئه فهرمی: ژنی به تاوانی که زولمی له پشیله کردوو چوو ته جهه ننم! به م جۆره که پشیله یه کی حه

کردووه و مهره خه سی نه کردووه شتی به یاکا بۆ خۆی بیخوا و خۆشی شتی
 بی نه داوه تا تۆپیوه. خوا له تۆله ی ئەوا خستوو به ته دۆزهخ. بۆیه هه دیس ئەفه رمی:
 له ههر جهرگه ته رپکا پاداش هه یه.

دانه وئله ئە کیشی میلوره بۆ کونه که ی گیانی شیرینی هه یه ههر گیز نازاری نه ده ی
 حالی تۆ چۆنه له ژیر پای فیلا میلوره یش وایه بۆ تۆ مهبیلا

«۱۵»

خزمه تی بێ زوان

ئهمه یش هه دیسینکی تر له کتیی «ریاض الصالحین»: رۆژی ریبواری له
 شویننکی چۆلا له تینو تیا چوووه ناو بیر ئاوی خواردۆ که هاته ده رۆ ته ماشای کرد
 سه گئی به ده ور بیر که دا هه لئه سوپۆ له تینوا قورپی ده وری بیر که ئە لیستۆ، به زه یی
 هاتۆ به سه گه که دا و رۆیی بۆ ناو بیر که و که وشه کانی بۆ پر کرد له ئاو تا ته و او تیر
 ئاو بوو، خوای گه و ره له پاداشی ئە وه دا له گوناھی خۆش بوو.

«۱۶»

زیره کی زانایانی ئیسلام

له باسی معراجا هاتوو که ئە و شه وه هه زره ت ﷺ چوو بۆ معراج له
 ئاسمان چواره ما مولا قاتی هه زره تی مووسای کرد سه لامیان له سه ر بێ گله یی کرد
 و وتی: بۆ وتوو ته «علماء امتی کانبیاء بنی اسرائیل»؟ واته: عوله مای ئوممه تی من
 وه کوو پیغه مبه رانی به نی ئسرائیل وهان. ئە وان کۆمه کی ته ورات و دینی مووسایان
 ئە کرد ئە مانیش کۆمه کی قورئان و دینی من ئە که ن. پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: با یه کئی
 له عوله مای ئوممه تم بانگ که م جا بۆت مه علوم ئە بێ. رۆحیانه تی ئیمامی غه زالی
 بانگ کرد و هه زره تی مووسا فه رمووی: ناوت چیه؟ وتی: موحه ممه دی کوپی
 موحه ممه دی کوپی موحه ممه د. مووسا فه رمووی: بۆ ئە وه نده جوا به که ت درێژۆ
 کرد؟ ئیمام غه زالی «رحمه الله» جوابی داوه: که خوا فه رمووی ئە وه چیه به ده ستۆ
 فه رمووت ئە وه عاسایه خۆم ئە ده م به سه ریا و گه لای بێ دانه وه رێتم بۆ حه یوانه کانم

و کاری تریشم پی هه یه. ئه توانی بلی ئه وه عه سایه بۆ ئه وه نده جوابه کهت دریزۆ کرد؟. ئیتر چه زره تی مووسا فهرمووی: راست کردوو مه علوم عوله مای ئوممه تی تۆیش لایه قی ئوممه تی تۆیان هه یه.

حیکمه تی قسه دریزۆ هه ردوو کیان ئه وه بووه که له گه له خۆشه ویستا قسه یان کردوو و چه زیان به توولی سوچه ت کردوو.

یا خوا به خیر بی میوانی نازیز یا به رۆژ به هار یا شهوی پاییز
با توولی سوچه ت بی له به ینا تا خه م و خه فته لاچی له به ینا

«۱۷»

قسه به گویره ی عه قل

قسه که ن له گه له خه لکا به گویره ی عه قل و شوعووری. «حه دیسه»
چه زره تی عه لی فهرموویه: ئه گه به بۆنه ی ئه م حه دیسه نه بوایه من ئه موت: قسه
که ن له گه له خه لکا به گویره ی نه زانکاریان. هه ردوو کیان به ک ئه گرن.

«۱۸»

حه ق و ناحه ق

مووسایی یک و موسولمانی مونافیق ده مه قاله به کیان بوو، موسایی یکه وتی: برۆین
بۆلای موحه ممه د. مونافقه که وتی: برۆین بۆلای که عبی کوری ئه شره ف. به هه ر
حالی بوو رۆین بۆ خزمه ت چه زره ت ﷺ که قسه یان کرد و حوکم رۆشنو بوو،
پیغه مبه ر ﷺ حوکمی کرد بۆ مووسایی به که که مونافقه که به حوکمه که رازی نه بوو
وتی: برۆین بۆلای عومه ر با بۆمان رۆشن کاتو که حه ق به کامانه. رۆیین،
مووسایی به که وتی: شه رعیکمان بوو رۆیین بۆ خزمه ت چه زره ت موحه ممه د حه قی
به من داوه ئه م موسولمانه رازی نه بوو به شکوو تو حه قمان بۆ رۆشن که یتۆ. عومه ر
فهرمووی به مونافقه که وه هایه؟ وتی: به لی. فهرمووی له گرا بوین تا ئه رۆم بۆ مال.
رۆی شمشیریکی هانی دای له گه ردنی مونافقه که و قرتانی و فهرمووی که سی
که به حوکمی پیغه مبه ر رازی نه بێ ئه بێ به شمشیر بیکوژی. له ده س خۆشانه ی ئه وا

حه زره ت فهرمووی: ئیساولا بلین پی عومهری فاروق که حق و باتلی له یه ک
جیا کردوووه تو.

فهرموویه پیمان سه ییدی سه ره ره له باره ی شان و شه و که تی عومه ر
عومه ر که له هه ر ریگه وه شه روا شه یتان له ترسا له و لاوؤ شه روا

«۱۹»

گه وره یی سووره تی ئیخلاص

عینوانی قورئانی که ریم واته سه راسه ر باسه کانی سی شته ۱. باسی زات و
سیفاتی خوایه ۲. «قصص» و به سه رها ته ۳. نه حکام. وه نه حکامی ئایه ته کانی وه کوو
حه دیسه کانی هه ریه کی ۵۵۰ دانه یه. جه ماعه تی له شه سحاب به ئیجازه ی
حه زره ﷺ روین بو سه فه ر یه کیکیانی کرد به گه وره و ئیمامیان که نوێژیان بو
بکات به جه ماعه ت له سه راسه ر شه و سه فه ره تا هاتنو زورتر له نوێژا سووره ی «قل
هو الله» ی نه خویند هه زره ت لی پرسی بوچی واته کردوووه؟ عهرزی کرد: له بهر
شه وه که هه ر باسی زات و سیفاتی خوا شه کا زور خوشم شه وئ هه زره ت ﷺ
فهرمووی: شه و مه حبه به ته رات نه کیشی بو به هه شت. بویه و توویانه سی که ره ت
خویندنی «قل هو الله» ئیحساننی خه تمیکی هه یه که «قل هو الله» به شیکی
گه وره یه له سی به شه کانی قورئان.

قورئان شه فاعه ت شه کا بو ئوممه ت نه جاتی شه دا له خه م و حه سه رت
به و شه رته ئیمه ئیمانمان پی بی هه ره کوو ئیمام له پیشمانو بی

«۲۰»

به هه شت و جوانی

روژی پیره ژنی به خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ گه یی و فهرمووی: دایه پیره
نه زانی پیره ژن ناچیت به هه شت؟ ده سی کرده گریان و تی: نه خه یر نه مزانیوه. بو
دلدار ی شه و فهرمووی: تا جوان عومر نه بیتو و جوان خاس نه بی و له جاران باشت

نه بئی ناروا ته به ههشت، زۆر پیره ژنی ناشیرین و لئى كه وتوو و چاو مژموو ههیه كه
جوانترین خۆرى به ههشتن به بۆن عیاده تۆ.

عیاده ت ته نیا خزمه ت به خه لكه ته زیخ و به رمال ته نیا بئى كه لكه
خۆ مانوو كردن خۆى عیاده ته كه سابه تكردن هۆى سه عاده ته
به تایه ت ژنان زۆر زه حمه تبارن به شه وو به رۆژ خه ريكی كارن

«۲۱»

خاس و خراپ

ژنئى له رینگه یه كا دانیشتبوو منالئى ساواى زوان نه گرتووى له بهرده ما بوو،
سوارئى جوان خاس و سوار خاس و پۆشته و پهرداخ به لایانا رۆیى، ژنه كه وتى:
خوايا ئه م منالمه بكه به یه كئى وه ك ئه و پیاوه جوان خاس و سوار خاسه. مناله كه
دهمى بهردا له مه مكه ی دایكى و وتى: خوايا مه مكه به یه كئى وه ك ئه و پیاوه. دواى
ئه وه ژنیکیان به لایا برد به لیدان و قژكیشان و پهت پهتئى ژنه كه وتى: خوايا ئه م
منالمه مه كه به یه كئى وه ك ئه و ژنه مناله كه مه مكه ی بهردا و وتى: خوايا بمكه به
یه كئى وه ك ئه و ژنه. دایكه كه پرسى له مناله كه بۆچى وا ئه لئى؟ مناله كه وتى: ئه م
پیاوه خه لك به باشى ئه زانیت و تاریفى ئه كه ن به لام لای خوا زۆر خراپ و
به دره فتاره، ئه م ژنه خه لك به دز و حیز و خرابی ئه زانن، به لام لای خواى گه و ره
زۆر ماقوول و باشه، منیش چهز له باشى حوزوورى خوا ئه كه م.

باش بئى له حوزوور خالقئى خۆتا له قیامه تا یتۆ به خۆتا
خرابئى تۆ خه لك به باشت زانن دیفاعى عه زاب له تۆ ناتوان

«۲۲»

خوا خۆى ئاگاداره

حه زره تئى ئیبراهیمى خه لیل عليه السلام له وه ختیكا كه به «مه نجه نیق» ئه یان خسته
ناو ئاواره كه ی «نه مروود» حه زره تئى جوهره ئیل عليه السلام رۆیى بۆلای و وتى: ئه مری
کارئى؟ وام له خزمه تتا. فه رمووی: به تۆ هیچ کارئکم نیه. وتى: ده ی له حوزوورى

خوادا داوات چیه با عهرزی کهم. حهزره تی ئیبراهیم علیه السلام فهرمووی: که خوا خوی زانایه به حاله بی ئیحتیاجه له وه که من داواکه م و بنالم. ئیتر خوا ئه مری کرد به ئاوره که: سارده وه به به جوړی که ساردیه که زهره ری لی نه دا. ئیتر به و جوړه سارده وه بوو.

«توکل» به خوا به سه وه ک خه لیل ئیتر تویش وه ک ئه و قهت نابی زه لیل پروانه هیممهت ئه و شای مهردانه چه نی قایم بوو لای ئه و یه زدانه وه کوو بیستومه له مهرحوومی باوکه له «کشه ده ری» لای «کیلوو» ئه و ئاورو مه نجه نیقه یان بو حهزره تی ئیبراهیم دروست کردوه و زه ویی له ویا هه یه پیی ئه لین برایم ئاوا.

«۲۳»

سه بر و له سه رخوی

حهزره تی پیغه مبه علیه السلام زور به تاقهت و حه وه سه له بووه. روژی عهره بی له چادر نشینه کان روی بو خزمهت حهزرهت، داوای زه کات و خیراتی موسولمانانی نه کرد. زور به توندی وتی: له و خیراتی موسولمانانه به شی منیشی لی بده خو مال باوک و دایکت نیه بهش ئیمه ی لی نه ده ی. زور به توندی نه وی له یه خه که ی به جوړی که پشت ملی سووره وه بوو که خوینی لی بی. ئه سحابه کان هه لسان بو ی لی بدهن. پیغه مبه علیه السلام نه بهیشت و فهرمووی: نه یزانیوه قه ی ناکا. ده ستووری دا که له زه کات و خیرات به شی بهن.

پروانه عیلم و حیلمی ئه و پیاهو کی ئه گا به ئه و ئاله و هه نگاهو ده رسیکه بو مان ئه م ده نگ و باسه بو که سی بهخت و شعوری خاصه

«۲۴»

له گه له نه زانان چون بین؟

ههر له باسی به تاقهتی ئه و حهزره تا. عهره بی چادر نشین روی بو خزمه تی له و کاتا له مزگه و تا بوو. عه یب نه بی که گمیزی هات له ناو مزگه و ته که دا دانیش

بو گمیز کردن و کردی به خویا. نه سحابه کان هه لسان رویین بۆلای لینی بدهن.
 پیغه مبه‌ر ﷺ نه یه‌یشت و فهرمووی: نه مه تا ئیسته مزگه‌وتی نه دیوه و نازانی، نه بی
 کهم کهم فیری کهن. دواي ئه‌وه ده‌ستووری دا دۆلچه‌یی ئاو یینن بیکهن به جیی
 گمیزه که یا با چیتته خوارۆ به خاکه که دا ئیتر پاک نه بیتۆ.

چاولی گهری کهین ئاله و حه‌زهره ده ده‌رسیکی گه‌وره و زۆر به قیمة ته
 بیگرینه گویمان مۆچار به کانی به کاریهت بۆمان وه‌ختی دامانی

«۲۵»

شکاتی ئاسک لای ره‌سوولی خوا ﷺ

حه‌زهره‌تی پیغه مبه‌ر ﷺ روژی تووش نیچیره‌وانی بوو ئاسکینکی نه‌چیر
 کردبوو، ئاسکه که که چاوی به پیغه مبه‌ر ﷺ کهوت ده‌سی کرد به گریان، فهرمووی:
 ئه‌وه چیتته؟ وتی: ئاوا نه‌چیر کراوم و به‌چکه کانم ئیمپۆ شیریان نه‌خواردوو و
 گوانم پر به له شیر. فهرمووی: به نه‌چیره‌وانه که من زامنی ئهم ئاسکه نه‌که‌م
 مه‌ره‌خه‌سی که با برۆا شیر با به به‌چکه کانی و جا بیتۆ. مه‌ره‌خه‌سی کرد و رویی و
 هاتۆ نه‌چیره‌وانه که وتی: قوربان تو کینیت؟ وا حه‌یوانی هه‌ردی مل که چی فهرمانی
 تۆن؟ فهرمووی: من موحه‌مه‌د پیغه مبه‌ری خوا. ده‌سی ماچ کرد و ئیمانی هاورد و
 ئاسکه که ی به ته‌واوی مه‌ره‌خه‌س کرد.

هه‌ر کهس سه‌ر نه‌رمی عیبادهت خوا به سه‌ر که رمی زیکر و فکر و دۆعایه
 ئه‌بی گشت عاله‌م مل که چی نه‌و بن گوی قولاخ ده‌ستور فهرمانی نه‌و بن

«۲۶»

پاریزه‌ر ته‌نیا خوا به

له روژی له روژه کانا حه‌زهره‌ت ﷺ له کاتی منالیا داواي کرد له دایکی
 شیري _ حه‌زهره‌تی «حه‌لیمه» _ که ئیجازه‌ی بدا له گه‌ل منالان برۆا بو سه‌حرا ته
 ده‌روده‌شت و جوانی سروشت ته‌ماشاکا. حه‌لیمه ئیجازه‌ی پی‌دا به شه‌رتی ئه‌وه که
 دوور نه‌که‌و بیتۆ له کچه‌که‌ی که ناوی «شیم» بوو. حه‌زهره‌ت ﷺ شه‌رته‌که‌ی قه‌بووا

کرد و ئه یوت: من ده سی خوشکه شه یمه بهرنادهم. بهرله وه که له مال برۆنه درۆ
 حه لیمه گه ردن به ندیکه کرده مل حه زه رت ﷺ که منال بوو، بۆ ئه وه که بی پارێزێ
 له هه موو شه پێ. پر سیاری کرد دایه ئه مه چه؟ دایکی وتی: ئه مه گه ردن به نیکه
 کردوومه ته ملت تا بته پارێزێ له هه موو ده رد و به لایێ. حه زه رت ﷺ به و منالیه
 گه ردن به نه که ی توو ردا و فه رمووی ئه و که سه که منی دروس کردووه له هه موو
 ده رد و ئازار و بیزاری ئه مپارێزێ. ئه مه فه رموو و پیکه نی و رای کرد به ره و سه حرا
 و ده شت و ده ر.

ده رسی ته وه ککول ئه لێ به ئیمه	هه ر خوا بناسین له ده شت و خیمه
هیچ ده رد و به لا به بی ئیزی ئه و	نایێ بۆ لامان به رۆژ و به شه و
ته وه ککول قایم به سین له سه ری	ئه ژین به خۆشی و بی ده ردی سه ری

«۲۷»

کار کردن عیاده ته

دینی ئیسلام دینی عیاده ت و کار کردنه. وه لێ بازی له موسولمانان له م
 کاره بی خه به رن. ئه گیرنو که حه زه رت پیغه مبه ر ﷺ رۆژی رۆیی بۆ مزگه وت بۆ
 نوێژی به یانی. ته ماشای کرد پایوی له وی عیاده ت ئه کا که بۆ نوێژی نیوه پۆ هاتو
 ئه و پایوه هه ر له وی بوو نه رۆیبه وه رۆ له مزگه وت. که بۆ نوێژی مه غریب هاتو
 چاوی پیکه وت که سه رگه رمه به عیاده تو وه ک جاران. لێی پر سی له وه ئه چی تو
 له به یانیو وای له م مزگه وتا نه چوو یته سه ده رۆ بیجگه عیاده ت کارێ تری نه؟ ئه و
 پایوه جواپی داوه: من هه میشه عیاده ت ئه که م بۆ خوا به شکوو بمخاته به هه شت که
 زۆر حه زی لێ ئه که م. پیغه مبه ر ﷺ پر سیاری کرد کێ بژیوی خیزانه که ت بۆ به رپوه
 ئه با؟ وتی: برا که م، وه لێ ئه و وه کوو من خه ریک عیاده ت نه. خۆزگه ئه ویش
 وه کوو من وابوایی. پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: ئه و به بۆن کارو له تو له به هه شتا
 به شدار ته ره. له به ر ئه وه که کار کردن خۆی عیاده ته.

پینج فه رزه بکه و خه ریکی کار به	له منه تی خه لک ئیتر رزگار به
ده س کاریگه ری ماچ کردووه حه زه رت	بۆ ئه وه ئیمه یش بکیشین زه حمه ت

که سابهت بۆ خۆی هەر عیاده ته باعیس سه ره برزی گهل و میله ته

«۲۸»

که پامه تی نه ولیا حه قه

له کتییی حه دیسا هاتوو: له زه مانى خه لافه تی حه زره تی عومه را ﷺ له دهوړی کتوی نه لوه ندا له «همه دان» کافره کان له په سادا نه بن که کتوه که یان بگرن. حه زره تی عومه را ﷺ له وه ختا خوتبه نه خوینئ له سه ر مینه ر له مه دینه دا چاوی تیانو نه بی بانگ نه کا له سه ر کرده که یان «یا ساریه الجبل». واته: ساریه فریای نه و کتوه که ون که وا له پشتتانو. هۆردووی ئیسلام کتوه که نه گرن و کافره کان نه شکین.

١. نه مه که پامه تی واتیا ١. نه مه که حه زره تی عومه را ﷺ چاوی تیانو بوو. ٢. دهنگی که وتوو ته گوئی ساریه. ٣. «ساریه» دهنگه که ی بیستوو و حالی بووه. مه علووم که پامه ت نه ولیا حه قه مونکیران قسه ی ره دد و ناحه قه هه تا نه توانی دووریان لی که وه ک نه وان توخت تاوانبارمه که

«۲۸»

دهس و دل باز و ته ماعکار

له حه دیسا هه یه هه موو به یانی که روژ نه بیتو دوو مه لائیکه له ئاسمانو یین بۆ سه ر زه وی هه ریه کی دوعایی نه که ن نه ویان نه لی ئامین به کیکیان نه لی: خوایا هه ر که سئ هه سی و دهسی تی نه چئ خه رچی نه کا هه میسه جیگه داری بۆ بنیره با هه میسه دهسی پر بیتو په کی نه که وی. نه ویان نه لی: ئامین. نه ویش نه پاریتو و نه لی: خوایا هه ر که سئ هه سی و دلی نایی خه رچی کا هه میسه خه ساره ت ته له فاتى بۆ بنیره، نه ویان نه لی ئامین. جا تو ته جره به ی بکه هه میسه هه روایه.

رزق وه کوو ئاوی کانی وه هایه تا نه میه نه روا نه وی تر نایی به رگیری مه که با هه روا به روا په کت ناکه وی پیم بکه به روا

«۲۹»

توورپه مەبن

پیاوئ له ئەسحاب پۆیی بۆ خزمەت حەزرەت پیغەمبەر ﷺ وتی: من چی بکەم باشه؟ حەزرەت فەرمووی: توورپه مەبه چەن را پرسیاره کە ی ته کرار کردۆ له جوابا هەرفه رمووی: توورپه مەبه. وا دیاره عەبیبی هەر توورپه یی بووبی. له حەدیسێ ترا هەیه کە له وهختی توورپه ییا شەیتان گەمە ئەکا بەو کەسه کە توورپه یه، وه کوو منال گەمە ئەکا به تۆپی بازی و به شەق بۆ هەر کوئ مەیلی یی ئەیا. بروانه بۆ توورپه کە کە چۆن سوورۆ ئەبیتۆ. ره گ ملی هەله سێ. کە شیددەت پەیا ئەکا هەموو بەدەنی ئەلەرزێ. جا کە شەیتان له ئاور دروس کراوه ئاور به ئاو ئەکوژیتۆ عەلاجی ئەو توورپه ئەوهیه کە به ئاو چرو چاوی بشۆری. دەسنوێژ بشۆری باشتەر و سوننه ته چوون به پاوۆ ئاماده یی بۆ دەس وه شانندن زۆرتەرە دانیشی کە به دانیشتانۆ بوو راکشی کە به مانە چاک نەبوو ئەو شوینە به جیتی یێلێ با له مال خۆشیانا بی.

توورپه یی لابه مەیکه به پیشه ئارام و سالم ئەبی هەمیشه
توورپه دلی خەلک نابا به پێوه بۆ دل نهوایی هەروا به رێوه

* * *

«۳۰»

هاوسیتی خراپ و ئەخلاقی جوان

پیغەمبەر خۆمان ﷺ هاوسیتیە کی کافری ئەبی کە زۆر رقیه بی له حەزرەت. هەموو رۆژی ئیسراحت له خۆی ئەشپۆینێ و خەوش و خال و خۆل و بوول کۆ ئەکاتۆ تا ئێواره و شەو خەو له خۆی حەرام ئەکا تا فرسەت یێنێ له به یانی زووا کە حەزرەت ﷺ ئەپرا بۆ نوێژ، خەوش و خال و خۆل و بوولە کە بکا به سەریا. کە ئەم کاره زشتە ئەنجام ئەدا تهبعی حەزرەت ﷺ ئاوا ئەبی کە به ئارامی تێپەر ئەکا و هەرچی تۆز و گەردی لی ئەنیشی ئەیتە کێنێ و هیچی پی نالی، تا وهختی کە هاوسیتیکه نهخۆش ئەکەوی و به یێنێ دیار نابێ ئەزیه تی کا. حەزرەت ﷺ بۆی ئەپرسی له کوێیه؟ ئەلێن نهخۆشه. ئەفەرمی: حەقی هاوسیتی وابه سەرمۆ ئەپۆم بۆ

هه‌وال پرسینی. که ئەلین موحه‌ممه‌د هات بۆلات ئەترسی له دل خویا ئەلی: ئیسته که لانم زه‌بوونه و کزه رهنکه بۆ تۆله سه‌ندنه‌وه هاتبی. که به زوانی خوش و شیرین هه‌وال پرسى ئە کا زۆر خه‌جاله‌تی ئەیگرى و ئەلی ئەم خوولق و خووه جوانه که ئەم زاته هه‌یه‌تی خوا پنی داوه و پیاوی عادى و ئاسایی وایه هه‌تمه‌ن ئەمه پیغه‌مبه‌رى خوايه. به زوانیش ئەلی گه‌وره‌یی تۆم بۆ ده‌رکه‌وت و بۆم روونۆ بوو که تۆ پیغه‌مبه‌رى خواى. هه‌زه‌که‌م ریگه‌ی دین و ئیمانم پیشان بده‌ی و موسولمان ئەبی. هاوسیه‌ک حه‌قی هه‌یه که موسولمان بوو ئەبی به دوو حه‌ق. که خزمیش بی ئەبی به سى حه‌ق له هه‌دیس هه‌یه ئە گه‌ر حه‌قی خزمایه‌تی له پیشۆ نه‌بوايه ئەبوا میراتی هاوسى هاوسى بی‌بردايه.

ئاووسى وه‌زه‌نی مه‌که تا ماوی	پروو ناکه‌نه تۆ کزی و دامای
ئه‌و شه‌ر فروشه و بیانوگه‌ره	به گه‌وره‌یی خۆت بیانوی به‌ره
تا بئ عیزه‌ت به‌وه زیاد ئە کا	بۆ هه‌ردوو دنیا سه‌ربه‌رزت ئە کا

«۳۱»

منالیکى خوشبه‌خت

روژى پیغه‌مبه‌ر سه‌لامى له‌سه‌ر تپه‌پئه‌که‌ به‌ لای کۆمه‌لى منالا که به خوشى و شادی گه‌مه‌یان ئە کرد. یه‌کى رووته‌له و فه‌قیریان له‌ دوورو به‌ کزیکۆ دانیشتبوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ رۆیى بۆ لای و لینی پرسى بۆچی تۆ رووت و قووتی؟ بۆ نارۆی له‌ گه‌ل ئەوانا گه‌مه‌ بکه‌ی؟ وتی: من باوکم له‌ غه‌زای ئیسلامدا شه‌هید کراوه. ئەونه داماویم هه‌چ که‌سم نیه‌ ده‌سم گری و خه‌رجیم کیشی و هه‌چ خوشیه‌ک له‌ دلما نیه‌ که گه‌مه‌ بکه‌م. وه ئە گه‌ر منالان شه‌رکه‌ن له‌ گه‌لما که‌سم نیه‌ له‌سه‌رم کاتۆ، بۆیه لێرا به‌ کزۆ دانیشتووم. پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌سى گرتوو بردیۆ بۆ مالۆ و فه‌رمووی: تۆ رازی ئەبی به‌وه که من بم به‌ باوکت، عایشه‌ خاتوون بی به‌ دایکت، عه‌لى بی به‌ مامه‌ت، فاته‌مه‌ بی به‌ خوشکت، حه‌سن و حه‌سه‌ین بن به‌ برات؟. که له‌ گه‌ل خۆی بردیۆ ئەمانه‌تی سپارد به‌وان ﷺ، ئەوانیش به‌ هه‌موویان زۆر نازیان ئە کیشا. لباس و خواردن و خۆراکی زۆر له‌ باوک‌داره‌کان باشتربوو ئەمجاره‌ زۆر

به شانازیۆ ئه پۆی بۆ ناو منالان بۆ گهمه و ئه یوت: من پیغه مبه ر باو کمه و عایشه خاتوون دایکمه و عه لی مامه مه و فاتمه خوشکمه و حه سه ن و حوسه ن برامن. ئیتر منالان ئاواتیان پی ئه خواست ئه ونه به که یف و خوش حال بوو.

ئیمه ش با ئاوات خوازین له و کوره که بوو به باوکی ئه و ده ریا دوهره
ئه و خوشک و برا و مامه و دایکمه که سوکاری و له هیچ کوئی نیه

«۳۲»

کهس له خیر خۆی لا نادا با دهوله مه نیش بی

حه زه رته ی داوود پیغه مبه ر باوکی سوله یمان «سلاوی خویان له سه ر» له سالی ۱۰۱۰ دا له پینش مه سیح له دایک بووه و کتییی زه بووری لای خواوۆ بۆ هاتووه. زۆریش ده وله مه ن بووه. له گه ل ئه و را رۆژی له شوینی چۆلا خۆی ئه شۆری ته ماشا ئه کا له دوورۆ شتی وه ک ته لا به رق ئه داتۆ به و رووته لیه ئه روا بۆی ته ماشا ئه کا په یکه ریکه له شیوه ی کوله. ئه یخاته ناو لیاسه کانی تا دوا ی خوشۆرینه که ی ئه بیاتۆ بۆ مالۆ. دوا ی ئه وه خوا لی ئه پرسی: خۆتۆ ده وله مه نی، بۆچی به و رووته لیه رۆیت ئه و ته لاته هانی بۆ خۆت؟ له جوابا وتی: کهس له خیر و به ره که ت تۆ تیتری نه خوار دووه و تیتر ناخوا.

راسی فه رموو ه حه زه رته ی داوود سه لامی لی بی سه لامی مه عبوود
له خیر و پیتری خوا ئیتر خواردن بۆ هیچ کهس نیه، تا کاتسی مردن
وه ختی که مردین، ده م پر بوو له خاک ده رگانه ی ته مه ع ئه به سرنی سه رپاک

«۳۳»

بی ئه مری دایک و دۆعای شه ری

عایدی ناوی جو ره یج بوو له غاریکا خوا په ره سته ئه کرد. رۆژی دایکی هه زی کرد له دیدنه ی رۆی بۆلای و بانگی لی کرد وتی: خویا من نوێژ ئه که م و دایکیشم بانگم ئه کا نوێژی دابه ست و جوابی دایکی نه داوۆ چه ن رۆژی هه روا بوو دایکی ئه پۆی و جوابی نه ئه داوه و دایکی دلی ئیشا و دۆعای لی کرد و وتی: خوا

تووشی ژنی بی حیا و بی ئابرووت کات. خوا دؤعا که ی قه بوول کرد و شه وی له مالیکا تاریف جورهیج و چاکی خواپهرهستی ئەویان ئە کرد، ژنی بی دین وتی: من به داو و تەلەیی ئەتوانم تووشی بی دینی بکهەم به گرهو. وتیان: ئە گەر تۆ بتوانی ئەو کاره بکهی ئەوهنده ئالتوونت پی ئەدهین، چوو بۆ دەور غاره که ی، ههرچی بانگی کرد جورهیج جوابی نه داوه و ههرچی وتی: درگام بۆ که رو بۆی نه کردۆ. رو ی شوانیکی به گیر هاورد له گه لیا ریکهوت و عهیب نه بی نای له خوی. منالی له سکیا په یا بوو. وهختی ده رکهوت، وتی: ئەم مناله هین جورهیجه جایزه که ی سه ند و رو یین بۆ جورهیج به پەت پەتی هانیانه خوار و زۆر بی حورمه تیان کرد و لێیان دا، وتی: بۆچی وام لی ئەکەن؟ وتیان: تۆ پەنت داوه به و ژنه و ئەو مناله تازه بووه هی تویه، جورهیج وتی: لیم خایه نن تا دوو رکات نوێژ ئەکەم جا بمکوژن. دوو رکات نوێژی کرد، و پرسى له مناله که تۆ کوپى کیت؟ جوابی داوه من کوپى فلانه شوانم. هه موو به جارێ کهوتنه خاک و پای جورهیج و وتیان: ماله کهت له زیو و ته لا بۆ دروست ئەکه ی نو لیمان بیووره. وتی: ماله کهم ههروه ک خوی لی بکه نو بۆم ئیتر هیچم ناوی. ئەمه ییش دؤعای دایکم بوو ئەمه ی به سه ر هانیم هه قمه.

دؤعای دایک و باوک وه ک تیر ئەبرئ نان و قسمهت و حورمهت ئەبرئ
جورهیج به و هه موو عیاده تۆ بوو له دؤعای دایکی رزگاری نه بوو

به‌ی شیخ مه‌عرووفی کوپری شیخ موسته‌فا باوکی حاج کاک نه‌حمده له

«۱»

فهقی و خادم

مه‌لا شیخ مه‌عرووفی کوپری شیخ موسته‌فا باوکی حاج کاک نه‌حمده له نوڊی له قه‌زای چوارتا له سالی ۱۱۷۵ مانگیدا له دایک بووه و له سالی ۱۲۴۵ له سلیمانی وه‌فاتی کردوو و مه‌رقه‌دی و له سلیمانی گردی سه‌یوان، لای مه‌رقه‌دی سلیمان پاشای بابان. ده‌سه‌یی شیعی عه‌ره‌بی زور چاکی نووسیوه بو ته‌ریخی مزگه‌وتی جامیعه‌ی سنه، به کاشی کاری له دالانی مزگه‌وته که‌دا دایان کوتاوه و ئیسته‌ش بازیکی ماوه. حاجی کاک نه‌حمده‌ی سلیمانی کوپری شیخ مه‌عرووفه له سلیمانی له سالی ۱۲۰۸ مانگی له دایک بووه و له سالی ۱۳۰۵ له سلیمانی وه‌فاتی کردوو و مه‌رقه‌دی و له مزگه‌وته که‌ی خو‌یانا له سلیمانی که مه‌شهووره به مزگه‌وتی گه‌وره.

نه‌گیر نه‌وه که فه‌قی‌کانی باوکی حاجی کاک نه‌حمده نه‌پرون بو مزگه‌وت ته‌ماشا نه‌که‌ن سه‌گی و له ناو مزگه‌وته که‌دا ده‌ر‌گای مزگه‌وته که نه‌به‌سن و سه‌گ به مزگه‌وتی پی‌که‌ن، له ترسا خو‌ی پیس نه‌کا و فه‌رشه‌کانی مزگه‌وت ته‌واو پیس نه‌بن. دوا‌ی ماوه‌یی ده‌ر‌گای بو نه‌که‌نو خادیمه که دیت و نه‌پروانی مزگه‌وت هیچی نه‌ماوه. خادم نه‌پروا بو شکات بو خزمه‌ت شیخ مه‌عرووف که فه‌قی‌کانت سه‌گیان بردوو ته‌ ناو مزگه‌وته که و هیچی نه‌ماوه هه‌مووی پیس بووه. ماموستا ده‌ستور ته‌دات که نابی نه‌و فه‌قی تاوانبارانه له‌گرا بن و نه‌بی هه‌موویان برۆن، فه‌قی‌ش زور نار‌ه‌حه‌ت نه‌بن که ماموسای وایان ده‌س‌ناکه‌وئ، ناچار نه‌پرون بو خزمه‌ت حاجی کاک نه‌حمده که تکایان بو بکات که ده‌ریان نه‌کات، حاجی کاک نه‌حمده نه‌پروا بو خزمه‌ت باوکی بو تکا، باوکی نه‌فه‌رموئ: من فه‌قی وام بو چیه، که سه‌گ بیتیته ناو مزگه‌وت سه‌گه‌پاوی پی‌بکات و مزگه‌وت پیس‌کا. حاجی کاک نه‌حمده نه‌لی: خادیمه که درۆی بو فه‌قی‌کان کردوو، سه‌گ نه‌بووه و تانجی بووه. نه‌فه‌رمی: که وایی برۆ فه‌قی‌کان ئاشتو که با نه‌پرون. و دیا‌ره شیخ مه‌عرووف ئا له‌م لی‌بور‌دنا چوار کاری گرینگی کردوو.

۱. خۆی گیل کردووه که تانجی سه گ نیه. ۲. نه سیحه تی فه قیکانی کردووه که رای تر کاری وانه که نه. ۳. حاجی کاکه نه حمه دی دلخوش کردووه که تکای لی قه بوول کردووه. ۴. خادیمه که ی بی دهنگ دلخوش کردووه که نه و هه موو زه حمه ته ی بو به جی ماوه.

«۲»

فهقر و جه هالت

حه زره ته ی علی فهرموویه تی: له گه ل هه زوورداریکدا زوران بازی کهم ناترسم پشتم بدا له عهرز. وه لی له فهقر و نه زانی نه ترسم که پشتم بدهن له عهرز و له وانه وه تووشی گونا هه بیم.^۱

«۴»

حه قی دراوسی

ئیمامی حه نه فی له سالی ۱۵۰ ی قه مه ری له عومری ۷۷ سالی له و سالا ئیمامی شافعی له دایک بووه، وه فاتی کردووه. بۆیه وتوویانه: «ئیمامی فهوتی کرد و ئیمامی له دایک بوو» ئیمامی حه نه فی ۴۰ سال له سه ری هه ک نوژی به یانی به ده سنوژی عیشاوه خۆندووه. تا به یانی خه ربکی عیاده ت و عیلم په روه ری بووه. هاوسیه کی ئیمام حه نه فی ئاره ق خۆر بووه، تا به یانی له خزمه تی ئاره ق خواردنا نه بی. تا رۆژی مه عموور حکومه ت نه یگرن و نه یخه نه زیندان. دوا ی چه ن رۆژی بۆی نه پرسئ نه لێن حکومه ت زیندانی کردووه. نه روا بو سه رای حکومه ت بو به ردانی. حاکم نه بی ئیمامی حه نه فی ته شریفی هیناوه بو سه را و تا ئیسته شتی وه ها نه بوه. به پی خاوسی را نه کا به ده می و دهستی ماچ نه کا و نه لی قوربان زۆر عه جایه ته شریف هیناوه بو ئیره؟! نه فه رمئ موشکلێکم هه به بۆیه ها تووم نه لی: قوربان سفارشت کردای نه ها تمه خزمه ت. نه فه رمئ: من کارم به تۆیه نه بی من بیم، نه لی چی؟ نه لی: وام له خزمه تئا. نه فه رمئ: فلان که س دراوسی ئیمه یه و

۱. له کتیی «احیاء علوم الدین» ئیمام غه زالی وه رگیراوه.

مهعمووری تو گرتوویانه. شه مهوئی نازادی کهن. فهورهن حاکم دهستور نهدا نازادی شه کهن و ئیمام له گهل خوی نهیاتو. له ریدا عهرز ئیمامی هه نه فی شه کا من لایهق شه لوتفه نهبووم تو بۆ واته کرد؟! فهرمووی: به شهرعی ئیسلام هاوسی ههقیان بهسهر یه کهوه ههیه. منیش ههق خۆم بهجی هانی. شهویش نهلی: ئیسلام که شهونه دینی پاک و جوانه ریگهی تهوبهه نشان ده، با تهوبه بهکهه. لهسهر دهستی ئیمام شهوبو هه نهفهدا تهوبه شه کا و بهریوهی شهبا و شهبی به پیاوئ خاس و موسولمانئ باش.

ههوه له بهر قهومی و کهسی نه شهبوو	هاوسی میراتی بۆ هاوسی شهبوو
ئیهستهیش که بهری و واریسی نهبی	میراتی له بۆ موسولمان شهبی
«بیت المال» شهیا بۆ موسولمانان	سهر فیه کا له ریی مهسله ههت شهوان

«۵»

چاوئ بۆ خوا نه بی نهبوونی باشه

شیخ ههسه نی بهسری له ته مه نهی لاویا ته بیعه تی زۆر ههله و ههرزه بووه. به یانی له خه وهلسا و وتی: شه بی شه مرۆ لهه شاری بهسره ژنی زۆر جوان پهیا کهه. ژنی کهوته بهر چاوئ دوور و نزیک به بازار و کۆلانا کهوته شوینی تا له ناو شار دهری کرد. ژنه که رووی کرده تاقه مالی. ته ماشای کرد ههر ها به شوینی که گهره کی بوو به چیه ژوورۆ وتی: برا تو چیت له من شهوئ و بۆچی کهوتو ته سه شوینم؟ وتی: شهو چاوانته شیتی کردووم و ناتوانم به جیان بیلم. وتی: دهی لی رهدا ماتل که ئیهسته چاوه کانم یین بۆلای تو، له دل خویا وتی شهوه قهولی پی داوم بی بۆلام. زۆر دلی خوش بوو. ژنه که چووه ژوورۆ ههردوو چاوئ ده رهانی و خسته سهر سینیک و وتی به کاره که ره کهی: بیانه بۆلای شهو کورپه له دهرو ویشهوه، پیی بلئ چاوئ که موشتهری وه کوو شهوم بۆ پهیدا کا نامهون بیبا بۆ خوی، ههسه نی بهسری چاوئ کهوت بهو دوو چاوه که له ترسی خوا شهو ژنه دهری هینهوه زۆر خه جاله تی رووی تی کرد و زۆر گریا و تهوبه ی کرد ئیتر تا مابوو بهردهوام بوو

له سه ر تاعه ت هه تا ئاوا ناوی ده ر کرد به شیخ حه سه نی به سری و بوو به یه کی له
ئه ولیا کانی خوا.

تا دنیا ماوه ناوی هه ر ماوه له بیر ناجیتو ناوی ئه و پیاوه
هه ر تا کوو ما بین با ئیمه یش و بین ئیمه یش له سایه ی ئه و پیاوانا بین

«۶»

پیری ته ر یقه ت ئاوا یه

خوالی خوش بوو حه زره تی غه وس «قدس سرّه» له سالی ۷۰ دا له دایک
بووه و ۹۱ سال عومری کردووه. شاهی نه قشبه ند دوا ی ئه وه که سی مور شیدی
گور پیوو که یه کیکیان ئه میر که لال بووه و هه موو مور شیده کانی یه ک له دوا ی
یه ک فه وتیان کردبوو، له ده رسی ته ر یقه تا موشکله ی رووی تی ئه کا و به ئه ولیای
زینووی ئه و رۆژه بۆیان هه ل نابێ. ناچار شاهی نه قشبه ند په نا ئه با به مه رقه دی
حه زره تی غه وس دوا ی ۲۰۰ سال رووی تی ئه کا و ئه لی:

ای پیر دستگیر دست مرا گیر دست مرا چنان گیر که تو گویند دست گیر

حه زره تی غه وس یش له قه بره که یا جوابی داوه تو و فه رموویه تی:

ای شاه نقشبند نقش مرا ببند نقش مرا چنان ببند که تو گویند نقشبند

نه خشی وه ها له دل یا په یدا ئه بی که موشکله که ی هه ل ئه بی و ئیسته یش هه ر که سی
موریدی ته ر یقه ت نه قشبه ندی بی ئه بی ئه و نه خشه یه پیوه بی.^۱

شای نه قشبه ند و غه وسی گه یلانی پیر و مرید بوون ئه گه ر ئه یزانی

فیتنه یی مه که له به ین ئه وانسا با روو زه رد نه بی له رووی ئه وانسا

وه ک یه ک موریدی هه ردووکیان نه بی زه ره ر لی که وتوووی دوو دنیا ئه بی

پیری راسته‌قینه مالی دنیای بۆ خه‌لکه

مه‌لا ئه‌بووبه‌کری موسه‌نئیف چۆری «رحمه‌الله» له‌ کتیی «ریاض‌الخلود»^۱ له‌ باسی موریشیدا ئه‌فه‌رمی: شیخی بوو که زۆر که‌رامه‌تدار و مورید و مه‌نسووبدار و خۆشه‌ویستی عوله‌ما و پیاو سالحی ئه‌و رۆژه، له‌ گه‌ل ئه‌وا زۆر ده‌وله‌مه‌ند بوو هه‌ر له‌ ره‌سه‌نی ئه‌سپ و مایینا هه‌فتا و پینج دانه‌ی بوو. یه‌کێ له‌ پیاو خواکان ریی که‌وته ئه‌و خانه‌قایه که ته‌ماشای سه‌لته‌نه‌تی ئه‌کرد له‌ دل خۆیا وتی: شیخیه‌تی و ئه‌م سه‌لته‌نه‌ته‌؟! با ته‌جره‌به‌ی بکه‌م بزانه‌م تا چه‌نێ عه‌لاقه‌ی به‌ مال دونه‌یاوه هه‌یه‌؟ رۆیی بۆ نزیک شیخه‌که و وتی: نه‌خۆشم و ده‌وایه‌کیان بۆ داناوم مه‌گه‌ر لای تو ده‌سم که‌وێ. وتی چه‌؟ وتی: ئه‌بێ ئه‌سپی سه‌ر برم و به‌ مه‌غزه‌که‌ی خۆم بناووم. ده‌ستووری دا به‌ مه‌یته‌ره‌کان هه‌ر ئه‌سپێکی ئه‌وێ بیده‌نێ. ئه‌سپێکی سه‌ر بری له‌ دوایی دا وتی: ئه‌و ره‌نگه‌ که‌ من ئه‌مه‌وێ ئه‌مه‌ نیه. شیخ ده‌ستووری دا یه‌کێ تری بۆ سه‌ر برن. هه‌روا یه‌که‌ یه‌که‌ ئه‌سپی سه‌ر بری تا دوازه‌ ئه‌سپ رۆیی. دوایی شیخ ده‌ستووری دا تا ته‌واو ئه‌سپه‌کانی گه‌ره‌کبێ بۆی سه‌ر برن. جا میوانه‌که و وتی: ئه‌سپ زۆر خۆشه‌ویسته و منیش ته‌جره‌به‌ی تو‌م کرد بزانه‌م عه‌لاقه‌ی دلت به‌ مال دونه‌یاوه زۆره‌؟ له‌ ئیمتihan ده‌رچووی. شیخ فه‌رمووی: میخ زه‌نجیر ئه‌و ئه‌سپانه‌م به‌ گلا چه‌قاندووه نه‌ک به‌ دلا.

تۆ ده‌وله‌مه‌ندبه‌ و تۆ سه‌روه‌تدار به‌	سه‌ر به‌رزو رووسوور رووی رۆزگار به‌
ئه‌گه‌ر کۆی که‌یتۆ ده‌ین بیه‌ ملت	ئه‌بێ به‌ ته‌وق و ئه‌چیه‌ ملت
زه‌خیره‌ی نه‌که‌ی له‌ بۆ قیامه‌ت	ئه‌بێ به‌ مایه‌ی شه‌ر و نه‌دامه‌ت

داپۆشینی عه‌یب و له‌ خۆ بوردن

ئیمامی غه‌زالی له‌ باسی جه‌وانمه‌ردیدا دوو باسمان له‌ ئیحیادا بۆ

ئه‌گه‌ر گه‌یته‌وه.

۱. ئەفەرمى: حاتەمى ئەسەم كە عالمى گەورە بوو ۋە ئىنى بۇ پىسارىكى شەرى ئەچىتە خىزمەتى. خۇي كۆنە كاتۇ كە پىسارى كەى بكا، بايە كى لى ئەيىتەو. حاتەم خۇي ئە كا بە كەر. ئەفەرمى: بە دەنگ بەرز قسە بكە من كەرم نابىسم. ۋە كەيش زۆر ھەز ئە كا لە دل خۇيا ئە لى ئۇخەى گۆيى لى نەبوو. دواى ئەو بە حاتەمى ئەسەم ناو بانگ دەرتە كا. يانى: حاتەمى كەر.

۲. ئەلەن پىاوى ۋىنىكى مارە كەرد بە تەمابوو بىگۆرۋىتۇ چاوى ۋە كە كۆر ئەبى. لەبەر ئەو بە ئەو ۋە دلە مەن نەبى، ئەویش ئەو چاوى ئە كا بە كۆر تا بىست سال بەو جۆرە بە يە كۆ ئەبى. لە دواى ئەو بە ۋە كە ئەمى ۋ ۋىنى تر بىنىت ئاشكراى ئە كا كە چاوم كۆر نەبوو ھەر لەبەر دل ئەو ۋە خۆم كەردبوو بە كۆر. دلدارى دلە فەقىر و ھەزار خىرە كەى زۆرە لای خوداى غەففار

«۹»

زىادە رەوى

حاتەمى ئەسەم لە گەل جەماعەتى رى كەوتن بۇ ھەج. رۆيى شارى رەى. حاتەم بوو بە مېوانى قازى رەى، كە رۆيى بۇ دەور مالىان تەماشای كەرد وە ك سەراى ھىكۆمەتى نۆكەر لە خواجە نشىنا وىساون و لە ئەترافى مالیشیانۇ نۆكەر راویشكان ئە كەن. خەبر قازى پىسى، وتیان: نەخۇشە، ئىجازەى مولاقاتى گەرت و چوو بۇ خىزمەتى نېو ھەلسانىكى كەرد لە بەرى و وتى: لەو زىاتەر ناتوانم ھەلسمۇ. لەبەر چاوى دواى مانوو ھەسانەو دەسنىۋىكى شۆرى چوار دەفعە ئاوى دا بە دەم و چاوى قازى وتى: سى دەفعەى. سى مە كە بە چوار، ئىسرافە. حاتەم وتى: تۆ ئەم ھەموو مالەت كۆ كەردو ھەسۇ ئىسراف نېە، بۇ مەشتى ئاوم ئىسرافە، زانى كە مۆجگارى ئە كا ئەو نەى تر بارى گران بوو. دواى ئەو كەمتر دونىاى كۆنە كەردۇ.

«۱۰»

مالی دنیا و تهقوا کامیان

هر له و سهفهره بره به میوان قازی همه‌مدان، ته‌ماشای کرد له همه‌مو و ناز و نیعمه‌ت دنیا له مالیا هه‌یه. وتی: قازی تو له ثایه‌ت و هه‌دیس و شه‌ریعه‌تی ئیسلاما بیستووته یا دیوته که هه‌ر که‌س مالی دنیا و که‌له‌پووری زۆرتر بی لای خواوه پاداشی زۆرتر ئه‌بئی وتی: نه‌وه‌للا وتی: ئه‌ی چۆنت بیستووه؟ وتی: شه‌ریعه‌ت ئیسلام و ثایه‌ت و هه‌دیس وایان داناوه که هه‌ر که‌سی ته‌قوا و عیاده‌تی زۆرتر بی لای خوا به‌شی قه‌وی‌تره، قازی زۆر خه‌جاله‌تی گرتی و گریا. له هه‌دیس هه‌یه همه‌مو که‌سی له قیامه‌تا نایه‌لن پا بنیته به‌ر پی تا چوار سوئالی لی نه‌که‌ن: ۱. ئه‌لین ئه‌م به‌ده‌نه له‌زیزته له چیا پرتو و کانووه ۲. ئه‌م عومره عه‌زیزته له چیا فه‌وتانووه ۳. ئه‌م مال دونیاته له چیه‌وه به‌ده‌س هانیوه ۴. ئه‌م مالی دونیاته له چیا خه‌رج کردووه. هه‌موومان هه‌ر له ئیسه‌وه له جوابی ئه‌و چوار سوئالا داماوین با وه‌لامیان بۆ حازر بکه‌ین.

«۱۱»

مالی مه‌دینه‌یی

هر له و سهفهره حاته‌م ئه‌سه‌م چووه مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره پرسى بۆ مالی پیغه‌مبه‌ر و چوار خه‌لیفه و ئه‌سحابه‌کانی، جی ماله‌که‌ی ئه‌وانیان نیشان ئه‌دا ئه‌ویش ئه‌یوت ئه‌مانه له مالی فیرعه‌ن و شه‌دداد و نه‌مروود ئه‌چى که‌ی مالی ئه‌وان و ابووه خه‌به‌ریان دا به حاکمی وه‌خت وتی: بی هینن که روو به روو بوون حاکم وتی: تو ئه‌لینی چی؟ وتی وه‌کوو ئیمه له کتیب دایمانه پیغه‌مبه‌ر و ئال و یارانی زۆر فه‌قیر و سه‌بوور بوون و ئیوه ناته‌واوییه کتان نیه حاکم وتی: راس ئه‌که‌ی ئیسته ته‌ماشای مه‌دینه بکه زۆرتر له حاته‌م ئینکاری بکه

«۱۲»

خواردنی مالی هه تیو

پیاویکی به عیادهت و پیاوچاک فهوتی کرد. خه لکئی به تهما بوون که وه زعی ئاخیره تی زۆر باش بووبی. له خهوا چاویان پتکهوت که زۆر داماو و لیقه و ماو بوو، نهو نه فه ره خه وه که ی به لای مه لایه که وه گێترایه وه که زۆر له حالی ئاگادار بوو وتی: له وانه یه نه م خه وه زۆر راس بی که من نه زانم مالی هه تیوی خواردووه.

مال هه تیو مه خو گوناھ که بیرهس خه یانهت به مال بی کهس و بیدهس

«۱۳»

خۆشه و ێستی منال

حه زه ره تی «عبدالقادری گیلانی» وه کوو له مه نا قیبا نووسراوه هه موو روژی مه جلیسی مه وعیزه ی بووه موریده کانی تا ماوه یی زۆر کۆ نه بوونۆ مه وعیزه ی بو ئه کردن و ده رسی دانه دان. روژی لهو وه ختا خه به ریان بو هانی که کچ و کو ریت هیلاکن. هه ر مه وعیزه که ی نه شیوان تا له سه ر خۆی به عاده تی خۆی مه وعیزه که ی ته واو کرد جا ده ستووری دا که بیان شۆرن و بیان نیژن وا دیاره له بهر مه حه به ته ی خوا نه ی په ر ژا وه ته سه ر مناله کانی.

ده یسا با ئیمه یش ههروه ک نهو واین سه ر گه رمی حوب و ره زای خودا بین

مال و منال گشت زینه ت دونه یه سه رمایه ی گشتمان ره زای خوایه

مال و منالیش به یین له ریی رهزا بو روتبه ی به رزی رهزا به قهزا

که چی ئیمه منالیکمان تاوی یاو بیگری دونه یمان لی تال نه بی و دونه ی نه نینه یه ک.

منال بی وه فاس وا نه بین باشه ته جره به ده رسی گرنگ و باشه

«۱۴»

جیره‌ی موشکل گوشا

بالوولی دانا برای هاروونه‌په‌شید بووه. هاروونه‌په‌شید پاشا و بالوول ده‌رویش‌مه‌سله‌ک بووه. روژئی وتیان به بالوول نه‌وه بوچی هاروون جیره‌یه‌کت بو ناپرته‌وه که دل نارام و بی‌خه‌م بی؟ وتی: من جیره‌ی که‌سیکم نه‌وی که نه‌م وه‌سفانه‌ی تیا بی: ۱. بزانی که‌ی من ئیحتیاجم هه‌یه به‌شت. ۲. بزانی له‌کوی ئیحتیاجم هه‌یه. ۳. بزانی به‌چه‌نی ئیحتیاجم هه‌یه. ۴. به‌نافه‌رمانی من له‌گهل نه‌ودا جیره‌که‌م نه‌بری. نه‌و که‌سه ته‌نیا خواجه ته‌وه‌ککول نه‌وه بووه که بالوول بوویه‌تی.

ئیمه‌یش ته‌وه‌ککول به‌سین به‌خودا ده‌ست به‌ردار بین له‌گشت ماسیوا
خوامان به‌سه‌بیکه‌ین به‌وه‌کیل بو‌هه‌موو کارئ نه‌بی به‌که‌فیل

«۱۵»

کار کردن بو‌خوا

پیاوی له‌غاریکدا خهریکی عیاده‌ت بو‌وه‌لاقه‌ی له‌گهل خه‌لکا‌قه‌ت‌ع کردبوو، هاتوو‌چۆی بو‌هیچ جینه‌ک نه‌ئه‌کرد. تا‌بیستی که‌دارئ له‌جینیکدا هه‌یه که‌وه‌کوو «بت» عیاده‌تی بو‌ئه‌که‌ن. غیره‌تی دینی زۆری بو‌هانی هاته‌ده‌رو له‌غاره‌که‌ی و ته‌وریک‌کی نا‌به‌شانیو بر‌وا‌داره‌که‌بیرئ شه‌یتان زۆری پی‌ناخۆش بو‌و چوو‌ه‌سه‌ر ریگه‌که‌ی و وتی: تو‌چیت داوه‌له‌برین نه‌و‌داره‌و چ‌زه‌ره‌ریکی داوه‌له‌تو‌که‌نه‌ییری؟ وتی: بوونی نه‌م‌داره‌زه‌ره‌ری زۆری بو‌من و هه‌موو موسولمانان هه‌یه، حه‌تمه‌ن نه‌ییرم. شه‌یتان زۆر پاراوه‌که‌لکی نه‌بوو وتی: که‌وابی به‌زۆر نایه‌لم بی‌بری. هه‌لچوون له‌یه‌ک، سی‌جار شه‌یتانی دا‌به‌عه‌رزا‌دوایی شه‌یتان وتی: وازیته‌له‌م‌داره‌هه‌موو به‌یانین چوار‌لیره‌ئه‌ئیمه‌ژیر به‌رماله‌که‌ت. عابد به‌پاره‌که‌فریسی خوارد و ته‌وره‌که‌ی ناوۆ به‌شانیو روییو بو‌غاره‌که‌تا‌چوار‌روژ شه‌یتان هه‌موو به‌یانین چوار‌لیره‌که‌ی نه‌خسته‌ژیر به‌رماله‌که‌ی. ئیتر‌قه‌تعی کرد چوار‌روژ‌دوای‌برینی ته‌وره‌که‌ی ناوۆ به‌شانیو و ریکه‌هوت بو‌برینی‌داره‌که‌دووباره‌شه‌یتان هاته‌به‌ر ریگه‌که‌ی و وتی: بو‌کوی نه‌پۆی؟ وتی: نه‌پۆم‌داره‌که‌

.....

ئەبىرەم زۆر پاراۋە كەلگى نەبوو ئاخىرى شەيتان وتى بە زۆر نايەلم بى بىرى. لە يەك
 ھەلچوون و سى جار شەيتان دای بە ەرزى و بە زۆر نەيھىشت دارە كە بىرپىت و
 بەردەوام عىبادەتى بۇ ئەكرا عابىدە كە وتى: بە شەيتان جىي سەرسوڤمانە ئەوھل پام
 سى جار تۆم دا بە ەرزى كەچى ئەم جارە تۆ سى جار مەنت دا بە ەرزى! ئەويش
 وتى: تۆ ئەوھل جار بۇ خوات ئەكرد سى جار مەنت دا بە ەرزى ئەمجارە بۇ
 لىرەكانى مەنت ئەكرد دەرەقەتم نەھاتى. شەيتان لە عومرىا ئەم راسىيە وتوۋە.
 ھەركارى ئەكەي با بۇ خودا بى دوور لە تەماع و عوجب و رىا بى
 خوا كۆمەكتە مەترسە لە كەس ھەروا تۆ بۇ تا ئاخىر نەفس

«۱۶»

ەدالەتى عومەر

ھەزرەتى عومەر رضي الله عنه نمونەى ەدالەت بوۋە. لە غەزايىكا كە دەسكەوتى
 لە بەينى ئەسحابەكانا بەش ئەكرد پىيان ئەوت غەنىمەت. بەشى ەبدوللاى كورى
 كەمتر لەوان دانا پرسىاريان لى كەرد بۇچى وا ئەكەي؟ فەرموۋى: با لە قىامەتا
 خەجالەت نەبم. ۋە ھەروەھا عادەتى وابو بە شەو ئەگەر بە شارى مەدینەدا بزائى
 ۋەزعى شار چۆنە كى لىي قۇماۋە و كى رازىيە لەو و كى نارازىيە، تووشى مالى
 فەقىر بوو پىرەژنىكى تيا بوو زۆر فەقىر بوو لىي پرسى حالت چۆنە وتى: وام لە ئەو
 پەر فەقىرى و داماويا وتى: بۇچى ناچى بۇلاى عومەر كە ئەلەن عادلە بەشى خۆت
 بىنى؟ وتى: لەو ناچى عادل بى بۇيە حال من نازانى. ھەزرەتى عومەر لە شەوى
 داهاتوودا كۆلى زەخىرە و خۇراكى بە شانى خۆى بۇ برد و پياۋىكىشى لەگەل
 خۇيا برد و وتى: لە تەرەفى عومەرۇ ئەممە بۇ ھانىۋى. زۆرى پى خۆش بوو وتى:
 ھەز ئەكەم رەزايەت نامەيى بۇ عومەر بنووسى. ۋە ھەموو مانگى بى لە «بيت المال»
 بەشى خۆت بى. بۇى نووسى و پەنجەمۆرى كەردو ھەزرەتى عومەر فەرموۋى:
 ئەم رەزايەتنامە خەنە تۆى كەفەكەم با خەجالەت لاى خوا نەبم لە بارەى ئەو
 پىرەژنۇ.

کاری به جی

یه کی تر له عه داله تی چه زره تی عومەر ﷺ و دل داری خه لک ئەمه بوو
 ریواری چوو خزمه تی وتی: ریوارم و وشتریکم هاپن له بهر زه خماری پستی و
 رانی په کی که وتوو و زه کاتم پی ئەشی له وشتری زه کات وشتریکم بدهنی پی
 برۆمۆ بۆ مالۆ. باوه پری پی نه کرد و وشتری نه دای، ریواره که روپی، یه کیکی خسته
 شوینی بزانی ئەلن چی. گوپی لی گرت به دهم ریوه سی نیوه شیعی عه ره بی
 ئەخوینتۆ که ئەمه مه عنا که یه تی: سوینی خوارد باو کی حه فسه که عومەر که ئەو
 وشتره نه پستی زه خم بووه نه لاپانی، خوا له عومەر خووش به ئەگەر ئەم سوینی
 که وتی (چه زره تی حه فسه کچی چه زره تی عومەر بووه و حه ره می چه زره تی
 پیغه بهر سه لامی خویان له سه ر) ئەو که سه که به شوین ریواره که وه بوو، هات و
 وتی: ریواره که به دهم ریوه ئەمانیه ئەخوندۆ، ناردی به شویتیا و مه عزه رت خوازی
 لی کرد و وشتریکی پی دا و به ره زامه ندی ره وانه ی کرد.

* * *

ئه گەر ئەهوی باش بی ئەمانه تدار و راست به

موریدی روپی خزمهت موریشیده که ی گله یی لی کرد که من زور
 خه ریکی به ریوه بردنی ده ستوراتی تۆم بۆچی هیچم لی حالی ناب؟ ئەویش وتی:
 سنۆکیکت پی ئەدەم له سه ر ئەم به حرۆ بیبه بۆ فلان که س به شه رتی ئەوه که سه ری
 سنۆکه که نه که یتۆ تا ئەیده بته دهستی و دوعا ییکیشی نیشان دا و پی وت: بی خوینه
 و ئاو به حره که دات نادا و بیخه م به سه ر به حره که دا برۆ، بوو به وتوویره ی دلی که
 ئەم سنۆکه چی تیا بی! خوی نه گرت و سنۆکه که ی هه لچری دوو مشکی لی دهر
 په ری و نه یتوانی بیان گریتۆ. به خالی هه لی گرت و روپی تا گه ییه خزمهت ئەو
 فلانه که سه وتی: من له ته ره ف فلان که سو هاتووم بۆ خزمهت تۆ ئەم سنۆقه ی
 ناردوو ته خزمهت تۆ. وتی: به خیر بیی ئەو سنۆقه دوو مشکی تیا بوو بۆ ته جره به ی
 تۆ دابوو به دهست، بزانی ئەتوانی ئەمانهت به ریوه به ی. له ته جره به ده رنه هاتی و

نەت توانی دوو مشک بی خەیانەت گەییشتە بەرۆ، چۆن بە کار ئەووە دێی کە ئەسراری خوا و تەریقەت بدریتە دەستی تۆ. هاتۆ بۆلای موریشیدە کە ی ئەویش هەروای پێوت.

* * *

«۱۹»

پیرشالیار کێه؟

کورتە پێ لە نووسینی ئاغە گەورەم جەنابی مەلا «عبدالله» ی مەردۆخی مودەپرێس و ئیمام جومعه و جەماعەتی هەورامانی تەخت لە بارە ی پیرشالیار و زەماوێنە کە یۆ. پیرشالیار ناوی موستەفا یە، کۆری سە یید مەعرووفە کە بە پانزە پشت ئەچیتۆ سەر ئیمام جەغفەری سادق «خوایان لێ رازی بێ» ئەم گەورە پیاو و سە یید «عبدالله» ی کۆسە ی هە جیج و سە یید ئیسماعیل مو حەددیس لە ئەسپەرێز و سە یید ئیسحاق لە ناحیە ی دواوی پاو، بۆ ی ئیمام رەزای مەشھەد بوون و هاجەرە خاتوون لە سنە خوشکیانە. هەموویان لە کوردستانا جێ گیر بوون و سە یید موستەفا خۆ ی و باوک و باپیری و مامە ی سە یید مو حەممەد یۆسف لە هەورامان تەختا ماوێنە تۆ بۆ خزمەت بە دینی ئیسلام و موسوڵمانان.

و هە کوو لەم کتێبانا بۆمان دەرئە کە وێ وە ک: «بە حرا لانساب» سید «عبدالصمد» تواری و مەشاهیری کورد بابە شیخ رۆحانی کوردستانی و بنە ماله ی زانیاران ی ماموستان مەلا عبدالکریم مودەپرێس دەماو دەمیش هەروا بیسراو کە: ئەم پیاو و گەورە هەر لە منالیا دایک و باوکی لە دەس داو و لە ژێر چاودیری مامە ی سە یید مو حەممەد یۆسف بە خێو بوو. دوا ی خوێندنی قورئان و خۆندنی کتێبە وردە کان بە کوردستانا بۆ خۆندن گەراو و دوا ی تەواو کردنی خۆندن رۆ ییو و بۆ بە غدا. لە ژێر چاودیری حەزەرە تی غەوس ی گە یلانیدا کە سب ی تەریقە تی کردوو. دوا ی ماو ی پ زۆر، بە ئیجازە ی ئەو و گەراو و تۆ بۆ هەورامان بۆ ئێرشادی موسوڵمانان. وە تا ئاخری عومری کۆششی زۆری بۆ نەشر ی شەریعەت و تەریقەت کردوو بە جۆری کە مەشھوورە نزیکە ی یە کسەد نەفەر لە موریدە کان ی گە ییون بە درەجە ی کە مائی ئێرشاد. پیرشالیار خۆ ی زەر دەشت و زەر دەشتی نەبوو وە لێ

نه فھرئ زه رده شتی به ناو شالیاره سیاوه هاتوو ته خزمه تی و خوئی باش ته سلیمی کردوو و ماوه تا بووه به یه کئی له پیرانی هه ورامان که له غه ربی دپی هه ورامانی ته ختا له قه برسانیکا به ناو ئه وو ناو نراوه ده فن کردوو.

هه ورامان ته ختا له باری جوغرافیایی یۆ له مه نتیقه یه کی حه سساس و له هاوسیتی عیراقۆ هه لکه وتوو له ته ره فی باکووره وه (جنوب). مه رکه زه بۆ هه ورامان ژاوه رۆ و شامیان و له توولی تاریخا ولاتیکی قایم بووه و له ده ست درپژی دوژمن پارێزراو بووه و قه لایه کی شکست نه خواردوو بووه. ئیسته یش ئاساری قه لای هه ورامان دیواری مه حکمه می ماوه به پاوه. له باره ی مه زه ه بۆ دانیشتوانی هه ورامان هه ر له هه وه لی دینی ئیسلامۆ له قه رنی هه وه لۆ به گیان و دل دینی حه نیفی ئیسلامیان قبول کردوو و به ریانتۆ بردوو. هاتن ئه و پیاوه گه ورا نه بۆ هه ورامان بووه به پشتیوانه یی گه وره بۆ زۆرتر ئاشنایی ئه وان له گه ل ئوسوول و فرووع و ده ستووراتی دینی ئیسلاما. تا ئیسته دین و رسوومات و ئادابی موسولمانانه ی هه ورامان که متر که وتوو ته بهر هێرش فیه رنگی خارجی شهرقی و غه ربی.

له بهر ئه منیه ت ته بیعه تی هه ورامان بووه که ئه و ئیمام زادانه دوای هیه جره ت له م هه ورامانا حه ساونه ته وه و بوون به چرای روشن. خه لکی ئه م ولاته جه زایان داونه تۆ که ریز و ئیحتیرامیان لی گرتوون به زۆری موسولمانان حه ق شناسی هه ورامان له بهر ئه و خزمه ته گه وره که سه یید موسته فای پیرشالیار به وان و باپیرانی ئه وانی کردوو له حودوودی ۹۵۰ سال له مه و پیش تا ئیسته هه موو سالی چیرۆکی جه ژنی زه ماوه نی پیرشالیار گیریاوه له چه ند مه رحه له ییکا: ۱. له ۱۵ ی ریه نداندا هه موو سالی به شیوازیکی تایبه تی به حه یوان سه ربپن و به ش کردنی گۆشته که ی له به ینی خه لکا. ۲. شه وی جومعه ی ئه و حه وته مه جلیسی دانیشتی زیکر و ته هلیله ئه گرن له مالی دانیشتی تایبه تی ئه و پیاوه گه وره دا که له دپی هه ورامانی ته ختا به ناوی شه وی «نشست» یانی شه وی زینه داری. ۳. حه فته ی دوایی ئه پۆن بۆ زیاره تی قه بری مناله کانی پیرشالیار له قه برستانی که وا له جنووبی هه ورامان ته ختا که پیر شالیاریش له وی نیژراوه به زیکر و ته لیله. وه به فری سه ری قه بره که ئه مالن. به ته جره به دوای ئه وه هه وا خو ش ئه کا. ئه میسه پنی ئه لێن توربه ت رویی. ۴. له نیوه ی مانگی گولاندا هه موو سالی ئه پۆن بۆ زیاره تی پیرشالیار و مه جلیسی زیکر و ته لیله

.....

ئەگرن و خواردن ئەبەن بۆ ئەو میوانانە کە وان لەوێ و ئەیدەنە دەرخوادیان و ناوی
 رۆژی کوسانیە (کۆمسا) رۆژی بەرد شکاندن. ئەو بەردە ھەموو سالی زیاد ئەکا و
 لەو کاتا ئەیشکینن. کەرەمەت ئەم پیاوێ گەورە ئەوەیە کە ئەم مەرەسیمانە نەفە وتاون
 ھەر بەرپۆیە ئەبرین. ئەمە کورتە باسیک بوو لەم بارەوہ. ئەگەر تەواو بینوسین
 کتیبی تەواوی ئەوێ.

ژن ھیتان و زەماوێ پیرشالیار

وہختی لە تەرەف قوتبی تەریقەت کە حەزەرەتی غەوسە خوا پاداشی
 خەیریان باتو ئیزنی ئیرشاد بە پیرشالیار ئەدری و ییتۆ بۆ ھەورامان زۆر بە باشی
 خەریکی خزمەتی شەریعەت و تەریقەت ئەبێ بە جۆری کە شۆرەتی بە ھەموو
 لایینکا بلاو ئەیتەوہ، کچی حاکمی خەلخال تاییعی ئازەربایجان شەرقی دوچاری
 زوان بە سیاوی ئەبێ کە ناتوانی نەقا بکا. دوکتور ئەو رۆژە ناتوانن عەلاجی بکەن بە
 ناچاری کە باوکی ناوی چاکە و عیادەت و تەقوای پیرشالیاری بیستووہ بە خالیدی
 خالۆی کچە کە ئەلێ ئەم کچە «شەھارە خاتون» لە گەل خۆت بێ بۆ خزمەت ئەو
 پیاوێ گەورە بە شکووە بە بەرە کەت و دۆعای ئەو چاک ییتۆ. ئەگەر بە دۆعای ئەوان
 خوا شغای بۆ نارد لە وہ کیلی منۆ بۆی مارە بکە. تا ئەو وەختە ژنی نەھانیوہ کە
 تەرکی دنیای کردبوو. دواي ئەوہ خالۆ خالید لە گەل شەھارە خاتون و چەن
 نەفەرێکا ئەپۆن. بێ دەنگ ئەبێ تا ئەگەنە ۲۰۰ مەتری ناو دیی «بلبەر» کە چەند
 کیلومەتری ئەمینێ بۆ ھەورامان تەخت لە رۆژھەلاتی ھەورامانەوہ. لەو نزیکي بلبەر
 لە سێبەر بەردیکا دائەنیشن بۆ ئیسراحت لە کوتووپرا کچە کە ییتە قسە و بە خوشیۆ
 ئەلێ خەریکم خوش ئەبمەوہ لێی ئەپرسن کە نەخۆشی و گرفتاری تۆ چی بوو
 چۆن خوشەوہ بووی؟ لە جوابا ئەلێ دوو جێو کە دەوری منیان دابوو ئەیانوت قسە
 بکەي زوانت ئەبرین ئیستە یەکی لەوانە رای کرد و بە زوانی ئەوشوینە ئیسە بەو
 جیگە ئەلین «تەوہنە و سروی» یانی بەردی کە لە پال ئەوا ئەو کچە چاک بووہ تۆ.
 دواي ئەوہ ئەکەونە رێ بۆ ھەورامان کە ئەگەینە روو بە رووی ھەورامان لەلای
 شەرقو کچە کە خوشحالی دەرئەبرێ کە نەفەری دووھەم ئاوری گرتوو رای کرد
 بۆ ئەو شیوہ، منیش تەواو خوش بووم. ئەوشوینە ئیستە بە زوانی ئەوشوینە پیتی ئەلین
 «تەنورە و دیوا».

دوای ئەو هاتنه ناو دى ئەبن به میوان پیرشالیار، دوای چەن روژى لیان ئەپرسى بۆچی هاتوون و کارتەن چیه؟ حال و ئەحوال خویمان ئەگێرنۆ پیرشالیار ئەفەرمى شوکر بۆ خوای گەورە کەن کە خۆش بوو و برۆنۆ بۆ مال خۆتان. خالۆ خالید ئەللى ئەم کچە تەواو دوکتۆر لە عەلاجى ناتەوان بوون ئیستە کە خوا بە بەرە کەت دۆعای تۆ شفاى بۆ ناردوو بە وەسیەت باوکى حازرین لیترە بمینێو و بە وە کالەت باوکى ئەم کچە بۆت مەرە ئەکەم. پیرشالیار ئەفەرمى: خودا شىفاى بۆ ناردوو من هیچ دەخالەتیکم نەبۆ، وە کوو ها لەبەر چاوتانا خواردنى ئیمە زۆر سادە یە نانمان زەرپاتە و پینخۆرمان گىای ئەو هەردە یە، ئەم کچە هیچ وەخت ناتوانى لە گەل منا ژيان بەسەر بەرى، بە سەلامەت برۆنۆ بۆ مال خۆتان، کچە کە ئەللى من لە زوۆ تووشى ئەم نەخۆشى و بەلایە بووم و خوا لە هەموو لایى حازرە لە ولاتى خۆمان شىفاى بۆ نەناردم! ئەزانم کە تۆ پیاوی سەلح و بە عیادەتێ و بە دۆعای خێرى تۆ شىفاى بۆ ناردوو. حازرم دەس لە زەرق و بەرقى دنیا هەلگرم و لە گەل تۆدا ژيان بەرمە سەر. ئیتر خالۆ خالید بە وە کالەت باوکى، «شەهبارە خاتوون» مەرە ئەکا بۆ پیرشالیار و خۆیشى لای خوشکە زاكەى ئەمینتەو لە ژیر چاودیرى پیرشالیارا خەریكى تاعەت و عیادەت ئەبێ تا ئەبێ بە یە كى لە ۹۹ پیرەکانى هەورامان. وە ئیستە مەرقەدى وا لە شەرقى هەورامان و بەسەر كینۆ بەرزۆ لە بەرەبەر دێی «سەرپیر». وە تەیفەى داود خالە کە عەشرەتێ زۆرن لە هەورامان تەختا لە نەتەوێ ئەون. دوای ئەو مەرە کردنە کە پیرشالیار مال و دارایی نەبۆ و حەزى نەتە کرد بێی، نەو ک بێی بە هۆى دل پەرشانى ئەهلى ئاواى، کەوتنە رى خستنى هۆى زەماوێن بە پینک هانینی خۆراکى ئەو روژە هەر یە ک لە مالی خۆیو.

دوای فەوتى ئەو پیاو بەرزە کە ۹۵۰ سالە تا ئیستە هەموو سالێ بەرپاوە براوە وە کوو لەو پینش نووسیمان. مەلا عبدالله مردۆخى ۱۳۸۰/۱۱/۱۶ شمسى.

«۲۰»

نووسه رانی قورئان

کتیبی «خواص نماز»، دانراوی ئاغه و گه وره م «سید عبدالحمید حیرت سجادی» لاپه ره ی ۵۳ نووسه رانی قورئانی که ریم: پیغه مبه ر ﷺ چهن نه فه ر نامه نووسی بووه که قورئانیان بۆ نووسیوه تۆ. له وه ختی نازل بوونی که به ناوی نووسه ری وه حی مه شهوور بوون. له ناو ئه وانا ۱۲ نه فه ریان لیرائه نووسین: ئه بووبه کر و عومه ر و عوسمان و عه لی و زوبه یر و خالید و سه وبان و عه لای حه زره می و ئوبه یی کوپی که عب و مه عازی کوپی جه به ل و ئه بووده پدا و زه یدی ئه نساری خویان لی رازی بی.

«۲۱»

چۆن قورئان جه م کراوه تۆ

له یاش فه وتی پیغه مبه ر ﷺ له ولاتی یه مامه دا نه فه ری به ناوی موسه یله مه ی که ززاب (فره درۆزن) داوای پیغه مبه رایه تی کرد و ده سته یه زۆری گومراه کرد حه زره تی ئه بووبه کر له شکری ده هه زار نه فه ری نارد بۆ سه ریان و شه ری قورس له به ینا رووی دا. موسولمانی زۆر شه هید کران له ناو ئه وانا حه فتا نه فه ریان قورئانیان له به ر بوو. زه یدی کوپی سابت ئه لی بۆ راسپارده یی رویم بۆ خزمه تی حه زره تی ئه بووبه کر، حه زره تی عومه ر له وئ بوو وتی به حه زره تی ئه بووبه کر: له شه ری یه مامه دا زۆتر له وانه که قورئانیان له به ر بوو شه هید بوون. ئه ترسم باقیه کانیش هه ری ک له جئیه کا شه هید بین و قورئان بفه وتی، من وا به باش ئه زانم له ئیستیوه ده س که ین به کۆ کردنه وه ی قورئان. حه زره ت ئه بووبه کر فه رمووی: چۆن ئه بی من کارئ بکه م که پیغه مبه ر ﷺ نه یکردبی. حه زره تی عومه ر سوینی خوارد که ئه مه کارئکی باشه ئه بی بکری. حه زره تی ئه بووبه کر فه رمووی: دوا ی ئه وه که حه زره تی عومه ر ده س به ردار نه بوو، چهن که په ت ئه م مه به سیه دوو قات کردۆ تا منیش خوا دلمی له سه ر ئه م خه یاله دامه زران و له گه ل ئه واهو بیر بووم. زه یدی کوپی سابت ئه لی حه زره تی ئه بووبه کر ده ستووری دا به من که تۆ گه نج و عاقل و بی فیز و

دهماری و له زهمانی ههزره تا هه رچی قورئان ئه هاته خوارۆ ئه ت نوسی ئیسته ییش بگه ره به شوین قورئانا کۆی که رۆ. زه ید ئه فه رموی: قه سه م به خوا گوێزانه وه ی کئیوی له کئیوه کان قورستر نه بوو به لای منۆ له و کاره که ئه بووبه کر ئه مری پی کردم، قورئان کۆ که مۆ که نووسراوه له پارچه کاغه ز و له ته به رد و ناو کاسه و سینهی قورئان زانه کانا. وا گه رام به شوین قورئانا که له سووره ی ته وبه ئایه ی ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ...﴾ تا ئاخیر سووره ت ته وبه ته نیا لای ئه بوو خوزه یمه ی ئه نساری په یام کرد.

ئه و قورئانه کۆکراوۆه تا کاتی فه وتی ئه بووبه کر لای ئه و بوو. دوا ی ئه و لای ههزره تی عومه ر بوو. دوا ی ئه و لای هه فه سی کچی ههزره تی عومه ر که هه ره می پیغه مبه ر ﷺ بوو، تا رۆژی حوزه یفه ی یه مان هات بۆ خزمه ت ههزره ت عوسمانی کۆری عه ففان و وتی: فریای ئه م ئومه ته بکه وه به رله وه له کتیی خوادا ئیختیلاف و جیاوازیان ببی وه کوو یه هوود و نه سارا له کتیه کانیا نا ئیختیلافیان په یا کرد. دوا ی ئه وه ههزره تی عوسمان راسپارده یه کی نارد بۆ لای ههزره تی هه فه که ئه و قورئانه کۆکراوه بنیره بۆم تا چه ن نوسخه ییکی لی بنووسمۆ و بۆی بنیرمۆ ههزره تی هه فه بۆی نارد و ههزره تی عوسمان چوار نه فه ری کرد به مه ئموور بۆ نوسخه نووسینه وه له و قورئانه. زه یدی کۆری سابت و «عبدالله» ی کۆری زوبه یر و سه عیدی کۆری عاس و «عبدالرحمن» ی کۆری حارسی کۆری هیشام، تا له و قورئانه چه ن نوسخه یی بنووسن. وه ئه گه ر ئیختیلافی له به ینا بوو به زوانی قوره یش بینووسن. چوون قورئان به له هجه ی ئه وان هاتوو ته خوار. (ریوایه ته که ی سه ججادی ته و او بوو).

وه کوو بۆمان مه علوممه ئه و نه فه رانه قورئانیان ئه نووسیۆ شه ش نوسخه یان نووسی و به م جوړه بلاویان کردۆ و هه ریبه کئی له یه کئی له م شارانا دایان نا: له مه دینه ی مونه ووه ره و مه ککه ی موعه ززه مه و شام و کووفه و به حره ین و میسر. قورئانی ئیسته له گه ل ئه وانا هیچ فه رقی نه. ههزره تی وه حشی که یه کیک له ئه سحاب بوو موسه یله مه ی کوشت و هۆردوو هه کی شکا و له به ین چوون.

خوا مه یلی نه بی به زۆرداری نابئ

حاکمی زۆر زۆردار و دهوله مەند بوو، که به سهروه تی خۆی و کۆمه کی زه عیه ته که ی قه سڕیکی زۆر چاکی دروس کرد، به چهن سالی که ته و او بوو. دوا بی هات که بچنه ناوی ده عوه ټیکی عه جایه بی ساز کرد له هه موو لایه که وه خه لکی زۆری ده عوه ت کرد. خوا ئاره زووی کرد که خۆی له وه ده عوه ته نه خوات هه زره تی «عیزرائیل» ی کرده مه ئمووری گیان کیشانی و له سووره تی ده رویشی که شکۆل له شان رۆبی بو ماله که ی، له وه ختی سفره داخستنا «تق الباب» ی کرد، رۆبین به ده میۆ وتیان چیت نه وی؟ وتی: ساحیب مالم نه وی. رۆین بۆلای حاکم. وتیان: ده رویشی به و جۆره هاتوو نه لئ حاکم نه وی. حاکم وتی: ئاخۆ چی نه وی برۆن بیده نی. هاتن بۆلای وتیان: چیت نه وی تا پیتی بده ی؟ وتی: هه ر حاکم نه وی بی بۆلام. حاکم به توو ره ییه وه وتی: چهنی بی شه رمه من چۆن نه پۆم بۆلای نه و. ده رویشه که «تق الباب» ی کرد ته و او ی ماله که زیرانی وه خت بوو هه موویان له ترسا زیره بکه ن. وتی: من عیزرائیلم بو گیان کیشانی نه و هاتووم ئیتر مۆله تی نه دا تا نانه که ی بخوا گیانی کیشا و مرد.

ریگای به هه شت

حاکمی تر به دل و به گیان به نه قشه ی موهه ندیسی نه و زه مانه به پرس و رای پیاو عاقله کانی قه سڕی عالی دروس کرد. نه و نه به بی عه بیی نه زانی له سه ر درگا که ی نووسی که سئ ئیرادی له م ماله دۆزییه وه نه و نه نده ی خه لات نه که م. تا پیاویکی خوا ری که وته نه وی و وتی: من دوو عه بیی تیا نه بینم، رۆبین بۆلای حاکم وتیان یه کئ په یا بووه و نه لئ نه م ماله دوو عه بیی واتیا. حاکم وتی: برۆن بیه تین. که هات وتی: عه بیی نه وه یه که نه م ماله نه پرووخی و ساحیه که ی نه مرئ. وتی: مالتی شک نه به ی نه پرووخی و ساحیه که ی نه مرئ؟ ریسواره که وتی: به لئ

به ههشت نارووخی و ساحیه که ی نامری. وتی: ریگهی ئه و به ههشتم پی نیشان به.
وتی: ئیمان و عه مه لی صالح. حاکم ئیتر تا مابوو ئه و ریگهی به گرت به ر.
به ههشت واله ژیر پی دایک و باوکا که سی که ژیره خوی هه له ناکا
دلایان تا ماوه ئه بات به ریوه ئه روا بۆ به ههشت هه روا له ریوه

«۲۴»

بوختان و به خیلی

ئیمامی غه زالی خوای لی رازی بی کتییی «احیاء علوم الدین» ی دانا بۆ
زیندوو کردنه وه ی عیلمه کانی دین. عالمی ره قییی بوو ده سی کرد به ته بلیغاتی
خراب بۆ لابر دنی کتییی «احیاء علوم الدین». حاکمی ئه و وه خته ی کرد به
هاوده س خوی و ده سیان کرد به کو کردنه وه ی ئیحیا که بی سوتینن. ئه و شه وه
قه رار بوو به یانی بی سوتینن ئه و عالمه له خه ویا به خزمه تی پیغه مبه ر ﷺ گه یی،
خوله فای راشیدین و جه ماعه تی له خزمه تیا بوون. کو توو پر چه زره تی غه زالی په یا
بوو «احیاء علوم الدین» له بن ده سیا بوو عه رزی چه زره تی کرد: من شکاتم هه یه
له م مه لا که بوختانی بۆ من کردوه. فه رمووی: بیخه ن دار چه ددی لی بده ن خستیان
و پینج شه لاقیان لی دا زی ره ی ئه گه یه عه رشی ئه علا. ئیمامی غه زالی تکای بۆ کرد
ئیت به سیه تی. ده سیان سه روان که خه به ری بووه وه هه ر ئیشی هه یه تا پینج سالی تر
هه روا بوو، تا به خزمه تی پیغه مبه ر و چه زره تی ئیمامی غه زالی گه یی به تکای
چه زره تی غه زالی پیغه مبه ر ﷺ ده سی هینا به پشتیا ئیت ژانه که ی سه ره وت. بۆیه
چه دیسی ئه فه رمی: هه ر که س بوختان بکا دار چه ددی لی نه درئ له دنیا دا، له
قیامه تا له به ر چاو ئه و هه موو عالمه دار چه ددی لی ئه دهن.

بوختان چی مه به له بۆ بی تاوان خۆت مه که به تووش مه یهت و تاوان
لێت ئه دهن دار چه دد له روژی جهزا گه رفتر ئه بی به ئه نواع سزا

پیاوی چاک ناوایه

له باسی زیارەت و دۆعای پیاو سالحانا ئە گیرنۆ که حەزرەتی عومەر
هەر وەختی لە تەرەف «یمن» و پیاوان ئە هاتن بۆ کۆمەک بە موسولمانان ئە پیرسی
لێیان «ئووەیس» ی کورپی عامیرتان واتیا. بۆی پەیا نەبو تا دەسەیی هاتن ئووەیسیان
تیا بوو. پێی وت تۆ ئووەیسی کورپی عامیری؟ وتی: بەلێ. فەرمووی: لە تایفە
موراد و لە قەرەنۆ هاتووی؟ وتی: بەلێ. وتی هەموو گیانت نەخۆشی بەلەکی پێوه
بووه و خۆشۆ بووه غەیری جیگە ی تاقە قەرانیە نەبی؟ وتی: بەلێ. وتی: دایکت
ماوه؟ وتی: بەلێ. عومەر رضی اللہ عنہ فەرمووی: لە پێغەمبەرم بیستوو فەرمووی: چەن
نەفەرێ لە یەمەنۆ یین بۆ کۆمەکی موسولمانان ئووەیسی عامیریان وا لە گەلا که لە
تایفە ی بەنی مورادە لە قەرەنۆ دین ناو نیشانی ئەو یە که نەخۆشی بەلەکی پێو یە
و هەموو لەشی خۆشۆ بووه جیگە ی قەرانیە کی نەبی و دایکی هە یە که زۆر باش
دلی ئەبا بە پێو و داوای هەرچی ئەکا لە خوا قبوولی ئەکا. عومەر ئە گەر توانیت
داوای دۆعای خێری لی بکە بۆ ئەو که خوا لیت خۆش بی. عومەر وتی: ئووەیس
گیان دە ی دۆعام بۆ بکە بە شکوو خوا لیم خۆش ببی: ئەویش دۆعای بۆ کرد.
عومەر وتی: ئووەیس بۆ کوئی ئە پۆی؟ وتی: بۆ «کووفە». عومەر وتی: با بۆت
بنووسم بۆ کار بە دەسە کان بە قە ی کیفایەت شتت بەنی. ئووەیس وتی: هەر
حەزە که م لە گەل فەقیرانی ئەویدا لە ناو خاک و خۆلا بم. که سالی دا هاتوو هاتە
پیشۆ یەکی لە پیاو ماقوولانی کووفە هات بۆ حەج. حەزرەتی عومەر خەبەری
ئووەیسی پرس ی. وتی: من لە مالتو هاتم که م دەس و رەش و رووت بوو لە حال و
مالا. عومەر وتی: بیستوو مە لە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ئە ی فەرموو: ئووەیسی کورپی عامری ی
بۆ لاتان لە یەمەنۆ لە تایفە ی مورادە و لە قەرەن هەموو لەشی بەلەکی بووه و خۆشۆ
بووه جیگە ی تاقە قەرانیکی نەبی، دایکی ماوه و زۆر چاکە لە گەل دایکیا داوای
هەرچی لە خوا بکا ئەیداتی ئە گەر توانیت داوای دۆعای خێری لی بکە ی بیکە که
هاتو بۆلای ئووەیس و داوای دۆعای خێری کرد و دۆعای بۆ کرد ئووەیس رضی اللہ عنہ
وتی: وادیارە تازە لە سەفەری حەج هاتیبۆ تویش دۆعای خێر و لی بوردن بۆ

ئیمه. ئووه یس وتی: چاوت به عومەر کهوت؟ وتی: بهئی. ئووه یس دؤعای خیری
بؤ عومهریش کرد که زانی خه لک پئیان زانیوه له وی نه ما.

«۲۶»

جه ماعه تی له کووفه وه به تایبەت یئین بؤ خزمەت حەزەرەت عومەر
یه کێکیان تیا ئەبێ له وانه که گەمەیان به حەزەرەت ئووه یس ئە کرد پرسى کەسى له
قەرەنتان واتیا؟ ئەو پیاوه ها ته پێشه وه. جا حەزەرەتی عومەر ﷺ وتی: له پێغه مبهرم
یستووه که فرموویه تی: ئووه یسی کورپی عامری یی بؤ لاتان له یه مەنۆ له تافه ی
موراده و له قەرەن هه موو له شی به له کی بووه و خۆشۆ بووه جیگه ی تاقه رانیکی
نه بێ دایکی ماوه و زۆر چاکه له گەل دایکیا داواى هه رچی له خوا بکا ئەیداتی
ئە گەر توانیت داواى دؤعای خیری لێ بکه ی بیکه.

«۲۷»

باشترینی تایعین

دوو باره حەزەرەتی عومەر ﷺ له باره ی ئووه یس ﷺ فرموویه تی که له
پێغه مبهرم یستووه باشترینی تایعینی کەسێکه پێی ئەلین ئووه یس که دایکیکی بووه
زۆر چاک بووه له گەلیا و نه خۆشی به له کی پتوه بوو. لێی پارینۆ دؤعای خیرتان بؤ
بکا با خوا عه فووتان کات. له بهر ئەوه که له کتێبه که دا ئووه یسی نووسیوه منیش
ئووه یسم نووسی ئە گەر نا ئیمه به کوردی و کورتی ئە که یئۆ و ئەلین «وه یس» ﷺ.
حەزەرەتی وه یس به ئیجازه ی دایکی رۆییوه بؤ مه دینه بؤ خزمەت حەزەرەت له مالا
نه بووه به خزمه تی بگاتو بێ به ئەسحاب. له بهر ئەوه که دایکی ئەمری پێ کردووه
شهو ئەمینیئۆ. که به خزمەت ئەسحاب گه ییوه بووه به تابعین. خوا له هه موویان
رازی بێ.^۱

۱. تا ئێره که باسی حەزەرەتی وه یسم کرد له «ریاض الصالحین» دا دهرم هیناوه.

«۲۸»

وهیس له کویه؟

۲۸- ئەلین له وهختیکا هزره تی وهیس ﷺ فهوتی کردوووه چوار تایفه له سهر جهنازه که ی شهریان بووه، که ههر دهسه یی بیا بو ناو ولاتی خوی. دوا ی شهر و هرایئ زور وتوویانه با ئیمه شهر نه که ی. چوار تابووت له دهوری جهنازه که ی دانئین شهو خوی چوووه ناو ههر کامیان بیهنوو برۆن. ههر کس که به یانی ییت تماشائیه کا چوووه سه ناو تابووته که ی. خوا دل که سیان عاجز ناکا به خوشی ههموویان نه برۆنۆ. ئیسه عهینی ئهم وهیسی لای ئیمه که وا له نزیک ی شاری رهوانسهر له کرماشان، له تورکیه و سووریه و قهرهنا ههیه. خوا ی لی رازی بی. له ئهسه مۆل له مهزلی خوا لیخۆش بوو شیخ عوسمانی بیاره دا بووین عه کسی مهرقه دی وهیسی تیا بوو وتم: ئهمه عه کسی مهرقه دی وهیسی خۆمانه له ئیران. وتیان: نه خهیر ئهمه عه کسی مهرقه دی وهیسه له تورکیه. له چوار جیگه دا وهیس مهرقه دی ههیه یه ک له ئیران، دوو له تورکیه، سی له سووریه، چوار له قهرهنا. وه زور کهس له عوله مای شهرع و تهریقته زیاره تیان کردوووه و بهره که تیان لی وهر گرتوووه.

به نه زهر قودرهت خودا ئهم کاره	زور سووک و سههل و ساده و ساکاره
تو فتوکویی بهرگئی که ئهیکه ی	له گهل ئهسله که ی فرهقی پی نا که ی
ههر بهرگئی له دهفته ری دایه نئی	بو ئیداره یی خوکمی پی ئه که ی.....

«۲۹»

بی بهش نه کردنی دزیش!

له گولستانی سه عیدیدا «رحمه الله» ههیه ئه یگیریتۆ: شهوی دزی رویی بو مال دهرویشی بو دزی ههرچی ههولی دا شتیکی بهر پهل نه کهوت. دهرویشه که خه بهزی بوویه وه تاقه بهرپیکی بوو له سهریا خهوتبوو خستیه بهر پیی دزه که تا به ناو میلدی نه چیتته دهرو.

پروانه هیممهت ئه و پیاوه بهرزه دوژمنی رهزا کروه بهو ته رزه

ئیمه‌یش وه‌هابین بۆ دۆس و دوژمن با سه‌رمان به‌رز بئی لای دۆس و دوژمن
دوینا هیچ ونیه‌هیچی نامیتئی ههر پیاوه‌تیه‌ بۆ خۆی ئەمیتئی

(۳۰)

بیاره و مه‌لبه‌ندی عیلم و ته‌ریقه‌ت

مامۆستا مه‌لا که‌ریم «رحمه‌الله» له‌ کتیبی «علماؤنا» دا نووسییوه‌تی: له‌ پیش شیخانی نه‌قشبه‌ندی بیاره‌دا هه‌وسه‌د و په‌نجا سال بیاره‌ جیگه‌ی مه‌درسه‌ و علومی دینی بووه‌. بیست و یینج پشت له‌سه‌ریه‌ک موده‌پرپرس بیاره‌ بوون له‌ مزگه‌وتی پشت‌خانه‌قادا. ئاخیرینی ئەوان مه‌لا «عبدالله» ناوی بووه‌ که‌ فهوت ئە‌کا کورپکی ئە‌بئی به‌ ناو مه‌لا جه‌لال که‌ خۆنه‌وارییه‌کی وای نابئی، که‌یخوا و ریش سه‌بی دانیشتووی پرسه‌ که‌ گه‌مه‌ی پێ ئە‌که‌ن و ئە‌لین خه‌ممان نیه‌ مه‌لا جه‌لال له‌ جیگه‌ی باوکیا دانه‌نیشی و نایه‌لێ فه‌قیکان باوکی په‌رده‌وازه‌ بین. ئە‌م قسه‌ ئە‌بئی به‌ ئنیشیکی زۆر له‌ دلایا و دوا‌ی ئە‌و مه‌جلیسه‌ ئە‌روا بۆ خویندن تا ئە‌بئی به‌ مه‌لاییکی زۆر چاک ناییتۆ. ئە‌ونه‌ مه‌لا خاسه‌ ئە‌بئی مه‌ولانا خالید له‌ خزمه‌تیا ئە‌خوینتی. جا مامۆسا ئە‌لێ: وه‌ختی موده‌پرپرس بیاره‌ بووم ئە‌رۆییم بۆ مزگه‌وته‌ که‌ حوجره‌یی دوانزه‌ میتری بوو، پر بوو له‌ کتیبی پرتوو‌کاوه‌ی ئە‌و زه‌مانه‌، به‌ ترسۆ ده‌سم پیا ئە‌کرد که‌ نه‌کا ماری، دوو‌پشکیکی تیا بێ. تا وه‌ختی ئیرشادی شیخی «ضیاء‌الدین» ئە‌و مزگه‌وته‌ جیی ئیرشادی شیخ «سراج‌الدین» و دوو‌کورپی بووه‌، شیخ «به‌اء‌الدین» و شیخ «ضیاء‌الدین». دوا‌ی شیخ عومه‌ر خانه‌قای بیاره‌ی دروس کرد و ئیسه‌یش ههر ماوه‌، وه‌لێ گرۆیی به‌ ناو «جند‌الاسلام» داگیریان کرد له‌ سالێ ۱۴۲۲ ق و تائێسته‌ که‌ ۱۴۲۳یه‌. جا بزانی خوا‌ی گه‌وره‌ چیان پێ ئە‌کا.

هه‌زار سال ئە‌بئی ناودی بیاره جیی فیکر و زیکری پیاوی هوشیاره
جیی فه‌قی و مه‌لا و خویندنی دینه جیگه‌ی خزمه‌تی شه‌ رع‌ی مویینه
جیگه‌ی ته‌لیله‌ و خویندن قورئانه جیگه‌ی تایفه‌ی شیخی عوسمانه

هیدایهت به دهستی خواجه

روژئی ئیمام رهزای مه شه هه د سهلامی له سه ره پوا بۆ بازار کۆمه لئی له نهولیا و عوله ما و سه یید له خزمه تیان نه بن. له کوتوو پرا تووشی پیاوی رهش و ناشیرینی زه ره تال و پرتوو کاو نه بی. که کوپئی حهوت ساله ی له گهل نه بی له ریوه لئی نه پرسئ: نو که ری نا که ی؟ نه لئ: به لئ، نهو پیر و مناله له گهل خوی نه باتو بۆ مال و یه ک نه فەر عالم و سه یید و سالح که درگاوان ماله که ی نه بی لای نه باو نهو پیره نه نیته جینگه که ی. تهواو که سان و موریده کانی له م کارا سه راسیمه و حهیران و دل یشاو نه بن. له پیره که نه پرسن ناوت چیه؟ نه لئ: خۆم فه یروژ کوپه که م فیرووزان. پرسیری جینگه و مهزه بی لی نه که ن، نه لئ: نه هلی که رخم «که رخ ناوی گه ره کیکه له به غدا» مهزه بم ئاور په ره ستیه. زوانم فارسیه. هه موو موریده کان کو نه بنه وه مه شوهرهت نه که ن و نه لئ ئیمام رهزا حالی نه م پیره نازانی نه گه رنا چۆن نامووسی خانه دانی نوبوهت نه نیته به رده سی نه م پیاوه مه جووسی زوان نه زانه. دوا ی پرس و رایه کی زۆر روو هه لچراوی نه نیرن بۆ خزمه تی ئیمام حالی پیره که ی عهرز نه که ن که به کار نهو جینگه نایئ. نه فهرموئ: من له کار و باری ناومالی خۆمانا ئیختیاری تهواوم هه یه، که سیکم ناوی موجگاریم بکا. دوا ی یه ک حهفته پیره که یته خزمهت ئیمام و نه لئ: نووری ئیمان له دلما نه سه ری داناوه، ریگه ی ئیمان و ئیسلامم نشان بده با به شانازیۆ بم به موسولمان. ئیمام رهزا مه رج و نه رکانی ئیسلامی فیر نه کا و نه فهرموئ: منال له ئیمانا تابع باوکیه ئیسه که تو موسولمان بووی کوپه که یشت حوکی موسولمانی هه یه بیبه خشه به من با دهرسی پی بلیم و بیکه م به کوپی خۆم. پیاوه پیره که گوئی رایه لی نه کا و کوپه که ی نه با بۆ خزمه تی و ناوی نه نی مه عرووف و خوی دهرسی شریعهت و ته ریه تی پی نه لئ. له ماوه یه کی که ما نهو مناله زه رده شتییه نه بی به شیخ مه عرووفی که رخی. که مه ولانای جامی له «نفحات الانس» دا فهرموویه تی: چوار نه فەر له نهولیا به ئیجماعی نهولیا له مردنا وه کوو زیندوویه تی ته سه پرووفی تهواویان هه یه: شیخ

مه عرووفی که رخی، غهوسی گیلانی، شیخ عوقه یل مینه جی، بایه زیدی بوستانی
«قدس الله ارواحهم».

ئهم به سه رهاته مودرپرسی کوردستانی له کتیی «تعدیل درشریعت و
طریق» له لاپه په ۶۵ دا نووسیویه تی. شیخ مه عرووفی که رخی که موراډ بووه وا
به ئاسانی پینگه ییوه. وه کوو و توویانه:

خوا نه ره ز بکاهه بدیکی خوی بکاخوشنود	ئه نیری بوی له ریگی دووره وه گه وه هری مه قسود
وه کوو فیرووزان نه بی به مه عرووف	به عیلمی شهرع و تهریقته مه وسووف
خوا بمانخاته ژیر سیه ره ئه وان	با که وینه بهر شه فاعته ئه وان

«۳۲»

ته ماع چی نه کردا

حه زه تهی موسا عليه السلام له گهل پیاوی بوون به هاوړی بو توشه سی
کولیره یان پی بوو. دایه دهس هاوړیکه ی، که برسیان بوو فهرمووی: با کولیره کان
بخۆین، یه کئی کولیره یه کیان خوارد و ئه ویان هاوړیکه ی هه لی گرت و دوی
ماوه ی برسیان بوو فهرمووی: با کولیره که ی تر بخۆین، وتی: نه ماوه. فهرمووی:
کئی خواردی وتی: نازانم. به حرئ که وته بهریان بو ئه وه ی دهوره نه دهن به ده وریا
دهسی هاوړیکه ی گرت و فهرمووی: به ئیزنی خوا با برۆین به سه ریا که رۆین
ئاوه که دای نه دان، فهرمووی: قه سه مت ته دهم به و خوا که ئهم موعجیزه ی نیشانی تو
دا کولیره که کئی خواردی؟ وتی: نازانم. که گه یینه وشکی حه زه تهی موسا عليه السلام
سی کؤگا خۆلی کؤکردو و فهرمووی: بین به ته لا که بوون به ته لا فهرمووی:
ئه میانه بو من ئه ویانه بو تو ئه میسه بو ئه و که سه که کولیره که ی خوارد. جا وتی:
من خواردم. که ئیقراری کرد فهرمووی: هه رسی کؤگا که بو تو من تو م تاقی کردو
له کل دهر نه هاتی.

حه زه تهی موسا رۆی و ئهم دانیشته به لای ته لا کانۆ. سی نه فهر هاتن
بۆلای وتیان: ئهم سی کؤگا ته لا هین تویه؟ وتی: به لئ. وتیان ئیمه که به شه ریک
خۆت. وتی: شتی وایمکانی نه. ته بیان دا سه ری و کوشتیان. دوی ئه وه وتیان: با
یه کیکمان برۆا بو بازار که می نان و خۆراک بینئ. یه کیکیان رۆیی خۆی نانی

خوارد و خوراکه که ی زهراوی کرد و بۆ ئەمانیشی هانی که بمرن و تەلەکه به تەنیا بۆ خۆی بۆ. تا هاتۆ ئەمانیش تەگبیران کرد که بیکوژن و سێ کوگا تەلەکه بۆ ئەوان بەجێ بمێنێ. که هاتۆ له رێوۆ کوشتیان، دواى ئەوه نانه که یان خوارد و دەس بەجێ هەردووکیان مردن. دواى ماوه یێ حەزرتى موسا رێی کەوتە ئەوێ تەماشای کرد چوار لاشە لای ئەم سێ کوگا تەلە دا کەوتوو، بە موعجیزە بە بەسەر هاتە که ی زانی و گێراپەوه بۆ خەلک. رۆیى بۆ سەر کوگا تەلەکان و فەرمووی: ببنەوه بە خاک و خۆل با کەم کوشت و کوشتار لە سەرتان بکری ئێتر بوونۆ بە خۆل.

ئەو چوار نەفەرە بۆ تەماع دونیا	کەوتە ناو قەتل و مەینەت و بە لا
هەتا ئەتوانی تەماع کەمۆکە	مەینەت و بە لا لە خۆت کەمۆکە
نەفس کە بێگری پەری مشتیکە	ئەگەر بەری دە ی پەری دەشتیکە
مەگەر قەناعەت چاری دەردت کا	وا نەبی دوچار هەزار دەردت ئە کا

«۳۳»

مردن مۆلەت ناخوای

حەزرتى موسا عليه السلام لە جێه کی چۆل و هۆلا و دوور ولاتا بوو، خوای گەورە حەزرتى عیسرائیلی نارد گیانی بکیشی که خۆی لێ ئاشکرا کرد وتی: بۆ گیان کیشان تۆ هاتووم. حەزرتى موسا فەرمووی: بەشکوو بە لای خواو مۆلەتم بۆ بخوای لە بەر دوو شت. یەکی مەلەکانم ورد و بیکەسن و با بە ناز بەختیوان کەم. دوو لەم عەرزه دوور و چۆلا بمرم کەس پێم نازانی لاشە کەم قەل و دال ئەبخوا. خوا فەرمووی: بلی بە موسا: من رازقم و مەلەکانی بۆ بەختیوان کەم لە خۆی باشتەر، وە مەلاییکە ئەنێرم لاشە که ی بە ئیحتیرامۆ بێنە ژیر خاک و عومری تەواو بوو و مۆلەتی نادەم. ئێتر هەر لەویا عیسرائیل گیانی کیشا. دواى ئەوه بە ئەمرى خوا مەلاییکە هاتن لەویا کفن و دفیان کرد. قەبرە که ی وە کوو خۆی رێکی عەرزه که یان کرد. ئێسە قەبرى حەزرتى موسا بۆ کەس مەعلووم نیه.

مردن فەزیکە لە سەر هەموو کەس پەس و پێشی تیا نیه یە ک نەفەس

وهختی که مه‌ئموور هات بۆ گیان کیشان چاری تر نیه غه‌یر مل راکیشان
 هه‌زهره‌تی مووسا به‌و گوساخیه ئاساری قه‌بری هه‌ر دیار نیه

«۳۴»

ناشو کری مه‌که

روژی سه‌عدی شیرازی «علیه‌الرحمه» به بیابانیکا نه‌پۆیی کهوشی نه‌بوو،
 دپک و دال زۆر نه‌یدا له پیتی و زۆر ناراحه‌تی نه‌کرد. نه‌لێ که رویمه‌ نه‌ولانرۆ
 پیاویکم دی پای نه‌بوو زۆر شوکری خوام کرد که من پام هه‌یه و کهوشم نیه، نه‌و
 نه پای هه‌یه و نه کهوش بۆیه وتووایه: خوای گه‌وره به‌ش شوکری هه‌ر تیا ییلێتۆ.
 ئه‌م نیعمه‌تانه هه‌ریه‌ک له جیی خۆی زه‌ره‌ری زۆره شوکرانه‌ی نه‌که‌ی
 شوکرانه‌ی نیعمه‌ت، نیعمه‌ت زیاد نه‌کا کوفر نیعمه‌ت له ده‌س ده‌ر نه‌کا

«۳۵»

میلووره و سوله‌یمان

روژی هه‌زهره‌تی سوله‌یمان میلووره‌یه‌کی گرت و لپی پرسی چه‌نی به‌ش
 زه‌خیره‌ی سالیکت نه‌کا؟ وتی: دنکی گه‌نم. خۆی و دنکی گه‌نمی خسته‌ناو
 گۆزه‌له‌یی. دوا‌ی سالی ته‌ماشای کرد نیوه‌ی دنکه گه‌نمه‌که‌ی خواردبوو وتی: زوو
 به سالی دنکه گه‌نمیکم ته‌واو نه‌کرد نه‌مزانی له بیرى خوا ناچم ئیمسال ده‌سم پتوه
 گرت که تۆ بووبووی به سه‌بب رزقم، وتم نه‌کا له بیر تۆ بچم و په‌کم بکه‌وی.
 له میلووره‌وه فیر ته‌وه‌ککول به ئیعتیاد له‌سه‌ر رازقی خوابه
 وه‌ک‌دویکه‌نه‌مرۆش رزقت پێ نه‌گا هه‌تا هه‌تایه هه‌ر په‌کت ناخا

«۳۶»

دۆستی چاک

ئیمام جه‌عفهری سادق «خوای لی‌رازی بی» بۆ دۆسی راسته‌قینه‌ پینج
 شه‌رتی داناوه:

۱. ئەبى لە ئاشكراو پەنامە كى دلى لە گەلتا وە كوو يەك وابى. ۲. خاسى تۆ بە خاسى خۆى بزائى و خراويت بە خراپى خۆى. ۳. دەولە مەنى و دەرە جەدارى نە يگۆرى لە گەلتا. ۴. ھەرچى دەسى ئەروا لە تۆ درىغى نە كا. ۵. لە تەنگانەدا بە تەنيا جىت نە يەلى.

ئەم شەرتانە دۆس ئە كا بە عەنقا دەس كەس ناكەوئ ئالەم بى بەقا
گشت ئەم شەرتانە كەوختى فەوتا بۆت ئەدۆزمو بە باروو بە تا

«۳۷»

قورئان بۆ ھەموان و ھەموو كاتە

پياوئ پرسیارى كرد لە ئىمام جەعفەرى سادق «خوای لى رازى بى» بۆچى قورئان ھەمىشە تەر و تازە و جوانە؟ فەرمووى: لەبەر ئەووە كە قورئان بۆ زەمانى نیا و بۆ زەمانى تر نەبى، بۆ دەسە يە نىە و بۆ دەسە يە كى تر نەبى، بەلكوو قورئان بۆ ھەموو زەمان و بۆ ھەموو كەسێكە. لەبەر ئەووە لە ھەموو زەمانىكا تازە يە و لە پىشەر چاو ھەموو كەسێكا جوان و شیرینە.

قورئان ئىمامە، قورئان رەبەرە بى ئەو ھەرچى كە يەن ھەر بى سەمەرە
ھەر كەس رەفتار كا بە دەسوور قورئان پىشەر كەوتوو ئەبى لە ھەموو دەوران
با پىشت و پەنا بە ئەو بىەستىن رىگەى شەياتىن لە خۆ بىەسىن

«۳۸»

حازر جوابى

«مەنسوور» روژى لە خزمەت ئىمام «جەعفەرى سادق» دا وتووێژى ئە كە بە ھەموو تەعزىم و ئىحتىرامۆ. مېشى نىشت بە دەم و چاو و لوتىۆ، دوو كەرەت سى كەرەت دەرى كرد ھەرھاتۆ، تا عاجز بوو بە دەسىۆ. پرسى لە ئىمام نازانم خ

زچی میثی دروست کرد؟! فەرمووی: بۆ ئەووە لوتی زالمانی پئی زەلیل کا.
 ەنسوور لەم جوابە زۆر نارەحەت بوو سکووتی کرد و هیچی نەوت.
 حازر جوابی ەروە کوو ئیمام زۆر زەروریه بۆ جوابی نەفام
 تا بتوزیتۆ لووتی ئەو کەسە کە زۆر زالم و ەهوا پەرەسە

«۳۹»

نوێژ

ئیمام عەلی علیه السلام لە خۆتەبی «نەج البلاغە» دا لە بارەیی نوێژۆ ئەفەرمی: نوێژ
 گرنە گەردن خۆتان و ھۆشتان بئ مەیفەوتینن. نابیسن جوابی ئەوانە وان لە
 جەھەنما لێیان ئەپرسن ئیوہ بۆچی چوونەسە جەھەنم؟ ئەلین لەبەر ئەوہ کە نوێژ
 نەکەر بووین. حەزەرەت پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم نوێژی تەشبیھ کردووە بە ئاوی گەرمۆ کە لە
 درگای مالی پیاویکا بئ ھەموو شەو و روژی پینج جار لەو ئاوہ خۆی شۆری عەقل
 بپروا ناکا کە هیچ چلکی پئوہ بمینی. نوێژیش پینج فەرزە دەوام کەین لە سەری
 چلکی گوناھ ناییلی بە سەرمانۆ.

نوێژ کە بە دوام ھەر مەیفەوتینە ھەموو گوناھت بە نوێژ فەوتینە
 چاکە خراپە حەتمەن لائەبـا نەسی ئایەتە شکت لائەبـا
 بەھەشت بۆ کەسی نە کار نە کا لەدەس موحتاجی خۆی رزگارنە کا

«۴۰»

خوا حەقی مەزلووم ئەسینی بەلام...

کەسی زولمت لی بکا بەو شەرەتە خوا حەقت بۆ ئەسینی کە دەست ناپوا،
 خۆت کزکەیی لە بەردەستیا و حەوالەیی خوای کەیت و خۆت هیچ پەلە قاژە
 نەکەیی، غەیبەتی نەکەیی، جوینی نەدەیتی و نیوہ ناوی بۆ دروس نەکەیی. خۆلاسەیی
 کەلام بەم نەوعە کارانە ھەقی خۆت نەسینی، ئەگەرنا حەقت نەما. خوای گەورە
 حەقت بۆ ناسینی. مامۆسایەکی زانا و دەولەمەن لە دیہ کدا موودەپرپیس و ئیمام
 جومعە و جەماعەت بوو، بئ تەماع خەرچی فەقیکانی خۆی ئەیدا و دەرسی جوانی

پێ ئەوتن. ئەهلی ئاواپی له باتی خاسی لێی بهریا بوون. له داخی ئەو مزگەوتی تریان دروس کرد و زوڵمی زۆریان لێ کرد. وەها زۆریان بۆ هانی مال و موڵک و حوجره و فەقی و مزگەوتی بەجێ هێشت. رۆیی بۆ دیی تر بوو بە مودەپرێس. هەموو جارێ ئەیفەرموو: ژنە کەم ناییلێ خوا حەقم بۆ بسێنێ ئەونە خراپی ئەهلی ئەو دی ئەلێ، بگرە ئیمە قەرزار ئەوان بووبین. ئێتر خوا چۆن هەقمان بۆ سێنێ.

هەر کەس هەقی بێ بەسەر کەسیکۆ	حەوالە ی خۆیکا باش تر یەتە سـوـو
دیرگیرە و سەخت گیرخوای گەورەمان	تەوبە کەین لەلای بۆ گونای گەورەمان
بەشکۆو خۆش بێی لە خەتا کەنمان	بە عەفووی گەورە ی بدا پەنامان

«٤١»

یادی خوا بە دل ئاوا ئەبێ

مەلا قادر ناوی گەرمیانی له بیارە فەقی بوو له خزمەت مەلا «عبدالکریم مودەپرێس» دا هیچ برۆای بە تەریقەت نەبوو و ئینکاریشی ئە کرد. سۆفیه کان له خزمەت شیخی «علاءالدین» دا شکاتیان لێ ئە کرد. ئەیفەرموو: مەلا قادر چاک ئەبێت. تا بە تەبیعەت وای لێ هات له خۆیو رۆی بۆ خزمەت شیخی «علاءالدین» تەریقەتی وەرگرت و حوجرە ی تەرک کرد و رۆییه خانەقا و بوو بە سالیکی. وە لەو حالاً کە له خانەقەدا بوو فەوتی کرد و بردیان بۆ شۆرین دلی هەر تەکان تەکانی ئە کرد. وتیان نەمردوو. رۆین بۆ خزمەت شیخی «علاءالدین» وتیان: مەلا قادر لاشە ی مردوو و دلی هەر تەکان تەکان ئە کا، چۆنی لێ کەین؟ فەرمووی: مەلا قادر مردوو ئەسپەرەدی خاکی کەن دلی هەروا له زیکرا ئەبێ نامری.

دل بە زیکری خوا کە ویتە تەکان	خۆزگەم بەو دلە هۆز و بەرەکان
ئیمەیش با هەروە ک ئەو مەلا وابین	هەمیشە خەریک زیکری خودا بین

«۴۲»

چاوی خوی تیایی ناوایش ئهینی...

ئەلین وهختی مەلا ئەبووبە کری موسەنیف چۆری «رحمه الله» لە مزگەوتە سوورە بەرقەلای مەریوانا مودەپرپس بوو کەوا دیارە لە دەورە سالی ۹۹۰ تا سالی ۱۰۰۰ بوو. لەو هختیکا لە حوجرەدا دەرس بە فەقیکانی ئەلی بە چاو مەعنەوی تەماشای ئەکا میری سوور لە دبی خۆی لە شارەزوور ئاو پەموو ئەدیری. بۆ شۆخی دەس ئەبا ئاو کە ئەشکینی. هەلیەبەسیتۆ و ئەشکینیتۆ. تا چەن را هەلیەبەسیتۆ. جا تەماشای ئەکا مەلا ئەبووبە کر لەو حوجرەو دەسی رائە کیشی بۆ داخستنی ئاو کە. ئەویش بیللی قور هەلئەگرئ بیخا بۆیان مەلا ئەبووبە کر تا هاوار ئەکا لە فەقیکانی کتیبەکان پیتچنۆ بیلەقورە کە ئەدا بە ئاو حوجرە کەیان. بۆ کەسی کە ئیمانی و باوەری بە مەعنەویات بیی ئەمانە لای خوا ئاسانە.

ئەمە کە پامەت ئەولیا بوو ئالەم نەوانە زۆرتەر زۆر بوو
چوون بە ئیمان و بە تەقوا بوون خەریکی پارێزەر لە گوناھ بوون

«۴۳»

خوا مەیلی بی ناوایش ئهینی و مومکیناته

یەکی لە پاشای بی دین و بی پرواکان، نوکەرێ دیندار و برواداری بوو، هەر وهختی ئەبوت خوی گەورە ساتی نەکی بە سالی و سالی نەکی بە ساتی. پاشا لەم قسە ئالۆز ئەبوو، ئەبوت ئەمە چیە تۆ ئەیلی؟ تا وهختی ئەو پاشا بۆ موشکلی کە لە بەینی ئەو و موسولمانان بوو دەعوەتی عولەما دینەکانی ئیسلامی کردبوو بۆ حەل کردنی ئەو موشکڵە. یەکی لەوانە وتی: بە شا تۆ لەشت گرانە ئەبی خۆت بشۆری جا موشکڵە کە حەل ئەبی، شا لە گەل نوکەرە کەیا رۆیین بۆ سەر ئاوی خۆی شۆری نوکەرە کە دووبارە وتی: خوی گەورە ساتی نەکی بە سالی و سالی نەکی بە ساتی. شا وتی ئەمە چیە تۆ ئەیلی؟! کە چوو ئەو حەوزە کە بە نیەت لابردن لەش گرانی خۆی کرد بە ئاو کەدا تەماشای کرد بوو بە ژنی بە لەش رووت و لەلای بە حریکا. شوانی بە پانە کەیتۆ و لەویا و شوانە کە هات بۆلای.

هاواری لی کرد: رووتم مه یی بۆلام. که ره که که ی داکه ند و جیی هیشت و هات کردیه به ری. ئیواره له گهل شوانه که دا رویتو بۆ مال. له گهل شوانه ری که وتن و شووی پی کرد. تا سالی به یه کۆ بوون منالیکیان بوو. روژی له دهوری به حره که دا ژنه که روییه ناو ناو و خۆی شوژی خۆی کرد به ناوه که دا سه ری به رزو کرد ته ماشای کرد نو که ره که ی به جله کانێ وێساوه. جله کانی کرده بهر و وتی: زۆرم پی چوو؟ نو که ره که وتی: که من له جاران زۆرتتر پی چوو. جا وتی: تو راس نه که ی خوا ساتی نه کا به سالی و سالی نه کا به ساتی. نه مه که رامه تی نه و نو که ره و نه و پیاوه سالحه بووه که خوای گه وره نیشان نه و پاشایه ی داوه و نه ویش گیراویه تو بۆ خه لک. جا هاتو بۆ ناو مه جلسه که و گوێ راگری مه لاکان بوو و موشکیله که ی هه ل بوو به سه هه ل و ئاسان.

ساتی بۆ نه و شا بووه به سالی له و و له شوانی بووه منالی
سالی ته وای لی بوو به ساتی که هاتو جیی خۆی به واده ی ساتی

«۴۴»

رق خواردنه وه و به خشین

زینه تی ئینسان وا به عیلم و حیلمو. روژی یه کی له ئیمامه کان «خوایان لی رازی بی» له مه جلسیکا دانیشبوو یه کی له پیش خزمه ته کانی که غولامی بوو، خوانه یی پر له چیشتی گهرمی که به ده سیو بوو داکه وت به سه ر ئیماما. له ترسا و له ته رقییا وتی: پیاوی خوا که سیکه رقی خۆی بخواتو. ئیمام فه رمووی: وا رقی خۆم خواردو. دووباره غولامه که وتی: پیاوی خوا نه و که سه یه وه کور رقی خۆی نه خواتو له گوناھی خه لکیش چاوپۆشی بکا. فه رمووی: وا چاوپۆشیم لی کردی و نازادم کردی نه مه ئیشاره یه به ئایه تی ۲۸ ی سووره ی موباره کی «بقره».

هه ر که سه له تاوان چاوپۆشی نه کا خوا له گوناھی چاوپۆشی نه کا
ره فتاری ئیمام ده رسه بۆ ئیمه بییه به ریوه نه فعه بۆ ئیمه

«۴۵»

سهرجینی هاوجوت

ئیمامی غه زالی «خوای لی رازی بی» له «احیاء» دا ئه فه رمی: «هیشام» ی کورپی «عبدالملک» ی کورپی «مروان» که پاشای وهختی خو ی بوو، چوار ژنی بووه، به چل شهو جارئ ره فیتی یه کینکیانی کردووه، له سالیکا نو جار، لیان پرسی بو وائه که ی؟ وتی: ره فیتی کردن له گهل ژنا من به حاله تی شیتی ئه زانم تا ئه و حاله تمه که متر به سه را بی به باش تری ئه زانم. ئه مه که وتوویه له گهل شه ریعته تی ئیسلامدا ریک ناکه وئ، له بهر ئه وه شه رعه ن سووننه ته که سئ ژنی بیی له چوار شهو زیاتر به ینی ره فیتی ژن نه خا چوون ئه گهر چوار ژن بوون یه کئ شهو یکیان ئه که وئ له چوار شهوا.

ژن هیتان سه به ب به قای ئیسانه ژن هیتان له بو به قای ئیحسانه
خو شهوه ت رایش ئیحسانی واتیا نه کا چی به شوین نامه حره مینکا

«۴۶»

رازی ژنان

حه زره تی ئادهم ﷺ وهختی له بهههشتا ده رکرا که خو ی و مناله کانی زهوی ئاوه دان بکه نو له گهل هه ووی دایکمانا هه ریه کئ کهوتنه جیی. جا کهوتنه گهراپان به شوین یه کدا ئادهم به روژ بی وچان ئه گهرا ههوا به روژ و به شهو ئه گهرا تا له خاکی عه ره فاتی مه ککه دا که حاجیه کان دیویانه له یه ک ناشکرا بوون. هه زره ت ئادهم فه رمووی: لهو روژو له تو پراوم بی وچان به روژا بو تو گه پراوم. ههوا وتی: لهو ساوو من له م جیتی خو ما دانیشتووم و له جیتی خو ما نه جوو لاوم. که و ابو ئه م ناراسی ژنانه له گهل میرددا به میراتی له دایه گه وره مانو هاتووه.

له په راسووی چه پ هه زره تی ئادهم ههوا درووس بوو به وته ی خاته م
په راسوو لاره بو ت راسو نابی که شکا ئیتر بو ت خاسو نابی
ژن ئه گهر له گهل لاری نه گه پری به شوین ده ردی سه ر خو تا ئه گه پری

«۴۷»

مه‌لا ئەبێ له شیخیش روودەریایسی نه‌کا

مامۆسا مه‌لا «عبدالقادار» مه‌شهوور به مه‌لای گه‌وره‌ی بیاره که له سالی ۱۳۳۸ ق فهوتی کردووه وه‌ختی که موده‌پرپس بیاره ئەبێ و شیخی «ضیاء‌الدین» که له سالی ۱۳۱۸ ق فهوتی کردووه که‌فیلی خه‌رجی خۆی و فه‌قیکانی ئەبێ، روژی بۆ پرسی مه‌سه‌له‌ی ئەپۆا بۆ خزمه‌تی مامۆسا. هه‌وری هه‌وریشم ئەبه‌سیته ملی و پرسیاره‌که‌ی ئەکا له مامۆسا. مامۆسا ئەفه‌رمی: هه‌وریشم بۆ پیاو پۆشینی حه‌رامه تا ئەو هه‌وریشمه له ملتا بێ جوابت ناده‌مۆ. شیخیش ئەفه‌رمی: هه‌ر ئەمه‌م له تۆ ئەویست ئەگه‌ر تۆ وانه‌بویی من تۆم له ناو ئەو هه‌موو مه‌لادا هه‌لنه‌ئەبژارد. که‌چی له ۲۷ مانگی ئەووه‌لی هاوینی ۱۳۸۱ ده‌سه‌بێ وه‌هایی په‌یا بوون که دوو ساله به تابه‌تی ناوچه‌ی له‌ۆنی عێراقیان داگیر کردووه و شیخانی نه‌قشه‌به‌ندی که وان له‌ویا واته «شیخی سراج‌الدین» ی گه‌وره و وه‌چه و نه‌وه‌کانی له‌و تاریخا ده‌سیان کرد به ده‌رهانیی ته‌رمی پیروزی ئەو شیخانه له بیاره و له باخه‌کۆنا، له جهریمه‌ی ئەوا که موده‌تی دووسه‌د سال خزمه‌ت‌کاری دین و قورئان و شه‌ریعه‌تی ئیسلام بوون. خوا خۆیان و ئەوانه‌ی هاوکاریان کردن و کۆمه‌که‌کانیان له ناوبا. ئامین مه‌لا که له شه‌رع لانه‌دا به موو له‌بۆ فه‌رمانی مل که‌چن هه‌موو شیخیش هه‌رئه‌بێ وه‌ک مه‌لا وابێ جه‌زایان باتۆ خۆی دنیا و دین مامۆسای گه‌وره و شیخ «ضیاء‌الدین» که ریگه‌ی شه‌رع و وه‌رع و ته‌ریقه‌ت نیشانان داوه به خه‌یره ئوممه‌ت

* * *

«۴۸»

شه‌یتان و فیرعه‌ون

روژی شه‌یتان رو‌ی بۆلای فیرعه‌ون که له‌و وه‌ختا خه‌ریک ترێ خوارد بوو. پێی وت: ئاخوم که‌سێ وابێ که بتوانی ئەم بۆله‌ تریی تۆ بکا به مرواری فیرعه‌ون وتی: من که‌سێ وا شک نابهم. شه‌یتان به‌ سیح‌ر بۆله‌ تریکه‌ی کرد به مرواری. فیرعه‌ون وتی: تۆ مامۆسای زانا و هۆشیاری. شه‌یتان شه‌پلاخه‌یه‌کی لێد

وتی: من له تۆ باش ترم من بهم هه موو مه هاره تۆ ئیدیدعیای خوا ییم نه کردوو و نایکه م تۆ بهو هیچ نه زانی خۆتۆ داوای خوا یی ئه که ی؟! حه قیقه تی هه س یا هه ر و تراوه.

پیاوی وا هه به له ناو ئینسانا وه ها نه که وئ به ختی شه یتانا
که شه یتان مه نغ و لۆمه ی ئه و ئه کا که ئه و نه که و جه به گویی ئه و ئه کا

«۴۹»

کفن دزین و حه یا

خوالی خوش بوو مه لا ئه بوو به کرى موسه نیف چۆرى «رحمه الله» له کتییى «ریاض الخلود» دا نووسیویه تی: له زه مانى زووا پیاوی بووه که ئیش و کارى هه میشه یی مردوو دهره انین بووه له قه برا بۆ ته مای کفنه که ی، چون گرانى بووه، کفنه که ی فرۆشتوو ه بۆ به پێوه بردن گوزهرانى. له و کات و ساتا کچیکى زۆر به حه یا و حورمه ت و به دین و جوان بووه، خه فه تی زۆر سه رى تی کردوو که زۆر له ر و لاواز و باریکی کردوو، که سوکارى ئه پرسن تۆ له وه ئه چى مه راقینکت بى که وا خه فه ت کوژ بویى. ئه لى: راسه که ن له وساوۆ ناو ئه و کفن دزمه ییستوو خه فه ت وای لى کردوو که هه یج خه و و خوار دئیک و ئارام نه، ئه ترسم بمرم و ئه و کفنه که م گریتۆ عه و ره تم دهر که وئ. وه کوو ئه لى: هه ر که سى بترسى لى ناخه له سى. وا رى ئه که وئ ئه مرى و کفن دزه که ئه روا کفنه که ی لى بگریتۆ که ده سى ئه با به لای عه و ره تیۆ ده سى ئه لکى به گوشتیا هه رچی خه ریک ئه بى ده سى بۆ به ر نابى ترسیکی زۆر ئه نیشیته سه ر دلى و زۆر خه جاله تی رووی تی ئه کا و دلى دائه چله کى و قیامه ت دیته به ر چاوی، ته و به یی خالیسانه ئه کا و زۆر له خوا ئه پاریتۆ ده سى به ر ئه بى. دواى ئه وه تا ما ته رکی کفن دزینی کرد به به ره که ت ئه و کچه موسولمانۆ. به ته میزی کفنه که ی ئیوه ئه پینچیتۆ و دایته پۆشیتۆ وه کوو جاران.

کفن، داپۆشین عه و ره ت مردوو ته ماشای نه کا ئه وه ی زینوو
ئه و کفن دزه جه ساره تی کرد به و کچه پا که خه ساره تی کرد
باش بوو به سه به ب بۆ ته و به کردن بردى به ریوه تا کاتى مردن

بیکه به خاتر من ماموستا. فەرمووی: خۆ به دەس من بوایی هەرسی حەیزە کەم ئە کرد
 بە خاتر تۆ. چۆ بکەم لە شەرع، دەسی شەرع بپرسی خۆینی نیە. ئیتر زەماوەنە کە
 پەکی ئە کەوێ.

مە لا جی داری رەسوولی خوایە مەراقی ئە نجام شەرعی خوایە
 لە شەرعی ئیسلام لا نادا بە موو ئیستاش هەروایە، زووتریش وا بوو

«۵۲»

دریژی تەمەنیش زۆر باش نیە

ئەلین خۆای گەورە بە حەزەرەتی جوهرەئیلاناوی حەیاتی ناردبوو بۆ
 حەزەرەتی سولەیمان. فەرمووی ئە گەر مەیلە لە سەر بێ خۆرۆ با عومرت دریژ
 بێ، ئە گەر نە یخۆیتۆ هیچ گوناخت ناگا، بۆ پرسی ئەم کارە لە هەموو گیانداریکی
 کۆ کردۆ و فەرمووی: بە عەقل ئیوە بێ خۆمۆ باشە یا نە، هەموویان وتیان بێ خۆرۆ با
 خۆمان و ئەولادمان لە خزمەت تۆدا بین. تەماشای کرد ژێروو نەهاتوو، ئەسپی نارد
 بە شویتیا نەهات، سەگی نارد بە شویتیا جا هات. پرسی کرد بە ویش جوابی داوۆ:
 من وا ئەزانم نە یخۆیتۆ باشە تا عومرت دریژ بێ خەفەتی دەورە و زەمانە و ناجۆری
 قەوم و بیگانە و نەخۆشین و تەنگانە زۆرتر رووت تی ئەکا. با هەر وەخت خوا
 مەیلی بیت بباتۆ بۆلای خۆی. سولەیمان قسە کە ی وەرگرت و نە یخواردۆ. لینی
 پرسی بۆچی ئەسپم نارد نەهاتی سەگم نارد هاتی؟ وتی: لەبەر ئەوە کە سەگ
 بەو فایە و دلم نەشکاند. وە حەزەرەتی سولەیمان سەلامی لە سەر دوا ی ۵۴ سال
 عومر دونیای بە جی هیشت.

حەزەرەت سولەیمان بەو دەسلەتۆ کە خوا بۆلای خۆی ئەباتۆ
 ئیمە بەم دنیا چۆن دل مان خوشە کەین دلمان بە خەفەت چۆن پەرلە جۆش کەین

خیر و ئیحسان و درێژی عومر

پیاوئ له خهویا چاوی کهوت به مهلائیکه یی وتی: چهن سال عومرته؟
وتی: چل سال. مهلائیکه که وتی: خوا ی گه وره چل سال عومری تری بۆ تۆ
نووسیوه، بیست سالی زۆر دهوله مه ن و خوشحال ئه بی بیست سالی فه قیر و به دحال
ئه بی، جا خۆت سه رپشکی کامیان به خه یته به رۆ؟ وتی: ژنیکی ژیر و هاو پاز و نیازم
هه یه با پرسینکی پی بکه م بزانم کامیان خه مه به رۆ. پرس ی پی کرد وتی: با
خۆشیه که مان له پیشۆبی تا بیست سال خوا ئه مینیتۆو مولکی. دوا ی ئه وه دهوله مه نی
زۆر باری به سه ریانا. ئه وانیش ده سیان کرد به خیر و خیرات له مزگه وت و پرد و
حوجره و فه قی و مه لا و فه قیر و هه ژار و لی قوماو، میوانداری و له باقی خیری تر
دریغیان نه کرد و هه تا ئه یان تووانی له خزمه ت دین و میلله تا بوون. تا بیست ساله که
ته واو بوو ئیتر ته مایه ر ناخۆشی بوون. له خه وا چاوی که وتۆ به وه مه لائیکه وتی: ئه و
بیست ساله خۆشیتانه له به ر ئه وه که له خیر و خیرات دریغتان نه کرد خوا ی گه وره
ئه و بیست ساله که ی تر به خۆشی بۆ نووسیون، برۆن هه روه ها بن هه تا ماون.

خیر و خیرات که هه تا کوو ماوی فریات ئه که وی له پۆژ داماوی
هیچ دریغ مه که له خیر و خیرات سه به ته له ده فته ر، رۆژی عه ره سات

پیاوانی خوا

ئیمام «موسی کاظم» مه رقه دی وا له به غدا ئیمامی حه وتم بووه. له نه ته وه
حه زره تی عه لیه «سه لامیان له سه ر» منالی زۆری بووه و زۆرتریان کو پ بوون. ک
ها روونه شه ید زۆریان بۆ ئینی له سالی دووسه دی هه جری قه مه ربیا له ناچاریه
مناله کانی په رده وازه ئه بن حه وتیان یین بۆ ئیران ۱. سه یید ئیسه ق که مه رقه دی
له شێخان لای نه سوود. ۲. سه یید «عُبیدالله» ناسراو به کۆسه ی هه جیج که وا له دی
هه جیج. ۳. سو لتان ئیسماعیل له دیی ئه سه په ریز. ۴. پیر عومه ر له شاری سنه، مه رقه د
وا له پال مزگه وتیکا مه شه ووره به مزگه وتی پیر عومه ر. ۵. هاجه ره خاتون له س

۶. ئىمام رەزا لە مەشھەد. ۱۰. فاتمە خاتوون کە مەشھورە بە مەعسومە خانم لە قوم کە لە جوان عومریا لە سالی ۲۰۲ ق، فەوتی کردوو. ئەمانە کە هاتوونەتە ئێران هەموو کەس رێژ و ئیحترامی لێ گرتوون بە تايبەت هاجەرە خاتوون لە شاری سنە کە مزگەوتی وا لە پال مەرقەدە کە یا لە وەختیکە ئەردەلانی حاکم بوون لە کوردستانا هەر جەردە و دز و درۆزن و قاتلێ لە زیندانان رای کردایی دەسی گرتایی بەو زەنجیرەووە کە وا بە درگای لای قیلەو و ئیسەیش هەرمایە ئازاد بوو. لەبەر حورمەت هاجەرە خاتوون لە زەمانی رەزاشادا بە دەسووری ئەو قورئانە کە ی نگلیان برد بۆ تاران لە بیرەووەری منا، خەلکی نگل رۆین بۆ مزگەوتی هاجەرە خاتوون مانیان گرت و وتیان تا ئەو قورئانەمان پێ نەدەنۆ ناپۆینۆ، ناچار قورئانە کەیان پێ دانۆ و لە گەل خویانا بردیانۆ بۆ نگل. ئەلێن چەن پەرەیه کێ لە هەوێ و ئاخرو نەماو.

قورئان شافیع بێ لە رۆژی مەحشەر بۆ گوناھباری ئوممەت پێغەمبەر
بەشکوو رزگار بین ئا لەو تەنگانە لە بەر حورمەتی ئا ئەو قورئانە

«۵۵»

کۆسە ی هەجیج

ئێمە لە گرا بازی لە بەسەر هاتی کۆسە ی هەجیج ئەنووسین وە کوو لە فەرەهنگی «عەمید» نووسراو. هەجیج واتە یی عەرەبیە، واتە دەرە قوولە. هەجیج وا لە چەمێ قوولا، دیی وا لە خوارێو بە ناو دەرە قوولە. کۆسە ی هەجیج لە عومری ۱۸ سالییا کە ئاوارە بوو لە بەغدا و رۆییووەتە دێی شەرەکان و لەوێ بوو بە شوان. رۆژی ساحب حەیانەکان دوور و نزیک ئەکەوێتە شوینی بزانی چۆن شوانیکە، تەماشای ئەکا روو بە قیلە دانیشتوو نوێژ ئەکا و حەیانەکانیش بە دەوریا ئەلەووەپن. ئەترسی رۆژی ئەم شووانە تازە بێخەم بێ لەم حەیانانە گورگ بیانخوا. ئێتر جوابی ئەکا. ئەویش ئەپوا بۆ نوین. لەگەل پیاوێکە بێ بە شوان، ئەویش لێی عاسی ئەبێ ئەپوا بۆ ئەو هەردە لەبەینی دوو شاخا ئەشکەوتی بەدی ئەکا. لەویا

دەس ئەكا بە عىبادەت و گىا خۆرى. گۆزەلەيەكى ئەبى بۆ دەسنوئ و ئاو خوارنەوہى. حەوت نەفەر نۆدشى ئەپۆن بۆ راو، سەرى ئەكىشنە ناو ئەو ئەشكەوتە. كە تەماشائەكەن نەفەرى وا لەويا نوئ ئەكا دەسەكەن بەگەمە وگالتە پى كەردنى. ئاو گۆزەكەى ئەخۆنۆ ھەرتەواو نابى ئەيشكىنن. ئيسەيش تايەى گۆزەماپ ھەر ھەن لە نۆدشەدا. دياريان ئەوہيە چاويان كەوہيە. كە ئەپۆنۆ بۆ نۆدشە ئەگەنە شويتى پى ئەلن مەحموى سەرەوالە ھەر حەوتيان كوير ئەبن. ھەرچۆر ئەبى ئەپۆنۆ بۆ نۆتسە و قەوم و كەس لئيان كۆ ئەبنۆ پييان ئەلن: بۆچى واتان لى ھاتووە؟ كويرەكان ئەلن: نەفەرى نوئ كەر لەو ئەشكەوتا بوو لەو ھەردە كە ئيمە پويين بۆلای گەمەمان پى كرد و گۆزەلەكەيمان شكان. وا ديارە بە دۆعاى ئەوكوير بووين. ئەپۆن ئەكەونە خاك و پاى خوا بە دۆعاى ئەو چاويان پى ئەداتۆ. ئيتەر خەلك ئاشنا ئەبن بە كەپامەتى. حەوت نەفەر مورید كۆ ئەبنۆ دەورى يەكيكيان ھاو شوانەكەى نوئى ئەبى، يەكىتريان كەرەم ناوى ئەبى. رۆژى تينوويەتى زۆريان بۆ ئىنى، ئەپاپنۆ لە كۆسەى ھەجيج، ئەويش ئەپاپنۆ لە خوا لەو ھەردوويەردە رەقا خواى گەورە كانىكيان بۆ ھەل ئەقولننى كە ئيسەيش ناو دىى ھەجيج و باخچەكانى بەو پاراو ئەبن. مەن خۆم لە سالى ۱۳۶۸ ش كۆسەى ھەجيجم زيارەت كەردووە و لە مزگەوتەكەيا نوئرم كەردووە. خەلۆخانەى وا لە پال مەرقەدەكەيا. خواى لى رازى بى، ئامين.

ھەجيجى زۆر ميللەتى پاك و تەمىز و قانىع و زەحمەت كيش بوون، ئاوات يەكيكيان ئەمەبوو: «چل مەن كۆلم بوايە تاجيلە ريگەم بوايى پر بەر چاكم نانەرەقە بوايى. جا يارم چاوى تيوە بوايى. ھەجيجى دانراون بەخودكەفا. واتە ھەموو شتيكيان لەخويان تەواو ئەبى، كلاشيان ئەكرد بۆ پىلاو، ھاوين كەوشيان ئەدوورى بۆ زسان جاويان درووس ئەكرد بۆ لىياس و مېزەرە و پشتوين بۆ ژن و پىاو رانكۆوچۆخەى چاكيان بوو بۆ پىاوان، قانىع ئەلنى:

تاكلاشى بەن چنى سافوسۆلى خۆم بى
قونەرەى تەسكوتروسكى مالى غەيرەم بۆ چيە
تاسەبىلى زەردوسوورى فیتكەدوورى خۆم بى
قولتە قولتى نيرگەلە وتويى سنارم بۆ چيە

منیش و توومه:

ثافه رین هه جیج بۆ ئاو و خاکت له بۆ میله تی خاوین و پاکت
زه حمهت ئه کیشن بۆ زیان خویان له ناو ئه و به ردۆ بپروانه بویان

«۵۶»

چه ن پرسیاریک

روژی تووش پیاوی بووم بری کتیبی به ده سو بوو خوی ناساند به من و
وتی: ده بیرم. منیش خۆم ناساند به ئه و و وتم: به بیرم. وتی: منیش وام زانیوه بۆیه
چه ن پرسیاریکت لی ئه که م وتی: من بپروام به وسیله نیه وتم: هه رکه س عه قلی بی
ئه بی بپروا به وه سیله بکا به ده لیل عه قلی و نه قلی. ده لیل عه قلیم ئه وه یه که تو له
مه نی که له منالدان دایکتا کۆبووه تو دروس بوی و ئه و مه نیه به وه سایل جۆراو جۆر
له پستی باوکتا و له سینه ی دایکتا کۆبووه تو و له دایکتا داکه و تووی تا ئیسه شیر
دایکت خواردوو و خواردن و لباس و جیگه و هه و وسیله بوون بو به رده وام بوون
تو و تا ماوی ئه بی هه روا بی، مه درسه و موعه لیم وسیله ی زانینی تو بوون. ده لیلی
نه قلیم ۱. ئایه تی: «وَأَتَّبِعُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ» سووری مائیده ئایه ت ۳۹. واته: وه سیله
به یاکه ن بۆ ئه وه بتان گه یینی به خوا. ۲. ئایه تی: «مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا» سووره ی
ئال عیمران ئایه ت ۹۱. ۳. له باسی چه جا به ئه مری خوی گه و ره که سی ته وانی بی
واجبه له سه ری بپروا بۆ چه ج. ته وانی مالی و به ده نی کردوو به وه سیله ی واجب
بوونی رۆیین بۆ چه ج. ۴. ئایه تی: «وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى
الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ» سووره ی مائیده ئایه ت ۳ واته: کۆمه ک که ن به یه ک له چاکه
کردن و له پارێز کردنا له گونا ه کۆمه ک مه که ن به یه ک له گونا ه کردن و
دوژمنی کردنا. که وایی کۆمه ک وه سیله یه له چاکه کردن و خراوه کردنا. که وایی
تو ناتوانی ئینکار وه سیله بکه ی.

پرسیاری دوهم. وتی: له مه عه وییاتا وه سیله نیه وتم: ئیمه به وه سایل
مه عه وی دین و ئیمانمان ده س که و تووه له خوا و له جویره ئیل و له قورئان و له
عولاما و له کتیبه کانیانه وه.

پرسیار سیهم. وتی: مه هدی هه یه یا نه؟ وتم: بوونی مه هدی به چه دیس سابهته. که سی بر وای به چه دیس نه بی دینی نیه له بهر نه وه که خوای گه وره نه فهرمی: «وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ» سووره ی نه جم ثابته ۴. واته: پیغه مبه له خو یو به هه وای نه فس قسه ناکا، نه وه ی که ئه لئ وه حیه که له تهره ف خواوه بوی هاتووه.

پرسیاری چواره م: وتی «بن لادهن» مه هدییه یا نه؟ وتم: مه هدی نیه له بهر نه وه مه هدی چه نه علامه تی هه یه وه کوو هاتنی ده ججال وتی: «بن لادهن» مه هدی نه بی زور له مه هدی گه وره تره. وتم: «بن لادهن» وه کوو ئه لئ: تریاک فروشه و بۆ تریاک فروشی هاتووه بۆ «ئه فغان» و ئه و سهروه تیه به تلیاک به دهر هانیوه، که تلیاک دوژمن نه فس و نامووس و مالی ئینسانه. که وایی بن لادهن دوژمن ئینسانه، وه ههروه ها ئه و پیاوه خه لکی بی گوناھی زوری کوشتوه له زن و منال و خه رجی زور ئه کا له کوشتنی موسولمانان به بیانوی شه ۶ له گه ل کافراندا، چۆر له مه هدی گه وره تره؟! وه مه علووم نیه ئه هلی ئیمان بی ئه و خه رجه ئه و ئه یکا له، ریگه ناشه رعیه دا ئه یوانی زور موسولمانی فه قیر و هه ژاری پی بژیینی و دلی زو ئینسانی پی خو ش بکا، موسولمان کاری وا ناکا!.

تلیاک ته ریکت ئه کا له خه لکی ته رککی که هه تا پیاوی به که لکی

«۵۷»

دروست کردنی ئینسان له مشتێ خاک

خوای گه وره ده ستووری دا به چوار مه لایکه موقه پر ره به کان بر پۆن ۷ سه ر عه رز له هه موو نه وعیککی، مشتێ خاک بینن، که قه واره ی لاشه ی چه زره ۸ ئاده می لی دروس بکا. «جوهره ئیل» و «میکائیل» و «ئیسرافیل» به ته رتیب هه ره به ۹ له نۆره ی خۆیا نا رۆین بۆ سه ر زه وی ئه و نه هاوار و داد و بیدادی کرد به زه ییه ۱۰ پیاها تو و مۆله تیان دا و نه یان برد. له حوزوو ر خوا دا عه رزیان کرد: خو تو خو ت ئیمه با شتر ئه زانی که زه وی ئه و نه هاوار و داد و بیدادی کرد ئیمه به زه ییمان ۱۱ ها تو و ئیتر مشته خا که که مان نه هاورد. دوا ی ئه وان عی زرائیلی نارد هه رچی زه ۱۲

گریان و زاری کرد وتی: خوا ئه مری کردووه به من و منیش مه ئمورم و مه عزور بۆ هاواری تۆ ئه مری خوا ناخه مه زهوی. خوای گه و ره لهو مشته خا که ئاده می دروس کردووه، نهو هه موو نه ته وه یه لی که وتو له هه موو ره نگیی و هه موو گیانداریی له دوای ته واو بوونی عومری ئه بی بمری. وه کوو سه رباز له جیه کۆ ئه ینیرن بۆ جیتی تر له پیشا جیره که ی ئه برن، به شه ریش که کاتی مردنی هات جیره ی له دونیادا ئه برن که ئه مه پیتی ئه لێن: «وه فات» واته ته واو کردن جیره. وه جیره ی به شه ر خواردن و خواردنه وه و هوا هه لمژینه. خوای گه و ره فه رمووی به عیزرائیل: تۆ له بهر فه رمانی من ره حمت نه کرد به زهوی و به هاوار هاواری، ئیسه یش هه موو ره بۆ گیان کیشانی ئه و گیاندارانه که لهو مشته خا که دروس بوون. ئه ویش گیان هه موویان ئه کیشی بی ره حم و بی به زه یی، وه کوو ره ئیسی به رق هه ر وه خت مه یلی بی به رقی هه رمالی خامۆش ئه کا.

مردنی گیاندار وه ختی وه ختی هات	به روو دوای نیه به کات و به سات
فریای خۆت که وه به تۆبه و تاعات	هاکا له نا کاو نۆره ی مه رگت هات

«۵۸»

خوا رازقه

خوا له قورئانا بووه به زامنی رزق هه موو گیانداریی، بۆ نمونه ی رازقی خوا له گرا دوو به سه رهات ئه نووسم:

۱. به چاوی خۆم له چه می زه لما به ردی گه و ره م چاو پی که وت که ئاو ده وری دابوو له ناو ئه و به ردا شاره میلوو ره یی بوو که خوا داریکی لارۆ کردبوو بۆ سه ر به رده که له سه ر ئه و دارۆ میلوو ره ئه پرۆیشتن بۆ ئه و به رۆ دانه یان ئه هانی بۆ ژیان خۆیان.

۲. پیاوی بۆی گێرامۆ که به ردی گه و ره م شکان هیچ کونیک ی تیا نه بوو له گه ل ئه و له ناو ئه و به ردا کرمی بوو گه لای سەوزی به ده مۆ بوو، به نه زه ر عه قلی ئیمه که نا په سایه و دوو ره، وه لی بۆ قودره ت خوا زۆر سه هل و ئاسانه که له ناو ئه و به رده ره قا خوا گه لای سەوز و هه وای بۆ ئه و کرمه دروس کردی.

بۆ رزق هیچ که سی له بیر خوا ناچی رزق وا له گه لیا بۆ هه رکوی ئه چی

شو کری خوامان با له بیر نه چیی با نیعمهت زورمان له دهس ده رنه چیی

«۵۹»

سه لهوات دان له سه ر پیغه مبه ر ﷺ

دیئی بوو که له ژووریانو کانیکی چاک و ئاوداریان بوو که بهو ئاوه
بژیویان به پئی ئه چوو. له خۆوه ئاوه که یان وشکی کرد. هه رچی به کاریز که ن و
یخه در و کاریگه ر و خو مانوو کردن و دّوعا و نزا خه ریک بوون، کانیه که ئاوه که ی
بۆ نه هاته وه. پیره ژنی لی که وتوو وتی: من بیهن بۆ سه ر ئه و ئاوه دّوعایی ئه زانم
ئه یخۆینم به شکوو خوای گه و ره ئاوه که مان پئی باتۆ. به زه حمه تی زۆر به سواری و
به کۆل بر دیان بۆ سه ر کانیه وشکه که، له وی ده سی کرد به پارینه وه و لالینه وه، به
ئه مری خوا ئاوی کانیاه که هاتۆ چاکتر له جاری جاران. دوا ی ئه وه پرس یاریان
لی کرد: داپیره تو چ دّوعاییکت خویند وا خوا ئاوه که ی پئی داینۆ؟ وتی: له منالیۆ
دایکم سه له واتیکی فیر کردووم کردومه به ویردی سه ر زوانم هه میشه ئه یخوینم.
ئیه سه که زۆر به گیر هاتبوون ئه و سه له واتمه خویند و هاوارم کرد له خوا ئاوه که ی
پیندانۆ. که چی ئیه وه هابی مونگیر سه له واتن.

ئه گیرنۆ له زه مانی موحه ممه دی کوپی «عبدالوهاب» کویری دوا ی
بانگه که ی سه له واتی داوه له سه ر پیغه مبه ر ﷺ له جورمی ئه و له مناره که هاته خوار
ئیعدامی کرد. که چی ئایهت و حه دیس کۆمه ک ئه و کۆیره ئه که ن، ئایهت
ئه فه رمی: ئه ی که سانی که ئیمانان هیناوه سه له وات به ن له سه ر موحه ممه د
سه لامی لی که ن به سه لام کردنی هه میشه یی سووره تی ئه حزاب ئایهت ۵۷. و
پیغه مبه ر ﷺ له حه دیسا فه رموویه تی: هه ر که س سه له وات با له دیاری من واجه
ئه بیئت له سه رم شه فاعه تی بۆ بکه م. وه فه رموویه تی: له هه موو که سی به خیل
که سی که که ناوی من له لایا ببری و سه له وات نه دا له دیارم. وه ئیمامی غه زالا
«رحمه الله» فه رموویه تی: هه ر چه ن سه له وات بدری له دیاری حه زره ت ﷺ ئه ون

ده رجه ی به رز ئه بیئتۆ تا ئه گاته مه قامی مه حموود سووره تی ئیسرا ئایهت ۸۱
مه قامی مه حموود مه قام شه فاعهت تاییه تی خوا به بۆ روتبه ی حه زره ت

به شداربین لهوا هه موو موسولمان بۆ خاتر حورمهت هه ديس و قورئان

« ۶۰ »

شوكرى نه ندام

ئه ندامى به دهنى ئينسان هه ريه ك له جىي خوى نيعمه تىكن له نيعمه ته كان
خوا، وه هه ريه كىيان شوكرى جاوازيان نهوئى. به دهنى به شبرى عادى ۳۶۰ ره گ
و جمگه ي هه يه و هه ريه كى شوكرىكى نهوئى. شوكرى هه رنيعمه تى به عمومى به
كارهاتى نه لهوا، خوا بۆى دروس كردوو. مه سه له ن سهرف كردن و خواردن و
خواردنه وهى حه لال لهوا كه خوا ئىجازه ي داوه نه وعىكه له شوكرى پى هاتن به
نيعمه ته كه ي خوا داويه نه وعىكى تربه سى. عه بدايه تى كردنى خوا نه وعىكى تره.
پرسیان له مامۆسايى شوكرى زوان چۆنه؟ وتى: شوكرى ئه وه يه قسه ي راس و
دروسى پى بكه ي، قورئانى پى بخوينى، دهورى پى بكه ي مه وعيزه ي پى بكه ي.
رانمايى و مۆجگارى خه لكى پى بكه ي و ئىسلاحي خه لكى پى بكه ي، درۆ و
ده له سه و غه ييه ت و فيته يى و بوختان و بى ئه مرى خواي پى نه كه ي. وتیان:
شوكرى نيعمه تى گوئچكه چۆنه؟ وتى: شوكرى گوئچكه ئه وه يه گوئى بگري بۆ
مۆجگارى خيئر، بۆ ده رس خوئندن، بۆ قسه ي خاس و خراب، خاسه كه ي عه مه لى
پى بكه ي و له خراوه كه ي دوورى بگري.

زوان يه كىكه و گوئچكه دوانه يانى يه ك بلى و دوان بزانه

وتیان شوكرى چاو چۆنه؟ وتى: شوكرى چاو ئه وه يه كه ته ماشاي شتى
چاكى پى بكه ي وه ك ته ماشاي قورئان و هه ديس و كتيبى دينى و يا ته ماشاي
مه حره م يا ته ماشاي مه خلووقى خوا بۆ ئىسباتى قودره تى. ئه بى چاو نه گيئر به وانا
كه خوا پى ناخۆشه. وتیان شوكرى ده س چۆنه؟ وتى: شوكرى ده س وايه كه
كارى باشى پى بكه ي وه ك دره و و كيشه وگيئر و كاريگه رى و وه سا كارى و
نووسين و بىل كارى و دره ختكارى و حه مالى و هه رچى ده س ره نجى تيايى، وه
ئه بى ده س دريژى نه كه ي به سه ر مال و منال و نامووس كه سى به ناحه ق.

ئه گه ر تالبي بۆ ئىحسان و خيئر ده سى مانوى خۆت بنى سه رسك تير
بۆ نان و ماس و بۆ كه ره و په نير سه رت شوڤ مه كه بۆ ئىحسان وه ك كوڤر

وتیان ئەی شوکری پا چۆنە؟ وتی: شوکری پا ئەوویە کە ھەمیشە بەرپایی
بۆ رویشتن بۆ جێیی تا دەس کەوی. بۆ مزگەوت بۆ عیبادەت، بۆ جەماعەت، بۆ
عەبادەت نەخۆش، بۆ سەر قەبران، بۆ بەرێ کردن مردوو، بۆ زیارەت مردوو کە لە
ئەوانا بیر لە مردن خۆت کەیتۆ، دەس لە خراوکاری ھەلگری بە پێ نەپۆی بۆ دزی
و حیزی و جەردەیی و جاسووسی و بۆ جێی کە خراپکاری تیا بکری، یا بۆ جێی
کە خوا پێی ناخۆش بێ. وتیان شوکری سەر چۆنە؟ وتی: شوکری سەر ئەوویە کە
سەر دانەوێنی بۆ خوا. بە سوژدە بردن یا سەرشۆر کردن بۆ بیرکردنەوە لە
گەورەیی خوا و لە نافەرمانی خۆت و خەجەلەتی خۆت و لە قەبر و قیامەت و لە
مەیانێ باس و خواست.

«٦١»

کافر

«تەھذیب الکلام» لە ئاخری باسی ئیمانی موقەللیددا نووسیویە: کافر ھەوت
دەسەن، ئەگەر ئیزھاری ئیماندارێ خۆی ئەکا ئەو ھەموو موئافقە. ئەگەر زووتر
موسوڵمان بوو ئیسە ھەلگەراوەتۆ لە دین ئەو ھەموو مورتەدە. ئەگەر باوەرێ رای
ئە کیشی بۆلای ئەو کە خوا چەند دانەبە کە ئەو موشریکە. ئەگەر لەسەر دین بازی
لە پیغەمبەرە کتیب دارەکانە، ئەو کافرێ کیتابیە. ئەگەر باوەرێ وایێ ئەمانە کە لە
عالمە پەیاوون لە زەمانەو ھەموو و بۆخۆیان بە وجوود ھاتوون، ئەو کافرێ
دەھریە. ئەگەر ئەلێ ئەم عالەمە ھیچ دروست کەری نیە، ئەو «معتیلە»یە. یانی دوز
بێ ساحێ. ئەگەر بە دەم ئیزھاری ئەو شتانە ئەکا کە نشانە ئیسلامە و لە دل
بیروبروایەکی شار دوو ھەتۆ کە بە قەولی ھەموو موسوڵمانان کوفرە ئەو زیندیقیە
لەسەر ھیچ مەزھەب و ئاینێ نیە.

زانین ئەمانە ئالەم زەمانە لازمی زیممە ی ھەموو ئینسانە
با دووری بگری ئالەم ریگانە کە ھەموو ریگە ی نەفس و شەیتانە

«۶۲»

عه داله تی عومره

له زه مانى خه لافه تی حه زره تی عومره را ^ﷺ که نمونه بووه بۆ عه داله ت و ئیسته یش هه ر به ناویانگه. له غه زاییکا نه سحابه کان پیروزیان به دهس هانی و تالان و غه نیمه تی زۆریان دهس کهوت که پارچه ی لیباسیشی تیاوو هه ریه کئ بهش دهسئ لیاسیان لهو پارچه دهس کهوت و دووریان و کردیانه بهریان، حه زره تی عومهریش دهسیکی لی دووری و کردیه بهری، که نهو له وان بالا بهرزتر و قهوی و قۆلتر بوو، له بهین خۆیا نا وتیان: رهنگه بۆ خۆی له ئیمه بهشی زیادتر دانابی بۆیه بهشی کردوو، که قسه که کهوته گۆیی فهرمووی: «عبدالله» ی کوړم بهشه کهی خۆی دا به من به ههردوو بهشه که جا دهسه لیاسه کهی منی تهواو کردوو. گومانستان وا نهپوا که من زیاده بهشم بۆ خۆم دانابی، من خۆم له ئیوه جیا ناکه مۆ.

عه داله ت فتریه ئا لهو بهرپزه که نهونه ئه هلی وهرع و پارپزه
با تۆیش وه کوو نهو بی به نمونه با سه ر بهرز ده رچی له م دونیای دوونه

«۶۳»

دهسه لاتی خوا

یه کئ تر له نمونه ی قودره تی خوای گه وره:

به رگئ جوانی بوو بئ دوورین خه یات	رویم بۆ مالی شتیکم تووش هات
دار تاشیاوی بوو بئ ته شوی و دار تاش	پر بوو له ئاردا به بئ هارپن ئاش
ئه وهی که وتمان یته بهر چاوت	دنکی سرنچک یته بهر چاوت
هیچ قودره تی تر ناتوانی بی کا	ئه وهی که قودره ت نه زه لی ئیکا

«۶۴»

مانگه کانی ناو حوجره

حه زره تی عایشه خاتوون «خوای لی رازی بی» له خهویا چاوی کهوت به سئ مانگ له عاسمانو کهوتنه خوارو بو ناو حوجره کهی. خه وه کهی گیراوو بو باوکی، که هه زره تی نه بووبه کر سیددیکه علیه السلام، له جوابی ته ئویلی خه وه کهیا فهرمووی: سئ نه فهر له م حوجره ی تودا به خاک نه سپترین که گه وره ترینی نه هلی سهر عهرزن که هه زره تی پیغه مبهردا علیه السلام فهوتی کرد لهو حوجره ی هه زره تی عایشه دا به خاک سپیریا، هه زره ت نه بووبه کر علیه السلام فهرمووی: نه مه یه کی لهو سئ مانگه. که هه زره تی نه بووبه کر فهوتی کرد له پشتی هه زره تو به خاک سپیریا. که هه زره تی عومهرد علیه السلام فهوتی کرد، له ژیر پای هه زره ت نه بووبه کرا به خاک سپیریا، جیی نه فهری له ژیر پای پیغه مبهردا علیه السلام خالی ماوه تو. نه لین بو هه زره تی عیسا علیه السلام دانراوه. پیغه مبهردان هه موویان «سه لامیان له سهر بی» له ههر کوئی گیانی پاکیان سپارده بی، ههر لهویا نه سپرده کراون. وا ریکه وتوووه پیغه مبهردا خومان لهو حوجره ی هه زره ت عایشه دا گیانی سپاردوووه، بویه لهویا به خاک سپیریاوه.

هه زاران سه لام لهو خاکه پاکه که جیگه ی قهبری شاهی لهولا که

لای قیبله وه خالیه بو نهو که سانه که زیارت نه کهن.

هه زره تی ره سول له گرا نیژراوه ژیر پای به خالی ههروه ها ماوه

له گرایه قهبری بووبه کری سیددیک عومهرد وا له گرا به قهولی ته حقیق

«۶۵»

هه زره تی نوح و پشته کانی

نوح به نو پشت نه گاتو به هه زره تی ئادهم. «نوح» کوپی «له مه که ۱۶۴۲ سال له پاش هاتنه سه زره وی ئادهم هاتوووه ته دونیاوه ته مه نی ۱۰۴۰ سال بو ۷۱۲ سال دوا ی فهوتی ئادهم. له مه ک کوپی «متوشح» ۷۷۷ سال ته مه نی بو کوپی هه زره تی «ئیدریس» بووه که ۹۶۹ سال ته مه نی بووه، نه ویش کوپ «ئوخنوخ» که به ئیدریسی نه بی به ناوبانگ بووه، کوپی «یهرده» ۱۱۲۰ سال له پانه

هاتنه سهرزهوی ئادهم له دایک بووه له «میسر»، ته‌مه‌نی ۳۶۵ سال بووه، ۳۰ دانه سوحوفی بۆ هاتووه، کوپی «مهلائل» ۹۶۲ سال ته‌مه‌نی بووه، کوپی «قینان» ۸۹۰ سال ته‌مه‌نی بووه، کوپی «ئه‌نوش» ۹۵۰ سال ته‌مه‌نی بووه، کوپی «شیث» ۹۰۵ سال ته‌مه‌نی بووه، کوپی «آدم» له‌قه‌بی «هبة‌الله» بووه، باوکی عومری له سهرزهوی ۲۳۵ سال بووه له دایکه «حواء» په‌یا بووه ۹۱۲ سال ته‌مه‌نی بووه. قه‌بری واه له «موصل» له‌لای خواوه ۵۰ په‌رپی بۆ هاتووه. ئادهم باوکی ههموو به‌شه‌ره. ۵۵۹۴ سال به‌ر له میلادی «مسیح» هاتووه ته سهرزهوی و ئیسه که سالی ۲۰۰۸ ئه‌بێ به ۷۶۰۲ سال و ۱۰ په‌رپی له لای خوداوه بۆ هاتووه. ئادهم له دوی ۹۳۰ سال ته‌مه‌نی سهرزهوی فهوتی کرد. ۷۱۲ سال دوی فهوتی ئادهم نوح له دایک بووه تا ئیره کورته‌یه که له کتیبی «بنه‌ماله‌ی پاکان» نووسراوی حاج مه‌حمود دیولان.

«۶۶»

ئه‌هلی بیدعت و ره‌فقیان

ئیمام جعفری سادق فهرموویه‌تی: ره‌فقی ئه‌هلی بیدعت مه‌کن که له شه‌رع لائده‌ن و له مه‌جلیسیانا دا مه‌نیشن، له‌به‌ر ئه‌وه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: پیاو واه له سهر دینی دۆس و ره‌فقه‌کی. ئهم فهرمایشه بووه به په‌ندیکی گه‌وره له ههموو ولاتیکا. وه ئیمه به‌ره‌که‌ت و ده‌رسی لی وهر ئه‌گرین له ههموو حاله‌تیکا که دۆسایه‌تی ئه‌که‌وته به‌ین خه‌لکی. که‌سی که ره‌فقی پیاو چاکان کا ئه‌میش له‌وانه. که‌سی که ره‌فقی خراوکار ئه‌کا وانه‌زانین ئه‌میش به‌کیکه له‌وان. ئه‌هلی بیدعت، که‌سیکه برپای به شه‌ریعت نه‌ییت و خه‌لکی لی دوور خاتو.

له‌گه‌ل خراپا ره‌فقی مه‌که خۆت تووشی فه‌سادته‌خلاقی مه‌که
له‌گه‌ل پیاوچاکا برپۆ به‌ریدا سیبه‌ری فه‌یز و ره‌حه‌مت لیت ئه‌دا

«۶۷»

که‌س ته‌رقی مه‌که‌رۆ

«نظام الملک» که حاکم بوو، روژی فه‌قیری به دیاری کوئی خه‌یاری بۆ برد له‌وه‌ختا خه‌لکی زۆر به ده‌وریا بوون، خه‌یاریکی له‌ت کرد و خواردی و

دوای ئه وه چه ند دانه یی تری خوارد و وتی: بی به نه مالو داینین تا خوُم لئی
ئه پرسمو و ده ستوری دا شتی زوریان دا به ساحیب خه یاره که و رویی. دوایی
هاومه جلیسه کانی گله ییان کرد و وتیان: تو بو ته عاروف خه یارت پی نه کردین. وتی
خه یاره که ی تال بوو ئیوه بتان خواردایه، ئه تانوت تاله، ئه ویش ته ریتقو ئه بوو.

پیاوی پیاوانه ئه بی وه ها بی
میوان له لایا ته ریتقو نابئی
خویشی سه ره رزی لای خوا ئه کا
به خوشی و باشی ره وانه ی ئه کا

«٦٨»

ئاوی به ههشت

روژی مه ئموونی کوری هاروونه ره شید عه ره بی به کون لۆچکه یی ئاوو
روی بۆلای وتی: «ماء الجنه» تم بو هیناوی، واته ئاوی به هه شته. ئه ویش بازئی له
ئاوه که ی خواردو و وتی: بی به نه مالو خالی که ن بیهیننۆ. که هانیانو پری کرد له
لیره ی ئه وه خته و پیدایه و نه فه ریکی خسته ته کی وتی له کویوه هاتوو ره وانه ی
بکه له شاری به غدا ده ری بکه با برواتو. دوای رویین ئه وه وتی: ئه م عه ره به له که م
ئاوی عه ربستانا به خێو بووه ئه م چلکاویه چاو پی که وتوو وه ای زانیوه ئاوی به هه شته
هیناویه تی بو من، بۆیه وتم ره وانه ی که ن به ریگه ی خویا برواتو با ئاوی پاک و
شیرینی ده جله و فوراتی چاو پی نه که وی ته ریتقو بیتۆ.

«٦٩»

بو که س چال هه لمه که نه، خوت پتوه ئه بی

پیاویکی سالح بوو هاروونه ره شید خوشی ئه ویست و ئه یوت: هه ره وه خت
ئه ته وی بی بۆلام چه زه که م و ده ستووری دابوو که بی داوای ریگه دان هه مو
وه ختی بی بۆلای مۆجگاری بکا، هه ره وه ختی ئه هات بۆلای له ریوو ئه یوت: له گه
هه موو که سیکا باش به. ئه وه ویش که خراپه خراپه که ی خوی ته میی ئه کا
وه زیری ئه وقاف رقی له هه لگرت به ته ما بوو بوختانیکی بو بکا لای حاکم
له به ینی بیات. وتی به حاکم: ئه وه پیاوه چاکه که تو خوشت ئه وی و ئه زانی که :

دهمت بۆگه نه به ناویشانی ئه وه که تو دهم ئه به ی به لایو دهم ئه گری به لووتی. حاکم وتی: با تاقی بکه مه وه. وهختی که ئه یزانی ئه پوا بۆلای حاکم پیاوه چاکه که ی ده عوه ت کرد و سیری دایه ده رخواردی که رۆیی بۆلای حاکم وتی: بی به رۆ. که رۆیی دهستی گرت به دهمی که بۆی سیر نه پۆ به لووت حاکما. حاکم وتی وه زیر راسه کا. به ده سخه ت خۆی نووسی بۆلای جه لاد: هه لگری نامه بی مؤله ت بکوژه و پیسته که ی پر که له کا بی نیره بۆم. کاغه زه که ی لاک و مؤر کرد و دای به ده سیۆ، ره سمی وابوو به خه ت خۆی بۆ خه لات و به رات ئه ی نووسی که هاته ده رۆ وه زیر وتی ئه وه چیه بیده به من با بیسه م لئی وه رگرت و رۆیی. جه لاد وتی: ئهم نامه نووسراوه بت کوژم و پیسه که ت پر که م له کا. له وهختی خۆیا پیاوه سالحه که هاتو بۆلای حاکم و وتی: به لامۆ عه جایبه که تو هاتی بۆ جیی خۆت ئه ی ئه مه پیسه که ی تو نیه پری کراوه له کا وتی: نه وه للا. حاکم وتی: ئه ی نامه که ت چی لی کرد؟ وتی: که نامه که ت به ده سخه ت خۆت بۆ نووسیم وه زیر وتی: ئه وه نامه بده به من با من بیگه یینم، ئه وه بردی. حاکم وتی: ده ی ئه مه پیسه که ی ئه وه. دووباره حاکم وتی: ئه وه رۆژه هاتی بۆلام و سه رت هانیه به رۆ بۆچی ده ست گرت به ده متۆ؟ وتی: پیش ئه وه ییم وه زیر ده عوه تی کردم و سیری ده رخوارد دام، ده سم گرت به ده ممۆ بۆ ئه وه ی بۆی سیره که نه یی به سه رتۆدا. حاکم وتی: ده ی خراب کار به جه زای خراپه ی خۆی گه یی، ئه و لای من بوختانی کرد بۆ تو که تو دهم من به بۆگه ن ئه زانی بۆیه ئه و نامه مه نووسی که بتکوژن. خوای گه وره بی تاوانی لادا و تاوان باری پیوه کرد.

چاکه ن که بۆ خۆی وا له بیخ چاوۆ ئوخخه ی ئیتر من مانووم حه ساوۆ

«۷۰»

والی سنه

له کتیبی «یادی مه ردان» ی مامۆستا مه لا عبدالکریم مدرس له باسی شیخ «عبدالرحمن» کوپی شیخ عوسمانی ته وینه لدا نووسیویه تی: شیخ عبدالرحمن «ابوالوفا» کوپی دووه می شیخ «سراج الدین» بووه له پینجه می موحه پره می سالی

۱۲۳۵دا له تهويله له دايك بووه و له ۱۲۸۵ فهوتی كردووه و مرقه‌دی وا له به‌غدا له خزمه‌ت‌ه‌زرت غه‌وسا. كه وه‌ختی غولام‌په‌زا قولیخان والی شاری سنه بووه و برای غولام‌شاخان بووه و هه‌ردووکیان کورپی خه‌سره‌وخان کورپی ئامانه‌لاخان ئه‌رده‌لان والی شاری سنه بوون. كه مزگه‌وتی جامعیه‌ی شاری سنه‌ی دروس كردووه و له سالی ۱۲۲۷ده‌ستی پی‌كردووه و له سالی ۱۳۲۸ش، دواپی هاتووه و به‌وشر ئه‌و به‌رده‌مه‌په‌رانه‌ی له قسلان و دل‌به‌رانو‌لای قورووه‌بو‌ی هیناوه. به‌نۆبه‌ غولام‌شاخان و ره‌زا قولیخان والی شاری سنه بوون. غولام‌شاخان له نۆبه‌ی خنریا ئه‌یه‌وئ وه‌كوو خنری خه‌لكی ئوستانی كوردستان به‌زۆر بكا به‌شیعه. ده‌عوته ئه‌كا له كه‌ریم‌خان قازی هه‌مه‌دان بی‌بو‌سنه و ده‌رسیان دابا بو‌شیعه‌گه‌ری. با بزانی كه غولام‌شاخان كچه‌زای نه‌سره‌دین‌شا بووه و له ده‌رباری ئه‌ودا به‌ختیو بووه و هه‌لقه‌ی غولامی ئه‌وی له گویدا بووه و گوئ له‌مشتی ئه‌و بووه. ئه‌هلی سنه‌ناچار ئه‌بن په‌نا بیه‌ن به‌شیخی «سراج‌الدین»ی ته‌ویل‌ه‌و ئه‌ویش شیخ «عبدالرحمن»ی کورپی و مه‌وله‌وی و ده‌سته‌یی له مه‌لای ئه‌و وه‌خته ئه‌نیری بو‌لای غولام‌شاخان بو‌تكا كه وازیبنیت و له‌و خه‌یاله په‌شیمان بیه‌وه. كه سنه‌یی ئه‌بینن ئه‌و كۆمه‌له‌هاتوون بو‌سنه بو‌ئو مه‌به‌سته ئه‌چن به‌پیشوازیانو و هه‌ركه‌ برئه‌كا ئه‌پروا، حه‌فته‌یی له سنه ئه‌میننه‌وه هه‌موو روژی ئه‌پۆن بو‌لای غولام‌شاخان و هه‌رچی ئه‌زانن و ئه‌توانن تكا‌ی لی‌ئه‌كه‌ن كه په‌شیمان بیه‌وه، وه‌ری ناگری ت‌ئاخری به‌دل‌گرانی سنه به‌جی‌یه‌لن و ئه‌پۆن بو‌ته‌ویل‌ه‌.

دوا‌ی ئه‌وان كه غولام‌شاخان ئه‌نیری به‌شوین قازی كه‌ریم‌خان هه‌مه‌دان نایی و دوا‌ی ماوه‌یی غولام‌شاخان به‌ناکامی دونیا به‌جی‌یه‌لئ و ئه‌پروا.

یا ئه‌بی‌ساز‌ی یا ئه‌بی‌سووزی دونیا هه‌ر ئه‌پروا چیه‌که‌ی له‌سووزی
مه‌به‌به‌فیتنه، مه‌که‌وه‌ناو‌خه‌لك به‌واته و ویت‌ه‌ی نا‌ش‌ه‌ری و بی‌که‌لك

نیحترامی باوک

له خزمهت مامۆستایه کا ئەمانخۆند، ئەیفه رموو: له مههابادا ئەمانخۆند من موسته عید بووم، سووخته یه کمان بوو ئیزهاری ئەخۆند زۆر زیره ک و خوێنهوار و کورپه خاسه بوو، رۆژی میوانیکمان هات نه ناسیاوی بوو له لیاسی کاریگه ریدا، ههه هاته ژوورۆ سوخته که تیک چوو، هه موومان به روو خوشی و به گهرمی به خیرها تمان کرد ئەو نه بی. میوانه که چووبۆ لای و تی: رۆله چۆنی چاکی. وتی: من تۆ ناسم. وتی: ئەی تۆ کورپی من نیت؟ وتی نه خیر، من نازانم تۆ کیت، وتی: ئەی تۆ فلانه کهس نیت که دایکت ناوی فلانه، له مال منا له باوهش دایکتا به خیر بووی؟ وتی: نه خیر ئیشیا گرتووته. میوانه که وتی: تۆ کورپی منی و ئیسه سیبه ری خۆت لی گورپاوه. له داخا دهسی کرد به گریان. ئیمه دهورمان لیدا و وتمان: تۆ باوکی ئیمه به، کاممانت ئەوی کورپی تۆیه وتی: من کورپی خۆم لی ته وللایه، چۆن کورپی خه لک ئەبی به کورم. به هه رجۆر بوو تا به یانی له ناومانا رۆژی کردۆ. به یانی دوا ی نان و چایی خوا حافیزی کرد و دهستی گرت به لاشیانی درگای حوجره که وه و وتی: فه قیکان به و قورئانه خۆندو وتانه مه گهر دایکی دۆرانییتی ئەگه رنا ئەو کورپه له منه و من باوکی ئەوم، داوا ئەکه م له خوا که هیچی حالی نه بی، ئیتر رۆیی. دوا ی ئەوه هه رچیکی ئەزانی له بیر ی چوو و به هه زار حال تا ئیواره دوو سی خه تمان پی ره وان کردایی. ئەو مامۆستا ئەیفه رموو: من له م دیدا مه لا بووم باوکم له لیاسیکی وه کوو باوکی ئەوا هات بۆ دیده نم من زۆر نیحترامم لی ئەگرت به یه کو ئه پۆین بۆ دیوه خانی ئاغای ئەم دیه هه موو وه ختی ئەم خسته به رخۆمۆ که ئەگه یینه درگای دیوه خان ئەیوت: من ئیجازهت ئەدهم ئەبی لی ره دا که ویته به رۆ له بهر نیحترامی میز ره که ت.

باوکت که ژیر بوو تۆی کرد به مه لا	لای دا له ئه رک و زه حمه تی فه لا
تۆیش به وه فابه بۆ ئەو، کاک مه لا	پشت ریگه مه گره و مه به ته وه لا
لای خوا ی گه وه ره ئەو تابه باشه	که به ئیمانه و کرده وه ی باشه
هه موو به کفتۆ ئەپۆینه ناو گۆر	لیباس له گه لمان ناییته ناو گۆر

شیخ ماری نهرگسه جار

مامؤسا مه لا کهریم موده پرپریس له یادی مهردانا له بهرگی دووهه ما له
باسی شیخ ماری نهرگسه جارپیا نه فهرمی: نهو زاته کوری «شیخ عبدالرحمن»
دایکی ناوی پیروژ خانم، کچی حوسهین به گی ساحیب قهرانی سوله یمانی بووه له
دهوروبه ری سالی ۱۲۸۰ق دا هاتوو ته دونیاوه و بووه به مه لایستی چاک و
موده پرپریس. ته مه سسوک کی کردوو به شیخ «ضیاء الدین» بیاره و بووه به خه لیفه ی،
شیخ مه عرووف یه کی بووه له و پیاوانه ی که زور به وردی په پره وی شه ریه تیان
کردوو. تا پنی کرابی به ده سنوژۆ وهختی به سهر بردوو و نوژی به جه ماعت
کردوو و ره واتیه کان و سونته ته موقه ییه ده کانی به جی هیناوه و ته ریفه تی که سی
دانه داوه، تا به ته وای فیری ئادابی دینی نه کردی. ته نانهت ژنانی کو کردوو ته وه
و نوژی پیروان کردوون له گه ئادابی دینا. نمونه یه کی دل فه راوانی شیخ
مه عرووف نه وه بووه بیستوو مه: کوپکی بووه ناوی سه یید نه حمه د بووه به
هه رزه کاری مردوو، پاش ژن هینانی به ماوه یه کی که م. ده سی جل تازه ی بووه
دایکی دایناوه به سه ریا گریاوه شیخ مه عرووف پتی وتوو: من له بهریان بکه م
چاتره له وه ی تو وایان خهیت و به سه ریا نا بگریت. کردوونیه ته به ری و سوار بووه
و چوو به شویتیک له ده ور و به ری نهرگسه جار، تووشی کابراه کی هه ژار نه بی
شتیکی وای له به را نابی جله کانی به ری خزی دانه که نی و نه یاندا به و و عاباکه ی له
خویه وه نه پیچی و نه گه رپته وه بو نهرگسه جارپ لای شاره زوور.

هه روا بیستوو مه جاریکیان له و وهختا که له نه حمه د به رهنده نه بی فه قیکان
دلی خیزانی ئیشین، نه ویش هه له سی نه گه رپتو بو مالی باوکی له ئاوابی «دهق»، له
ریدا تووشی شیخ مه عرووف نه بی و رووداوه که ی بو نه گیرپتو نه ویش نه لی تا
نه گه رپتو بو «نه حمه د به رهنده» و دلی فه قیکان نه یینیتو جی و ئاشتیان نه که ی تو سه ر
به مالی خۆمدا ناکه ییت. من که فه قی دلایان لیم یشی ئیتر ژیانم بوچی؟ ئیتر خیزانی
به ناچاری دیتو دواوو و نه رۆنۆ دلی فه قیکان دیننه جی. له حه دیسا هه یه که فه قی

به هەر شویتیکا برۆن مه لایکه بال رائه خا له بهر پیتانا له بهر ئه وه رازییه بهو کاره که
ئه یکه ن.

فه قی و مه لا فریشته ی رووی زه مین
له دینا هه لگر به یاخ ی دین
هه رکه سی دینی ئه وی ئه وانیشی هه رنه وی
وه کوو شیخی بیاره به بی ئه وان ناسره وی

«۷۳»

ئیحسان بۆ مردوو

موسولمانیک و موساییک به یه کۆ ئاشنا و ره فیتق بوون روژی فه قیری
تووشیان بوو، داوای خیری لی کردن موسولمانه که بیست تمه نی پیدا و وتی:
به خیری باو کم. موساییه که وتی: ئه م خیره ناروا بۆ باوکت. وتی: باوکت ناوی
چییه؟ وتی: ناوی فلانه، به ناوی خۆی دای پلۆسی و شهش جهوت جوینی سفتی
پیدا. موساییه که هه له شه بوو هه لسا هه لچوو له موسولمانه که. جا به موساییه که ی
وت: تو ئه لئی خیر به مردوو ناگا، چۆن جوینی بۆ ئه پوا! ئیتر به وجۆره بی ده نگ
ئه بی. چۆن ئیحسان ناروا بۆ مردوو خۆ له جه ژنه قوربانیکا پیغه مبه ر ﷺ دوو به رانی
شاخدارای چاکی سه ر بری، بۆ ئه وه لیان فه رمووی: «بسم الله» ئه م قوربانیه بۆ
موحه ممه د و خیزانی مالی، بۆ ئه ویشیان فه رمووی: ئه مه بۆ ئه و که سانه له ئومه ته
که ده سیان ناروا قوربانی بکه ن. جا چۆن ئیحسان ناروا بۆ مردوو که ئیجماعی
عوله مای شه ریه ته و ته ریه ته ی له سه ره و له سه راسه ری مزگه وته و خانه قا و
ته که کانا تا ئیسته فاتیه یان بۆ مردوو ناردوو و له دوای نوێژه کان و له مه جلیسی
سه ره خۆشی و به تایه ته خه تمه و حه لقه ی زیکریان به کۆمه لی بووه و عوله ماکار
شه ریه ته و ته ریه ته به شداریان کردوو و قورئانیان خوێندوو و ئیحسان
ئه وانه یان ناردوو بۆ ئه وانه ی له سیلسیله دا خوێنراوه ته وه. ئیسته بازئ به کرئ گیرا
بۆ تیکدانی ئیسلام، په یا بوون ئه لئین: فاتیه و ئیحسان بۆ مردوو ناروا چئ ل
فاتیه و قورئان خوێندن باشتره پیمان بلئین با بیکه یین؟. له داویدا داوایان لی ئه که
ئه و به رانه رکی که له گه ل موسولمانان ئه یکه ن برۆن له گه ل ئیسرائیل و ئامریکا

بیکن که کافری حەری و عەلەنین. لەوان پارە وەرە گرن بۆ کوشتن و تالان کردن و ئەزە تەدانی موسوڵمانان.

تۆکەری کافر مە کە بۆ پارە دینت مە فروشه بەوان بە پارە
مەبە بە دوژمن بەرە ی موسوڵمان بۆ دل خوش کردن کافر بی ئیمان
جیرە ی وشک و تەپ وەرە گرە لەوان مەرۆرە کەوان بە مەیلی ئەوان

«۷۴»

فێلبازی رێوی

رایی رێوی ئیمامی شافیعیشی خەلە تان. بەم جۆرە: ئیمامی شافعی لە گەل چەن کەسیکدا لە سەفەرا بوون، مانوو بوون و برسیان بوو، لایاندا شویتنی بۆ ئیستیراحەت، سەفرەیان داخستبوو بۆ پیتخوریان دوو مەریشکی کولایان پێ بوو لە سەر سەفرە دایاننا و وتیان دوا ی نوێژە کەمان نان ئەخۆین. رێوی فرسەتی هێنا یە کێ لە مەریشکەکانی برد تا نوێژیان کرد خواری و هاتو گردمۆلکە یە کێ بە دەمەو بوو وایان زانی مەریشکە کە یە هەموویان رایان کرد بۆلای مەنزلە کە چۆل بوو پیتچیکێ لێ داو هات ئەوی تەریشیانی برد و خواری ئیتر ئەو ژەمە بێ پێ خۆر نانیان خواری.

رێوی فێلاوی ژن مە کربازە تا پیت ئە کرێ کچیان لێ خوازە
کچیان کەم فێلە و بە کەم رازییە بیوژن لە تۆ هەر نارازییە
ئای لە بیوژن چەن مە کربازە کۆنە ئە فروشی بە نرخی تازه

«۷۵»

بەینی سیلە ی رەحم لە خزم و خویش

روژی پیاوێکی پارەدار ئەرویی بۆ سەفەر حەزی ئە کرد پارە کە ی لە گەل خۆی نەبا پیاو چاکێکی بەدی کرد کە پارە کە ی لایا دانێ. بردی دایە دەسی بێ خەم روویی تا هاتو پیاو چاکە کە مردبوو کە ئە پیرسی لە قەوم و کەسی ئەیانوت: هێچی لەلای ئێمە نەوتوو. ناچار بوو روویی بۆ خزمەتی عالمی بەناو بانگ. وتی کارەساتی وام بەسەرا هاتوو بە تەگبیری تۆ چی بکەم، وتی: ئەو پیاو چاکە وا دیارە لە

به ههشتا بئ برۆ بۆ سه‌ری بیرى زه‌مزه‌م بانگى که جوابت ئه‌داتۆ و لئى پرسه‌ بۆ پاره‌ که‌ت. رۆیى بۆلاى بیر زه‌مزه‌م هه‌رچى بانگى کرد جوابى نه‌بوو. رۆیه‌وه بۆلاى مه‌لاکه‌ وتى: له‌ بیرى زه‌مزه‌م جوابى نه‌، وتى: برۆ بۆ سه‌ر بیرى هه‌ر ووت و مارووت (له‌ چل کیلۆمه‌ترى به‌غدايه‌) له‌سه‌ر جه‌ه‌نمايه‌ جوابت ئه‌داتۆ. رۆیى له‌و بیره‌ بانگى کرد جوابى داوۆ پرسى پاره‌ که‌ت چى لى کرد، خۆ قه‌وم و که‌ست لئى بئ خه‌به‌رن؟ وتى: وا له‌ فلان جیگه‌دا برۆ ده‌رى بینه‌، لئى پرسى ئیمه‌ به‌ته‌ما بووین تۆ له‌ به‌هه‌شتا بى بۆچى وای له‌ جه‌ه‌نمه‌ما. وتى: له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ قه‌وم و که‌سم بوو و هاتووچۆم نه‌ کردوون و قه‌تعى ره‌حمم کردوون وا گرفتارى جه‌ه‌نم بووم. دواى ئه‌وه‌ به‌م رازۆ رۆیى بۆلاى که‌سووکارى و نازادیان کرد. دواى ئه‌وه‌ رۆیه‌ سه‌ر بیرى زه‌مزه‌م بانگى کرد. جوابى داوۆ و وتى: خوا رزگارت کا که‌ منت رزگار کرد له‌ جه‌ه‌نم.

ژيان به‌قه‌وم و عه‌شره‌تۆ خۆشه‌	بۆ قه‌ومى راسى دلم به‌ جۆشه‌
قه‌وم خراب وه‌ کوو گونى قۆر وایه‌	به‌ دوايۆ دايم به‌زم و هه‌رایه‌
ئه‌گه‌ر ئه‌بیرى زوو سویت ئه‌بیتۆ	ناییرى هه‌رگیز له‌تۆ ناییتۆ

«۷۶»

بئ گوناح بئ تاوانه‌

به‌پننى نووسینى موسه‌ننێف چۆرى له‌ ئاخىرى کتیبى «ریاض الخلود»دا که‌ به‌ شیع‌ر نووسیبویه‌تى، باڵۆله‌ شیتهى دانا له‌ به‌غدا منالان زۆریان بۆ هانى که‌ گه‌مه‌ و لا‌ق‌رتیان پئ نه‌ کرد. به‌غداى به‌جئ هیش‌ت رۆیى بۆ «به‌سه‌ره‌» که‌ گه‌یه‌ به‌سه‌ره‌ زۆر هیلاک بوو، رۆیى له‌ که‌لاوه‌یه‌کا راکشا تا به‌یانى له‌ نیوه‌ شه‌ودا لاشه‌ى پیاوئ کوژراویان له‌ پالیا راکیشا و رۆین به‌یانى که‌ به‌خه‌بر هات ته‌ماشائى کات گشت گیانى هه‌لژناوه‌ له‌ خوینى ئه‌و کوژراوه‌ به‌یانى که‌ تازه‌ رۆشنى کردبوو قه‌وم و که‌س کوژراوه‌ که‌ که‌ ئه‌گه‌ر ئان به‌ شوینیا ته‌ماشائى که‌ن وا له‌و که‌لاوه‌دا و ئه‌م نه‌فه‌ره‌ له‌ لایا خویناوى بووه‌ و لاشه‌ که‌ى ئه‌به‌ن و باڵۆل به‌ لێدان و زه‌حمه‌ت‌دان ئه‌یه‌ن بۆلاى قازى که‌ خوینه‌ که‌ى پتوه‌ ئه‌بینى، ئه‌یکا به‌ ده‌لیل و حوکم ئه‌کا که‌

.....

ئەم قاتلە. ئەيىن بۆلای دار قەباخ لە دارى بەن. ئەويش ئەلئى وازم لئى يىنن تا دوو ركات نويز كەم. مۆلەتى ئەدەن تەمەننا ئەكا لە خواى گەورە كە من بئى تاوانم خوايا بە هاوارمۆ بگە و رزگارم كە. لە كوتوپرا سواری بە پرتاوی ئەلئى ئەووە چى ئەكەن؟ ئەلئى ئەم قاتلە ئەكوژىن. ئەلئى مەيكوژن ئەو قاتل نە من قاتلى ئەو پیاوهم. ئەيگرن ئەلئى تۆ بۆچى هاتى ئەم ئىقرار تە كرد؟ وتى: وەختى ئەم پیاوتانە هاورد بۆ لای دار ئىعدامى كەن، كۆمەلئى مەئموور هاتن جەهەنمیان پئى نیشان دام وتیان نەپۆى ئىقرار كەى هەر بە زیندووی ئەتخەینە ناو ئەم جەهەنمە، منیش لە ترسا هاتم ئىقرارم كرد. قەرار ئەدەن ئەو ئىعدام كەن، ئەپرسن لە بالوول تۆ كىت كەوا خوا هات بە هاوارتۆ؟ ئەلئى: من بالوولم. ئەكەونە خاك و پای و داواى لئى بوردنى لئى ئەكەن كە نەمان ناسیوى، بمان بەخشە ئەويش ئەلئى: ئەم پیاو نەبەخشن و ئازادى نەكەن ئەبئى من بكوژن. ئەوانیش ئەيىبخشن بە بالوول و لە كوشتن ئازادى ئەكەن.

بئى تاوان كەسى نارواتە پئى دار	يىش پروا خوا خۆى نايكا گرفتار
هەرەهە كووبالوول رزگارى ئەكا	بۆ يەكئى تریش تكاى خیر ئەكا
بروانە رەحمى چەن فەراوانە	چۆن پشٹیوانى بئى تاوانانە
ئیمەيش ببخشە ئابەو پیاوانە	بەبئى بیانوو و عوزر و بەهانە

«۷۷»

ژنى ژیریش هەيه

لە تاریخی «آیه الله مردوخ» دا نووسراوە: لە وەختى حکوومەتى خان ئەحمەدخان فەتخى گەورەى زۆرى کردوو، لە سنەوە ملی ناوە بۆ تەوریز و هەرشاری سەرپیتی ئەمرى حکوومەتیان کردبى فەتخى قەلاکانى کردوو ناچارى مل شوپ کردنى کردوون تا لەولای تەوریزۆ قەلايى مەحکەمیان تووش ئەبئى گەمارۆى ئەدەن تا چوار مانگ بە هیچ جوړى خۆنادەن بە دەسو. خان ئەحمەدخان و دەسەكەى مانوو ئەبن و زەخیرەیان تەواو ئەبئى، خان ئەحمەدخان لە گەل چەن نەفەرى لە سەرۆكەكان لە هۆردوووە كە دوور ئەكەوێتۆ بۆ تەگبیری راکردن. تووش ژنى روو هەلچراو و قەشمەرە ئەبن، ئەلئى نازانىن بۆچى ئەم قەلامانە بۆ ناگیرى! ئەلئى: كارى حیزەلەبى خۆتانە شووەكەى من لە ئیوہ نازاتر بوو من لەو قەلا

مه حكه متر بووم شووه كه م به مل بوو نه ترسا خۆى پئوه نا و گرتى. ئيوه يش ئه گهر وه كوو ئه و به مل بوايه ن ههر زوو گرتبووتان، وتيان: به مه زه نهى تۆ له كويوه رىي تى ئه چى ئه م قه لاما نه بۆ بگيرى؟ وتى: ئا له و پلانۆ. قسه ي ئه و ژنه زۆر كارى گهر بوو له دليانا. له را كردن په شيمان بوونۆ و به پرس و راى هه موويان شه وى له سه حه رى به يانيا له هه موو لايه كه وه هير شيان كرده سه ريان، ئه و وه ل جار له و پله وه فه تحيان كرد كه ژنه كه وتى.

خان ئه حمه د خان خۆى ژيرو عاقل بوو به قسه ي ئه و ژنه هيچ ماتل نه بوو
هوجوو ميكي كرد بۆ سه ر ئه و قه لا رۆيى زوو گرتى بى ده رد و به لا
ئافه رين داده له بۆ ته گبيرت كه خانت جوولان به فيكرى ژيرت

برسيه تى و مالى دونيا، كاميان؟

شيخى سه عدى ره حمه تى خواى لى بى له گولستانا ئه يگيرى تۆ ئه فه رموى:
رۆژى به بيا بانيكا ئه رۆيم زۆرم برسى بوو له كوتوو پرا كيسه يه كم دۆزیه وه ههر گيز
ئو خۆشيمه له بير ناچى كه وام ئه زانى «بريشكه ي» گه نمه برژاوه، كه كردمۆ
ههر گيز ئه و ناخۆشيمه له بير ناچى كه مروارى بوو.

بۆ شه خسى مانوو و برسى بريشكه ي گه نمه برژاو

له مروارى باشته به ته جره به ي گه و ره پياو

ئهم هه موو نان و ئاو و ميوه جات و نيمه ته

ههر كه سى شوكرى نه كا نه دامه تيه و نه گبه ته

«۷۹»

بينگانه ي باش و هاومالى خراب

ما مۆستايى ئه يگيرى اوۆ كه له زه مان ره زاشا دا گله ييم كرد له سه ره هه نگ
مه ريوان كه زۆر خراپى له گه ل ميلله تا. مه سه له ن نه فه رى مه ريوانى ئه رپوا بۆ پينجوين
بۆ له وازم مالى خۆى سى چوار گروانك چاى و شه ش حه وت كه له قه ن و چه ن
گه زى پارچه به هه رزان له پينجوين ئه سى تى بۆ مالى خۆى چ زه ره ريكي بۆ
ده و له ت و ميلله تى ئيران هه يه كه چى مه عموور ئه رپۆن له ريدا ئه يگرن.

«۸۱»

مهلا ئەبووبە كرى پيررۆسم

مهلا ئەبووبە كرى پير رۆسمى «پير رۆستم دىيە كە لە تەرەف رەواندوز»
زۆر عالم بوو كىيى بە ناو «وضع و استعاره» كە زۆر كىيى باشن و فەقى
ئەيخوينن لەو وەختا كىيە كانى داناو بە ناو يە كى لە مهلا حەيدەرە كائۆ ناوى ناو.
كە لە تەرەف مهلا و فەقكائۆ قېوول كراون و خوئىراون لە دواى ئەو وەتوو يەتى:
كەسى تر ئەم دوو كىيە دانە ناو من نەبى ئەم مهلا ئەبووبە كرى پير رۆستمىيە لە
قەرنى سىانزەى قەمەريا فەوتى كردوو. لە گەل مهلا ئەبووبە كرى چۆر پيدا لىت
نە گۆرپ ئەو لە ۱۰۱۴ فەوتى كردوو.

«۸۲»

رەزايەتى خوا

فەقىي پىرسى لە مامۆسا كەى ئە كرى من بزانم خواى گەورە لىم رازىيە
مامۆسا؟ وتى: نەخىر، ئەو لە عىلمى خوايە كەسى تر نايزانى. فەقىكە وتى: لەوانە يە
من بزانم ئە گەر من لە خوا رازى بىم خوايش لە من رازىيە، ئە گەر لەو ناپازى بىم
ئەو يىش لە من ناپازىيە. مامۆسا وتى: هەر وايە كە تۆ ئەيزانى. لەبەر ئەو لە قورئانا
«راضىه» وا لە پىنش «مرضيه» دا.

يا خواله ئىمەوله وان رازى بى بۆموشكل هەموان هەرخۆى قازى بى

«۸۳»

لەززهتى دونيا و بههشت

لەبەغدادا زاهيدى بوو رۆژى لە رۆژان سوارەى هارونە پەشىد بەفیز و
دەمارۆ لە بەرامبەر مال ئەو زاهيدۆ كە تەركى دونىاي كردبوو تىپەريان كرد.
زاهيدە كە دەنگ و هەراى سوارە كانى يىست بەو هەراوۆ لە مال هاتە دەرو. چاوى
پى كەوت و وتى: ئەى زاهيد تاكەى لە مزگەوتو جىي عبادەت نايستە دەرو و
تەركى لەززهتى ئەم دونيا ئەكەى. زاهيدە كە تەماشای هاروونى كرد و وتى: تۆ لە

من زاهیدتری، هارون سهری سرما و پرسى: چۆن ئەلئى؟ زاهیده که وتى: من
نیسبەت بە دنیا لەزەتم تەرك کردوو و کردوو مە بە پیشەى خۆم، لە حالیکە دنیا
هەموومان ئەزانین کە روو لە فائى و وهفای نیه. ولئى تۆ لەزەتى بەهەشت تەرك
کردوو لە حالیکە کە بەردوام و هەمیشەیی بە خوشى ئەم دنیا لەبەرەبر خوشى ئەو
دنیا زۆر کەم و بى قىمەتە.

تەركى دنیا کە دنیا فانییە	و هفای بۆهیچ کەس نەبوو و نیه
بە راسى رووى دل هەرلەخودا کە	هەرچیکت نیه لەوى داوا کە
ئیتەر بى خەم بە بۆ هەمۆ کاتى	غافل لە زیكرى مەبە هیچ ساتى

«۸۴»

هیمەت و کۆشش

سە کاکى یوسف کورى ئەبووبە کر خوارەزمى لە سالى ۱۱۶۰میلادىیا لە
داىک بوو لە سالى ۱۲۲۸میلادی لە خوارەزم فەوتى کردوو (المنجد). سە کاکى
نەخۆنەوار و عەوام بوو، کە تەماشای کرد لە چەن کۆبوونەوه ییکا چ حورمەتتى لە
عالمەکان ئەگرن. لە دل خویا برپاری دا کە برۆ بۆ خویندن. لە هەوێلۆ هیچ
پیشکەوتنىکی لە خویا نەئەبینى لە دەرسەکانیا. زۆر مەلوول بوو تەركى
مەدرسە کەى کرد. تا رۆژى لە جیینکا تەماشای بەردىکی کرد کە تکهى ئاوى بە
دەوام کونى تى کردبوو، لە دل خویا وتى: خۆندن لەم بەردە رەق تر نیه و منیش لەم
ئاو نەرمتر نیم. ئەپۆمۆ بۆ خۆندن بەهەرەوەر ئەبم. هاتۆ کە رەتى دوو هەم دەسى
کردۆ بە خۆندن. دواى ماوێ بۆ بوو بە عالمى بەرز کە لە عیلمەکانا بوو بە ساحب
رەئى و ساحب نەزەرە.

و هکۆو سە کاکى وابە بۆزانین	فیری زانین بە بە گوێرەى توانین
با ناوت لە ناو عالمانا بى	هەتا هەتایە بمینى و ببى

«۸۵»

ریا

مزگه و تیککی چاک دروس کرابوو له شاریکا، بالوول سوئالی کرد کئی بووه به سه بهب دانانی ئەم مزگه و ته؟ یه کئی جوابی داوه و وتی: من ئەم مزگه و ته دروس کردووه ته نیا بۆ ره زای خوا و دهس که و تنی سه واب له و. گهره کی بوو بالوول ئەندازه ی ئیخلاسی ئەو پیاوه تا قی بکاته وه له م کارا. ده سووری دا به سه درگای مزگه و ته که وه نووسیای ئەم مزگه و ته موباره که دروس کرا به خه رجی موسولمانیکی خیر خواز، که ناوی بالووله. له رۆژی داهاتوودا ئەم خه به ره بلاو بوو، چهن کهس هاتن بۆ پیرۆزیایی بۆلای بالوول. سه بهب کاری مزگه و ته که ئەم دهنگوباسه ی بیست زۆر تورپه بوو هات بۆلای بالوول وتی: تو زۆر فیلاویت من سه ر و مالم له پپی ئەم مزگه و تا داناوه که چی له سه مه ره که ی بی بهش بووم. تو مفت و مه رحه با به ناو خۆتو نووسیوته و خه لکی به ناوی تۆوه ناوی ئەبه ن ئەمه کاریکی زۆر ناجۆره. رۆژی دوا یی خه لک ته ماشای دیواری مزگه و ته که یان کرد ناو بالوولیان لابر دووه و ناوی تریان لی نووسیوه له جییا. که بالوول ئەم خه به ره ی بیست پیکه نی و ئەم هه دیسیه خۆندۆ «کرده وه به گویره ی نیه ته».

هه مه ئی ئە که ی با بۆ خوابی دوور له ده مار و فیز و ریا بی
به شکو قه به وولی درگای خوابی با عیس سه ره رزی هه ردوودو نیا بی

«۸۶»

ته ماع و زه حمه ت

رۆژی پیاوی به رینیکا ئەرۆیی به ردی گه و ره ی تووش بوو لئی نووسرا بوو ژیر ئەم به رده خه زینه ییکی واتیا هه رکهس بتوانی بی تلینی بیا بۆ خۆی. که و ته سه ر ته ماع به زه حمه تی فه راوان تلانی، ته ماشای ئەو دیوی کرد لئی نووسرا بوو زۆر خۆمانو کردن بۆ ته ماع هه یه که غه یر زه حمه ت قازانجیکی تری نیه. که زانی خه زینه که هه ر ئەو مۆجگارییه ته له داخی زه حمه ته که ی خۆی ئەونه سه ری مالی به به رده که دا تا گیانی ده رچوو سه ر و مال تیا چوو.

داینی ته ماع، کار نه مرود و جه مه
تیری پی ناخوا هر نه لئی که مه
لایه هم دنیا ئاخری خه مه
ئیش و نه خوشی و دهر د و وهره مه
روو که ره درگای په روه د گارت
بو هر دوو دنیا نه وه رزگارت

«۸۷»

فه زلی خوا

زوبه یده خانم کچی جه عفر سالی ۲۱۶ له دایک بووه شووی کرد به
هاروونه پشهیدی کوپی مه هدی ناموزای له به نی ئومه ییه، دایکی ئه مینی کوپی
هاروونه پشهید بووه که دواي باوکی بووه به خه لیفه ی ئیسلام له جی باوکی
زوبه یده. مه شهوور بووه حوکم رهوا بووه زوریش هزی له جه واهیر و خشل
کردووه. که ره م و به خششی له گه له عوله ما و شاعیره کانا زور بووه و خزمهت و
ئیحسانی به مزگهوت و فه قیر و لی قهوماو زور کردووه. ئاوی فوراتی به غدای به
نه قشه ی زانای نه و زمانه له به غدادو بردووه بو مه ککه که ریواری نه و به ینه له و
ئاوه تیراو بوون و نه هلی مه ککه یشی پاراو کردووه. ئیسه ییش نه و ئاوه هر هه یه.
خوا جه زای خیری باتو. زانایان ئیمرو سهریان دهرناچی و نازانن چون نه و جوگه
ئاوه دروس بووه. روژی دوو کویر له ریباز زوبه یده خانما دانه نیشن به نیازی نه و
که کومه کیان پی بکا. که نه گه یته نزیکیانو به کیکیان نه لئ: خواوه نا، داوا نه کهم له
تو له فه زلی خوت رزقم بو بنیره. نه وی تریان نه لئ خوایا داوا نه کهم له فه زلی تو
له تهره ف زوبه یده خانمو رزقم بو بنیری. که زوبه یده خانم نه و رواتو ده سوور نه دا به
نو که ره کانی تا ده روژ هه موو روژی به ویانه که نه لئ خواوه نا له فه زلی خوتو رزقم
بو بنیره روژی دوو قهرانی پی بدن. به ویانه که نه لئ له تهره فی زوبه یده و رزقم
بو بنیره مریشکیکی بو سورو کهن و ده قهرانی تی خه ن بی پیچتو بیدن به ده سیو.
که نه یه ن بوی نازانی ده قهرانی واتیا. نه لئ به ویان من هز له پاره نه کهم هم
مریشکی خومه نه ده م به تو نه و دوو قهرانه به به من. مریشکه که نه باتو نه ی خوات
و ده قهرانه که هه ل نه گری تا ده روژه که ته و او نه بی هه روا نه بی، دواي به نیی

زوبه‌یده خانم تووشی ئه‌ویانه ئه‌بی که مریشکیک و ده قهرانی بۆ ناردوو. ئه‌لی: شوکر بۆ خوا ده‌وله‌مه‌ن بووی که ههر رۆژی له‌م ده‌ رۆژه مریشکیک و ده قهرانم بۆ ناردوی وتی: نه‌وه‌للا، هه‌موو رۆژی مریشکه‌م داوه به‌ دوو قهرانه‌که‌ی ئه‌و به‌ پاره‌که‌م نه‌زانیه‌و، زوبه‌یده خانم وتی: ئه‌و ههر ته‌مایه‌ر فه‌زلی خوا بوو به‌شه‌ گه‌وره‌که‌ی بۆ نارد، تۆکه تیکه‌لت ئه‌کرد لێ گرتیتۆ هیچ خه‌تای منی تیا نیه‌.

ههر که‌س ته‌مایه‌ر لوتفی خوا بی
ده‌روونی هه‌رووه‌ک ئه‌و کویره‌وابی
خوا بۆی ئه‌نیرێ رزقی فه‌راوان
به‌بی مانوی و بی‌زه‌حمه‌ت کیشان
ههر که‌س به‌ ته‌مای سه‌فه‌رالی بی
دایم بی نان و سفره‌ی خالی بی

«۸۸»

دینت به‌ دینار نه‌فرۆشی

له‌ ولاتی‌کا مووسایی زۆر بوون و ده‌وله‌مه‌ن، مه‌لا چاکێ زۆر به‌ دین و زۆر به‌توندی و نه‌به‌زی و سه‌رپقیۆ به‌ره‌ره‌کانی له‌ گه‌ل ئه‌کردن، به‌ناچاری رۆین بۆلای مالومیکیان وتیان: تۆ مامۆسای به‌شکوو ته‌گبیری‌کمان بۆ بکه‌ به‌ده‌سی ئه‌م مه‌لاوۆ به‌گيره‌هاتوین. به‌ شه‌ر ده‌ره‌قه‌تی نایین، خه‌لک به‌ ته‌عه‌سوب دینی یین بۆ کۆمه‌کی وتی: مه‌گه‌ر به‌ موحه‌به‌ت و خزمه‌ت و هاتوچۆ کردنی شتی‌کمان بۆ کری. ئاشنایان له‌ گه‌ل داخست و به‌ گه‌رم ئامووشۆیان ئه‌کرد به‌ دیاری پاره و لی‌ریان بۆ ئه‌برد تا یه‌کێ له‌ گه‌وره‌کانیان سه‌گێ ده‌سه‌مۆی له‌ گه‌ل خۆی برد و بازێ لی‌ره‌ له‌ به‌ر لی‌ره‌کان چاو پۆشی کرد له‌ هاتن سه‌گه‌که‌ که‌پتی‌تر به‌ لی‌ره‌یی زۆرترو رۆیی بۆ مال مه‌لا، سه‌گه‌که‌ی ههر له‌ گه‌لی بوو. ئیشاره‌ی کرد بۆ سه‌گه‌که‌ چوووه‌ باوش مامۆسا، له‌ به‌ر لی‌ره‌کان له‌ دل خۆیا وتی: قه‌ی نا‌کا له‌ دوا‌یی یا گلاوی خۆم ده‌ره‌که‌م با دلی نه‌ییشی. رۆژی‌تر به‌ لی‌ره‌ی زۆرترو رۆیی بۆ مال مامۆسا وتی: من سه‌رو مال‌م له‌ تۆ درێغ نا‌که‌م به‌شکوو ئه‌م سه‌گمه‌ بۆ سه‌ربری. وتی: باشه‌. به‌ویشه‌ وازی لێ نه‌هانی تا به‌ ته‌ماع لی‌ره‌، بازێ له‌ گۆشتی سه‌گه‌که‌ی به‌ برژاوی دایه‌ ده‌رخواردی مامۆسا.

دوای ئەوێ که مەلا لە گەڵ مووسایی یەکان قاتی و پاتی و عادی بوو هیچ حورمەتیکێ
نەما و کەس برۆای پێ نەبوو.

هۆشت لە خۆت بێ، مامۆسای بەرپێز لە تەمای دنیا زۆر بکە پارێز
دوژمنی سەر سەخت ئیسلام یەهوودە قورئان ئەفەرمی، نەسسی مەعبوودە
قەناعەت نەکە ی بە گۆشە ی مزگەوت وا بزانه وەک ئەو مەلا پەکت کەوت

«۸۹»

قەناعەت

مەلایی چاک و سالح لە مزگەوتیک، لە مزگەوتەکانی شاری سنە پیش
نوێژ و مودەرپیس ئەبێ لەبەر بانگیکا یەکی لە مەئموومەکانی ئەلێ: مامۆسا مال
خۆتان دوورە با بۆ ئەم بەربانگە برۆین بۆ مال ئیمە. مامۆسا ئەفەرمی: ئەپۆمۆ بۆ مال
خۆمان. کە ئیسرار ئەکات ئەفەرمی: ئەم بەربانگە خواردنی زۆر خوشمان هەیه،
مال ئیووم لە دەس دەرناچی، لێم گەرێ ئەپۆمۆ بۆ مال خۆمان. لە دوای چەن
پۆژێ لێی ئەپرسی: مامۆسا ئەو ئیوارە نەهاتی بۆ مال ئیمە زیافەتیە خوشە کەت چی
بوو؟ وا بەشی ئیمەت لێ نەداو، نەیش هاتی بۆ مالمان؟ ئەفەرمی: نان و کەوەر و دۆ.
بە ناز و نەعمەت دنیا مەنازە ئالە و پیاوانە هیممەت بخوازە
تۆیش قەناعەت کە لە دنیا، بەکەم با هەر شەریف بێ، بێ دەنگ و بێ خەم

«۹۰»

مەولەوی

خوای خوش بوو مەولەوی تاوێ گۆزی لە سالی ۱۳۰۰ھ قەمەریا فەوتی
کردووێ کە لە ئاخر عومریا کوێر بوو، بە سواری گەراوێ لە رینگە کە یا لقیکی
دارتوو لارۆ بوو، هەموو وەختی و تەویەتی بە هاوڕیکە ی، هۆشت پێمۆ بێ نەکەوم
لەو لقە. تا رۆژی هاوڕیکە ی لە بیرێ ئەچی و ئەکەوی لە لقە کە و ئەکەویتە
خوارۆ پستی ئەشکی و فەوت ئەکا. لە «سەرشاتە» ی تاوێ گۆز لە دایک بوو و

هه‌رله‌وئ ئه‌بسیژن به‌خاک لای ئه‌سحابه‌بیکا، خوا ده‌ره‌جاتی قیامه‌تی به‌رز کاتۆ زیاتر له‌ناو بانگی دونیای له‌جه‌زای ئه‌و هه‌موه‌ خزمه‌تا که به‌دینی کردووه (ئامین).

مه‌وله‌وی نه‌مر هه‌رتا کوو ما‌بوو خزمه‌ت گوزاری شه‌رعی خوا بوو
خوا جه‌زای باتۆ به‌خێروره‌حمه‌ت بیکا به‌شافع گونا‌هی ئوممه‌ت

«۹۱»

به‌و هه‌موو هونه‌ره‌ جوانه‌وه‌ چۆن خۆی ئه‌بینی!

مه‌وله‌وی نه‌مر خوا لیتی خوش بی، ئه‌پوا بۆ ئۆدشه‌ بۆ ديه‌نی خوالی خوش بوو حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌دی نودشه. له‌مزگه‌وتا کتیب شیرین و فه‌ره‌اد له‌ تاقی‌کا په‌یا ئه‌کا که‌به‌ شیعری فارسی نووسراوه. که‌ میزانه‌ شیعره‌ که‌ی و زۆر جوانه‌ مه‌عنا که‌ی و زۆر به‌ مه‌زه‌یه‌ و زۆر جوان نوسیاوه. عاشق ئه‌و کتیبه‌ ئه‌بی و ئه‌ییا له‌ گه‌ل خۆیا، ئه‌لێ ناته‌واو یه‌ که‌ی ئه‌مه‌سر و سه‌ره‌ که‌ی بۆ ته‌واو ئه‌که‌م و ته‌رجه‌مه‌ی ئه‌که‌مۆ به‌ شیعری کوردی. ماوه‌یه‌ زۆر خه‌ریکی ئه‌بی تا نزیک‌ی نیوه‌ی ته‌رجه‌مه‌ی ئه‌کا دوا‌یی بیری لێ ئه‌کاتۆ که‌ نووسراوه‌ فارسییه‌ که‌ زۆر له‌ نووسراوه‌ که‌ی ئه‌م باشتر و ریکوپینک‌تره‌ له‌ میزانی شیعری و مه‌زه‌داریا له‌ حا‌لی خۆی ته‌ریق ئه‌ییتۆ که‌ ئه‌م شیعری کوردی ئه‌وه‌ بن به‌ ته‌رجه‌مه‌ بۆ ئه‌و شیعره‌ فارسییه‌ جوانانه. ئیتر ده‌سی لێ هه‌لته‌گرئ.

ئه‌م خا‌که‌ پ‌ر‌بو زووتر له‌ هونه‌ر بۆیه‌ مه‌شه‌وور بووبه‌ هونه‌رپه‌روه‌ر
ئینساف زۆر خۆشه‌ به‌خسوس بۆ مه‌لا که‌ دیا‌ره‌ له‌ناو عه‌شه‌ره‌ت و گه‌لا

«۹۲»

ئاوا ئه‌بی به‌بلیمه‌ت!

باوکم، مامۆستا مه‌لا باقر موده‌ررپرسی بالک «رحمه‌الله» چۆن ئه‌و هه‌موه‌ عیلمه‌ فیر بووه‌؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ زۆر زیره‌ک و زۆر ساعی و دیندار بووه. بۆ نموونه‌ ئه‌یفه‌رموو: له‌چۆرا مه‌لا بووم خۆم ئه‌شاردۆ له‌ جه‌نجال، کانێی خوش بوو، پێیان ئه‌وت چه‌مه‌ی کا که‌وه‌یس زۆر جار ئه‌رو‌ییم بۆ ئه‌وئ بۆ ته‌ماشای کتیبی. رۆژئ

رؤییم به یانی بوو له سییه ر داریکا دانیشتم بۆ ته ماشا سییه ره که به سه رمؤ لاچوبوو. خۆر هاتبوو به سه رما. غه رق بووبووم له ئاره قدا، به ده نم گشتی ته زیبوو، که هۆشم هاتۆ سه رخۆ زۆر له نیوه پۆ لای دابوو. نه مزانیبوو به خۆم. رۆژی تر هه رله ویا ته ماشای کتیییکم ته کرد ئه و نه قوول داچوبووم له و باسا هۆشم لای خۆما نه مابوو. پیاوی هاتبوو بۆلام بۆ پرساری شه رعی هه رچی بانگی لئ کردبووم ئاگام لئ نه بوو، دوا یی وتبووی ره نگه مر دبی با نه وم له ده سی که ده سی گرتم وتم: چیه؟ وتی: ده میکه به ده نگ به رز بانگت لئ ته که م که جوابت نه بوو، وام زانی مر دووی بۆیه ده سم گرتی پرسا ره که ی کرد و جوابم داوۆ رۆی.

هه رکه س تیکۆشی به گویره ی حالی بۆ دین و دونیای خۆی ته بی حالی

«۹۳»

مه لیک مه حموود و مامۆسا باقر

مامۆسا مه لا باقر «رحمه الله» له گه ل مه لیک مه حموودی نه مر د زۆر به ینیان خۆش بووه. ئه یفه رموو: وه ختی که مه لیک مه حموود ئاواره ی مه ریوان بوو، من مه لای چۆر بووم، به ئاواره یی هاته چۆر و ساداتی چۆر زۆر به حورمه ت بوون له خزمه تیا و من زۆر موخلیسی بووم. ئه ویش منی زۆر خۆش گه ره ک بوو زۆر قیافه شناس بوو ئه یفه رموو: جه ناب تۆ زۆر زیره کی و ته بی به مه لایی زۆر باش، چه زه که م ئامووشۆی من ته رک نه که ی، زۆر چه ز به دیارت ته که م که له چۆر ده رچوو رۆی بۆ وله ژیر و رؤیم بۆ خزمه تی، له و وه ختا یه کئ له پیاوه کانی که خه یانه تی گه و ره ی لئ ده رکه وتبوو مه حکووم بووبوو به ئیعدام، هه رچی پیاو ماقوولی ده و روپشتی بوو له شیخ و مه لا و ئاغاساوت تکیان بۆ کرد ئازادی نه کردبوو، منیش وتم: تکیا یه کی بۆ ته که م وه کوو ئه م هه مووه، که تکام بۆ کرد ئازادی کرد. لام وایه ئه م تکیا یه له سالی ۱۳۳۸ هـ. قه مه ریا بووبی. ئه یفه رموو: که مه لیک رۆییۆ بۆ سلیمانی رۆیین بۆ خزمه تی. زۆر حورمه تی گرتین چل رۆژ مه ره خه سی نه کردین. - مه لا که ریم بیاره له و وه ختا له سلیمانی له خزمه ت مامۆسا شیخ عومه ر قه ره داغیا مؤسته عید بوو و ده رسی ته خویند- وتی: چه زه که م بی به

مامۆسام. دوو سۆ ده رسم پئ وت. دوو کتییی دانراوی خۆم پئ بوو به ناو «وضع و استعاره» که زۆر به لایۆ جوان بوون، روونووسی کردن، ئیتر دواى ئەوه ئاشنایی و عهلاقه مان تا بئ زیادتر ئە کرد.

«۹۴»

تاقیقاتی عیلمی مامۆ سا مه لا باقر

مامۆستا مه لا عارف وله ژیر ئە یوت: له بالكا له خزمهت مه لا موحه ممه دی وله ژیری ئامۆزاما سوخته بوو. روژی وتی: عارف با برۆین بۆ سلیمانی، پینج ساله وام له خزمهت مامۆسا مه لا باقرا له بالك. بیتاقت بووم، با برۆین بۆ سلیمانی بۆ خزمهت مامۆسا مه لا شیخ عومه ر. رویین، مامۆسا مه لا موحه ممه د پینج مانگ له وئ ده رسی خویند. روژی وتی: عارف با برۆینۆ بۆ بالك که هاتینۆ، لیم پرسى: کاکه حه مه بۆچی رویشتین بۆ سلیمانی و بۆ هاتینۆ بۆ بالك؟ وتی: له بالك رویشتم که مامۆسایئ په یاکه م له مامۆسا مه لا باقر ته حقیقاتی زۆرتر بئ له م روژا، له مامۆسا شیخ عومه ر باشترم بۆ په یا نه بووو. ئیسه بۆم مه علووم بووه که مامۆسا مه لا باقر جوان عومر تر و تاقیقاتی عیلمی زۆرتر و باشتره. وتم: زووتر و خاستر با برۆینۆ بۆ بالك.

ئیسه یش هه روائه ره سمپکی کۆنه
خوا فیری ئە کا ئە وهی نایزانی
تۆ خۆی ناناسی ئاساری دیاره
خزمهت دینیان کردیه ک له یه ک چاکتر
هه روا ئە مپیتی تا دونیا ماوه
له بهر خاتری ساکت و ناتق
به خاتر ئاسار کۆن رابردوویان

«مَنْ جَدَّ وَجَدَ» بزانه چۆنه
هه رکه س عه مه ل کا به وه ئە یزانی
وه ک مه لا که ریم، مه لای بیاره
وه ک مه لا باقر، مه وله وی نه مر
ئاساریان زۆره، ناویان هه رماوه
خوا لامان بدا له شه ر مونا فاق
یانئ مه لا کان، زینوو و مردوویان

به‌رگری له منال بوون

تازه قورسی به‌رگیری کردن له منال بوون داهاتبوو. ده‌سه‌یی مه‌لا له مه‌جلیستیکا دانیشتبون لیان پرسین: به کار هانینی ئەم قورسی به‌رگیرییه حه‌رامه یا حه‌لاله. له کتیبی «فتح‌المعین» دا دۆزیانو که حه‌لاله. حاشیه‌ی ئیعانه له‌ویا به‌م جوړه ته‌فسیلی ئەدا که به‌رگیری سی حاله‌تی هه‌یه: ۱. به‌ر له جووت‌گیری کارئ بکه دوای جووت‌گیری ئەو ئاوانه نه‌بن به منال، حه‌لاله و هیچ ئیرادی نیه. ۲. دوای جووت‌گیری کارئ بکه‌ی که ئەوانه له ناو چن نه‌بن به منال، ئەم کاره مه‌کرووه‌ه و شه‌رع په‌سه‌نی نا‌کا و لیم حه‌رامیش نیه. ۳. دوای ئەوه‌که گیان چوو به‌ری حه‌رامه و قه‌تله و نابئ بکری، ئەو ئاوانه که له منال‌دانا تیکه‌ل نه‌بن چل شه‌وه‌ه مه‌نیه و هیچ نه‌گۆراوه دوای ئەو چل شه‌وه‌ه‌ی به‌ پارچه‌یی خوین، دوای چل شه‌و ئەبئ به‌ پارچه‌یی گوشت، دوای ئەو ۱۲۰ رۆژه‌خوای گه‌وره مه‌لایکه‌یی ئەنیرئ ئەعزاکانی له یه‌ک جیا ئەکاتو و رۆح ئەکاته به‌ری و نیری و میسی دیاری ئەکا، ئیتر له به‌ین بردنی حه‌رامه و قه‌تله، حه‌دیه‌سه. ده‌وله‌مه‌نی دوو نه‌وعه، یه‌کیکیان که‌م خیزانیه.

خیزان که‌موکه هه‌رجۆر ئەتوانی	بژی به‌خۆشی و به‌میهره‌بانی
نه‌ک ئەونه زۆر بن خۆت نه‌یانناسی	ساله‌و سال نه‌بی، لیان نه‌پرسی
دانیشن ئەوان به‌رووتی و برسی	ژنی زۆر بینی، بی‌خه‌به‌ر پرسی

مه‌لا و ئەسکه‌نده‌ر

ئەسکه‌ندری مه‌قدوونی به‌ر له‌میلادی مه‌سیح له‌یونانو هه‌لمه‌تی هانی بو ئیران، ئیرانی داگیر کرد، له‌و وه‌ختا ته‌ماشای میله‌ه‌تی ئیرانی کرد که زۆر حورمه‌تیان ئەگرت له‌عالم و رۆحانی، له‌دل خۆیا وتی: ئەگه‌ر ئەمانه هه‌روا به‌مینۆ من له‌ناویانا هه‌ل ناکه‌م وا باشه نفووزیان بشکینم، بازیکیان بگرم حه‌بسیان که‌م، بازیکیان ته‌بعید که‌م، بازیکیان بکوژم. پرسی کرد به‌وه‌زیریکی: تۆ ئاله‌م بارۆ

ئەلئى چى؟ وتى: من وا ئەزانم ئەم كارە كەى ئەبى بە دوژمن ئەم مىللەتە كە بە دل ئەم عالم و رۇحانىيەتە خوش ئەوئ، بەم كارە تەواو بەدناو ئەبى، وە ھەموو وەختى لە كەمىنا ئەبن بۆ لابرەنت. وتى بەو ھەزىر: دەى چى بىكەم؟ وەزىر وتى: ئەوانە كە بى ھەيا و بى عىلمن لە ناو ئەمانا بىيانكە بە گەورە و كار بە دەست و ھەمە كارە، خۆت ئەمانە بە ھەموو جۆرى لە ژىر فەرمانى تۆدا ئەبن تا ماوى، گوئ بە شەرع و دىن و ياساى رۇحانى نادەن ئىتر ئەوانە كە زانا و بە دىن و بە ھەيان يا تەركى عىلم و وەزىفەى رۇحانى ئەكەن يا لە داخا ئەمرن، دواى ئەوان ئەو بى عىلم و ھەيا و شعورەنە ئەمىنئ، چىان پى ئەلئى مل كەچن. مەقدوونى بە گوئى كرد و سەر كەوت لە نیازە كانيا تا ماو ھەي عىلم و رۇحانى لە ئىرانە فەوتا.

بى دىنت ئەوئ نىو ھەلايە لە ھەقل و شعور زۆر تەو ھەلايە
جەھلى مۆرە ككەب سەرى لى داو ھە گوئ بە كەس نادا و سەر لى شىواو ھە

«۹۷»

نەخۆش و پرسەى مردوو

بۆ كەس و كار و ئاشنا و رۇشنا سوننەتە بۆن بۆ ھەوال پرسىن نەخۆش و زوو بىنە دەرو، كە مرد ئەبى ھەموو بە حورمەتو بىبەن بۆ سەر زيارەت و بە قەدرى باشو بى سپىرن بە خاك. ئەم دوو ياسا جوانە ئەھلى ئەم زەمانە كەمتر بە شوئىنا ئەپۆن. بە تايبەت ھەوال پرسى نەخۆش كە بوو بە رىا و وەكوو رىاى لى ھاتوو، بۆلاى فەقىر ناچن، فەقىرى وا ھەيە دوو سال زياتر وا لە جىدا ھىچ كەس ھەوالى لى ناپرسى. كە مرد ئەونە پرسە كەر زۆر ئەبن، كەس و كارى مردوو كە بىزار ئەكەن. پرسەى شەرعى لە گىيان دەرچوونى مردوو كەو سى رۆژە، لە ھەركوئ كەس و كارى مردوو كەت چاو پى كەوت، سەرخۆشى لى بىكە بەم جۆرە. خوا ئەجرتان گەورە كات ئەم عەزادارىتانە بە خىر بگىرئ لە مردوو كەتان خوش بى. خەلكى ئەمرو پرسەيان كەردوو بە زەحمەتى گەورە بۆ خويان و كەس و كارى مردوو كە، تا مانگى واز نايەنن ھەر ئەلئىن گەلى مەكەن. من ئەلئىم: گەلى بى لەوانە ئەكەم كە لە ناو ھەختا ئەچن بۆ پرسە.

سەرخۆشی بکە لە پاش ماوه کان
 لە دواى سى رۆژه ئىتر بیدعەتە
 وەک مەجلیس گرتن بۆ هاتن خەلکی
 خۆراکیان بۆ بەن، خۆراکیان مەخۆن
 تا سى رۆژ ریکەوت «بأى مکان»
 یانى موخالیف یاسای حەزەرەتە
 ریايە، ئىتر هیچ نیە کەلکی
 خەمیان پى مەدەن خەفەتیاں بخۆن

«۹۸»

مووی سپی و پیری

رۆژی لە بارەى مردوو مردنۆ لە گەل مامۆستایی چاکا وتوو و یژمان ئە کرد،
 فەرمووی: بەشەر کە پیر بوو کەم کەم ئە مرئ، ئەووەل کەسئ کە راسپاردەى
 مردنى بۆ یینئ سپی بوونى موویەتى، کە وینە یە کە لە کفنى، ئەووەل کەسئ کە
 مووی سپی کەوتە بەدەنى حەزەرەتى ئیبراھیم عليه السلام بوو، زۆر بە لایۆ ناپەرەت بوو،
 پرسى خویا ئەمە چیە رووی داوہ لە من؟ خوا فەرمووی: ئەوہ زیادە حورمەتیکە کە
 بە تۆم داوہ. فەرمووی: دەى خودایا زۆرتریکە، ئىتر مووی رەش لە بەدەنیا نەما. بە
 قسەى دوکتۆر لە ناپەرەسایى خۆینۆ کە ناگا بە بیخی موو، موو سپی ئەبئ. دواى سپی
 بوونى موو، ھەر وەھا لە قوووت و حەواسى بەشەر کەم ئەبئ، چاوى کەم بینا ئەبئ،
 گوێچکەى کەر ئەبئ، رەگى سبیس ئەبئ، بە کۆمەک دار ئەروا بەریدا، بئ
 کۆمەک ناتوانئ ھەلسیتۆ، لە پئ ئەکەوئ، خۆراکى بۆ ناخوړئ، بۆى عەزم نابئ، لە
 جیندا ئەکەوئ، خۆى لە گەل ھەموو کەسیکا دۆعاى ئیمانى بۆ ئەکەن دەرمانى ھەر
 مردنە ئىتر ئەمرئ.

وہختئ کە مردن پەيامى نارد بۆت
 با ئامادە بئ بە توبە و نزا
 رابیتەى مردن کە بە خەيال خۆت
 نەجاتت بىئ لە تۆلە و سزا
 قەبر لە سالح پیشوازی ئەکا
 نەفرین لە پیاوی ناسالح ئەکا

«۹۹»

لە خۆبایی بوون

رۆژی حەزەرەتى مووسا عليه السلام چوو بۆ موناجات، خوا فەرمووی کەسێکم
 بۆ بینە لە خۆت خراپتر بئ، زۆر گەرا کەسى بۆ پەیدا نەبوو، تا تووشى سەگئ گەر

هات و وتی ئەمە رەنگە لە من خراپتر بێ، نەختی لە گەل خۆی بردی و بیری کردووە و پەشیمان بووە و وتی: ئەو لە من چاکترە تە کلیفی لەسەر نیە و من تە کلیفم لەسەرە وە بە جۆری کە لایەقی عەزەمەتی خواوە بۆم بەرێ ناچی پەشیمان بووەوە و پەتە کە لە ملی کردۆ. چوو بۆ موناجات و وتی: لە خۆم خراپترم نەدیوە. خوا فەرمووی: قەسەم بە عیززەتی خۆم ئەو سەگتە بهانایێ بۆلام و خۆت بە باشتر بزانیی لەو، لە پیغەمبەریم ئەخستی. ئەبێ هەموو کەس وا خۆی بە کەم بزانی با خوا بەرزێ کاتۆ. بۆیە مەولەوی فەرموویەتی:

تە کەبۆر مە کەر ئە گەر دانانی دوو جار جە یاگەو بەولۆ ئامانی

«۱۰۰»

حەزەرەتی غەوس و ریزی دایک

حەزەرەتی غەوسی گەیلانی «قدس سر» کوپی شیخ سالحی جەنگی دۆست و سەید حەسەنی بووە، لە سالی چوار سەد و حەفتا دا لە دایک بووە، دواى نەوێ و یەک سال تەمەن وەفاتی کردووە و لە منالیدا لەسەر عەدەتی ولاتی گیلان لە ئیرانا لە گەل گاو گویری خۆیانا شوان بووە، رۆژی یەکی لە گاکانی لائەکا بە لایەو و ئەلی: خوا تۆی بۆ ئەم کارە دروست نەکردووە. بڕۆ بەلای خۆتەندۆ. ئەروا تۆ قەسە کە ئەگێریتۆ بۆ دایکی. دایکی پیتی ئەلی: راستی وتوو، بڕۆ بۆ بەغدا کە جیگای ئەولیا و عولەما و خۆتەندەوارە، لەوێ بخوینە، ریی ئەخات و چواردە لیرەى پێ ئەدا بۆ خەرجی و وەسیەتی بۆ ئەکا کە درۆ مەکە، ریی ئەکەوێ تا ئەگاتە ئەو بەری کێوی ئەلەوند لە دەوری هەمەداندا ئەبێ بە رەفتی قافلە یەک. لە ئەلەونددا جەردە لیان راتەپەرێ و هەموویان رووت ئەکەنۆ و حەزەرەتی غەوس کە مندال ئەبێ لێی ناپرسن تا یەکتێکیان بە شوخیو ئەلی: تۆ چیت هاپێ پیمانی بەدی؟ ئەلی: چواردە لیرەم هاپێ. زۆر بەلایەو عەجایەب ئەبێ و ئەیا بۆلای گەورە کەیان، ئەلی: ئەم منالە وائەلی. ئەویش ئەلی: رۆلە تۆ چیت پێت؟ ئەلی چواردە لیرە. ئەلی کوا رۆلە؟ ئەویش ئەلی: وا لەناو ئەم دار دەستما! ئەلی رۆلە تۆ چیت بوو لەمە راس بلی، خۆ ئێمە لیرە کان ئەبەین. ئەلی: من قەولم داوە بە دایکم کە درۆ نەکەم. درۆ

ناکه‌م چش لیره‌کانم‌ئه‌به‌ن. گه‌وره‌که‌یان ده‌س‌ئه‌کا به‌گریان و‌ئه‌لئ: ئه‌م مناله‌
شهرتی کردووه‌بۆ دایکی درۆ نه‌کا، چش ئه‌کا له‌لیره‌کانی و درۆ نا‌کا، من شهرتم
کردووه‌بۆ خوا که‌عیاده‌تی بۆ بکه‌م که‌چی جه‌رده‌یی و دزی ئه‌که‌م، ته‌وبه‌ئه‌کا و
له‌گه‌ل باقی جه‌رده‌کانا و دیله‌کانیان به‌ماله‌کانیانۆ مه‌ره‌خه‌س ئه‌که‌ن به‌به‌ره‌که‌تی
حه‌زهرتی غه‌وس.

ئیمه‌ش با وایین درۆزن نه‌بین با ریسوای لای خواو مه‌خلوقی نه‌بین
وه‌ئه‌و ره‌ئیس‌ی جه‌ردانه‌له‌وه‌ختی جه‌رده‌ییدا نوێژی ئه‌کرد، وتیان تۆ
جه‌رده‌ی نوێژ بۆ ئه‌که‌ی؟ وتی: خراپ‌کار ئه‌بێ که‌له‌به‌ره‌ی یلئیتۆ بۆلای خوا. که‌
له‌سه‌ر ده‌ستی حه‌زهرتی غه‌وسا ته‌وبه‌ی کرد و ته‌وبه‌که‌ی به‌پێوه‌برد، بوو به‌شیخ
قه‌له‌نده‌ر و به‌زیاره‌تی مه‌که‌و مه‌دینه‌شاد بوو.

«۱۰۱»

رێژی ئه‌ولیا و گالته‌پێ کردنیان په‌نا به‌خوا

حه‌زهرتی غه‌وس هه‌ر له‌منالیۆ ئیراده‌تی ئه‌هلی دینی بووه‌. له‌وه‌ختی
فه‌قیه‌تیدا له‌گه‌ل «ابن سقا» و «عبدالله» ناوی ره‌فقیقا بۆ زیاره‌ت شیخیکی ئه‌و
سه‌رده‌مه‌ئه‌رۆن، له‌ریدا ئیبن و سه‌قا ئه‌لئ با رازی دل‌مان لای یه‌ک بلئین که‌
بۆچی ئه‌رۆین بۆلای ئه‌م شیخه‌. ئه‌لئ: من بۆ ئه‌وه‌ئه‌رۆم که‌چه‌ن پرسایری
موشکلم دۆزیوه‌تۆ لئی پیرسم و ئه‌ویش نه‌یزانی و شهرمه‌ساری که‌م. عبدالله ناو
ئه‌لئ من ئه‌م پیاوه‌به‌وه‌لی ئه‌زانم ئه‌رۆمه‌خزمه‌تی دوعام بۆ بکا ده‌وله‌مه‌ند بیم که‌
زۆر حه‌زی لئ ئه‌که‌م. حه‌زهرتی غه‌وس ئه‌فه‌رموی من به‌پیاوی خوای ئه‌زانم هه‌ر
له‌به‌ر خوا ئه‌رۆم بۆ خزمه‌تی.

ئه‌رۆن بۆ مه‌نزلی له‌وی نابێ، کوتوپر له‌جیگه‌که‌یا په‌یدا ئه‌بێ، دوا‌ی
به‌خیر هاتن پێیان ئه‌لئ با پێتان بلئیم بۆچی هاتوون، ئیبن و سه‌قا بۆ ئه‌وه‌هاتووه‌که‌
بروای به‌من نیه‌چه‌ند پرسایریکی حازر کردووه‌که‌بی‌پرسی له‌من نه‌یزانم و من
خه‌جاله‌ت بم. جا یه‌که‌یه‌که‌پرسیاره‌کان و وه‌لامه‌کانی بۆ به‌یان ئه‌کا. ئه‌لئ:
عبدالله بۆ ئه‌وه‌هاتووه‌که‌دوعای ده‌وله‌مه‌ندی بۆ بکه‌م که‌زۆر حه‌زی لئ ئه‌کا

موژدهی پئی ئە دەم که ئەوەندە دەوله‌مه‌ند ئەبی سەر و حەسابی خۆی ئەزانئ. وایش ئەبی. عەبدولقادر لەبەر رەزای خوا هاتووە بۆلای من که بە دۆسی خودام ئەزانئ و موژدهی پئی ئە دەم که وای لئ دئ که لەسەر مینبەرا ئەلئ پئی من و لەسەر شانی هەموو ئەولیا یە کا و راسیش ئەلئ و وا ئەبی.

ئین و سەقا بەو بوغز و کینه‌ووە که لە گەل ئەولیا ی خوا هەسی بە کافری ئەمرئ و لە واقیعا وا ئەبی که عاشقی کچه گاوری ئەبی و شەرتی پئی ئە کەن بیی بە گاور جا کچه کە ی پئی بدەن شەرتە که بە پێوە ئەبات، دوا ی ئەووە بەو هەموو عیلم و حیفزی قورئانۆ که بوویەتی بە کافری و پەپەرەوی شەیتانۆ ئەمرئ. ئەمە کورتە باسی بوو لەووەی که مامۆستا مەلا باقر لە تەعدیلی شەریعت و تەریقە تەدا باسی کردوووە بە ژیری تەماشای بکە بۆیە و توویانە: خوا سەر لە کەس نەشیوئئ.

بوغزی ئەولیا لە دلتا لایە موشکلی گەورە لە دلتا لایە
خوا لەسەر ئەوان زوو ییتە جواب بەرگە ی ناگری ئە ی خانە خراب

«۱۰۲»

عیلم ئەبی لە دلا بی

وەختی حەزەرەتی ئیمامی غەزالی «رحمه الله» لە بەغدا خویندن تەواو ئە کا و ییتۆ بۆ خوراسان بۆ وەتەنی لە ئیرانا که تووس بوو، ئەبی بە رەفیق کاروانی. لە رێدا جەرەدە رووتیان ئە کەنۆ و ئیمامی غەزالی تەنیا دەفتەر یادداشتیکی ئەبی ئە بیەن، زۆر بۆی زویر ئەبی ئەپوا بۆلای گەورە کە یان سکالا ئە کا که ئەم دەفتەرە بۆ من زۆر بە کەلکە که زۆر موشکلات و دەرس و عیلم تیا نووسیوە، ئە گەر نەمەدەنۆ وە کووئەووە وایە بە دەس خالی بڕۆمۆ و بۆ ئێوە هیچ کەلکی نیە. گەورە کە یان ئەلئ: ئە گەر تۆ خوینەوار بوایی ئەووە که ئەت زانی ئەتخستە ناو دلتۆ و ئیمە نەمان ئە توانی بیبەین «زانین ئەووە یە لە دلا بی، نە ک لەسەر کاغەزا نووسرابئ» ئەم پەندە زۆر تەئسیر ئە کات لە دلی ئیمام غەزالیدا و دوا ی ئەووە هەرچی ئەزانئ و ئەخوینئ ئە یخاتە ناو دلی و ئەبی بە بەحری گەورە ی زانست و لە زانیاریدا ئە گە یە تە رادە یە ک که ئەهلی دنیا ئیستاش هەر قەرزاری ریتمایە کانی ئەون، خوا جەزای

به خیر بداته وه. ئیمام غه زالی له سالی ۵۰۵ کۆچی، فهوتی کردووه. له ته مه نهی ۵۵ سالییدا. بۆیه وتویانه:

به ندی پیشینان بگرینه گویمان با له دیوارا نووسرابی بۆمان
مه رخوومی باو کم له ما و له زۆر شتی تر دا په پیره وی ئیمام غه زالی بووه، به
تایهت له نوێژ و دهست نوێژ و وهختی نوێژدا خوا دهره جاتیان عالی کا و ئیمه شیش
به تایعی ئه وان حساب کات.

«۱۰۳»

به رده ره شه ی مالی خوا و هه ج

روژی هه زه رته ی عومهر عليه السلام ته وافی مالی خوی ئه کرد له وه ختا رووی
کرده «حجر الاسود» و وتی: مه غروور مه به به مه که من هه لئه سوورم به ده ورتا و
ماچت ئه که م، ئه زانم هه یچت له دهست نایه، ئه گه ر پیغه مبه رم نه بینایی که ته وافی
توی ئه کرد هه رگیز نه ئه هاتم به ده ورتا، «که سی که ئیمان له دل یا بی لای خوا
هه زاران ئه ونه ی تو گه و ره یه» پیغه مبه ری خوا عليه السلام فه رموویه تی:

دلی موسولمان عه رشی خواجه	که ره حمی خوا و ئیمانی تیاه
له دؤعا ونزای مه زلووم بترسه	له حورمهت ئه وان لای خوا مه پرسه
که چه نه ی زۆره و چه ن به قیمه تن	له بۆ سه ر زه وی ئه وان زینه تن

جا له مه عه جایه بتر ئه وه یه که نه فره ی وا هه یه که چه ند سال عومر ئه کا و
هه ر روژی دل هه زاران که س دائه چله کینی، و به و جو ره مال کۆ ئه کاتو دوا یی
ئه روا بۆ هه ج و ته مایه ره به و هه جه خوا لئی خو ش بی، نازانی ئه بی له پیشا ته وه
بکات و ره ددی مه زله مه بکات، واته دل داری مه زلوومه کان بکات و رازیان بکات
و گه ردنی خویانی پی ئازاد بکا جا دوا ی ئه وه به روا بۆ هه ج.

واجبی گه و ره ره د مه زله مه یه هه ج بۆ خواجه نه ک بۆ گه مه یه
به هه ر حال رویشتی له نه رویشتی باشته به شکوو دؤعا ی یه ککی بۆ
که ویته که ره م.

« ۱۰۴ »

لوتفی خوا خاتری خاتران

ئیمامی غەزالی لە ئیحیادا ئەگێریتەووە کە یە کێ لە ئەولیای خوا روویی بۆ
 حەج لە عەرەفاتا خەوی لی ئەکەوێ و لە خەویا دوو مەلائیکە لە ئاسمانۆ هاتنە
 خوارۆ یە کێکیان وتی: ئەزانی ئەمسال چەن نەفەر هاتوون بۆ حەج؟ وتی شەش سەد
 هەزار نەفەر. وتی: چەند نەفەریان حەجی قەبوول بوو؟ وتی شەش نەفەریان.
 خەبەری بوووە زۆر زویر بوو، گریا کە چ مەعلووم من یە کێ لەو نەفەرانە بێ،
 ئەگەر من لەوانە بێ ئەم هەموانە چ بکەن. روژی دوایی هەر لەوکات خەوی
 لی کەوت و دوو مەلائیکە کە هاتنۆ بەرچاوی. یە کێکیان وتی: ئەزانی خوا چی کرد
 لەمانە؟ وتی: فەرموو، وتی: خوا هەر سەد هەزار نەفەری بەخشی بە یە کێ لەمانە و
 تیکرا حەجی هەموویانی قەبوول کرد.

بابە تەما بین ئیمەیش هەروا بین قەبوول کراوی بەری درگا بین

« ۱۰۵ »

عیادەت و خزمەتی خەلک و زەحمەت کیشان

مەلا ئەبووبە کری موسەنئیف چۆری «رحمە اللہ» ۱۸ سال لە مزگەوتە
 سوورە ی بەرقەلا مودەپرئیس بوو و زۆرتر کتیبەکانی لەوێ داناو. بۆ وێنە کتیبی
 «سراج الطریق» لە سالی ۹۸۵ دایناو و کتیبی «ریاض الخلود» ی لە سالی ۹۸۹
 داناو و لە سالی ۱۰۱۴ لە چۆرا فەوتی کردوو و مەرقدە ی لە چۆرە و زیارەتگای
 خاس و عامە. مەلا ئەبووبە کر لە «ریاض الخلود» دا ئەیگێریتەووە ئەلێ: نەفەری بوو
 کە هەمیشە خەریکی بەندایەتی و عیادەت بوو، شەو و روژ بێ وچان. روژی بە
 خەیاڵیا دێ ئایا کەسێ تر هەیه وە کوو من خەریکی عیادەت بێ؟ لە خەوا پێی
 نیشان ئەدەن کە لە فلان جێدا پیاوی هەیه ئەو لە تۆ عیادەتی زۆرترە بەو ناو نیشانە.
 ئەروا بۆ ئەو جێیە تەماشای ئەو نەفەری لەویا جووت ئەکا. دواي سەلام و مانوو
 نەبینی و بەخێر هاتن، ئەلێ: من میوانی تۆم، جووتیارە کە ئەیهوی جووتە کە بەردا و
 پڕۆنۆ بۆ مالتۆ، میوانە کە نایەلێ، ئەلێ تا ئیوارە لە گەر ئەبین جا ئیوارە ئەروینۆ، بۆ

ئەمە تیفکری بزانى چى ئەكا، وەختى نوپىرى نيوپۇ گاكانى بەر ئەدا و ئالف و ئاويان ئەدا و ئەپوا دەسنوئە ئەگریت و نوپەکان ئەكات لەگەڵ کەمى سوننە تا ئیتر ئەلئى لەبەر کارە کەم لەمە زیاتر ناتوانم. جا دواى مانوو حەسانەووە گاكانى ئەبەسیتۆ بە جووت تا وەختى ئاخىرى عەسر گاكانى بەر ئەدا و ئاويان ئەدا و نوپىرى عەسر ئەكات و ئەچنۆ بۆ مالۆ پەزیرایی باش لە میوان ئەكات، میوانە کە شەو و رۆژى تەواو سەرنجى ئەدا بزانى چى ئەكا. لە دواييا لىنى ئەپرسى تو حالت چۆنە و چى ئەکەیت؟ ئەلئى: من هەمیشە ئەبى سەرگەرمى جووت و بەرھەم بىم و لە گەلیا حەیاندارى بکەم و لەمە زیاتر کە بینیت، ناتوانم زیادە نوپۆ و عیادەت بکەم و شوکر بۆ خوا زەكات ئەدەم و هەمیشە خپزانم تیر و تەسەلن و میواندارى زۆر ئەکەین و لەو رزقە کە هەسمان بەشى خەلکى زۆرى لى ئەدەین، ئەمە حالى منە. ئەویش ئەلئى: بە لای خۆیۆ من زۆر خۆم مانوو ئەکەم لە عیادەتا لە خەوا نیشانیان داوم کە تۆ لە من بە عیادەت تريت کە تو خزمەت بە خەلک ئەکەیت.

عیادەت یانى خزمەتکاری خەلک	بە نان و نیعمەت بە کۆمەک بە کەلک
نەک بە تەسییح و میزەرە و عەسا	خۆت بکەى بە شیخ یا بە مامۆسا
نەک بلیى کەشف و کەرامەت زانم	هەرچى مەیلیم بى بى کەم ئەتوانم

«۱۰۶»

سەبر و تاقەت

نەفەرى رۆیى بۆ حەج لە وەختى حەجا چاوى کەوت بە ژنى زۆر جوان بوو، لە دل خۆیا وتى ئەم ژنە لەو ئەچى تا ئیستە ئیش نەچووبى بە دلایا بۆیە ئەونە جوانە. نەپتى دلە کەى پىوت، وتى: ئەو هەموو ئیشە بە دل منا چوو، بە دل کەسا نەچوو، دوو کورم بوو تازە پى ئەگەیین یە کىکیان کاردیکى بەدەسۆ بوو، وتى بەویان: ئەزانى دویکە باوکم چۆن مەرە کەى سەر بپرى؟ خستى و سەرى بپرى و وتى ئاوا. دواى ئەو لە ترسا رای کرد بەو هەردا، لەو هەردە کە زۆر دوور کەوتبوووە باوکى چوو بە شویتیا و تا گەیی پى گورگ خواردى و لە داخا باوکیشى مرد و لەبەر خوا رەنگ و رووى خۆم نەگۆپى و رپی خەفەتم بە خۆم نەداو.

بۆ مردوو رەنگ و رووی خۆت مەگۆرە
 ئاخری گشتەمان مردن و گۆرە
 بە سەبر و تاقەت خوات رازی کە
 بە خەفەت دۆنیاوە ک تۆپ بازی کە
 جانیسانیکێ پاک و خاوینی
 بێ گەرد و سافی وە ک جام ئەنۆینی
 دووبارە وتوویانە:

سابیر سەبرش کەرد بە مۆراد یاوان
 کەوتە بەر عەفووی گوناھ و تاوان

«۱۰۷»

شوو کردن

ئیمام جەعفەری سادق «رحمە اللہ» تووشی خێلە جافی بوو کە لە دوا قاتی
 خێلە کەووە کوپێ نەکی خستبوو پشتی خۆی و دەستی پێ گرتبوو کە نە کەوتیە
 خوار، بە شۆخیۆ ئیمام جەعفەری سادق فەرمووی: ئەمە چیتە؟ وتی: نەنکەمە،
 نەخۆشە، فەرمووی بیدە بە شوو با خۆشۆ بێ. وتی: قوربان چی ئەفەرمووی خۆ
 ئەونە بێ هێز بوو دەسی لێ بەردەم ئە کەوتیە خوارەو. پیرەژنە کە چە پۆکیکی مائی
 بەسەریا و وتی: قورکە ی بە سەرتا تۆ لە ئیمامزادە باشتی لێ ئەزانێ؟!
 شوو کردن خۆشی پیر و جوانە بە تاییەت شیفای پیرە ژنانە

«۱۰۸»

سەیی دۆعا نووس

بە پیتی نووسینی کتیی «رشتە ی مرواری» دانراوی «علاءالدین سجادى»: کۆلە
 نانی لەوانە کە کتیب ئە گرتو ریی کەوتە ماله دەوله مەندی لە سلیمانی، لە
 هاوینا. تەماشای کرد دوانزە ژن وان لە حەوشیکا پیاویان نیە لە مالۆ خشل و خاوی
 زۆریان هاپیۆ، تەمای کردە خشل و خواوە کەیان و وتی: ئە گەر بە گوپی من بکەن
 ئە توانم بە حوکمی ئەم کتیبە هەزاران نیازی دلستان بۆ مەعلووم بکەم، زۆریان
 پێ خۆش بوو وتیان: هەرچی بفەرمووی ئەیکەین وتی: بپۆن هەریەکی قازانی
 گەورە بێنن بیکەن بە سەرتانا تا ماوہ یی، زەرەزپیش کەوتە گۆیتان گوپی پێ مەدەن.
 تەماشای کتیبە کە ئە کەم جا راز و نیازتان بۆ بەیان ئە کەم. لە گەل چوونە ژیر

ازانه کان دهسی کرد به کۆ کردنه وهی خشل و خاوه که یان خستیه ناو تووره که یه و
ردی دواى ماوه یی زۆر ساحیب مالّه که هاتۆ ته ماشای ئەم هه موو قازان به سه ریه
کرد زۆر به لایۆ عه جایه ب بوو به لیباسا ژنه که ی خۆی ناسییۆ و رۆیی سه ری لابر
رتی: مامه سه یی چیت کرد؟ وتی: شیت بووی سه یی چی؟ پیاوه که وتی: هه مووتان
سه رتان لابه ن هه موو که یینه ده رۆ له ژیر قازانا ته ماشایان کرد خشل و خاوه که یان
هیچی نه ماوه، کۆله نانی هه مووی بردووه و رۆییوه هه رچه ن گه ران به شویتیا بۆیان
په یا نه بوو.

ژن زۆر ساده له وح زۆر خۆش باوه ربه	بۆیه چاوبه سکه ر به ئەوان خره
بروانه چى کرد ئاله و ژنانه	چۆن چوونه ژیری ئەو قازانانه
به رۆژ نیوه رۆ تالانی کردن	تا ئەبه د ریسوای لای میردی کردن

به‌تی جواره‌م که ده‌ماوده‌م بيسراوه

«۱»

فره خواردنیش باش نه

ئه‌لین کچی له ديه کا بروه و مالی ته‌یانه‌وی بیخوازن، رۆژی ئه‌و کچه بۆ حه‌یوان ته‌گه‌پێ، رپی ته‌که‌ویته ئه‌و ماله‌ دایکی کورپه‌ که‌لانه‌ ته‌کا، پر ته‌شتی که‌لانه‌ی داناوه‌ بۆ خه‌ترانه‌که‌ی. خولکی ئه‌و کچه‌ ته‌کات بی که‌لانه‌ بخوات، ته‌شته‌ که‌ ته‌نیت به‌رده‌ستی، ده‌س ته‌کا به‌ خواردن که‌میکێ لی ته‌مینته‌وه‌ ته‌لی له‌به‌ر تو ئه‌و تیکه‌مه‌ خوارد. دوا‌ی رۆیین ئه‌و کچه‌، ته‌لی: وه‌للاهی ئیتر نایی به‌ مالما، مالی ئیمه‌ به‌ش خواردن ئه‌و ناکات.

«۲»

باوکم نه‌خۆش که‌وت و مرد

پیاویکی که‌س دار و ده‌وله‌مه‌ند ته‌مری، تاقه‌ کورپکی ته‌بی، پرسه‌ که‌ر ده‌وری ته‌ده‌ن شام و نه‌هاری خۆشی پی دروس ته‌که‌ن که‌ خۆراکه‌ که‌ خۆش ته‌بی هه‌ر که‌س ته‌پروا، پرساری نه‌خۆشی باوکی و چۆنیه‌تی مه‌رگی باوکی لی ته‌که‌ن، ئه‌ویش تا به‌ شینه‌یی بۆیان ته‌گه‌پیتۆ وه‌ختی شام و نه‌هار یته‌ پيشۆ، چه‌ن رۆژی وه‌ها ته‌بی که‌ کورپه‌ که‌ هه‌سابی خۆی ته‌کا، شتیکی وای به‌ ده‌ستۆ نه‌ماوه‌، ته‌مه‌جار که‌ یینه‌وه‌ قسه‌ دائه‌مه‌زری و لپی ته‌پرسن باوکت چۆن نه‌خۆش که‌وت و چۆن دوکتۆر و ده‌وای به‌ کارهانی، بۆ ته‌وه‌ زوو نه‌جاتی بی، ته‌لی: باوکم نه‌خۆشین وای نه‌بوو، تاوی یاوی لی هات و فه‌وتی کرد.

«۳»

باوک مردن و میوانی

یه‌کی‌تر له‌ کۆماسی باوکی فه‌وت ته‌کا قه‌وم و عه‌شیره‌تی لی کۆته‌بنه‌وه‌ و به‌ وه‌ی وه‌ی و رۆ رۆ ده‌س ته‌که‌ن به‌ حه‌یوان سه‌ره‌پرین و شیوه‌ن و واوه‌یلا و قه‌رب و قال، حه‌ فته‌یی دوو هه‌فته‌ هه‌روا به‌رده‌وام ته‌بن، کورپه‌ که‌ ته‌ماشای ته‌کا هه‌یچی

نه ماوه و زوریش قهرزاری بی جیگه ماوه تو و ناچار کلاوه که ی باوکی دینیتیه
دهره وه و ئه دینیتیه بهر نیشانه ی تهنه گ، بۆ ئه وه که قهوم و کهس وازی لی یینن له
پاش ئه وه ئه وان روویان نابی دانیشن و ئه پۆن.

«۴»

ته نانه ت به توش فرمان نه کات

پیره ژنیکی بی کهس ته نیا له مالیکا کهوتبوو، به ریکه وت هه رکه سی
بروایی بۆلای که ته قه ی پنی ئه هات، فرمانیکی پی ئه سپارد. به گه وه ی دیکه یان
وت توش برۆی فرمانیکت پی ئه سپیری، رۆی بۆلای، له دووره وه ته قه ی پنی هات،
وتی: ره حمه ت لی بی ئه و گۆزه مه بۆ بینه ژوورۆ، که هانی وتی: خه جاله ت خۆم
نه مزانی تۆی، بیه ره وه بۆ جیگه که ی خۆی. بر دیه وه بۆ جیگه که ی خۆی. که هاتو
وتیان: قوریان چۆن بوو؟ وتی: به ئیوه فرمانیکی ئه سپارد، بۆ من بوو به دوان.
مه شهووره که وای بی کهس و بی دهس ناچاره په نا با به هه موو کهس

«۵»

غهریب نه واز به

حاجی سالحی فهرزالی پیاویکی ماقوول و ده وه له مه ند بوو له پینجوین،
ئه یوت: له وه ختیکا که چاو ساقی مه لا مه حموودی برام بووم، بۆ ئیحسان دی به
دیمان ئه کرد، له زمسانیکا ریمان که وته دیی بیست مالی، ته ماکار بووین شه و
له وئ بین، له هیچ مالیکا رییان نه کردین و به ناچاری له درهنگ وه ختا به وه هه موو
به فرا رۆیین بۆ دیه کی تر و کیویکی بهرز له ریمان بوو، زور مانوو بووین، که
سه رکه وتین وتی: کامه سه قیله رووی کرده قیله وتی: خوا گیان بۆ خاتر ئه م
قیله ی موحه ممه ده ئاوری قودره ت به ربیته ئه م دیه که جیان نه کردینۆ. فه وره ن
ته ماشام کرد ئاوری قۆره تیان تی چوو و هه موویان سووتان.
خۆت مه سووتینه به هه ناسه ی کهس هه ر مالی دنیا مه که به مه بهس

«۶»

نهوس خه لکی مه یینه ملی خۆت

مالی که له پاچه یینکیان لی نابوو. ژنی هاوسی ماله که یان زۆر چه زی لی نه کرد و ههر جاری به بیانویه که وه هاتوو چۆی نه کرد که به شی بهن. به لام خواردیان و به شیان نه دا. نه ختیکی مابوو کردیان به ژیر قوولینه یه کۆ. به یانی که رۆیی به رزی کرده وه خواردنه که بوو به ماری، پینچا به ملی که بیانوو که دا ئیتر زانی نه فسی نهو ژنه بووه و بووه به مارو ئالاوه به ملیا، جا تۆبه ی کرد و له ملی بووه وه.

نهفس وه کووماره مه ی هیته ملت وه کوو تهوق له عهنت نه چیه ملت

«۷»

چاوچنۆک مهبه

مه لا نه بووه کری موسه نیف چۆری «رحمه الله» نه گیرته وه که نه فه ریکی شاره زووری زۆر دهوله مه ند نه بی زۆر بی سه خاوه ت و بی نان نه بی، کابرا نه مری تاقه کوپکی لی به جی نه مینی و نه ویش ههروه ک باوکی دهوله مه ند و بی خیر نه بی، رۆژی بۆ ههوا خۆری نه چی بۆ مه ریوان له گردی سوورا دهوار ههله دا و چه نه فه ری له کۆلیتیکا له نزیک نهو دهوارا نه بن، ته کبیر نه کهن که برۆین بۆلای داوای هه یوانیکی لی که یین که زۆر چه ز له گوشت نه کهن پیتی نه لین ئیمه ناو تۆمان بیستوه که کوپ فلانه که سیت و خۆت و باوکت هه ردوو دهوله مه ند بوون و هاتوین بۆلات هه یوانیکمان به یتی سه ری به رین و بی خۆین. لهو وه ختا خه ریک نه بی تیماری قاچ مه ری نه کات و کرمی لی ده ردینی، نه لی: من ناوا ته م مه رانه به خیو کردووو چۆن مفت و مه رحه با نه یده م به ئیوه بیخۆن، نه وان به دل شکاوی نه رۆنۆ که ویله که یان. خواوه ن تهعالا بارانی خوهره م نه نیری، هه یوانه کانی گشت لافاو نه یانبا و نهو مه ره شه له که به پی به سراوی نه ینی به سه ر شانیۆ که نه جاتی بدا، نه که وی به عه رزا، مه ره که نه وه نه ده ته کان نه دا له خۆی په ته که ی پای نه که ویته مل

ساحیبه که ی نه یخنکینئ. وا به سەر و مالۆ تیا ئه چئ له ئاهى ئه وه فه قیرانۆ. بۆیه سه عدى فه رموویه تی:

ئاوروپووش و په لاش بزانه چه تمه ن نایکا ئه وه هه ناسه و دوو که ل دلی لئ قه و ماو نه یکا

«۸»

خاس که و خراب مه که

روژئ پیاویکی جاف ئه پوا بۆ حوجره ی موده پرپرس بیاره له و وه ختا مه لا قادری گه وره به حه لقه ده رس به فه قیکانی ئه لئ و چه ند کتییان به ده ور خویانا داناوه، له کتییخانه یشا کتیی زۆر هه لچنراوه، جافه که ئه لئ: ئه م کتییانه ئه لئ چئ؟ مه لا قادریش نازانی چۆنی حالی کا و چۆن جوابی بداتو که هه ر کتییکی چه ن بابته و باسیکه، جافه که ئه لئ: من ئه زانم ئه لئ چئ! هه موویان ئه لئ: ئه وه ی خاسه بی که ن و ئه وه ی خراپه مه ی که ن. مه لا قادر ئه فه رمئ: تو باشتی لئ ئه زانی له من هه روایه.

«۹»

هه باسه چ باسه؟

پیره ژنئ کورپیکی له دیوانی حو کوومه تی وه ختا ئه ندام و کاربه ده ست بووه، ناوی هه باس بووه هه روه ختئ چووه بۆ دیوان و ها تووه تو و توویه تی هه باسه له دیوانا چ باسه؟ پرسى کردووه به ژیری به ته گبیری تو چۆن جوابی دایکم به مه وه باشه؟ ئه لئ: ئه مرا لیتی پرسى بلئ: حو کوومه ت بریاری داوه که هه ر پیره ژنئ پر پیژنگئ کا به رزه وه کا، ئه بئ شوو بکا. وه لامی دایکی ئه داته وه و ئه ویش ته ما ئه کاته خۆی ئه لئ ئاده ی پر پیژنگئ کام بۆ بینه بزنام ئه توانم به رزی که مه وه، ئاسنی چکۆله ئه خاته ناو پیژنگه که و ئه لئ دایه بزنام ئه توانی به رزی که یته وه. به هه ر جۆرئ ئه بئ که مئ به رزی ئه کاته وه. ئه لئ: هه باسه کیشه کیشیش هه ر خاسه. ئه ویش له بهر دل ئه و ئه لئ دایه گیان زۆر باشه به شکوو فکریکت بۆ بکه م.

دایره تازه داکهوه بو خوت خه یال شوو کردن مه خه ره دل خوت

«۱۰»

دا باسی له کهره شینیش بکهن

کابرای سئ کوپی ئه بی دایکیان ئه مرئ و بن که ییانوو ئه کهون. دواى
ماوه ی زوریان بو دئ بو که ییانوو، ته نیا که ریکیان ئه بی ئه لئین ئه م که ره بفرۆشین
و بیده ی به ژن بو یه کیکمان برا بچوو که کان ئه لئین بیده ی به ژن بو کاکه مان که
له ئیمه گه و ره تره کاکه یش ئه لئین بیده ی به ژن بو باوکمان که ئه بی به دایک و
که ییانوو هه موومان. باوک که زوری پی خوش ئه بی، له خوشیا هه موو شه وئ
ئه لی:

رؤله بو باسی که ره شین ناکه ن من له پی ژنی بو رزگار ناکه ن

«۱۱»

ناوجی کردن و تالان

تفهنگ چیه ک به ته نیا له کهل خانى به ینى سه قز و بانه ئه پواته خوارو،
دوو نه فەر دار به دهس به ره و ژوور ئه بهن، چاویان له تفهنگ به دهسه که وه ئه بی
ته گبیر ئه کهن که تفهنگه که ی لی بسین، ئه لئین بیکه ی به شه پ و قیره له به ینى
خۆمانا و هه لمهت به ی له یه ک تا ئه گه ی نه لای ئه و جا ته هه له چین ئه ویش ییت
ناوجیمان ئه کا به سووک و ئاسان تفهنگه که ی لی ئه سین. به و جو ره ئه کهن تا
ئه گه نه لای تفهنگ به دهسه که ئیتر به ئاسانی تفهنگه که ی ئه بهن بو خویان له دوا ییا
ئه لی: ئاخو ئه گه ر من گه وچ نه بم، له کیتخوایی که لی خانم چی؟!

ئه گه ر من ژیرم عه قلم ته واهه له ناوجی که لی خانم چی داوه

«۱۲»

هاله کۆک و زمسان

چیرۆکی ئەفسانەیه: ئەلین لە ئەووەلی زمسانەوه بەفر ئەنیرێ بۆ هیجی
هاله کۆک، ئەلێ: شووم بێ بکات. هاله کۆک ئەلێ:

نەپرچم هەیه و نەبال چیمە لەسەر مال و حال

لە ئاخیری زمسانا کە هاله کۆک پرچ و بال دەریئێ ئەنیرێ بۆلای بەفر بێ

با شووی بێ بکا، بەفر ئەلێ:

هاله کۆکە ی پرچنی چیمە لە سەر مال و ژنی

شۆرە شۆرە نیشووه بن گونم چیمە لە سەر مال و ژنم

مەلێ نەزانی و عەقڵت ناکۆکە دیاری شوان شنگە یا هاله کۆکە

«۱۳»

ناشتی خوازی

ئەگێر نەوه پیاوی لە کۆماسی کچه کە ی ژن کا برایی ئەبێ لێ ئە سینتەوه و
هەرچی ئەنیرن بە شویتیا ناینیرتۆ. کە زۆری بۆ دین تەلاق ئەخوا مەگەر حاجی
کا ک ئەحمەد سلیمانی بێ بە شویتیا ئەگەرنا ناینیرمۆ. زاواکە بۆ پرسى ئەم تەلاقە
ئەپروا بۆ خزمەت حاجی کا کە ئەحمەد و بەلایۆ مەحال ئەبێ کە زەحمەت کیشی
بپروا بە شوین ئەو ژنا. حاجی کا کە ئەحمەد ئەونە ناشتی خواز ئەبێ ئەفەرموی: من
ئەپۆم بە شویتیا. بە سواری کەر لە سلیمانیۆ بە چەن مەنزل ئەپروا بۆ کۆماسی.
باوکی ژنە کە ئەلێ قوربان من حەدم چیه کە تو ییت بۆ مال من. من هەر حەزم لە
قەومی ئەم کورە نەبوو بۆیە ئەم تەلاقەم خوارد کە هەر گیز پێی نەدەمۆ ئیسە کە تو
تەشریف هیناوه هەرچیکى لێ ئەکە ی بیکە ئەویش ئەیاتۆ بۆ مال شوو کە ی.

ئیمەیش بۆ ناشتی خەلکی هەروابین شوین کە وتووی ریا ز پیاوی خودابین

بەشکو بە خاک پای ئەوان حەساو بین سەربەرزو روو سوور هەردوو دنیا بین

دوژمن له پټستی بزنا

بزنې دوو کارژه‌لې بوو ناویان تیتیل و بییل بوو، هر روژې ته‌پوښی بو
 ههر د بڼو له‌وه‌ر ته‌یوت: ئامان تا خوم نه‌یهمو دەرگاتان لې دانه‌خهم بڼو که‌س نه‌یکه‌نو
 نه‌کا گورگ بې بتان خوات. گورگې له‌و دهورو پستانه‌ بوو، پټی زانین به‌ ته‌ما بوو
 بیان خوا هات ته‌قه‌ی دا له‌ دەرگا و وتی:

تیتل و بییل ته‌دالی دەرگا که‌نو بڼو دایه‌لې

له‌ درزی دەرگا که‌وه ته‌ماشای گورگه‌ که‌یان کرد ره‌ش بوو، وتیان دایک
 ئیمه‌ سووره. روښی به‌ خاکه‌ سووره خوی سوور کرد و هاتو وتی:

تیتل و بییل ته‌دالی دەرگا که‌نو بڼو دایه‌لې

ته‌ماشایان کرد به‌ خاکه‌ سووره خوی سوور کردووه، وتیان: دایک ئیمه‌ زهرده.
 روښی به‌ خاکه‌ زهرده خوی زهره‌ کرد و هاتو ههر به‌و جوړه‌ بانگی کردن. وتیان:
 دایک ئیمه‌ ره‌شه‌ روښی به‌ خاکه‌ ره‌شه‌ خوی ره‌ش کرد و هاتو و بانگی کردنو
 هه‌روه‌ک ته‌وجار

وتیان دایک ئیمه‌ به‌ بزنو کڼ دوو شاخی هه‌ به‌ بزبزو کڼ

روښی دوو شاخی دروست کرد و هاته‌وه‌ وتی:

تیتل و بییل ته‌دالی دەرگا که‌نو بڼو دایه‌لې

وتیان دایک ئیمه‌ خوی کللیکی واپې خو تو کللیت پی‌نیه، دایک ئیمه
 نیت و درگات بڼو ناکه‌ینو. ئاخری درگا که‌ی شکان و چووه‌ ژوورو و تا تیتیلی
 خوارد بییل خوی شاردو. دایکه‌ که‌یان هاته‌وه‌ وتی: بییل چی بووه‌؟ وتی:
 گورگه‌ که‌ به‌ هه‌موو ره‌نگی خوی گورا له‌ ئیمه‌ که‌ بې بمان خوا ئیمه‌ به‌ هیچ
 جوړې درگامان بڼو نه‌ کردو تا خوی به‌ زور درگای شکان و تیتیلی خوارد و من
 خوم شاردووه. بزنه‌ که‌ له‌ شیري خوی کیتله‌ به‌ ماسی برد بڼو قازی و روښی بڼو
 شکات. که‌ له‌ گه‌ل گورگه‌ که‌ روو به‌ روو بوون قازی وتی: برېون شه‌ر که‌ن بزنه‌ که‌
 به‌ هه‌ردوو شاخی به‌ هه‌موو هیژې سه‌ریکی دا له‌ گورگه‌ که‌ و کوشتی و گوشتی
 تیتیلی کرد به‌ زه‌هری. ثم چیرو که‌ دهرسی ته‌وه‌مان پی‌ ته‌لپت که‌ هه‌میشه‌ دوژمن

بۆ ئېمە والە كەمىندا ئەبىي بە هيچ رەنگىكى بېروا نەكەين تا تووشى زەرەر نەبين و
دوای زەرەر ئەگەر قازىش بىي بە دەنگمانو بەرتىلى ھەر ئەوئ.

دوژمن ھەمىشە والە كەمىنا دلى ھەمىشە پرىپە لەقينا
خۆش بېروا مەبە و بېروای پىي مەكە ھەرۈەك دوژمنە تەرىزى لىي كە
قەت بېروا مەكە بە درۆى دوژمن با زەرەر نەكەي تۆيش ھەرۈە كو من

«۱۵»

خزمەتى باوك

كورپى باوكىكى زۆر پىرى بوو دوای چەن سال خزمەت كردنى مانوو بوو روژى
سوار كەرىكى كرد بردى بۆ جىگايە كى زۆر دوور كە بەجىي يىلى بۆ دېندەيى
بيخوئا. گەيشتە ئەو جىگە دايبەزان ئازا دەسى كرد بە پىكەنين و وتى: باوہ بۆچى
پىي ئەكەنى خۆ ئەمەوئ لەگرە جىت بىلەم. وتى: ئەزانم بەلام بەو پىشانە پىي ئەكەنم
كە پىشەي باوكەن. شوکور خوا جەزاي باوكى لىي سەندەم كە لىرا منىش ئەوم
بەجى ھىشت و دام بە دەم دېندەوہ. كورپە كە سوار كەرەكەي كرد و بردىيەوہ بۆ
مال تا مابوو بە ھەموو جۆرى خزمەتى باوكى ئەكرد و ئەيوت: نەكا منىش پىر بىم و
بىي حورمەت بىم و وەھا توورم دەن.

تو چۆن بووى بۆ باوكت منال وائەبىي بۆ تو

دەرسى باشيان دابىدە ئەوانىش وابن بۆ تو

دايكت ئەجرى زۆرتەرە كە زەحمەتى زۆرتەرە

دلدارى ئەو لە باوكت بە دەرەجات چاكتەرە

نۆ مانگ بە سەك ھەلتەگرى بە شىر بەخيوت ئەكات

بەرزى شان و شەوكتەت بۆ ئەو ئەبىي بە ئاوات

«۱۶»

باوک و دایک و کاتی پیری

پیاویکی پیر له عومری ههشتا سالییدا جووتی نه کرد تا ئیواره زۆر به غیرهت و ئازا بوو. له دواایا کهوت و نهیته توانی دهرودهشت بکات. روژی خه بهرم لی پرسی چۆنی؟ وتی کهوتووم و سێ کوپ و سێ کچم ههیه لهوانهیه به کارم نهیهن، وتی: باوک و دایک زۆر به غیرهتن که پانزه منال له کچ و کوپ، به ناز و نیعمهت به خێو نه کهن که ئهو مناله له دایک دانه کهوێ پارچه گوشتیکه به خێوی نه کهن تا پێ نه گرێ و نه کهوێته سهر پێ و پێ نه گا و ژنی بو ئینن یا نهیدهن به شوو و دواي ئه ویش که جیا نه بنۆ بی و چان خزمه تیان پێ نه کهن تا نه بن به مال توپ، نایان جوڵینی. له ئاخیر عومرا سێ چوار سال باوک و دایکه کهی نه کهون ئهو ههموو منال و مناله زا به کار نهو دایک و باوک نهو نایین. جا نهو پیره پیاوه خوا عه فووی کا تا زیاتر له ۹۰ سال عومرا ما و کهچی راستی کرد مناله کانی له خزمه تیا نۆره یان نه کرد و به باشی خزمه تیان نه نه کرد.

به ته مای منال مه به تا ماوی به کارت نایین کاتی دامای

حه قی دایک و باوک منال نه یسینی ئه ویش وه کوو تو تیا دانه مینی

وايش رێ نه کهوێ که کوپی وا ههیه زۆر باوک و دایکیان لی رازییه. پرسیم له پیاوی که تاقه کوپیکی ههیه، حاجی کوپه کهت چۆنه؟ وتی: له وه خاستر خوا هه لئاگرێ خوايش وه کوو من لینی رازی بی.

«۱۷»

وهک سهگ به وه فا به

حاکمێ چوار سهگی راگرتوو له سهر پلاو و گوشت داییه ستبوون که ههروهختی رقی له کهسێ هه لسن بیخاته بهریان بیخۆن. وه زیریکی بوو زۆر لهو روژه نه ترسا به عه قلی خوی له ترسی نهو روژه هه رچیکی بوو زیادتر له نیوهی نه دا ده رخوارد، دهس و پپی نهو حاکمه که هه ر روژی گیری کرد هۆشیان پتوه بی نه جاتی بدهن که نهو سه گانه نه یخۆن. کوپێ ژیری بوو، شهوێ لینی پرسی بابه تو

بۆچی ئەونە وای لە خزمەت ئەم نۆکەرانی حاکما، وتی: ئەترسم وەختی بێ حاکم
 رقی لە من هەلسی و بمخاته بەر ئەم سەگانه بەشکوو رووگیران بکەم که لەو
 وەختا هۆشیان پیمۆ بێ. وتی: باوکە من وا ئەزانم ئەم خزمەتە بە سەگە کانی بکە
 باشترە که خۆت بە دەس خۆت نان و نیعمەتیان بۆ ببە ی که لەو وەختا نەتخۆن.
 باوکی وتی: تەگبیری باشت کرد. بە دەسی خۆی هەموو روژی نان و گوشتی
 ئەبرد بۆ سەگەکان تا تەواو دەسەمۆی کردن. حاکم روژی قەهری کرد دەستوری
 دا چوار شەو و چوار روژ خواردن نەدەن بەو سەگانه، لە دواییدا بیخەنە بەر
 سەگەکان. دەستووریان بەجێ هانی و بە چوار پەل بەسراوی وەزیرە که یان خستە
 بەر سەگەکان، سەگە بەو هەفاکان دەستیان ئەهانی بە سەر و روویا ئەیان لستەو پینج
 روژ لەویا بوو بەو هەموو برستییەو دەمیان لێ نەدا مەعموورەکان روپین بۆ خزمەت
 حاکم وتیان نازانین وەزیر چ سەحریکی کردوو لەم سەگانه بەم برسەتیەو دەمی
 بۆ نابەن و سەر و رووی ئەلیسنەو. وتی: بۆن بیکەنەو بیهێنن بزانی چیه. روپین
 هێنایان وتی: وەزیر حیکمەتی چیه ئەم سەگە برسێانە دەم نادەن لە تۆو؟ زووتر
 هەرکەسیان بەردەس کهوتایێ زۆر زوو لەت و پەتیان ئەکرد و ئەیانخوارد. وتی:
 حاکم من بە تەگبیری کوپە کەم لە زوووەو خزمەتیان ئەکەم ئەوانیش بە وەفان که
 منیان نەخوارد. حاکم وتی: لە یەکی لە نۆکەرەکانم نەبیستوو که باسی تۆ بکەن،
 سەگ لە سێلە باشترە. ئەمە ئەویش ئەگەینێ من که خزمەتی تۆم کردوو باوەرەم
 نەئەکرد که سێلە بی و بەم خزمەتی منە نەزانی، روژی لە روژان بمخەیتە بەر ئەو
 سەگانه، بەلام ئەمزانی ئەیکە ی که خۆم بۆ حازر کردبوو. ئەمە که نووسیومە لە
 کتیی «ریاض الخلود» ی مەلا ئەبووبە کری موسەننیف چۆپیدا دەرم هێناو.

نان بدە بە سەگ مەیدە بە سێلە سەگ بە وەفایە و پشیلە سێلە

خۆمان بە چاوی خۆمان دیومانە که پیاوی سەگیکی بوو لە گەل نەفەرێ
 زۆردار شەری بوو، ساحیب سەگە که یان نا ژیر، سەگە که قەپی کرد بە پای
 زۆردارە که دا لە سەر ساحیبە کە ی. وەکوو لە کتیبە دیومانە یەکی لە ئەسحابی
 پیغمبەر ﷺ بە ناوی ئەبوهوریرە ﷺ که زۆر پشیلە و بەچکە پشیلە ی خوش
 ئەویست و خزمەتی ئەکردن و لە بەر ئەو که پیغمبەر ﷺ ئە ی فەرموو لە ئیمانە

خۆش ویستنی پشیلە، که فهوتی کرد و نهیتوانی خۆراکیان باتی دهموو چاویان
کراتۆ و خواردیان.

«۱۸»

ئوجاخ کویر

پیاوی کویری نهبوو و زۆر هەزی لی نه کرد و به دهوا و دوعا خۆی زۆر
مانوو نه کرد که چاری نهما پێیان وت له فلان جی داری ههیه هه رکەس چەن شهو
له پال نهو دارا شهو به رۆژ کاتۆ خوای گهوره به هاواریهوه نه گهیی و نیازی بۆ
بهراورده نه کا چەن شهو تا به یانی له پالی نهو دارا شهوی رۆژ کردۆ تا له ئاخردا
خوا کوپیکی پێدا. که کوپه کهی گهوره بوو رۆژی ئهم به سه رهاتهی خۆیه بۆ
کوپه کهی نه گێراوه وتی: باو که خۆزگه نهو دارته نیشان نه دام. وتی: رۆله بۆ چیه؟
وتی: تۆ چهنی له پال نهو دارا پاراویتهوه خوا منت پێ بدا من دوو نهونه نه پاریمهوه
خوا تۆ بیاتۆ.

کوپ بێ وه فایه و مال و یران که ره بوون و نه بوونی هه ره ده ردی سه ره
وه جاخ زۆر که سیان کوپۆ کرده وه ئابروویان له ناو عالمه بر دوه وه

«۱۹»

زوان بازهم سه ره م سلامت

رۆژی پیاوی رۆیی بۆ خزمهت بالوول، پرسی پێکرد نه مه وی برۆم بۆ
تیجارهت، بالوولی دانا چی بینم باشه؟ وتی: خوی، رۆی خویی سه ند و هاتۆ،
خیری زۆری کرد. جاری تر وتی: بالووله شیهه چی بینم باشه، وتی: پیاز. پیازی
سه ند و زه ره ری زۆری تیا کرد، دوا یی بۆ زه ره ر پیازه که گله یی کرد. بالوول له
جوابا وتی: تۆ نه وه ل جار منت به دانا دانا، ته گبیری باشم بۆ کردی، له دوا که ره تا
منت به شیت دانا شیتیش هه ره نه وه نه ده نه زانی.

با زوانت خوش بیی له گهل هه موو کهس با تووشی زه حمهت نه بیی له هیچ کهس
زوان ئامانه ئاوروو پووشی مهبه به باعیس دهرد و ناخوشی

«۲۰»

ریتمایی باش

کورپی دایکیکی بوو که هه میسه ریگهی دزی و حیزی و خراپکاری دائه نا
بو کوره کهی، که ره تی به دزی و جهرده ییه وه گرتیان و مه حکووم بوو به ئیعدام له
پئی قه ناره دا وتی: خو ئه مکوژن دایکی پیرم هه یه بانگی کهن بۆلام، خواحافیزی لی
که م. رۆیین هانییان وتی: دایه گیان زوانت دهرینه ئاخو عومرمه با تیر بیمژم به
داخی تو با خوژم نه کوژم، زوانی نایه دهم کوره کهی و قه پی پیا کرد و قرتانی وتی:
ئهم زوان تو منی دا به ئیعدامدا. با داخ له دلم دهرچی.

زوانی له حوکی خوی دهرچی بیقرتینه با له بینخا دهرچی

«۲۱»

دەم خەلکت بۆ نابەسری، خۆت ژیر به

رۆژی لوقمان مۆجیاری کوره کهی نه کرد وتی: ههروهخت گمیزت هات
بیکه. گمیز چه بس کردن زهره ری زۆره. دواي ئه وه رۆژی له سه ر سوارییۆ گمیزی
هات فه وری دابه زی گمیزه کهی کرد و گوپی نه دا به وه خه لک دیاره زۆر مهنع و
لۆمه یان کرد، چه تا لای باوکیشی وتیان که بی ئه قلی کردوو له م کارا. باوکی
وتی: ئه گهر ژیر بواي هه ر به سه ر ئه سپه که وه گمیزه کهی نه کرد ئه ونه چه بس
گمیز خراپه. رۆژی باوکی وتی: با سه فره ی سئ چوار سه عاتی بکه ین، برۆ که ره که
کۆپان که، ریکه وتن لوقمان سوار بوو تا ماوه یی، تووشی یه کئ بوون وتی: ئهم
پیاوه چه نی خراپه خوی سوار بووه ئهم کوره تازه پیگه ییویه خستوو ته به رده می
خوی. لوقمان دابه زی و وتی: ده ی تو سوار به با ئیرادمان لی نه گیرئ. کوره که
سوار بوو تا ماوه یی یه کئکی تریان پی گه یی وتی: به روانه ئه و ریش سپیه به پیاده وا
له به رده م ئهم کورۆ که سوار بووه. وتی با هه ردوو کمان سوار بین که هه ردوو کیان

سوار بوون یه کینکی تریان پی گهیی وتی: بېروانه ئەمانه چەنئ بئره حمن که دوو
نەفەر مل قەوی سوار ئەو کەرە فەقیرە بوون. هەردووکیان دابەزین کەرە که یان
دابەر، یه کئ تریان تووش بوو وتی: ئەم دوو نەفەرە کەریکیان هاپئ و هیچکامیشیان
سواری نابن. وتی: رۆلە ئاگات لی بوو ئیمە بە چوار جۆر لە گەل دل خەلکا
هەلسووپاین هەر بۆمان رازی نەبوون. باش وایە هەرچی خۆمان بە باشی بزانی و
خیلاف شەرع نەبئ بیکەین و گوێمان لە قسە ی کەس نەبئ.

مە کەوێ شوی ئی واته و ویتە ی کەس	هەر رەزای خوای خۆت کە بە مەبەس
گوئ لە مشت مەبە بۆ دووژمن و دۆس	دۆس خوا نەبئ کەس مە کە بە دۆس
وایە ئیماندار دۆسی خودایە	بئ ئیمان بە کار دۆسی کەس نایئ

«۲۲»

ئافەرین ژنی عاقل

دوو نەفەر رەفتی گیانی گیانی بوون. رۆژئ یه کینکیان ئەویانی دەعوەت
کرد و لە گەل خۆی بردی بۆ مالۆ. کە گەییە حەوشە کە دارئ کاج لەویا بوو
ساحیب مالە کە لە پیش هەموو شتئ چوو بۆلای کاجە کە بازئ دەسی پیا هاورد جا
هاتۆ بۆلای میوانە کە. رۆییە مالۆ زۆر بە باشی و بە خوشی و ریزەو پەزیرایی
لی کرد و بە پێی کرد. دوا ی چەن رۆژئ تر بە یه ک گەیشتن. میوانە کە وتی: لەو
رۆژەو بوو بە مەراق بۆم کە گەییە حەوشە کە بۆچی تۆ لە رێو چووی بۆلای
کاجە کە؟ ئەویش وتی: من لە بازارا مامەلە ئەکەم و زۆر موشکلات رووی
تئ ئەکردم و بە نارەحەتی زۆرۆ ئەپۆییمۆ بۆ مالۆ، کە ژن و منالەم ئەهاتن بە دەور و
پشتما خەش خۆم بە وان ئەپژاند و تەق و پۆقم لی دائەنان، رۆژئ بە دلئ پەر لە
نارەحەتیۆ رۆییمۆ بۆ مالۆ ژنە کە هات بە دەممۆ و بردمی بۆلای ئەو دارە کاجە،
وتی: هەر وەختئ دیتۆ بۆ مالۆ هەرچی خەم و نارەحەتی وا لە دلئا هەلیواسە بەم
دارا جا خۆت بئ خەم بیرو مالۆ. تۆ لە دەرۆ عاجزت ئەکەن بە ئیمە چی با تا بەیانی
رووت لە گەل ئیمە خوش بئ و بئ خەم نان و ئاوئ بە یه کۆ بخۆین تا بەیانی خوا
کەریمە و بەیانی تەماشای هەموو ئەو خەمانە کە هەلت واسبون بە کاجە کەدا هەموو

با بردوویه تی! لهو ساوؤ هه موو روژی هه روا نه که م و حال به دهنی و مالیم زور
به ره و باشی نه پروا خوا لهو ژنهم رازی بی.

ژنی خاس کۆمه ک عه قلی و مالییه ژن خراپ بایس سر جه نجالیه

«۲۳»

ترياک دين و شهرهف و نامووس و مال و منال تيا نه با

سه ربازی له نه هوازا سه رباز نه بی روژی شوڤیری ته سادوف نه کا و نه دا له
منالی که باوکی له گه لی نه بی، نه ختی زه خماری نه کا. نه یا نخته دواي ماشینه که ی
که بیانبا بو بیمارستان تا نه گه یینه بیمارستان مناله که نه مری. شوڤیره که زیندان
نه که ن و موحا که مه ی نه که ن و شکات نه کات نه لی من لیم دابوو و که می زه خمی
بوو بوو. وه لی من لهو پیاوه که وا له گه ل نهو منالا مه شکوو کم، نهو مناله زه خمیه
نهو کوشتوویه تی، بزنان چیه وه له بهر چی کوشتوویه تی. ته حقیق نه که ن که نهو
پیاوه باوکی نهو کوڤه یه له بهر نهو که موعتاد بووه کوڤه که ی خوی کوشتووه و
ناویه سه مل نهو شوڤیره که پوولیکی گه زافی لی بسینی بو خه رچی ئیعتیاده که ی جا
با بزانی که تریاک چه نده دوژمن مال و منال وئابرووی ئیسانه.

ترياک ته ریکت نه کا له خه لکی ته رکی که هه تا پیاوی به که لکی
مالی که هه ته مه یده به دوو که ل خوت ره شو مه که وه ک مه شکهی دوو که ل

«۲۴»

بلویر و سه ما

نه لین یه کی بلویر ژهن شوان گا گه ل نه بی له دیی کانی مانگا
(بلویر و لوله و شمخال یه کیکن هه ریه کی واتهی مه مله که تیکن)

جا روژی گا گه له که ی مۆل نه دا لهو وه ختا شه و قی زور، رووی تی نه کا به
سوژی زور خوش فوو نه کا به بلویره که یا به سوژیکی وا نهو و گا گه له گشت یینه
سه ما و هه لپه رکی، مانگای پیره ژنی که زور خزمه تی نه کا و بهو مل بوو، بوو به
سه رچویی کیش، که ناگای له خوی نه ما بوو کهوت به عه رزا رانیکی شکا و خوی

دا به ئەرزا. شوان شایی لی شتوا و به هر جور بوو مانگا که ی بردۆ بۆ پیره ژنه که. پیره ژن چهن رۆژئ خه ریکی خزمه تی بوو چاکۆ نه بوو، وتی: پیتی نه بژیرم بردی بۆ لای قازی، قازی حو کمی دا به سهر شوانه که دا بیژیری. له دوا یا وتی به شوانه که: چش که له گشتی، فوویئ که به بلویره که تا، نه ویش فووی پیا کرد له سۆزی بلویره که پیره ژنه که و قازی هاتنه سه ما و قازی نه یوت نایکه وئ پیره ژن نه یوت بیسم که وئ نامه وئ بیسم که وئ نامه وئ.

بۆ خۆشی نه مه م نووسیوه لیرا عیتاب مه گرن لیم نه ی خوشک و برا
له بازی کاتا شوخی زۆر خۆشه دهرمانی دهردی دلی نه خۆشه

«۲۵»

جوانی

کابرایه پیر نه بی، ته بیعه ته ن سهری دانه واو بوو، جوان عومری لینی نه پرسئ خالۆ چیت گوم کردوو و سهرت دانه واندوو و بۆی نه گه پری؟ وتی: جوانیم گوم کردوو و له وه ناچئ تازه بیدۆزمه وه.

جوانیم باری کرد پیری هاته پیش نه ندایم هه موو یه ک جار هاته ئیش
بووم به مه سخه ره ی ناو شار و لادی عومر وه فاکات تویش واته لی دی

«۲۶»

سوالکه ری

کورپه پاشایه ک چه زی نه کرد ژن بیئی، رۆژئ تیکه وت به ناو شارا که کچئ زۆر جوان په یا کا که وینه ی که م بی. کچئ به و دل خوازی خۆیه که وته بهر چاوی ها له گره و ها له وئ که وته شوینی تا له شار دهری کرد رووی کرده قه سر و عه ماره تی عه جایه ب به عینوانی میوانی «تقالباب» ی کرد و به رووی خۆشو هاتن به ده میۆ. نه ویش سه رسام ما، وتی: ئاخۆ نه مه مالی چ نه عیانئ بی. له وه یوانا که تایا دانیشتبوو، ته ماشای کرد سوال که ری به لباسئ دراو و چلکنۆ هاته چه وشه که، به بیئی ون بوو له دوا یا ته ماشای کرد پیاوئ جوانخاس و ته میس به

لیاسی ته میسو هات بۆلای وه کوو ساحیب مال به خیر هاتن و په زیرایی لی کرد. میوانه که وتی: تو ساحیب ئەم مالیه؟ وتی: به لی من خزمەت کارم. خوی به خاوهن ماله که ناشنا کرد که من فلان که س کوپی فلان که سسم بۆ داوای ئەو کچ تو هاتووم. ئەویش وتی: من سوال کهرم هەر له منالیو کاسیم سوال کهری بووه و ئیستیش سوال کهرم و ئەو سوال کهره که هاته ههوشه که من بووم. وتیان میوانمان ههیه چووم خۆم گۆپی بهم ههیه ته هاتم بۆلای تو هەرچی مال دونیا لهم مالا ئەیینی هه مووی هی سواله. وه ئەو کچ منه بۆ تو نابێ، شت زۆر ها له پیا. کابرا وتی باشه. باوکه که وتی: ئەمانه شهرتی ئەوهیه که به سوال په یای که بیهینی بۆمان چوون سوال کیمیایه. وتی: باشه. روپی له مالو بۆی هانی و بازێ ته ماشای کرد وتی: ئەمانه سوالی نین نامهوی. زاوا وتی: تو چون ئەزانی ئەمانه سوالی نین؟ وتی: حهیا به پروو تو ماوه، تهواو نه تکاوه بۆیه ئەزانم. زاوا که زۆر ههزی لهو کچه بوو کهوته سوال بۆ جیهاز، دواي چل شهو وای لی هات وتی: سه لته نهت ئەمهیه که سه رمایه ی ناوی و قهت زه ره ر رووی تی ناکا. روژی خه زووره ی له ئوتاقی یه ک نه فهری حه ماما بوو ته قه ی دا له ده رگا وتی: فه قیرم ره حمم پی که شتی کم به ری! وتی: لی را خو هیچم نه بده می. زاوا ئەوی نه ناسی وتی: لهو توو که به رته دوو تالم به یتي هەر باشه دوو تالکی دای. له دل خویا وتی: مه گهر ئەو زاوا تازه مه جی من گریتۆ و زۆر دلی پی خوش کرد. خۆلاسه زاوا ده سی له کوپه پاشایی هه لگرت و بوو به سوال کهر و جیهازی ریک خست و کچه سوال کهری گۆتزاوه.

بۆیه و تراوه: سوالی کیمیایه	قازانجی زۆر و زه به نه ی تیابه
به بی زه حمهت و به بی سه رمایه	هەر چون حه ز بکه ی بۆ تو وه هایه
هه رکه س فیری بوو قهت ته رکی ناکا	حه یا نه ختی که که تکا تکا

وه لی حه دیس ئەفه رموی: هه رکه س سوال کهر بی له قیامه تدا گوشت به دم و چاو یۆ نامینی له خه جاله تییا که بۆ ژیان دونیا دانه نیشتوو به لای خوداو و رازی نه بو به به شی ئەو و چوو سوالی کردوو.

«۲۷»

سافی ژیری پی

له زه مانی ره زاشادا ئه وو له ده وره ی سهربازی مه ریوان سالی ۱۳۱۸ شه مسی، نه فهری ئه ولوا حید ناو نشکاشییان گرت به سهرباز. ئه وه نه پی گه وره بوو ده ولت که وش ی وای نه بوو که به پی بکا له بهر ئه وه له سهربازی مه عاف بوو ئیسته یش ههر که سی ژیر پی ساف بی، یانی چالی پی نه بی له سهربازی مه عافه. مومکینه ئه میانه له بهر ئه وه بی که پیغه مبه ر^{صلوات} ژیر پی ساف بووه و هیچ چالی تیا نه بوه.

«۲۸»

له قه ی قاتره که رۆنه که ی رژاند

دوو نه فهر شه ریوان بوو قه رار بوو برۆن بۆلای قازی. یه کیکیان ده ست و بردی کرد ته نه که یی ۱۸ کیلویی رۆن حه یوانی برد بۆ مال قازی که هۆشی پتوه بی. ئه ویان ده هه ن دارتر بوو تووله قاتریکی بۆ برد. وه ختی روو به روو بوون ساحیب رۆنه که ته ماشای دهم و دووی قازی کرد به بار ئه وی ترا ئه خوینی وتی: قوریان پروا نه فهر مووی چاک که واکه ت چه ور بووه! رۆنه که ی بیر خستۆ وتی: به لی تووله قاتری توو پرهمان هه یه له حه وشا ته نه که یی رۆنمان دانا بوو جوو ته یه کی لیدا و هه لی پزانۆ به چاکه که ما، ئیتر دلیا بوو کۆمه ک به و ئه کا ئه و چه ورتره و گوئی به شه رع نادا، قازی تا یه کیکیان وا له به هه شتا دوانیان وان له جه هه ننه ما و ئه ویانه له رووی زانین و شه رعۆ حوکم ئه دا وا له به هه شتا و ئه ویانه که له نه زانیۆ حوکم ئه کا وا له جه هه ننه ما له گه ل ئه ویانا که ئه زانیۆ و بۆ ته ماع له شه رع لائه دا.

رشوه دهر و رشوه خۆر هه ردوو وان له عه زابا

هه ردوو خه جاله ت بار و روو زردن له حیسابا

«۲۹»

دوو ژن بۆچی؟

کابرای مەریوانی چوو بۆ لە یلاخ بۆ کاروان لە وەختی قاتی و گرانیا. رۆیە مالى و تیان: ئیمە گەنممان هەیه بى سىنن، لەو وەختا گەنمە کەى ئە پىوا وتى: ئەم گەنمەم بۆ کارى خىر ئەوئ گەنمى باشم بەنئ و بە هەرزان بۆم دانین و تیان: کارى خىر بۆ چیتە؟ وتى: ژن یەنم. ژنە ساحتب ماله کە وتى: ژن بۆکئ؟ وتى: بۆ خۆم. وتى: ژنت نیه؟ وتى: ئەیکەم بە دوان. وتى: وەللا خەلە لە مال ئیمە نابەیتە دەرەو، چۆن ژن یەنئ بە سەر ئەو ژنە خاسا. هەرچیکى کرد ئەو ژنە، خەلەى نەدایئ.

«۳۰»

وەى لە بئى حەيایى ژن

پاشایئ لە گەل وەزیریکىا رۆیین بۆ راو چاویان کەوت بە جوتیارئ خەریک بوو جووتى ئە کرد، بەو هەموو مانووییه لەم سەرا و لەو سەرا گۆرانئ ئەوت و هەلئە پەرى. شا زۆر بە لایق عەجایەب بوو وتى: بە وەزیر بۆچی واتە؟ وەزیر وتى: دل مالئى خۆشە، ژنە کەى زۆر بە خزمەتە. شا وتى: ئیمشەو بین بە میوانئ بزانیئ حالئ مالى چۆنە. دواى دەس هەلگرتنى دوور و نزیک کەوتنە شوینئ تا لە گەل ئەوا نزیک مالى بوونۆ تەماشایان کرد ژنە کەى بە روویئ خۆشۆ هات بە دەمیۆ سەلامئ لئ کرد و ئە سپابەکانئ لئ وەرگرت و گاکانى بردە ژوورۆ ئالف و ئاوى پئدان، کە چوونە ژوورۆ تەماشایان کرد جئى بۆ راخستوو و پالشتى بۆ داناو و چئشتى بۆ لئ ناو و هەموو وەسائیلی ئیسراحتئ بۆ ئامادە کردوو. وەزیر وتى: نەموت دلئ خۆشە؟ ئەو شەو وە میواندارییە کئ زۆر چاکیان لئ کردن. شا مرخى چوو سەر ژنە کە و وتى بە جووتیارە کە: من سئ ژنم هەیه تەلاقیان ئە دەم بۆ تۆ، تۆیش ئەم ژنتە تەلاق بدە بۆ من. جووتیار زۆرى پئ خوش بوو. تەلاق بە تەلاقیان کرد.

دوای نه‌وه‌ه‌یایان هه‌لهات، شا تاقه ژنه‌که‌ی ماره‌کرد و بردی بۆ خۆی و جووتیاریش هه‌رسێ ژنه‌که‌ی ماره‌کرد و له‌گه‌ل خۆیا هینانیۆ بۆ مالۆ. له‌ ریدا چه‌می که‌وته به‌ریان. یه‌که‌یه‌که‌ ژنه‌کانی کرده‌ئهبهرۆ له‌ ناوه‌راس ئاوه‌که‌دا پرسى له‌ هه‌وه‌لیان شا له‌ چى تۆ نارازى بوو واته‌لاقى دای؟ راسى نه‌لێى ئه‌تخه‌مه‌ ناو ئاوه‌که‌، وتی: قه‌ی ناکات چاره‌ سه‌رى ئه‌کړی. هه‌ر له‌ویا له‌ دووه‌مى پرسى بۆچى شا ته‌لاقى دای؟ راس نه‌لێى ئه‌تخه‌مه‌ ناو ئاوه‌که‌، وتی: حیز بووم. وتی: چاره‌سه‌رى ئاسانه. هه‌ر له‌ویا له‌ سیه‌مى پرسى: بۆچى شا ته‌لاقى دای؟ راس نه‌لێى ئه‌تخه‌مه‌ ناو ئاوه‌که‌، وتی: بێ‌حه‌یا بووم. دای به‌ ده‌م ئاوۆ و وتی: بپۆ چارى تۆ ناکړی. وه‌ک وتووینانه «بێ‌حه‌یا دای له‌ ده‌ریا ته‌پ ته‌پ نه‌باشد» به‌ خۆشى له‌گه‌ل ئه‌و دوانه‌که‌ی تر هاتۆ بۆمالۆ. ئه‌ویانه‌ که‌ وتی دز بووم هه‌موو مال‌ه‌که‌ی خسته‌ ژیر ده‌ستى و وتی: به‌ مه‌یل خۆت چى ئه‌دزى بى‌دزه‌ که‌ دل پاکی شووه‌که‌ی ته‌ماشا کرد زۆر ته‌ریقۆ بوو ته‌وبه‌ی کرد له‌ دزى کردن. ئه‌ویانه‌ که‌ وتی حیز بووم، له‌ مالیکى دوو درگادا داینا و وتی: ئه‌گه‌ر یه‌کێ هات بۆت با له‌م درگا که‌وۆ هات له‌ویانو راکا! ئه‌ویش خه‌ج‌اله‌تى گرتى و له‌ حیزى ته‌وبه‌ی کرد. وه‌ شا که‌ عورزه‌ی ئیداره‌ی مالی که‌م بوو، تاقه‌ ژنه‌که‌ی له‌ دزى و حیزى و بێ‌حه‌یایا جێی هه‌رسێکى گرتۆ. بۆیه‌ وتووینانه: ژن به‌ ساحیب ئه‌گۆڕی.

ژن بێ‌حه‌یا بوو چه‌یای تۆیش ئه‌با هه‌رکه‌سێ ژیره‌ تا زووه‌لای با
ته‌بیعه‌ت هه‌رکه‌س هه‌ر جۆرى بێ ناگۆریی هه‌تا چه‌یاتى تیا بێ

«۳۱»

سپ‌ پۆشین

له‌ باسى جه‌وانمه‌ردى پیاوا کوڤ‌ پاشایی کچه‌ پاشایه‌کى بۆ یینن. مه‌سه‌لا وه‌ کوو شای ئێران که‌ زوو کچى پاشای میسریان بۆ هانى. ئه‌و شه‌وه‌ که‌ زاوا ئه‌پۆت بۆلای بووک، ته‌ماشا ئه‌کا بوو که‌ که‌ برین ئه‌بژیریت ئه‌لێ: چیته‌؟ ژنه‌که‌ ئه‌لێت: خه‌ج‌اله‌تیم به‌سه‌ر هاتوو و ئاوامه‌ له‌به‌ر چاوتا. کوڤه‌ که‌ ئه‌لێ: من ته‌مایه‌ر بووم زاوایم ئێسته‌ ئه‌بم به‌ مامان، هیچ خه‌م مه‌خۆ ئه‌م سڤ ته‌ بۆ ئه‌شارمۆ تۆبه‌ بکه‌

خوا در گای تۆبه ی له کهس نه به ستووه. بوو که که کوپیکی ئه بی زاوا ئه پوا بۆلای
پیره ژن ئه لئ کاریکم هه یه به تۆی ئه سپیرم، نابئ نه باو کم و نه دایکم و نه
کهسی تر له ده می تۆی بیسن ئه م کاره م به مه حره مانه بۆ دروس بکه، نازانم ئه مشه و
کئ بووه مه لۆتکه یه کی له ده ور مه نزله که ی ئیمه دا توور داوه، ئه بی تۆ دایه نیککی
باشی بۆ په یاکه ی به خپوی بکا، به زیاوۆ کرئ به تۆیش و به ویش ئه ده م. داپیره
ئه پوا دایه نی په یانه کا. مناله که ی بۆ ئه بات تا گه وره ئه بی و ژن و منالی ئه بی و
خۆی ده سه کا به گیرفانی خۆیا بۆ خه رج و نه فقه، هه ر کوپه پاشاکه خه رجی
ئه کیشی. بر وانه ئه م جه وانه مرده له بهر خوا چ کاریکی کردووه بۆیه و توویانه:
ئه گه ر گه ره کته به هه شت بنۆشی نه وسئ کوپر بکه و سړئ بیۆشی

«۳۲»

نامه حه رم و ژنی به حه یا و پاک داوین

ئه گیرنۆ له زه مانئ زوودا ژنئ شوو ئه کا له دوور وه کوو له شاره زوور بی
بۆ مه ریوان. زۆری پئ ئه چئ، تاقه تی ئه چئ بۆ مال باو کی. بار گه یه کی بۆ ئه پازیننۆ
نۆ که ر ئه خه خه نه ته کی کوپه که ی بۆ هه لئه گریت و ئه که ویته به ریۆ ئه پۆن، ئه م
نۆ که ره چهن ساله حه ز له و ژنه ئه کات ریگه ی پئ هه له ئه کات بۆ ئیواره ئه پۆنه ناو
ئه شکه وتئ له نیوه شه وائ ئه لئ به ژنه که: من چهن ساله حه ز له تۆ ئه که م و بۆیه
ریگه م لئ ون کردی که ئیمشه و مه یلم به یتئ. ژنه که ئه لئ: تۆ مه حه رم مال باوک
من بووی بۆیه منیان داوه سه ده س تۆ خه یال وا مه حاله. زۆری بۆ یه نی ملی پئ نادا
له ئاخرا ئه لئ: مه یلم نه ده یتئ ئه م کوپه ته به م خنجیره ئه کوژم که به هه یچ جوړئ
ژنه که قانع نابئ، کوپه که ی ئه کوژئ. دووباره به گیری یینئ که بۆی رازی نابئ،
هه له چن له یه ک ژنه که خنجیره که ی ئه که ویته ده س و ئه یکا به سک نۆ که ره که دا
ئه یکوژئ و به ته نیا خۆی له گه ل دوو مه یتا له و ئه شکه وتا ئه مینیتۆ. له مالی باوکیا
جه ماعه تی کۆ ئه بنۆ گره و ئه که ن که کئ ئه توانئ به ته نیا برۆ بۆ ئه و ئه شکه وته و
ئه و دیاره یه دانئ ئه و نه جایزه ی پئ ئه ده یین برای ئه و ژنه ئه لئ: من ئه پۆم. که نزیککی
ئه شکه وته که ئه بیتۆ ده سی نۆ که ره که ئه پیرئ و ئه یخا بۆی ئه لئ ئه گه ر دوپه نده بی

ئەيخوات و ئەپروات. براكەي دەسە كە ھەلئە گرى مل ئەنئ و ئەپوا، دەسئ ترى بۆ
ئەخا ھەر ناگەرپتۆ و ئەلئ جينئ يا ئينسى يا دورپەندەي، من گوئ نادەم ييمە
ژوورۆ دەنگي براكەي ئەناسئ، بە ناوي خۆي بانگي لئ ئەكات ئەويش دەنگ
خوشكە كەي ئەناسئ لە يەك ئاشكرا ئەبن و بەو ھەموو خەمۆ بە يەكۆ يئئۆ بۆ مال
باو كئ. بۆيە وتووianە:

ھەر كەس يئگانە بكەرۆ بە خويش بدا بە سەريا بە ھەردوو دەس وئش
بۆيە ھەديس ئەفەر موي: ژن و پياوئ يئگانە كە بە تەنھا بە يەكۆ بن دوان
نين و سيانن، شەيتان وا لە بەنيانا، خزيلكيان ئەدا بۆلاي يەك.

رەفئقي شەيتان مەكە بەو جۆرە با تويش تووش نەبي بەو دەردە زۆرە
شەيتان ھەميشە وا لە كەمينا كەمينا دائەخا بە سەر زەمينا
ھەر كەس پيۆھەبي وا بەد بەخت ئەبي بە ھيچ ئەنواعئ چارە سەر نابي

«۳۳»

يەك بوون

پياوي رۆژئ لە ناو منالە كانيا دانىشتبوو، دەسە يئ گسكە توولئينەي پئ دان
وتئ: بزانم كامتان ئەتوانن بيشكينن. يەكە يەكە خەريك بوون كەسيان نەيتوانئ
بيشكينن دايانۆ بە دەسيۆ. وتئ: رۆلە ئيوە رەولە كەي نازانن بۆيە بۆتان ناشكئ.
دەسەي گسكە كەي كردۆ و يەكە يەكە ھەمووي بە ئاسانئ شكان. وتئ: رۆلە ئەمە
مۆجگارى ئيوە ئەكەم. ئيوەيش تا وەھا بە يەكۆ بەسرابن و وابەستە بن بە يەكۆ
كەس زەبەرتان پئ نابا، وەختئ لە يەك چران دوژمن يەكە يەكە بە ئاسانئ
ئەتان شكينن ھۆشيار بن ھەميشە يەكەيتان بيئ.

كافراني زوو بي ديناني دوون «فرق تسد» يان كردووە بە قانون
يانئ يەكەتي لایە لە بەينا خوت كە بە ئاغە، بي خەم لەو بەينا

«۳۴»

پاساو

درۆزن و پهړۆزن ئاغه و نۆکه ری ئه بن که ئاغه ی درۆزن ئه لئ هه ر
درۆیه کم بۆ په سا ده ی دوو قهرانت پئ ئه ده م. مه سه له ن رۆژئ ئاغه ی درۆزن
ئه پوانئ بۆ ئاسمان و ئه لئ ئه وه ری کاکیشان خواهه، پهړۆزن ئه پوانئ بۆ ئاسمان و
ئه لئ: وه ی پووشئ که وته چاوم، درۆزن رۆژئ درۆیئ زۆر گه وره ئه کا پهړۆزن
بیړئ ئه کاتؤ زۆر ناره حه ت بۆی په رۆ ئه بی، ئه لئ: ئاغه گیان ئه میسه هه ر
دوو قهرانیه؟ ئه لئ: نه خه یر دوو قاتی ئه که مۆ بۆت. ئه ویش بۆی ئه گونجیت جا
بزاین دوو قهرانی ئه وه خته دوو مریشکی خۆ ولاتی کردوه.

«۳۵»

دهرویشی نازا

رۆژئ دهرویشی رووی کرده مالئ گه وره که درگایی زۆر گه وره ی بوو
لاشیانه کانی به رز بوو، هۆی پیکاو وتی: نان و نیعمه تان زیاد بئ به شی دهرویش
بیئن با له تی نانیش بئ. ساحیب مال هه بیه تی نوان وتی به کاره که ره کانی: بلین نان
حازر نه. مه سه لا وتی: به یخان بلئ به ریخان بلئ به قومی قومی بلئ به نه شمیل
نه شمیل بلئ به سه ییه سه ییه بلئ به وه دهرویشه نه ویت نان حازر نه. دهرویشه که
وتی: خوی گه وره جویره ئیل بلئ به ئیسرافیل ئیسرافیل بلئ به میکائیل میکائیل بلئ
به حه نبائیل حه نبائیل بلئ به عیزرائیل گیانی ئه م خه سیسه پیسه کیشیت. له ترسا
ساحیب مال له رز که وته به ده نی هاواری کرد: بړۆن له تی نانی بۆ به ن. وتی: له ویا
دایتن. به عه سا که ی دهستی به ربووه لاشیان درگا که پیکه نی و وتی: ئه م درگا به
کاری ئه م ماله نایی. یا نانه که به قه ی درگا که لی بکه ن یان درگایکی تی بخه ن به
قه ی نانه که بئ. نۆکه ری له نۆکه ره کان حاکم گوئی له م مشت و مپۆ بوو رۆی
گنپرایۆ بۆ حاکم وتی: بړۆن ئه وه دهرویشه بۆ بیئن. رۆین هاوردیان بۆلای حاکم
وتی: چۆن بوو بۆم گنپه وه بئ که م و زیاد. چپروکه که ی بۆ گنپراوه. حاکم ناردی به

شوین ساحیب مالا وتی: ئەم مالتە ئەگەر ئەیفروشی بیدە بە من. بە پارەیی گەزاف
لێی سەند و دای بە دەروێشە کە وتی: ئەم ماله لایەقی تۆیە کە ئەو نە شەجیعی.

«۳۶»

کەم خۆر بە

نەفەرێ ئەپوا بۆ زیارەت حەزەرە تی غەوس بۆ بەغدا کە دوعای بۆ بکا
خواردنی پێ ناخوڕی لائەداتە دیی ژنی لە سەر تەنووڕیکا نان ئەکا ئەلێ دادە
برسیمە، نانم بەرێ با بیخۆم. ئەلێ دانیشە بخۆ هەر نان ئەکا و ئەیخوا. لێی ئەپرسی
بۆ کوێ ئەپۆی ئەلێ: ئەپۆم بۆ بەغدا خواردنم بۆ ناخوڕی بەشکوو بە هیممە تی
غەوس تەبیعەتم بەرێ. ژنە کە ئەلێ: پیاوی چاک بە لەو سەرۆ هاتیتەووە لێرەووە
مەیهەرۆ. بۆیە وتووینانە:

ئەو نە تی بکا بەپێوە ئەو نە تی مە کە بیبە ی بەپێوە
نە ئەو نە زۆر خۆ لە دەمتۆ بیتۆ نە ئەو نە کەم خۆ دلت بووریتۆ

«۳۷»

با کۆر بی!

ژنی رۆیی بۆلای دوعا نووسی وتی: منالم نیە دوعایە کەم بۆ بنووسە
منالیکم بی. کە خەریک بوو دوعاکە ی بۆ بنووسی، وتی: خۆ تۆ زەحمەتە کە
ئە کێشی با کۆر بی.

«۳۸»

بیر خستەووی شەری

رۆژی مەولەوی تاوێ گۆزی لە مزگەوتیکی سلیمانییا گەرەکی بوو بە
جەماعەت نوێژ دابەسی فەرەنجیە کە ی لە بەرا بوو، یەکی لە هاوشانەکانی وتی:
کا کە تۆ نازانی فەرەنجی نانویژیە بۆچی نوێژی پێوە ئەکە ی؟ فەرەن دایکەند و
داینا و نوێژە کە ی دابەست. دوا ی نوێژە کە ئەوانە ی کە ئەیانناسی وتیان: مامۆستا

مهوله‌ی بۆچی ئەو هاوشانته حالى نه کرد که من بهرگن ئەم فەره‌نجیمه‌ نوێزى کردوو به بۆیه له نوێژا بى خەم نوێزى پێوه ئەکەم؟ مهوله‌وى له جوابا وتى: من تا ئەوم حالى کردایه، جهماعه‌ته‌کەم له دەس دەرئەچوو. ئەلبه‌ته پێى خوێش بووه که ئەم هاوشانیه ده‌سوورى شه‌رى بىر خستوه‌تۆ.

ئەمر به مه‌عروف، نه‌ه‌ی له مونکەر دین راگیر ئەکا تا روژى مه‌حشر
کۆتایی مه‌کەن له‌م دوو مه‌به‌سه بۆ هه‌ردوو دونیا ئەمه‌مان به‌سه

«۳۹»

ئەم نانه به‌و روژه

روژى کورێ پرسى له دایکى ئەم خه‌گه روژه چیه که‌وا ده‌س لى نه‌دراو دانراوه؟ دایکى وتى: روژه ئەم خه‌گه روژه وه‌ختى که باوکت ئاره‌زووى چه‌ورى نه‌کرد ئەهات نانى تى ئەساوى و ئەبخوارد. وتى: دایه ئەى باوکم نه‌ئه‌ترسا له وه‌که نانه که خه‌گه که کون بکا. دایکى وتى: نه‌خیر. وتى: دایه ده‌ی من ئەترسم و له دوورۆ نانه که‌م روو به خه‌گه که رائه‌کیشم و ئەلیم ئەم نانه به‌و روژه و ئەى خۆم.

پیاو ئەگه‌روه‌ها وه‌جاخ روژن بى نابى ئیتر خه‌م له دلایا رى بى
له ئیحتیاتا زۆرتر تى کوشا له دوورۆ نانى بۆ رائه‌کیشا

«۴۰»

قه‌باحه‌ت

روژى ئاغه‌یى وتى به نوکه‌ره‌که‌ی: ئەمه‌وى تا له‌م پلانه سه‌ر ئەکه‌وم کارى ناله‌بار بکه‌یت و عوزرى پێنیتۆ له قه‌باحه‌ته‌که خراب‌تر بى. ئەویش ده‌سیکی برد بۆلای رانى ئاغه و وتى: بۆچی وائه‌که‌ی؟ نوکه‌ره‌که وتى: بىم به‌خشه وام زانى رانى ئاغه‌ژنمه.

«۴۱»

تهلهفون

له دهوړی سالی ۱۳۱۴ شه مسییا پاسگای تازه تلهفوننی تی هاتبوو، مالی نژیکی مخبراته که بوو که تلهفونیان ته کرد جاری وا بوو که ریکیان بوو تهی سه راند تیکلاو تلهفونه که ته بوو لهو تهرهفو ته یانوت: ثم دنگه چیه لایه ن. پاسگای ته یانوت به هاوسی که یان: ثم که ره دوور خن لهم تلهفونه بو ئیمه زور شووره ییه. ژنی ساحیب ماله که ته یوت: ئیوه بیانوو به ئیمه ته گرن ته گه رنا ته نیا ثم کوته ئاسنه و تاله به نه چون قسه ته کا و ته ییات. ته وانیش که ته یان زانی بویان حالی نابی به ته هوهنی ته لنین تو له جینگایی که تلهفوننی پاسگای تیابی که سنی ناناسی؟ ته لی: به لی له دیی دا ژنی هه یه ناوی مینایه تلهفون ته که ن بو ته وی. مینای یی بیته سهر تلهفون ته میس هر ناوی مینا ته بی له ویوه بانگ ته کا مینا ته ویش جواب ته داتو. دواي چاک و چونی خه بر پرسى، له مالو ته پرسى به رده پانی و به رده قنجی ماون؟ مینای ته لی: نه خیر به رده پانی منالان شکاندیان بو که لای مازوولین و به رده قنجی چه ور بوو پشیلهی خواردی. ته ویش زور فه قیر حال ته بی پروا ته کات و دهس ته کا به گریان ته لی: تهو به رده نه چون نه ماون ئیمه به منالی له سهریانا گه مه مان ته کرد. ئیر مینای یی پروا ته کا که تهو کوته ئاسنه دنگ ته با بهم لاوлада ته بهی. ئیسته تلهفون که م مال نه بی. تلهفون وه کوو زوانی خومان وایه نفع و زیانی هه یه.

«۴۲»

حهز و ئاوات

سالی ۱۳۶۵ له شاری سنه ئاواره بووین وتیان کوړی پیاوئ فه قیر ههزی ته کرد له کچی مالی دهوله مه ند. ههردو وکیان که لاس یانزه بوون. باوکی کوړه که تیگه یشوو تر بوو چشه کرد له خویندن و دواکه وتنی کوړه که ی داوای تهو کچی بو کرد. مال باوکی کچه که ته یانوت: چون ئیمه که دهوله مه نین ثم کچه ته رچکمانه

ئەدەین بەو كۆرە فەقیرە. بە وەسیلەى تەلەفوون بېرىاریان دا ئەم كچ و كۆرە بە
نەوت و ئاور خۆیان بسوتینن بەیانی زوو تازە ئاویەر خۆرى لى كەوتبوو رادوى
خەبەرى دا كە ئەو دوانە ئاوری عەشق هەلى ناون خۆیان بسوتینن.

بى ره حمى وه ها كهس نه يکردوه ناپیاوی وەها كەس نه یکردووه
مەر پیاوی وەكوو باوکی ئەو كچه نەیدا بە دەسۆ وتی تەرچكە
ئەویش خۆی سوتان بەو هەموه خەمۆ تا ماوم هەروا دەوری ئەكەمۆ

«۴۳»

بانئیکە و دوو هەوا

پیرە ژنی لە هەجیجا هاوین بوو لە سەربانا خەوتبوون، بوو کێک و
کۆرپکی لە سووچیکا خەوتبوون، کچیک و زاوا یە کیشی لە سووچیکى ترا، دواى
خەوتن و ئارام گرتیان پیرەژنە کە کەوتە هات و چۆ لە بەینانا. ئەپۆی بۆلای کۆر
و بوو کە کەى ئەیوت: گەرمە دوور لە یە ک بخەون، بەرگیکى لى ئەگرتۆ بۆ زاوا و
کچه کەى. ئەپۆی بۆلای کچه کەى و زاوا کەى بەرگە کەى ئەدا بە سەربانا و
ئەیوت: پال بەن بە یە کۆ ساردە. تا بەیانی ئەم پیرەژنە فەقیرە لەم هات و چووا بوو.
بەیانی کە کۆرە کەى لە خەو هەلسا تەماشای وەزعیەتى کرد، وتی: دایە گیان
بۆچی بانئیکە و دوو هەوا؟! ئەم بەسەرھاتە ئایەتوللا مەردۆخ نووسیویەتى.

«۴۴»

زەرە تال و شیرین

کۆپى بوو ئەیوت ئیمە دوو براين و خەوت خۆشکمان هەیه کە منالى
خوشکە کانم ئەرۆن بۆلای دایکم ئەچى بە دەمیانۆ و ماچیان ئەکا و ئەلى بەخیر
بین، بڕوانن بۆیان چەنى ئیسک سووک و زەرە شیرین. کە منالى من و براکەم
ئەرۆن بۆلای ئەلى ئەم سەرزله مل پانە ورگ قەویانە لە کوی پەیا بوون، بڕۆن
بەولاوۆ شکلتان نەیینم ئەونە زەرە تال. دەریان ئەکا.

زاوا میوانە قەریشکە کانە بیگرە سەرى بڕە و مەگرە بەهانە

زاوا بیگانه‌یه ئیحتیاجی به زیاده موحه‌بته هه‌یه، بۆیه دایک وایه له گه‌لیا.
کور و بووک که به خۆیی تریان ئه‌زانی ئه‌ونه گویان ناداتی ئه‌گه‌رنا بیستوو‌یه‌تی له
قه‌دیمی وتوو‌یانه: «خوا بدا مهرگم زاوا نه‌کا به‌رگم».

«٤٦»

مه‌کری ژنان

ئیمه منال بووین بۆیان ئه‌گێڕاینۆ که مه‌لایێ دواى ئه‌وه که عیلمه‌کان ته‌واو
ئه‌کا بارێ کتیب ئه‌نی له‌ که‌ری ئه‌پوا به‌ شوین ئه‌وا که مه‌کری ژنان بێرێ. ریی
ئه‌که‌ویته‌ مالی، شه‌و له‌وێ میوان ئه‌بێ، له‌ نیوه شه‌وا ژنی ساحیب ماله‌ که کوچک
ئاوری یه‌نی چه‌وری ئه‌کا. مه‌لا ئه‌لی: ئه‌وه‌ ته‌ بۆچه‌؟ ژنه‌ که ئه‌لی: ئیمه له‌ ئیواره‌دا
زۆر به‌قه‌درو حورمه‌تین بۆ میوان، به‌لام له‌ نیوه شه‌وا ئه‌م کوچک ئاواره‌ چه‌وره
ئه‌که‌ین به‌ دوا‌یا. ئه‌ویش له‌ ترسا به‌و شه‌وه‌ رائه‌کا و باره‌ کتیب به‌ که‌ره‌که‌یۆ جێ
یێلێ و به‌یانی که‌ ییتۆ به‌سه‌ر وه‌خت که‌ر و بارۆ ژنه‌ که ئه‌لی: مامۆسا خاسم
خه‌له‌تانی و به‌ درۆی من ب‌روات کرد و به‌و شه‌وه‌ رات کرد. به‌ شوین مه‌کری ژنانا
مه‌گه‌پێ بۆتۆ ناب‌رێ هه‌ریه‌کی خواى گه‌وره‌عه‌قلێکی پێ‌داوه و تاییه‌تییه‌ بۆیه
وتوو‌یانه:

قورئانم خویتد و کتیبم ماوه له‌ مه‌کری ژنان سه‌رم س‌ر ماوه

منیش وتوو‌مه:

مه‌کری شه‌یتان زه‌عیفه‌مه‌کری ژنان عه‌زیمه هیچ سه‌رت س‌ر نه‌مینێ نه‌سسی ئایه‌ی که‌ریمه
مه‌کریان له‌ یۆسف کرد تووشی مووسیه‌تیان کرد، تۆیش ئه‌گه‌ر ئارام
نه‌بێ هیچ زیاتر نیت له‌ نه‌بێ.

«٤٧»

گۆره‌ویله

له‌و جۆره‌ شتانه‌ که‌ زۆر سه‌رنجی به‌شه‌ر رائه‌کیشی چۆله‌که‌ ییکه‌ که‌ پێی
ئه‌لین: گۆره‌ویله. ئه‌بێ له‌ پلوو‌پووش هێلانه‌ دروس کات و به‌ری باتۆ به‌ داریکا،
زۆرتر ئاو‌یزانی داری بی کردوو‌ه، شۆپی ئه‌کاتۆ و ئه‌پواته‌ ناوی هێلکه‌ ئه‌کات و

زۆرتر ئاویزانی داری بی کردووه، شۆری ئە کاتۆ و ئەپرواتە ناوی هیلکە ئە کات و ئەبی بە بەچکە، هەر رۆژی چەن را ئەپرواتە ناوی ئەو گۆرەویلە کە بە حەواوہ ئاویزان بووہ کە تەماشای بکە ی زۆر سەرت لە قودرەتی خوا سەر ئەمینی کە چ عەقل و قووہ تیکی داوہ بەو چۆلە کە لە چاو خۆی هیچ موہەندیس و میعماریکی پی ناگا کە لە پلووپووش ئەو گۆرەویلە دروس ئە کا بەو حەواوۆ.

تەماشای قودرەت خۆی خۆت بکە جا بە ئیمانۆ برۆی پی بکە
چۆن ئەو چۆلە کە بی خوی و گیانە بەو دارە بەرزۆ چۆن ئاویزانە

«۴۸»

دوو ژنی

دوو نەفەر لە دینیکا رەقیب ئەبن لە زوو هەلسانی بە یانیا بۆ نوێژ هەر بە یانییە یە کینکیان ئە کە ویتە بەرۆ تا وای لی هات هەموو بە یانییە یە کینکیان فیر بوو زووتر ئە هات بۆ مزگەوت، جی ماوہ کە وتی: چە بە ینیکە هەرتۆ پیشم ئە کەوی؟ وتی: کا کە نەت زانیوہ ژنی تازەم هیناوہ، لەو ساوہ هەر من پیشی تۆ ئە کەوم بە یانی هەلئەسم ئازا دەسنوێژ ئە گرم و جلە کانم بۆ یینن و کەوشە کانم بۆ دائەنین و ریکم ئە خەن و ئەمخەنە بەرتۆ وتی: منیش بیکەم بە دوان هەروایە؟ وتی: بگرە خاستریش بی! ئەمیش کردی بە دوان. لە سەحەرەوہ دەسیان ئە کرد بە شەر تا ئیوارە ئەویش لە ترسی شەر رای ئە کرد بۆ مزگەوت، بە یانییە لە سووچی مزگەوتە کە کزی کردبوو ئەوی تر کە هات وای ئە زانی جتۆکە یە بە «بسم الله» کردن چووہ بەرۆ وتی: کینت؟ وتی منی قور بە سەرم وەلا ئەوہ سە کردوومە بە دوو ژن هەموو سەحەرئ بە شەر ئەوانۆ خەبەرم ئە بیتۆ، چ پەنیکت پی دام برا. ئەمیش وتی: بە راسی منیش ئەو دەر دەم بوو. وتی: جا برا خوا لیت هەلئە گری ئەم پەنتە بە من دا. وتی: ئەی خوا هەلئە گری بە تەنیا من لە عەزابی سەختی جەھەنما بم.

پیاوی دوو ژنە جەرگی کون کونە ئەمە تەجرەبە ی چەن سالە ی منە
ئە گەر بۆت کرا هەر نەبی باشە کە ناچاری بی هەر یە کئی باشە

ناری و تەوویە:

بە قانونی شەریعت سەعە ناری موداراکە ی لە بەینی دوو هەویدا

تا یه کئی لهوان نارازی نه بئی ئهوی تر یانت بو رازی نابئی
تا یه کئی لهوان سهری تهرئه کسهی خۆت له گهل ئهویان ئاوقهده شهپ ئه کهی

«۴۹»

داخ و مردن

ژنئی کچیکی بوو ناوی خهرامان بوو، شووی کرد به قهومیکی خویان
ههتیوومهتیو کهوتنه شوینی به جوانه جوانه، ئیتر لای شووه کهی دانه نیشت پی له
حاشا بوو، له مال باوکیا دانیشت و دواي ماوهیی تووشی نهخوشینی بوو وازی
لئ نه هانی تا دواي زهحمهتی زۆر مرد، دایکی دواي ئه و ئهونه شیوه و زاری بو
کرد ئه ویش تووشی نهخوشینی هات و سکی زۆر ماسی و بی قهرار بوو له وه پیش
خه لک سه رزه نشتیان ئه کرد و ته مسیلیان بو ئه هانیو گویی نه ئه دا، که
نهخوشینه کهی زۆری لئ سه ند ئه یوت: برۆن پیتشه کانی خهرامان بیننه دهرو یسوتین
بیکن به ده رمان بو سکم با خۆشه وه بم تازه بی فایده بوو، کچه کهیشی و خۆیشی
تیا چون.

هه رچی بکهی بو مردوو غهیر سه بر و خۆراگرتن
زه ره ری زۆری ههیه بو ژیان و بو مردن
بیر له مردن خۆت کهرو ئه و له بیر خۆت بهرو
سۆزی تۆیش وه ک ئه و ئه مری له مال ئه تکه نه دهرو
تۆ خۆت له و میره ماله هه ر کفنت پی حه لاله
تازه هی میرات خۆره ئه و سه روه ت و ئیقباله

«۵۰»

ترسنوکی

روژئی که رویشکئی بیر ئه کاتو له ترسنوکی خۆی ئه لئ له داخا ئه پۆم خۆم
ئه خه مه ناو ئاوی زریار. که نزیک ئه ییتو له ئاوه که رهقه له ترسا خویان ئه خه نه ناو
ئاوه که. دهس ییتی به سه ر و سمیلیا و ئه لئ: شوکور له منیش ترسنوک تر ههیه. به
خۆشیو ییتو له مالا دانه نیشتی.

ئەمە تەجرەبەى كوردانى زووه بۆيە ئەمەيان زووتر وتووه

«۵۱»

رئوى فېلبازە

رئوى زۆر فېلاويە. تا رئوى ئەپوا بە سەر زرىبارا كەسى تر بە سەريا ئاپوا. وەختى كە يەخ زرىبار بەستى رئوى ئەپوا لە قەراخە كانىەوہ گوى ئەنى بە يەخە كەوہ و لە لوورە كەوت، بىخەم ئەپوا بە سەريا. دواى ئەو خەلكىش ئەپۆن بە سەريا. رۆژى مووسايىي بە نەزانى بە سەر يەخى زرىبارا ئەكاتە ئەوبەرۆ لەو بەرۆ پىي ئەلەين ئەمە كە بەسەريا ھاتى زرىبار بوو. لە ترسا زىرە ئەكا و ئەمرى. ئىستەيش كەسى كە زۆر ترستۆك بى پىي ئەلەين ئەوہ چىە بووى بە مووسايە كەى زرىبارۆ لە ترسا زىرەت كەردوہ.

زرىبار و بە ھارى بەھەشتى كوردەوارى

ئەگەر بپوام پىناكەى بەھار بپۆ ديارى

زووتر زرىبار زرىن بار بوو دەماو دەم كەوتوہ وای پى ھاتوہ

سەدوومى سوغرا ناوى زووى بوو رووچوونى نیشان ئاخىرەت بووہ

«۵۲»

ھاومەرام

مەلایى لە دىيە كا بوو ھەزى ئەكەرد لە كەچ خەياتى كە بىخوازى بۆ كۆرەكەى. مامۆستا چەن نەفەر لە پىاو ماقوولى ئاوايى ئاردبوو بۆ داواى و ھىجىبى، خەياتە كە جوابى كەردن. يەكە لە ئەھلى ئاوايى وتى: مامۆسا ئەگەر ئىجازە ئەدەى من ئەم كارتە بۆ دروست ئەكەم. مامۆسا وتى: ئىجازەم ھەيە و مەمنوونىشت ئەبم. رۆيى بۆلاى خەياتە كە ھەر لە دوورەوہ دەسى كەرد بە جوین پىندانى، ئەويش ھەرواھات بە دەمىو دواى شەپە جوین و دەمەقالەيەكى زۆر وتى: بۆچى نەفام ئەو كەچتە نەدا بەو كۆرە چاكەى مامۆسا؟ وتى: تا ئىستا مامۆسا نەيزانىوہ ھىجىبى بكە بۆيە نەمداوہ، ھەر زوو پىاو ماقوولى وەك توى بناردايە من سەرم پىوہ نەبوو. ئەوا

ئىستە پىشكەشى تۆى ئەكەم. ئىتر ئەو كوروكچە بىنەمالەيان دروست كرد و
عومرىكى زۆر بە خوشى بە يەكەوہ بوون.

ھەر كەسى لە گەل ھاوتەبەى خۇيا دەماخى چاخە و يىتۆ بەخۇيا
مەدە لە زەوقى تا ئىمكانى بى كارت بەبى ئەو نابى جى بەجى
پرۆ ھاو تەبەى خۇى بدۆزەرەوہ كارى خۆت بە ئەو بىبەبەرەوہ

«۵۳»

ناو و فامىلى باش

داوا ئەكەين لەوانە كە فامىل خراپيان بۆ دانراوہ داواكەن لە سىجىل ئەحوال
كە فامىلەكەيان بە فامىلىكى باش بگۆرئ بۆيان. نەفەرئ چووہ خزمەت
حەزەرەت ﷺ، فەرمووى ناوت چىە؟ وتى: ناوم «حرب»ە واتە شەر. فەرمووى: ناوت
«سەھل» بى. واتە ئاسايش و خوشى. ھەروا حەزەرەت ﷺ ناوى زۆر كەسى گۆرپوہ
بە چاك و لە ھەموو كەسى پرسىويە بۆ ناوى. وە خواى گەورە لە سوورەى
«حجرات»دا لە ئايەتى ۱۱ ئەفەرموئ: بە ناوى خراپ بانگ لە يەك مەكەن
ھەركەس لەو كارە تەوبە نەكا ھەرئەوانە زالمن. ئەم ئايەتە لە بارەى ئەوانەوہ نازل
بووہ كە زووتر گاور يا مووساى بوون، لە دواى ئەوہ كە موسولمان بوون ھەر
پىيان وتوون مووساى و گاور، يا فاسق بوہ و تەوبەى كردووہ ئىستەيش ھەر پىنى
ئەلەين فاسق. خوا فەرمووى: لە دواى ئيمان و تەوبە ئەو ناوہ كە زوو وتووتانە پىيان
ئىستە مەيلەين.

«۵۴»

رزق بە دەس خوايە

ئەلەين كە لە سالىكى قاتى و كەم بارانپا جتۆكە زەماوہنيان ئەبى. كورئ
گۆرانى بىژ ئەدزن كە لە گەل يەكئ لە خۇيانا گۆرانپان بۆ بلى. كە نۆرەى گۆرانى
ويژەكەى خۇيان پى ئەلئ: بە گيان كاكە جاترى با لە باران چاترى دانى لە كا
زۆرترى. ئەگىرنۆ وا پى ئەكەوئ خەرمانى ئەو سالە لە ھەموو سالى قەوى تر

ئەبى. لەم دوو سى سالانەدا سالى لە مەريوانا قاتى و كەم بارانى بوو ئەو سالە لە
 ھەموو سالى خەلە و خەرمان زۆرتر بوو بۆيە وتوويانە: رزق بە باران نيە بە دەس
 خوايە و بە رەحمى خوايە.

«۵۵»

كارى ئيمپرومەخەرە بە يانى

پيرەژنىك و كچىكى بىكەس ئەبن و بىنەوا لە مالىكى چۆلا لە ھاوينا.
 پيرەژنە كە بە كچە كەى ئەلى با برۆين بۆ جارى خەلەى خەلك گولۆچنى كەين بۆ
 زسانمان. كچە كە ئەلى دايە تا زستان من شوو ئەكەم و تۆ ئەمرى ئىتر شتمان بۆ
 چيە، تا زسان نە ئەو شوو ئەكا و نە پيرەژنە كە ئەمرى، زۆريان بۆ بى لە برسا ئەرۆن
 بۆ جارى گەنمى مال پاشا بۆ گولۆچنى. ئەلىن بۆ كوئ ئەرۆن داپيرە؟ ئىستە زستانە
 گول لە عەرزا نەماو ئەبوا ھاوين گول چىتان بگردايى. بۆيە وتوويانە: كرده
 پەشىمان باشترە لە نە كرده پەشىمانى.

ھاوين باشترە گول چنى بکەى	ئەو پيرە ژيرە وتى بە كچە كەى
تۆ وەها نەبى ئامان سەد ئامان	كە بە گوئى نە كرد زستان وا دامان
كەى وەختى ھەول و گول چنىيە	سەر زەوى زستان دانەى تيا نيە
نەرۆى بە دەمى ئاوات بى ئەكا	تا دەمت ماوہ داواى چى ئەكا

«۵۶»

مەلا جيمە

رۆژى ژنى جۆلايى ئەپرا بۆ ھەمام تەماشائەكا بە دەور ھەماما ويساون،
 نايەلن كەسى عوبوورى ھەمام بكا، ئەلى نايەلن منيش برۆم بۆ ھەمام ئەوانيش
 ئەلىن ژنى قازى وا لە ھەماما تا ئەو لەوى بى كەس ريگەى نيە بپرا بەو دەورا.
 ئەویش يىتۆ بە مەئىوسى، ژنەكە زۆر ئەكا لە شووہ كەى ئەبى تۆيش بى بە قازى با
 منيش وەھا ماقوول بىم. جۆلا ئەلى: من تا «جىم»م خويندووہ چۆن ئەبىم بە قازى
 ئەلى: نەبى بە قازى بەلاتو دانانىشم ئىتر مەجبور ئەبى بى بە قازى مېزەرە و دەستى

لیباسی رۆحانی ئەکاتە بەری و ئەپروا بۆ سەرای حاکم ئەویش ئیحتیرامی زۆری
لێ ئەگرێ و ئەلێ: تائیسە بە خزمەت نەگەییوم بە زوانیککی تەر و پاراو جوابی
ئەداتۆ. خۆش بەختانە ی جۆلاکە لەو وەختا خەبەر ئەبەنن بۆ پاشا کە چل نەفەر
رۆینە سەر خەزینە چل کۆل پارە و جەواھیریان بردوو. ئەویش ئەلێ: بە جۆلا
مەگەر تۆ ئەم دزانە پەیا کە ی. ئەلێ: بە مۆلەت باشە. چل شەو مۆلەتی بۆ دائەنێ.
ئەپروا کە شەو دی ئەلێ بە ژنە کە ی: ئەمە یە کێ لە چلان واتە یە کێ لە چل
شەو کان. یە کێ لە دزە کان کە لە سەربانا ئەبێ وائەزانێ بەوی زانیو و ئەلێ: ئەمە
یە کێ لە دزە کان سۆزی شەو دوان لە دزە کان لەسەر بان ئەبن ئەلێ: ئەمە دوان لە
چلە کان، واتە لە چل شەو کان دزە کان. وائەزانن کە ئەلێ ئەمە دوان لە چل
دزە کان. شەوی سێهەم سیانیان یەن بۆ سەربانە کە ئەلێ ئەمە سیان لە چلان واتە لە
چل شەو کە. دزە کان وائەزانن بەوان ئەلێ. ئەلێن کە پێیان زانیوین با پرۆین بۆلای
ئێقرا کە ی و دزیە کە بەینۆ بەشکوو تکامان بۆ بکا ئێعداممان نە کەن. ئەپۆنە خوار
و ئەکە ونە خاکی پێی و راسی رەفیقە کانیان ئەلێن و زۆری لێ ئەپارێتۆ کە ھۆشت
پێمانۆ بێ، مەلا جیمە ئەلێ: پرۆن خۆتان و رەفیقە کانتان چل کۆلە کە بە ساقی بێنۆ
بۆسەر خەزینە ی پاشا نایێلم لە گۆل کالترتان پێ بێژن. ھەر چل نەفەرە کە یان چل
کۆلە کە لە گەل مەلا جیمە ئەبەنۆ بۆ سەرای پاشا. مەلا ئەلێ: بەو شەرتە ئەمانمە
ھێناو بۆلای تۆ کۆلە کە یان لێ وەرگری و ئێتر حەبس و ئەزیەت و ئازاریان نە کە ی
پاشا لێیان ئەبووری. جا ئەمە کە ی عەجایبە خوا کە لە کە ھەلچنێ بۆ ھەرکەس
ئەتوانێ. مەلا ئێتر نانی کەوتە شۆلا و مەعاشی زۆریان بۆ بریۆ. ھەر خۆی حەساب
ئەبێ مەلاژنیش زۆر حورمەت پەیا ئەکات بە دل خۆی.

قازی کە ژیر بێ بە سەھل و ئاسان ئەبێ بە موجری ئەحکامی قورئان
وہ ک ئەو قازیہ کەم دەس بکەوی کە دز پەیا کات بێ خەم ئەخەوی

«۵۷»

خۆت مه كوته جهوته

رۆژى دوو دهرويش بۆ فهقىرى ئەرۆنه ديه ك ته ماشا ئه كهن كه له سه ر
به رزيكا ژنان زۆر كۆبون و قازانى گه وريان ناو ته سه ر و ده وريان لى داوه.
ئه مانيش زۆر بريان بوو خويان كيشا بۆلاى تيانه. يه كيكيان كه به قه وه ت تر بوو
زووتر رۆيه سه رى و ته ماشاى كرد جه وته، ژنان ئه يكو لين بۆ رهنگ كردن
مه شكه ي پيسه خاو. جا بانگى كرد له ره فقه كه ي و وتى: خۆت مه كوته جه وته.

خۆت مه كوته جه وته ئه ي مامه دهرويش

با زۆر بريسته سكت يسته ئيش

مه ر له جيه تر شتى په ياكه ي

خۆ به بى خواردن قه ناعه ت ناكه ي

«۵۸»

بۆ دۆعا نووس نه خله تى

رۆژى ژنى بۆى گيرامۆ، وتى: چوار كچم بوو كورم نه بوو. رۆژى دۆعا
نووسى رووى كرده مالمان وتم: كورم نيه دۆعا يه كم بۆ بنوسه. وتى: دۆعا ي
قورست ئه وى. له سه ر قه له مانه كه يا ريك كه وتين. وتى: شه رتى ئه م دۆعا ئه وه يه
كه له سه ر به رمووسلانتا بى نووسم. وتم: شووه كه م تا راينى به رمووسلانتى نيشان
ئه ده م سوپى ئه بيتۆ، چۆن ئيسه به زوانى لووسى تۆ به رمووسلانت ئه خمه به ر ده س
تۆ. ئيتر هه ي تره م لى كرد و بانگم كرد له قه وم و كه س و به روو به راوسى بىن
بى كوژن. حه يفى به پى بوو به بى وه ي و بى گۆلمه ز ده رچوو.

حه يفى ئه و پياوه ئه و درۆزنه كه دوژمن هه زار كه س وه كوو منه

به بى گۆلمه ز و به بى وه ي ده رچوو چى بكه م به شوپيا كه گيانم ده رچوو

«۵۹»

دوو دەرۆیش

ئیمه منال بووین مامۆسایه کمان بوو به شۆخیۆ ههموو رایى بۆی ئه گێپراينۆ
که دوو دەرۆیش ئه پۆنه ئاوايیه ک یه کینکیان که له بهرۆ ئه بێ تووشی پاچى ئه بى
ته ماشای دەرۆبه رى خۆی ئه کا کهس دیار نیه ئه لى به ره فیه که ی: «درویش
محمد رضا از این قلنگ چه گوی» واته: دەرۆیش ههمه پره زالا به باره ی ئهم پاچۆ
ئه لى چى؟ ئه ویش ئه لى: «بردار و تر به انداز صلوات بر محمد» هه لى گره و بیخه
توره که که.....

«۶۰»

هه ر پیاوه که ی جارانی

پیاوی مالی له لای قه لایى به رزا بوو ژنیکی بوو له خۆی جوان عومر تر
بوو، بیست سال ته فاوت عومریان بوو. ههموو روژى رایى ئه پۆیى بۆ لووتکه ی
قه لاکه بازى خۆی نیشان ژنه که ی ئه دا و ئه ها ته خوارۆ بۆ ئه وه ژنه که ی پنی نه لى
پیری ئهم مه ی نه ته ی ئه دا به ر خۆی.

ژنه که ت ئه زانی چه نه ی باز ئه به ی له نا هه ق بۆچی خۆت مانوو ئه که ی

«۶۱»

برایش خۆشه نه ک وه ک شوو

برایى له گه ل خوشکیکی روین بۆ سه فه ر. له ریدا باران و سه رمای زۆر
زۆری بۆ هانین و چوونه ناو ئه شکه وتی. ئه و نه خوشکه که سه رمای بوو برا که ی به
دارى تفنگه که ی ئاگرى بۆ کردۆ که گه رمى ها تۆ. وتی:

خۆشه ئاور خۆشه دوو برایش خۆشه نه وک شوو

براکه یشی وتی: راسیان وتوه قه دیمی که خوشک بر وای پی مه که هر

وه سه دوو پشک:

له خه م و خه فته ئه واه شیریکی له نازو نیعمهت ئه واه تیریکی

«۶۲»

ریشی سپی و ریز لئی

پیاوی ته ماشای ئاوینه یه کی ئه کرد ته ماشای ریشی خوی کرد که سپی بووه وتی به ریشی: شهرت بی نه ییلم که س لیت بنه وی. هاومالی ناگای لی بوو له بهر خوی وتی: تاقیت ئه که مؤ. وهختی ئه و پیاوه نوره ی ئاوی هات و هاوماله که ی بۆ بیانوو رویی وتی: ئیمرو نوره ئاو ئیمه یه ئاوه که ت ئه برم وتی: خوت ئه زانی نوره ئاوی ئیمه یه پیاوی چاک به مه بیر. که زانی بی دهنگ نابی وتی: براگیان قه یناکا ئیمرو تو بییه من قیره ناکه م له گه لئا ئه گهر ماین ئیمه بۆ سۆزی. که زانی راس ئه کا وتی تو م تاقی کردو ئاوه که بۆ تو.

ریش سپی وه ها که م دهس ئه که وی بۆ ته مای دنیا نه خزی و نه که وی
تویش ئه گهر پیاو بی ئه گهر وهابی تو ش قیره و نیره و مه یه ته نابی

«۶۳»

حه ره م سه را و نامه حه ره م

حاجی سه یید حه سه ن چۆری که خوی زور ده وله مه ند بووه قازی هه ورامان و مه ریوان بووه، له سه ر خه رجی خوی فه قی بی به خیتو کردوو و خوی ده رسی پی وتوون. وه لی ری نه داو ن که برۆ نه ناو خیزان و مالی بۆ جیره و راتبه ی فه قی. له دوورو «تقالباب» یان کردوو و هه رچیکیان ویستوو له نان و پیخۆر پییان داو ن و رویشتوون.

ره حمه تی لی بی بۆ یاسا و ره سمی ئافه رین له خوی بۆ عقل و فه همی
فه قی هه ریه کی له جیه کۆ ییت به کاری حه ره م سه را که ناییت

پیاوی خوا له کەس ناترسئ

مەلای سئ جۆرە: مەلای دەم گورگ بەس. مەلای جومعه و جەماعەت. مەلای مودەپرەس. لەم سئ نەوعە بازیکیان قەناعەتیان کردوو بە بەشی خواو لە مالتو بەو هیواوۆ دانیشتون و بازیکیان بۆ رەفاهی خۆیان، یان کاسیی زیادە ئەکەن یان خۆیان هەلسپاردوو بە دەولەتا. یەکنی لەوانە قەناعەتی بە بەشی خوا کردوو بە بیرەوهری ئیمەدا مەلای حەمەمین چیچوورانی بوو کە مودەپرەس و ئیمامی جومعه و جەماعەتی دئی رەشەدئ بوو لە مەریوانا. لەو وەختا کە قەبالە ی مولک بە مۆرو ئیمزای مەلای گەورەکان ئیعتیاری پەیا ئەکرد قەبالە ییکیان پئی دابوو ئیمزای کا ئەویش ئیمزای نەکردبوو و تەبووی: من خەلکی ئەم ولاتە نیم، خەبەرم لئ نیه و ئیمزای ناکەم. لەبەر ئەوە لە زەمان رەزاشا تەقریبەن لە سالی ۱۳۱۲ شەمسیا کە سەرھەنگ لە مەریوانا خۆی حەساب ئەبئ ئیرادەتی مامۆسا پەیا ئەکا و ئەلئ ئەپرۆم بۆ زیارەتی بۆ رەشەدئ. کە یخواو ریش چەرمووی ئاواپی کە سەرھەنگ ئەلئ ییم بۆ دیتان زۆر خۆشحال ئەبن ئیستیقباڵی گەرم و میوانداری باشی ئەکەن مامۆستا دەعوەت ئەکەن بۆلای. ئەویش ناروا بۆلای. ئەترسن بئ ئەزیەتی کا کەچی هیچ بئ ئەدەبی ناکا بۆیە و توویانە:

هەرکەس بۆ خوابی خواش بۆ ئەو کۆمەکی ئەکا رۆژە یا شەو
هەرکەس بەرەسی لە خۆی خۆی ترسئ بئ شک هەموو کەس لە ئەو ئەترسئ

ژن و هەوی

ژن و میردئ زەمانی زۆر بە یەکەو بەوون زۆر بە یەکەو خۆشیان بوو منالئ زۆریان لە یەک بوو هەموو جارئ پیاو کە ئەبوت: من ژنی یینم ئەم خۆشی و خۆشەو یسێمانە نامێنئ ژنە کە ئەبوت: من لە ژن ناترسم و بە ژن هانیت نارەحەت نابم. رۆژئ بۆ تەجرەبە ی ژنە کە کە لە مالتو نەبوو پیاو کە نەو گینکی لولە کرد و دەسئ لیاسی ژنانە ی کرد بە بەریا و بە پتوێ و یسانی لە سووچیکێ تاریکا داینا کە

ژنه که هاتو وتی: میوانیکمان هاتووه ژنه که برۆ به خیرهاتنی بکه ژنه روئی سهلامی
لی کرد و به خیرهاتنی کرد جوابی نهبوو پیاوه که وتی: ئەم ژنه له بهر خه جاله تی
خوی که شووی کردووه به سەر تۆا، رووی نیه بێته جواب. ژنه که له داخا داراوۆ
کهوت به عهززا، پیاوه که رای کرد بۆلای تهماشای کرد بئ هۆش که وتووه هه رچی
دای بهم دیوو بهو دیوا نهجوولاوۆ. دواى ماوه یی زۆر نهختی هۆشی هاتو به خویا
پیاوه که نهوگه که ی برد بۆلای نایه بهردهمی وتی: ئەمه نهوگه که یه لیاس تۆم
کردووه سه بهری. وتی: لایه سه دکا نهوگه هه ر هه وه گه بهم حالیشۆ. ئەلین: هه وی
له تهشتیکا جلیان ئەشوریی هیه رهژن له دهشتیکا ناشۆرری.

«٦٦»

بووک و خه سوو

ئەلین خه سووی وتی به بووک که ی: ئەم به یانیه تۆ حه یوانه کان بدۆشه.
ئهویش دۆشی و که فی کردبوو زۆر بوو که کهفه که ی نیشۆ که مۆ بوو له ترسی
خه سووی که پیا هه لنه کالیت پاراوۆ له خوا که ییکا به په پوو سلیمان. خوا
دۆعا که ی قه بوول کرد بالی گرتۆ و چوو هه رچل حه وشه که وتی: په پوو خه سوو
که ف بوو. کهم بوو. ئیسته یش که په پوو سلیمان هه خوین وه های لی وه ره ئه گیرئ که
ئەلن: په پوو خه سوو که ف بوو کهم بوو. خه سوو هه رچی پاراو ه ئیر نه هاتۆ.

زووتر که خه لکی ته میس و پاک بوو دۆعاى لای خودا زوو قه بوول ئەبوو
ئسته که گوناح ره شی کردوینۆ دۆعا و نزامان ره د ئە کرینۆ

«٦٧»

خیلی جاف

خیله جافی له خیله و ژوورا له دهوری شلیرا ژنیکیان دوو کوپری بووه
وتی: من بهم هه موو زه حمه تۆ دوو منالم بۆ به خیو نابئ هه ردوو کیانی گۆچ کرد و
کردنی به مه لۆتکه و یه کیکیانى برد له گه ل خویا و یه کیکیانى نا ناو قولۆره دارئ.

شوانی که هه موو روژی رانه که ی ئه برد بۆ ئه و ده وره خوا بزنیکی بۆ موسه خخهر کرد هه موو روژی ئه پوی تیر شیر ی پی ئه دا. تا چل روژ ساحب بزنه که زانی که شیره که ی نایه نیتو پرس ی له شوانه که چیه ئه و بز ن ئیمه هه موو روژی شیره که ی نایه نیتو. شوانه که وتی: من خۆم نه م دۆشیوه و شک نابه م که سی دۆشییتی. روژی ساحب بز نه که ئه که ویته شوین بز نه که ته ماشای کرد رو یی بۆلای دار یکی قولور، ته ماشا ئه کا منالی جوان خاس و ته میس و له قولور ئه و دارا خوا ئه م بز نه ی و الی کردووه که نه یه لی له برسا بمری. ساحب بز نه که مناله که ئه باتو بۆ مال وه کوو منال خویان به خیتی ئه که ن. که خیله جافه کان گه پانتو گه ییتو ئه و شویته ئه لین با سه ری به ی ن له داره قولوره که ئه برسن له و ده ورو به ره ئه لین ئه و منالی ئیوه و له مالی فلان که سا ئه پۆن شاد ئه بنتو به مناله که یان.

قودره تی خودا له وه زۆر تره له باوک و له دایک هه رزۆر چاتره
به بز ن منال جاف به خیتو ئه کا ساحب بز نه که ی بۆ دل نه رم ئه کا

«۶۸»

دوکتوری گورگ

روژی دوو که ر له ئالف جار یکا ئه له وه پان گورگی چاوی کردن ته مای خواردنی تی کردن. رو ی بۆلای به کیکیان له ترسا خۆی شهل کرد، گورگه که وتی: ئه وه چ خیر ته وتی: درکی گه وره چووه به پاما زۆر نار هه تی کردووم. وتی: یینه با ته ماشای که م ته ماشای کرد جووته یه کی دابه ناو ده م گورگه که دا و خۆی رای کرد. دوا ی ئه وه گورگه که هۆشی هاتو به خویا وتی: من که له دوکتوری نازانم ئه گه ر گه وچ نه بوا یه م له دوکتوری که رم چی بوو.

تاتی نه که وتووی هۆشت له خۆت بی عیلاج واقیعه ئه بی له پیش بی

«۶۹»

به سهر ئاو حمامو دؤس نه گری

مالمان له دینه کا بوو میوانی زورمان نه هات ژنی که زور حهزی له قسه
نه کرد ههر میوانیکمان نه هات نه ویش نه هات بۆلای، ههر کامیانی به قسه خوشت
بزانیایی سوینی لی نه خوارد نه بی تا سنی روژ له مالا نه چیته دهرۆ. ئیتر هیچ خه می
نه بوو نه میوانه چون به پری نه کری. بی خه م بوو له وه که شهرعی ئیسلام نه فهرموئ
ته عاروف به سهر مال خه لکو دروس نیه هه تا میوان له وهختی نان خواردنا ههقی
نیه بهش پشیله بدا.

ته عاروف به سهر مال خه لکو مه که خۆت له وه زیاترله که دار مه که
ناشنایی به سهر ئاوی هه مامو مه گره ههر زووتر له تۆ پارامو

«۷۰»

مانگای زرنگ

مانگایی به زه هه وه له گا گهل جی نه میننی نه پواته که ناوی نه زیت و
گویره که که ی گۆچ نه کا دواي نه وه گورگی ییت بیا نه خوات مانگا که نه ینی به
شاخیو نه ینی به که ناوه که وه بهری نادا تا نه توپی به یانی خاوه نه که ی نه پوا له
که ناوه که دا نه یدۆزیتۆ که گورگه که ی کوشتوو خۆی و گویره که که ی به ساقی
ماون.

مانگا که زوری بویی له هه لمهت گورگ ناترسن
نه ینی به نووکی شاخیو هه تا ته واو نه تاسن

«۷۱»

دهوره میوانی

نه لێن له قله قیک و ریوی براییان گهرم بووه، روژی له قلهقه که ریوی
برادهری دهعهت نه کا دانولهی له گۆزه بینکا بۆ دانهنی، ههرچی ریوی به دهوریا
ی سهری پیاناجی و هیچی بۆ دهرنایی بیخوا، به برسی نه پواتۆ. له قلهق دانه دانه

دهری یینی و ئه یخوا. رۆژێ رێوی ئه پوات به شوین له قلهقا ئه لێ ده عوه تی بۆ مال
ئیمه رێوی سایله ی بۆ لێ ئه نێ ئه یکاته ده وری و بۆی دائه نێ له قلهق هه رچی
خه ریک ئه بی به ده نووک هیچی بۆ هه لئاگیر ئه یخوا به مه ئیووسی و برسی
ئه پوات و ده سه وامی له قلهق ئه داتۆ و خۆی بی خهم هه مووی ئه لیسیتۆ و ئه یخوات.

ئهو په نه له قلهق داویه به رێوی کهس نه یدا به کهس له رووی سه رزه و ی
ئهو ده سه وامه رێوی داویه تۆ هه قی له له قلهق ته و او کروه تۆ

«۷۲»

ئاگر

له وه پیش وه سیله ی ئاور کرد نه وه یا نه بوو یا کهم بوو. هه تا له بیره وه ری
منی شا خه لکی ماله و مال ئه پۆین بۆ ئاور، سکلێکیان ئه هانی پووش و په لاش و
چل و چۆیان ئه کرد به سه ریا دوو که لێکی زۆری ئه کرد و نه یه گرت، جا پێیان
ئه وت: ئاور هه و ی هات وای ئه که وت ئاوری ئه گرت بۆیه ژنان ئه یانوت: هه و ی
ساری زۆر گرانه زه حمه ته ئهو سیانه ئیمان ده ربه ن. شووه که و دوو هه و یکه وه ختی
وابوو به گه رمی زه په بین که ئه یاندا به ر خۆر ئاوریان ئه کردۆ وه له وه ختی زۆری
شیرا ژنان ئه یانوت: ئاور مه ده ن به ئاوسێکان بۆ شیر ی هه یوانه کان زه ره ری زۆره.
وه ختی وائه بوو به به رد و چه خماخ ئاوریان ئه کردۆ.

هه تا پیت ئه کری دووژنی مه که خۆت به جوانی خه فته کوژ مه که
پیاوی دووژنه جه رگی کون کونه ئه مه ته جه ره به ی چه ن ساله ی منه

«۷۳»

کویخا

وتیان ئه مه قیخایه؟ وتیان کوره به کاری کویخایی نایی. وتیان: که ر نه بی
نایکا و که ر نه بی نایکه ن.

«۷۴»

گهوج

نه فهری چوار کوری بو و هسیه تی بو کردن که دوی میرات بهش کردن
تفهنگی باشی بوو بیدهن به که سی که له هه موو که سی به گهوج تری بزائن، به کی
له کوره کانی بوو هم کاره کرد به سهر و هسیه تی. روی زور گهرا که سی بوو په یا
نه بوو و نه یته توانی پرسنی کی له هه موو که سی گهوج تره. تا ریی که و ته دینی
ته ماشای کرد نه هلی نه دئی کوبونه سو له دوو نه فهر، به کیکیان زور به جوانی
رازاندووه تو و سهر و ریشی لی تاشیوه و زور حورمه تی لی نه گرن و له سهر
سه نگه لیک دایان ناوه، سمیلی له خوشیا تووره که دوه له گری. به کیکیان
کردووه به پهن و مه سخره سهر و ریش و سمیل و برویان تاشیوه نه یگیرن ماله و
مال، ههر مالی تف و له حنه تیکی لی نه کهن و خول و بول نه کهن به سهریا.
پرسی: هم دوانه کین و چ که سیکن؟ وتیان نه و په نه قیخای کونه هم جوانه رازوه
قیخای تازه به. وتی: گهوجی خوم دوزیوه تو که بیر ناکاتو دوی ماوه یی نه ویش
نه بی به پهن. روی سهلامی لی کرد و دهسی ماچ کرد و وتی: باو کم و هسیه تی
کردووه هم تفنگه بهم به که سی که له هه موو که سی به گهوج تری بزائن، وا دیاره
تو وایی که له عاقبه تی خوت بیر ناکه یته ههر چن ناخوش بوو توره بوو تفنگه که
زور چاک بووه ری گرت.

بیر له عاقبه تی کاری خوت که رو بوو هه موو کار می مه پوره به رو
با تووش زه حمه تی و ریسوایی نه بی له ناخر عومرا بی حورمه تی نه بی

«۷۵»

فرمان که شیرینه

که سی کار کا خوشه ویسته. روژی له روژان بولبولی وتی به بازی: من له
حالی تو و له حالی خوم سهرم سر ماوه، تو ماقوول و خوشه ویستی لای خه لک و
پیاهه ماقووله کان، هه لته گرن و نه تتین به سهر ده سیانو و له گهل نه و اقسه ناکه ی.
من زیندان کراوم له قه فهدا و بی قابلم له بهر چاو خه لکا که چی قسه یان بوو نه که م

و گۆرانیان بۇ ئەلیم، باز وتى بە بولبول: دەلىلى ئەم كارە زۆر ئاشكرايە. ئەو خەلكە ئىحتىرام لەمەن ئەگرن لە بەر ئەو ئەچىریان بۇ ئەگرم و ھىچىش ئالیم، تۆ گۆرانیان بۇ ئەلى و ھىچ كاریکیان بۇ ئاكەى و پىشینیان وتویانە: نوپژ كەرى نوورینی فرمان كەرى شیرینی، نوپژ نە كەرى قیرینی لات و ماتى نفرینی.

«۷۶»

تەگبیر بەس نیه

ئەلین دوو مشک لە ھەماریکا بوون، وتوووپژیان ئە کرد، یە کیکیان وتی: خوشکە رەحم بکە بە دایک و باوکی پیرت. براکەت نەخۆشە شتیکى بۇ پەیاكە وتی: ئەم خەلكە زۆر بى رەحمەن بۇ فەقیر و لى قۇماو لە ھەمارا ھىچى جى نایەلن بۇ ئەوان. ئەوى تر وتی: سەرت سى نەمىنى ئەوان لەبەین خۆيانا بۇ بى بەش و لى قۇماوى خۆیان رەحمیان نیه. ئیمە ھەر لە زوو زولم لى كراوین. نابینی پشیلە چ زۆلمىكمان لى ئە کا. من فکرىکم بۇ ھاتووہ بە گویم کەن، زەنگى پەیا کەین بیکەینە مل پشیلە کە، ھەر وخت ھات بۆمان ئەبیسین و راتە کەین. وتیان زۆر چاکە با برۆین بۆلای باو کمان پرسىکی پى کەین ئەو فکرى زۆر تیزە و سەردەرچووہ. باوکیان کە قسە کەى لى بیستن، وتی: زۆر فکرى باشنان کردووہ، وەلى کى بى ئەونە جورئەتى بى ئەو زەنگە کاتە مل ئەو پشیلە. کە پتەدەنگ بوون، ئالەو بى دەنگ بوونا بۇ ھەموو کەس مەعلووم بوو کە بە تەنیا پرس و راکردن کار دروس نابى. ئەوہ کە زور موھىممە کار کردن و لەسەرى رۆیشتە.

بى وچان کارکە رۆژ تا ئیوارە کارکردن مایەى ژینى ھەژارە
سەر بەرز و ڕووسوور ھەردوو دنیا توى خۆت مانوو بکەى نانى خۆت بخۆى

«۷۷»

سەرمەشق

مووسا ناوى لەبەر خۆیۆ ئەیوت: گورگ ھەر رۆژى لە لایە کو مەرە کانمان ئەدزى و ئەیخوا ئەبى ئیمە ھەقى لى سینین. رۆى بۇ دەورى کشت و

کاله که ی له و کاتا خوشکیکی چاوی پی کهوت وتی: ئەم گورگه خوین مژە مه‌په‌کانی دزین زۆر به هه‌لمه‌ته و به قووه‌ته و قاتله‌ نه‌بێ له نه‌زیه‌ت و ئازاری زۆر بترسین. مووسا له‌ ریی گورگه‌ که‌دا ته‌له‌یینکی دانا گورگه‌ که‌ بووبه‌ ته‌له‌ که‌وه. مووسا گرتی و نه‌وتی کرد به‌ کلکیا و ئاوری دا. گورگه‌ که‌ له‌ ترسا رای کرد بۆ ناو کشت و کاله‌ که‌ی هه‌مووی ئاوری گرت و سووتا. مووسا زۆر نا‌په‌حه‌ت و غه‌مبار بوو دایکی به‌م هه‌موو خه‌م و خه‌فه‌تۆ چاوی پی که‌وت وتی: رۆله‌ خه‌م مه‌خۆ ئەمه‌ سه‌ر مه‌شق و عیبه‌ته‌ بۆ تۆ که‌ ئیتیقامه‌ که‌ت نا‌په‌وا بوو. چاودی‌ری کردنی ئوسوولی ئەخلاق‌ی هه‌تا له‌ حه‌ق سه‌ندنا زۆر پینو‌سته.

مووسا زولمی کرد له‌ گه‌ل ئەو گورگا به‌و هه‌موو خه‌مۆ که‌وت به‌ سه‌ر ورگا
جا دایکی پیتی وت ئەمه‌ عیبه‌ته‌ سه‌ر مه‌شقه‌ بۆ تۆ ئەم سه‌ر گوزه‌شته‌

«۷۸»

ئه‌ویش ژیا‌نی ئەو‌ی وه‌ک تۆ

نه‌فه‌ری ئەل‌ی من نه‌چیره‌وان بووم، سه‌فه‌رم نه‌کرد بۆ هه‌موو ولا‌تیکی جۆراوجۆر بۆ نه‌چیری هه‌یواناتی نایاب. له‌ یه‌ک‌ی له‌و سه‌فه‌رانما هه‌وت رۆژ ته‌واو گه‌رام به‌ شو‌ین نه‌چیری‌کا له‌ یه‌ک‌ی له‌ جه‌زیره‌ ته‌خته‌کانا شو‌ینه‌واری ئاسکی‌کم هه‌ل کرد که‌ شاخی جوانی بوو، یه‌ک‌ی که‌ له‌ویا یارمه‌تی دام له‌و راوا یه‌ک‌ی بوو له‌ دانیشتوانی ئەو جه‌زیره‌یه‌ که‌ ری‌گه‌کانی ئەزانی و به‌له‌د بوو. که‌ رۆژ ئاوا بوو دانیشتین له‌ ژێر داری‌کا که‌ له‌ پال ته‌پۆل‌که‌یی ری‌خا بوو مان‌گه‌ شه‌ومان ل‌ی ده‌ر که‌وت که‌ وه‌کوو زیو ره‌نگی جوان بوو ره‌نگی عه‌رز ئەونه‌ جوان بوو د‌لی بینه‌ری رائه‌ کیشا بۆلای خۆی له‌و وه‌ختا چاوم که‌وت به‌ ئاسکی‌ به‌ له‌نجه‌و لارۆ ئە‌پۆیی تا گه‌یه‌ سه‌ر یه‌ک‌ی له‌ ته‌پۆله‌کان و دانیشت، وتم به‌ ره‌فیقه‌ که‌م ب‌روانه‌ ب‌روانه‌ ئەوه‌ ئەو ئاسکه‌ جوانه‌یه‌ که‌ له‌ به‌یان‌ی ئیمه‌ ئە‌گه‌رین به‌ شو‌یتیا ب‌روانه‌ بۆ ئەو شاخه‌ جوان و قی‌مه‌تییه‌ که‌ له‌به‌ر رۆش‌نایی مان‌گه‌شه‌وه‌ که‌دا وه‌ک زیو ئە‌درۆش‌یته‌وه‌. ئاسکه‌ که‌ به‌ ئیمه‌ی زانی و‌یسا له‌ سو‌چی‌کا به‌ هه‌یرانی ته‌ماشای جوانی مان‌گی ئە‌کرد، سیلاح‌م بۆ ده‌رهانی وه‌ل‌ی ده‌سم سیلاحه‌ که‌ی نه‌ئه‌گرت. له‌ دل خۆما ئە‌موت چۆن من د‌لم

بئی ئەو ئاسكە جوانە بكوژم كە عاشقى جوانى و ژيانى خۆشى خۆى بوو وە كوو
من لانهى خۆى تەرك كرددوو و لە بەين دارە كانا بەم شەو وە هاتوو بۆ تە ماشاى
مانگ و وتوو وێژ لە گەل مانگا. سىلاحە كەم لە سەر ئەر ز دانا و وتم بە رە فېقە كەم:
نايكوژم، ئەم ئاسكە ناكوژم. تۆ ئەلى چى؟ وتى: زۆر چاك ئە كەى حەق بە
دەسى ئەمە گيان دارىكە دلى بە جوانى و ژيانى خۆى خۆشە وە كوو ئىمە.

ئەو ئاسكە جوانە لەو هەرد و بەردە زىنەتە لەبۆ ئەو بەرد و هەردە
مەيكوژە ئە گەر تۆ خوێنت سەردە دەس لە تەمەى دونياى بەردە

«۷۹»

بە تەمەى كەس مەبن

وەسەت چۆلە كە بۆ بە چكە كانى. داىك چۆلە كەىى وەختى كە لە
هیلانە كەى ئەرۆیە دەرو بە شوین رزقا بۆ بە چكە كانى ئەیوت: ئازیزە كانم
چاودیری هەلسان و دانیشتنى ساحیب ئەم پەلە خەلە بكەن كە ئىمە لە ناویا
هیلانە مان كرددوو. كە هاتمۆ بۆم گێرنۆ. رۆژى هاتۆ بە چكە زەرەنە قووتە كانى وتیان:
داواى گەلى كرددوو لە هاوسىكانى بۆ كۆ كرددنە وەى كشت و كاله كەى بە یانى
هیلانە كە مان ئەشیوتین. داىكە چۆلە كە وەى: هیچ خەمتان نەبى بە یانى هەریەك
بە بیانوویە كۆ ناين بۆ درەو. بۆیە رۆژى تر وتیان ئەم ساحیب خەلە ئەیه وى داوا لە
كەسە كانى كا كە بین درەوى بۆ بكەن و كشت و كاله كەى بۆ كۆ كەنەو وە.
داىكە كە وەى: هیچ خەم مەخۆن یە كى بە بیانوویە كۆ ناين. چەن رۆژىكى پى چوو
وتیان داىە ئەم ساحیب خەلە ئەیه وى خۆى بە یانى بى بۆ درەو و چى بكەین؟
داىكە كە وەى: رۆلە كانم ئىستە ئەبى بترسین و كوچ بكەین. ئینسان وەختى تەمايەر
خەلك بوو كارى موهمىمى گەورەى بۆ جى بە جى نابى. وەلى وەختى تەمايەر
كەسى تر نەبوو خۆى نەبى. ئەبى لى بترسین.

وەختى تەمايەر كەسى تر نەبى كار خۆت بۆ ئە كرى با قەوى نەبى
وەختى تەمايەر ئاوسى و كەس بى هېچت بۆ ناكرى هەر هەلویس ئەبى

میلوره

عالم گشتی ویساوه به بون عه مه له وه دهرناچئ هیچ گیاندارئ له م یاسای
چهند ساله که خوا دایناوه چکوله بی یا گه وره بی. وه ئینسان سهری دهرناچئ له
ئه سراری ئه م یاسا مه گهر له که میکی نه بی. بو نمونه: که سئ ته ماشای ژبانی
میلوره بکا شتی زوری چاو پئ ته که وی که سهری زور لی س ته مینئ ته ماشای
چکوله بی مه کن که نه موه ندیس و میعماریکی زور چاکه که له ژیر خا کا
قه لای مه حکم بو خوی دروس ته کا جئ پی باش بو خوی دیاری ته کا له ناو
عهرزا. له هه موو نه وعی دانه ویله ی تیا کو ته کاته وه سه مری ته وه ی کو یه کاته وه له
زستانا ده سیه که وی بینجگه له وه که نه م سه ره وسهر دانه ویله که نه قرتینئ که سه وز
نه بیته وه. وه ختی که زانی ته ر بووه نه و دانه ویله ته کیشئ ته دهر وه له بهر خورا
هه لی ته خا با وشکو بی و زایه ع نه بی جا ته بیاتو زوورو. با هه موو ئینسانئ کوششی
نه م گیان له بهر به چکوله یه بکا به سه ره مشقی خوی با هه میسه بو پیک هانینی هه موو
مه رامیکی سه رکه وتوو بی.

دهرسئ میلوره دای ته دا بومان ئیمه یش سه مهر خۆین له کوشش خومان
هاوین زه خیره بخه ین بو زسان بی خه م دانیشین له مالو زمسان

گوئ خنین

ماله ده وله مه نئ زه نگئ قیمه تیان هه لاوسی بوو به دهر وازه که یانا که
وه ختی که سئ هات بز پتو و پی بز ان. دزئ هات و ته مای کرده نه و زه نگه که
بی دزئ، وه لی له وه نه تر سا که زه نگه که بجوولیتو و ده نگئ لیوه بی. بیری کردو له
خویو که وته سه ر فکری غریب وتی: دوو گویم پر که م له لۆکه ئیتر ده نگ
زه نگه که نایسم. هه ردوو گوئی پر کرد له لۆکه و رویه بهر و بو دزئ زه نگه که
بیری له وه نه کردو که گوئی خه لک خالیه و ده نگ زه نگه که نه بیسن. وه ختی
زه نگه که ی زړاندو ساحیب ماله که رای کرد بولای زه نگه که، دزه بی هوشه که

سهرسام ما و وتی: زۆر عه جاییه ئهوان لهو دوورۆ دهنگ زهنگه که ئه ییسن من لهم
نزیکا نای ییسم.

گوێچکهت مه خنه با تویش بییسی لۆکه نایه لێ ئه رنا ئه بییسی
دزی که ژیره و فیکری تهواوه نابێ به جهسه ی ئه وه لێ قهوماوه

«۸۲»

سه فهر و دۆستی گیانی

دارسانێ جوان له نزیك شارێكا بوو دوو ره فێق گیانی گیانی قه راریان دا
بپۆن بۆ ئه و دارسانه بۆ راو. یه کێ له و دوانه که زۆر به خۆی خه په بوو وتی
به ویان: مه ترسه تا من له گه لتابم هه یچ دورنده یه کیوی ناویرێ نزیك ئیمه کهوێ،
له و وه ختا دهنگ ورچێ هات به خۆخه په که زۆر ترسا و ره فێقه که ی به جێ هه نشت و
رووی کرده داریک و چووه سهر داره که، ئه می تریان که ورچه که ی له نزیك
خۆیا چاو پێ کهوت له خۆیۆ وتی: ته نیا که وتووم ریی راکردنم نیه تا ئه و ورچه
له گرابێ. ناچار خۆی کرد به مردوو ورچه که هاته سه ری رۆی بۆلای سه ری
لووتی. لێی نزیك کردۆ بزانی هه ناسه ئه دا بۆی پتوه کرد و به مردووی زانی و
به جێ هه نشت و رۆی. له دوا ی ئه وه برا گیانی گیانییه که ی له داره که هاته خوارۆ به
شهرمۆ و خه جاله تییه کۆ لێی پرسی ورچه که ده می لێ نزیك کردیتۆ چی وت؟
وتی: وتی به من: ره فێقی له گه ل که سیکدا مه که که به خۆخه په بیت له بهر ئه وه
نازایی به کرداره به دهم بازی نیه.

ره فێقی راسته قینه یا نیه یا زۆر که مه

ره فێق تیکه هه لگلین زۆر به داخۆ وه ره مه مه

هه تا ته جره به ی نه که ی به باشی برۆا نه که ی

سه فهر سه نگی مه حه ککه له وێ ته جره به ی ئه که ی

نه‌خلاقى جوان نه‌ک پارتى

موديرى شير كه تىكى به ده‌سؤ بوو ئىحتياجى بوو به حسابدارى بؤ به‌ريوه
 بردن شير كه ته‌كه‌ى. بانگه‌وازي كرد كه من ئىحتياجم به حسابدارى هه‌يه به‌م
 شه‌رايته. به راسپارده‌ى چهن دؤسيكى چهن نه‌فه‌رى به كارنامه‌وه هاتن كه‌سيانى
 قه‌بوول نه‌كرد. تا جوانى هات بى‌كارنامه و بى‌راسپارده له ريوه بى‌قه‌يد و شه‌رت
 نه‌و جوانه بى‌ته‌جره به‌يه قه‌بوول كرد. جا لىيان پرسى له ناو ئهم هه‌موو كارنامه‌دار و
 ته‌جره به‌دارو راسپارده كراوانا بؤچى ئهم جوانته بى‌قه‌يد و شه‌رت و بى‌ته‌جره به
 قه‌بوول كرد؟ وتى: لايه‌قه‌ت دار نه‌و كه‌سه نيه كه كارنامه‌ى زؤر و راسپارده‌ى
 زؤرى بىي، لايه‌قه‌ت دار كه‌سيكه كه ره‌فتارى جوانى بىي. نه‌و جوانه له ناو ئه‌مانا
 چوار ره‌فتارى جوانى نيشان من دا كه نه‌وانه پيوستى حسابدارين:
 ۱. ئهم جوانه كه هات له پشتى درگاه‌ه‌وه وىسا و داواى ئيزنى كرد جا هاته
 ژوورؤ.

۲. لىياسه‌كانى با ساده بوو، پاك و ته‌ميس بوو.

۳. يه كه يه كه سه‌لامى له هه‌موويان كرد.

۴. خؤى هه‌لنه‌ئه‌كيشا و خه‌لكى به سووك ته‌ماشانه‌ئه‌كرد.

ئه‌مانه بوون به هؤى هه‌لئزاردنى من بؤ ئه‌و.

شه‌رتى ئىنسانى ئه‌خلاقى جوانه په‌يره‌وى كردن ده‌ستور قورئانه

حه‌زه‌رت موحه‌مه‌د سه‌لامى له‌سه‌ر خولقى عه‌زيمه تاريقى يه‌ك سه‌ر

له شا گه‌وره‌تر

شاىي وتى: به‌به‌نه جىيى دامنين كه له خؤم گه‌وره‌ترى تيا نه‌بى. ئه‌وانيش
 له قسه‌كه‌ى حالى نه‌بوون له مه‌نزليكا دايان نا منالى له‌ويا بوو، بيانووى ئه‌گرت بؤ
 تاجه‌كه‌ى سه‌ر شا، بؤى داگرئ بيكا به گه‌مه‌ى منالان. جا شا وتى: نه‌موت به‌به‌نه
 جىيى كه له خؤم گه‌وره‌ترى تيا نه‌بى. بؤيه وتووينا نه‌نازم هه‌يه زؤرم نيه.

منال ناز نازی هیزی زۆرتـره حوکمی له حوکمی شا زۆر پیشـتره
ناتوانن بیانوی بۆبـهـن بهـپـیـوه که ئهـوـنه سهـخته نابری به پـیـوه

«۸۵»

میوانی له مل نه کهوتوو

روژی میوانی رووی کرده مالی زۆر به روو خوشیو روین به ده میو چەن
روژی ماوو تا یاس بوون له میوانه که، روویان نه بوو جوابی کهن به دزی ئەو
ته گبیریان کرد که بلین بارئه کهین له م دئ. باریان پینچاوو له گهل میوانه که چوونه
دهرو به ناوی ئەوو که کۆمه ک بینن بۆ بار کردن. له یه ک جیابوونو خویان شاردو
له میوانه که چەن ساتی چوونه ماله دراوسی جا هاتتو بۆ مالو میوانه که فیتلاوی تر
بوو ئەیزانی فیتلی لی ئە کهن بهرله وان هاتو له ژیر ههرزاله که یانا خوی شاردو که
هاتتو زۆر برسیان بوو و زۆر تاقه تیان بۆیه ک چوو بوو، یه ک تاوه هیلکه ورۆنیان
دروس کردو له گهل سفره که یان نایانه ژیر ههرزاله که و وتیان: دوی
که یف کردنمان ئە یخۆین. دوی ئەوه پیاو که ههلسا وتی به ژنه که: ئیسه من له بهر
چاو تودا له کئی ئەچم؟ وتی: له یوسوی میسر ئەچی. ژنه که وتی: ئەی من له
کئی ئەچم؟ پیاو که وتی: له بهر چاو منا له زلیخا ئەچی. میوانه که که تا ئەوان ئەم
هانوو هوونیانه کرد هیلکه ورۆنه که ی خواردبوو و تاوه که ی کرده سهری و ههلسا و
وتی: ئەی من له کئی ئەچم؟ وتیان تو له میوانه باوه حیزه که ئەچی. ئیتر به دهس ئەو
میوانو نه جاتیان نه بوو بهم فیله. بۆیه ژنان به میوانیان وتوو:

کـشه کـشه پۆـه رهـشه میوان شه وی دوان خوشه

میوانی لاساریش وتوو یه تی:

کـشه کـشه پۆـه لاره میوان جینگه ی تا به هاره

میوان که ته کلیف خوی بدوژیتو نابی له سی روژ زیاتر میتیتو
که ساحیب سفره یاس بووله میوان خوشی تیا نیه مانه وهی ئەوان

بۆچی پارەى زۆرمان بۇ يىتقۇ؟

رۇژى لە مەريوانا مالى پارەى زۆريان لە ئىدارەى ئاۋەۋە بۇ يىتقۇ كە زۆر زەحمەت ئەبى بە لايانقۇ پارە دانە كەى. شكات ئەكەن بۇ زۆرى پارە كەيان مەئموور يىت بۇ تەماشاي كۈنتوور و شىرەكانيان. كۈنتوور ئىرادى نابى تەماشاي شىرەكانيان ئەكا ھەموو تەكە ئەكەن. مەئموورە كە ئەلى: برا گلەيى لە ئىمە مەكەن خۇتان شىرەكانتان خاس كەن. كە نازانن، ۋەسايى يىنن با تەكەى شىرەكانتان بەسئى و پارەى زۆرتان بۇ نەيىتقۇ. راسى كىردوۋە ئىسراف لە ئاۋا ھەرامە و خوا ئەھلى ئىسرافى خۇش ناۋى كە بە كوردى پىيان ئەلەين: ھەلەخەرچ ھەتا لە دەسنوۋىزا لە سى جار زياتر شۇرىنى ئەغزاي بەدەن خراپە مەگەر لەبەر گەرما يان لەبەر لابرەنى پىسى يان بە ھۆى تەر نەبوونى ئەغزا.

دەس پىۋەگرتن لەگەل قەناعەت	سەر بەرزىيە بۇ دونيا و قىامەت
ئىسراف ھەرامە مەيە بەرپوۋە	دەس پىۋەگرتن بىە بەرپوۋە
قەناعەت ھىچى تى ناچى بۇمان	مايە يە باشە بۇ ناۋ مال خۇمان

رەسم و ياساى زوو بۇ مردوو

باسى مردوو كە لەمەۋپىش چۆن بوۋە، كەسى بىمىرايى تا دەۋرەى يىست رۇژ مانگى بە گۈپرەى ماقۋولى و ناماقۋولى مردووۋەكە، پىرسەيان بۇ دائەنا و ھەرچى مومكىن بوايى لە ھەيوان، ساحب مردوو رازى بوايى يا نارازى، سەريان ئەبىرى و سەريان لى رانەخست بە ھەرامى، ئەۋ مالىانە تالان بى ھاۋمال ئەكرد و ئەيان خوارد و بە پىاۋەتپەكى زۆر باشيان دائەنا. يىچگە لەمەيش چەن عادەتتىكى ناشەرى و ناپەسەندىان بوۋ.

۱. مردوو لەپاش ئەۋەكە لە دەرۋ ئەيانشۇرى لەۋ جىگە شۇردىنا ئاورىيان ئەكردۇ. دوو پىخۇى قورپان ئەگرتۇ، ھەركەس ئەپۇيى بۇ دەۋرىيان چەپۇكى لەۋ قورپانە ئەدا بەسەريا و دوۋچەپۇك بەسەر ھەر دوۋشانىا.

۲. دواى پرسه جلى مردوه که یان نه هانی وه کوو موجه سسه مهى مردوو که یان لی نه کرد و نه یان دا به سهر نه سپیکا و هه موو به شیوه و زارى و اوه یلا و قورپیوان و خاک به سهر کردن و یه خه دادپین نه که و تنه شوینی و نه کار یانه چهن را ته کرار نه کردو به گویره ی شانی مردوو که. وه به میانه نه وت نالای و کوتهل.

۳. نهو جلانه تا ماوه یی زور نه یان نه دا به خه لک بازو ریشی پی محتاج بوون و هه موو جومعه یی ژنان کو نه بوونه وه به سهر یا نه گریان. یه کی دهنگ خوشیان به تی و بلووره ی بو نه وتن و نه و انیش به و نه زمه نه گریان.

۴. سی روزه و حه وته و چله یان بو نه گرت.

۵. له وهختی مردنا بازیکیان رووی خو ی رهش نه کرد یا یه خه ی کراسه که ی دانه در ی یا خو ی نه پنی یا نه یدا به سهر و پرچک خو یا.

۶. خوراکیان نه برد بو سهر زیارهت له چیش و گوشت و کولیره و هه رچی مومکین بوایه. به میانه نه وت به رمه ی تانه. جا ماموستا گه وره کان خوا جه زایان باتو زور مۆجگاریان کردن و زوریان پی ته رک کردن که هه موو خیلافی شهرعن و نیمه یش بو ته رکى باقیه که ی هه ول بده ین.

له هه موو شتی به که لک تر بو مردوو قه رز دانه وه یه سی له پیش میرات بهش کردنیا که خو ی وا له ره هنی نهو قه رزیا. دواى قه رز نه گهر مایو به شی که ن و خیر و خیرات بو کردنی و قورئان بو خویندنی زور به که لکه هه موومان فاتحه نه زانین بیخوینین.

جا بزانیان شهرعی ئیسلام له باره ی مردوو مردن چى نه فه رموی با بیگرینه گوی:

چوار شت که فه رزه بو مردوو بیکهن نه بی به ته رتیب به م جوړه بیکهن
شورین و کفن و نؤیژ کردنى به خاکیکى پاک ته سلیم کردنى

وه چهن شتی له پیش مردنیا کردنى سونه ته: ۱. توبه پی کردنى. ۲. یاسین خویندنی. ۳. وه سیهت کردنى بو قه رزو قولله و ئیحسان و ئیسقات و قوربانى و هه رچی خیلافی شهرع نه بی. وه سیهت بو خیلافی شهرع دانامه رزی. وه دواى مردنی چهن شتی سونه ته که بوی بکری: ۱. چاو قونجاندى که بوق نه بی.

۲. کاکیلە ھەلبەستنی کە دەمی دانەچەقی. ۳. جومگە نەرم کردنی کە جل داگەندن و شۆرینی سەھل بێ. ۴. پشەتەوقەفا خستنی و شتیکی قورس بنریتە سەر سکی بۆ ئەو کە ھەرچی و لە سکیا ئامادە بێ بۆ دەرچوون لە پیش شۆرینا، دەس یینن بە سەر سکیا ئیتر باقی دەستوورات شەری بۆ بە جی یینن. وە کوو نووسراو لە شەرعاً سوننەتە سەرخۆشی کردن لە کەسووکاری مردوو با تەسلیمی خاکیش نە کرابێ تا سێ رۆژ لە ھەر کوێ رێ کەوێ. وە لێ مەجلیس گرتن بۆ ھاتن پرسە کەر لە مالا یا لە مزگەوتاییدەتە و لە دواي سێ رۆژ سەرخۆشی بیدەتە. پیغەمبەر ﷺ بۆ مردن ئەسحابەکانی ﷺ لە ھیچ کوێ پرسە ی دانەناو

سەر خۆشی بکەن لە پاشماو کەن	تا سێ رۆژ رێ کەوت «بای مکان»
لە پاش سێ رۆژە ئیتر بیدەتە	یانئ موخالیف یاسای حەزەرەتە
وێک مەجلیس گرتن بۆ ھاتن خەلکی	ریایە ئیتر ھیچ نیە کەلکی
خۆراکیان پێ بەن خۆراکیان مەخۆن	خەمیان پێ مەدەن خەفەتیان بخۆن
قەوم و عەشرەت و خزم و کەسووکار	تالانیان مەکەن تەواوی یە کججار
ئیمڕۆ لە منە سۆزی لە تویە	سۆزی کە نۆرە ی خەفەتی تویە

و بە خوشکان ئەلیم:

بێ رەزای شوو کەت مەرۆ بۆ پرسە	لە قەھر و عەزاب خوا بترسە
کەسێ نایناسی مەرۆ بۆ پرسە	کە ناچاری بێ ھەریە ک جار بەسە

ئەوێ کە زۆر چاک و ئیحسانە لە وەختی کۆچی دواي بۆ کەسووکار دوو شتە: ۱. سەر لێدان و عەیادەت کردنە لە کاتی نەخۆشینا. ۲. بەرێ کردن و کۆمەک کردنە لە وەختی بەرێ کردن بۆ سەر زیارەت. ئەگەر بە پێ بتوانی بڕوا با ئەجری زۆرتر بێ باشتەر ئەگەر نەتوانی بە سواری بڕوا. لە ریییکۆ بڕوا و لە رییی ترۆ بیتۆ با ئەجری زۆرتر بێ.

ئەشکەوتی سەھۆلان

لە بەینی بۆکان و مەھاباددا ئەشکەوتی ھەییە بە ناو غاری سەھۆلان و کۆنە کۆتریشی پێ ئەلین. کە درێژی ئەو غارە شەش سەد مەترە و سیسەد مەتری تەرە و

سیسه د میتری وشکیه. بازی جیگهی ههیه تائیتا کهشف نه کراوه وتازه دهوله تیان بهم ئەشکهوته ئاشنا کردوو، ههشت ساله والە ژیر چاودی مهابادا و تائیتا سوودی لی وەر نه گیراوه. وه له زۆر جیگه وه یێن بو ته ماشای. وه له ناو ئەو ئەشکهوته گۆمی ههیه که قوولی له بازی جیدا بیست میتر ئەبی ئەو ئەشکهوته زۆر تاریخیه و دیدهنیه تا کهسی نه توانی برۆا بیینی نازانی چۆنه و په شیمانه نه پرا. وه ئەو ئەشکهوته ئەگه پته وه بو پیتش زهمانی ئەشکانیه کان و دووه غاره له ئیرانا. له غاری «عهلی سهدر» زۆر موهیم تره چوون به چاوی خۆم دیومه.

برۆن بیینی ئەشکهوت سهوله لان خوا چی ساز کردوو له خاک و خۆلان
سهیرانی سهرنج راکیش وخۆشه لابهری خهم و دهردی نهخۆشه

«۸۹»

قولهی پیررۆسه م

له لای کینوی پیر رۆسه می هه ورامانا که قهبری پیر رۆسه می کوری پیرشالیاری تیا به قولهی ههیه به ناو قولهی «خان ئەحمه دخان». ئەلێن له وهختا ئاشپهزخانهی ئەو قولهی خان ئەحمه دخانه له هه وشوبارانی بووه. ئەونه نۆکه ر و پیتش خزمه تی زۆر بووه به ده ساو ده سی چیتیان به گه رمی بردوو بو ئەو قوله و خواردوو یانه. وه له پستی شاری هه ورامانو، قه لایێ تری خان ئەحمه دخان ههیه که ئیتاش دیواری زۆری ماوه که له بازی جیا چوار میتر ئەبی که له شاری هه ورامانو دیاره، من خۆم چوومه ته ناو ئەو قه لا به رزه. کانێی له ژووری ههیه هه رچهن به رزی و نزمی له به نیانا ههیه به لام به گونجی خاکی سووریو ئەو ئاویانه بردوه بو ناو قه لاکه. له ویا بهو ئاوه ژانیان چوو به ریو ئیتاش له ژیر ئەو عه زرا گونجی زۆری لی به جی ماوه. وه بهو ئاوه باخاتی زۆریان دروس کردوو.

خان ئەحمه دخان ئەرده لان له سه ر خاکی کوردستان
قه لای زۆری به جی هیتش ئەو دوانه له هه ورامان
قه لای زه لم و مه ریوان قه لای سته و پالنگان
چهن قه لای تر له جیگهی تر که نمونه ن بو ئەمان

شوان و سولتان مهحمود

روژی سولتان مهحمود له گهل نه یاس خاسی وه زیریا رویین بو کیوسانی بهرز بو راو. له پایین کیوسانه که وو تووش رانیک و شوانی بوون پرسیان له شوانه که: ئیمه نه پوین بو ئه م کیوسانه به عهقل تو لیمان ناباری؟ وتی: نه خهیر قوریان خو شه بی بر پون بز نه کان کلکیان قنجه. رویین که گه یینه سهر کیوه که بارانی زوریان لی باری ده زووی وشکیان نه ما. که هاتنو سولتان مهحمود گلله یی له شوانه که کرد که هیچمان پتوه نه ماوه، هه موو گیانمان ته پ بووه. نه یاس وتی: گلله یی له خو مان بکه یین باشه که سئ هه سیره شناسی شوان بی و ته قویمی کلکی بزنی، له وه خاس تر نابی.

بو هاتن باران عهقلی هه موو کهس
برناکا، عهقلی خو ت مه ده له دهس
بو هه موو موشکل فریاد ره سئ ههس
فاعیلی موختار ته نیا خوایه و بهس

* * *

حورمه تی پیری

پیاوی زور ده وله مه مند و لی ره دار پیر بوو نه یته توانی کاسی بکا دانیشته له پتی لی ره کانی. تا ته واو بوو سه رفی کرد به باشی و بووشی بو خو ی و بو مناله کانی له خو شی خو ش گوزه رانی مناله کانی زور خزمه تیان نه کرد. که ته واو بوو خزمه تیان که م بوو. رو ی بولای ره فیتیکی وتی: هیچم به ده سو نه ماوه. حورمه تم لای مناله کانم نه ماوه، چی بکه م؟ وتی: پر یه کن له سنوقه لی ره کانت بکه له به رده ورده بی من بازی لی ره ت بی ئه ده م به بهرچاو ئه وانو بی ژمیره و بیخه سه رسنوقه که و بلن: رو له دلم نایب ئه م لی رانه خه رج که م دوا ی مردنم به شی که ن له به یین خو تانا. به عادلان به شی هه مووتان نه کا. جا به دزی ئه وانو لی ره کانم بو بینه رو کللی باشی لی بده. ئه ویش وای کرد له خو شی لی ره کان باش تر له جار ان خزمه تیان نه کرد تا مرد. که ته ماشایان کرد پر یه له به رده ورده و فیلی لی کردوون. جا ره فیتکه که ی ئه م به سهر هاتیه بو گپرانو.

پیاوی پیر ئەبێ ته گبیری وابێ
هه رتا حورمه تی لای منال مابی
نه کاته کاری پشکی لی ده رخه ن
به لاته لاته بێ حورمه تی که ن

«۹۲»

خارق العاده

له رۆژی ۱۳۸۱/۹/۱۷ ه. ش بیستم که له م سالانا له ولاتی «تانزانیا» منالی له دایک بووه له عوومری چوار مانگی بانگی موحه ممه دی به ئاشکرا داوه، له عومری چوار سالییا ته واو قورئانی به فەسیحی خویندوووه و تهفسیره که ی ته واو زانیوه و به یانی کردوووه و به سێ زوان قسه ی کردوووه. بردوو یانه شاره وشار که وه کوو مو عجیزه نیشانیان داوه به خه لک بۆ ئیسات حه قانیه تی ئیسلام و به رادوی ته له ویزبۆن و ویدیۆ و به رۆژنامه و گوڤار به دونیادا بلاو کراوه تو که هه موو که س بیستوو یه تی.

بۆ یادگاری، بۆ داها توه کان
ئه م باسه م نووسی بۆ ئیوه و ئەوان
که دینی ئیسلام سابت و حه قه
مو خالیف هه رچی ئەلی ناحه قه

«۹۳»

شیرین و فەرهاد

فەرهاد که زۆر حه زی له شیرین ئە کرد، قه ولیان پێ دا بوو که ئە گه ر به و ده سووره که ئیمه پیت ئە ده ی، تا قه وسان و عه کسی شیرین دروس که ی له به رد، ئیمه شیرینت پێ ئە ده ی. له خۆشی شیرین به ماوه یێکی زۆر، ئاساری تاریخی له ویا دوروس کرد. یه ک دوو رۆژیکی مابوو ته واوی کا، شیرۆ ناوی که زۆر حه زی له شیرین ئە کرد، وتی به پیره ژنی: دایه پیره فەرهاد نزیکه که کاره که ی ته واو کا، ته گبیرم چیه؟ جا خۆ شیرین ده س ئە و که وی من زیره ئە که م! پیره ژن وتی: ئە و دیتانه که له فەرهادۆ نزیکه ده سووریان پێ بده، شه و و رۆژی ساوا نه خه نه ژیر حه یوان، تا من خۆم پیت ئە لیم، دوا ی شه و و رۆژه که وتی: به شیرۆ ئە رۆم بۆ لای فەرهاد که نزیکۆ بووم حه یوانه کان به ن بۆ نزیک ساوا کان با هه ریه کی چیته ژیر

دایکی. خوی که نریکو بوو له فەرهاد، بوو به ههرايي، قاره‌ی ساواو و باره‌ی
دایکیان و قیره‌ی ساحیه کانیان، فەرهاد وتی: دایه پیره نه‌وه چیه؟ وتی: شیرین
مردووه، نه‌وه شین و واوه‌یلای نه‌وه نه‌یکه‌ن. فەرهاد که به‌م خه‌به‌ره زۆر نار‌ه‌ح‌ه‌ت
بوو، له پینشا پیره‌نه‌که‌ی هه‌ل قلیشان‌د، دوا‌ی نه‌وه قولنگه‌که‌ی دابه‌سه‌ر خویا و
خوی کوشت و شیرینیش له دوا‌ی فەرهاد له‌سه‌ر قه‌بره‌که‌یا خوی کوشت.

پیره‌ژنی فەرهاد کووژ نه‌و په‌نیه دا به فەرهاد

عومری عه‌زیز و ره‌نجی هه‌موو خسته‌ته به‌ر باد

وتووایانه:

شین‌ه‌که‌ی فەرهاد ته‌مام نه‌که‌رده‌ن	شین‌ه‌که‌ی خه‌سه‌ره و ئامان به‌گه‌رده‌ن
چه‌ن که‌س وه‌ک فەرهاد مردووه به‌و ئاخۆ	سه‌ری ناوه‌تۆ به‌و ئاخ و داخۆ
چی بکه‌ین له دونیا به‌زمی هه‌ر وایه	له‌یلئ ده‌وله‌مه‌ن، مه‌جنوون گه‌دایه
مه‌جنوون تفلئ بوو له قوتا‌بخانه	به‌عیشقی له‌یلئ بوو به‌دیوانه

ئهم به‌سه‌ره‌اتی فەرهاد و شیرینه وه‌کوو «المنجد» نووسیویه، فەرهاد و
شیرین عاشق یه‌ک بوون به‌شیر و نه‌سر داستانی زۆریان بۆ نووسیون، شیرین ژنی
کیسرای شای ئیران بووه. له‌ئه‌سلا مه‌سیحی بوون، فەرهاد یه‌کئ له‌وه‌زیفه‌خۆر و
پیاوه‌گه‌وره‌کانی به‌رده‌س شووه‌که‌ی شیرین بووه، شاعیره‌ فارس و تورکه‌کان
حیکایه‌تی زۆریان نووسیوه له‌باره‌ی عاشقی فەرهاد بۆ شیرین و مردنی فەرهاد به
داخی شیرینۆ.

«۹۴»

میوانداری

روژێ یه‌کئ له‌سه‌ره‌ کۆماره‌ جافه‌کان له‌ده‌شتی ساباقا له‌هاوما‌ل و
ئاوسی‌کانی ده‌عوته‌ ئه‌کا له‌دیوه‌خانیای له‌ده‌وارا دانه‌نیشن سفره‌ راته‌خه‌ن. له‌وه‌ختا
مارئ هات‌بووه‌ ناو ده‌رپنکه‌ی. هه‌یج خوی شه‌رز نا‌کا با میوانه‌کان لێیان نه‌شیوئ. ورده
ورده‌ بیری پئ نه‌دا بزانی سه‌ری ماره‌که‌ واه‌له‌ کو‌یوو. ده‌س نه‌با سه‌ر ماره‌که‌
ئه‌گرئ ده‌سی لئ نادا تا نه‌هلی مه‌جلیس بلاوه‌ی لئ نه‌که‌ن، جا به‌ده‌رپنکه‌یو
توو‌ری نه‌دا ته‌ماشای نه‌که‌ن ماره‌که‌ تۆپیوه.

بېړوا بؤ جورئەت ئەو سەر کۆماره
هېچ خۆی نه شه مزان له بؤ ئەو ماره
با میوانه کان نه شپوئ لێیان
تیک نه چێ لێیان شایی و خوشیان

«۹۵»

کۆیخا و فهقی؟!

کۆیخادیی کۆریکی برد بؤ دیی تر که مه دره سه ی دینی تیا بوو له دل
خۆیا وتی: دوو کورم ههیه ئەمیانە بابی به مه لا. رۆیی بؤ مال ئاشنایه کیان بؤ
ئیسراحت و بؤ رانمایی و جینگه و ریگه و مه لا و مزگهوت و حوجره ی فهقی.
دوای مانوو حه سانه وه ی ساحیب مال لئی پرسی: بۆچی هاتووی قیخا فلانه کهس؟
وتی: ئەمه وئ ئەم کورمه بکه م به مه لا، ریگه م بؤ تاقی که رۆ. وتی: من و تۆ له
زوو ئاشنایمان گه رمه، تکات لئ ئە که م بیه رۆ بؤ مالۆ با کۆمه کییه کت پئ
بکات، کاریکت بؤ بکات. ئەم هه ویره، نانی باشی لئ دروس نابئ، له تۆو له قیخا
ژنۆ له خالۆیۆ له نان و نعمهت قیخایی، له وه ناچئ مه لاینکی لئ ده ربچئ که به
ده ردی موسولمانان بخوا، خاترت لئ ئە که م بیه رۆ. به گویی نه کرد هه ر ناردی بؤ
فه قیتی. به ناو بوو به مه لا، وه لئ ره فتاری هه روه ک کۆیخا وه هابوو تا له ناخریا بوو
به تفهنگ به ده سی هه ردی. ئەو کورپه خۆی ئە یوت: ئیسه که خۆم وام لئ هاتوو
ئه لیم ئەو پیاوه زۆر ژیر بوو. پشینی باشی بؤ کردم شه لا به گۆیم کردایئ نانی
خیری خه لکم له حوجره دا زایه نه کردایئ، وه ئە مه م به سه ر نه هاتایئ. تانه ی ناته به ق
ئه یوت «اللّٰه صدق».

ئه گه ر شمشیری بېړاوی تیز ته وئ
له ئاسنی باش مه گه ر ده س که وئ
تۆ جۆ وه شینی جۆت ده س ئە که وئ
گه م له تووی جۆ هه ر رئ نا که وئ

«۹۶»

لاله و لادهن

بازی وهخت خوا ی گه و ره قودره تی خۆی نشان ئیمه ئە دات که ئیمانمان
پته و تر بئ به قودره تی. مه سه له ن شه و ی جومعه له تاریخی ۱۳۸۱/۹/۲۹ ته له فزیون

ئىران دوو كچى ۲۸ ساله‌ى نىشان دايىن. كه ئه‌م دوو كچه تارانى بوون به‌ناو «لاله» و «لادهن» بىژه‌نى. كه ته‌واو به‌ده‌نيان ريك و پىتك و ساق و سه‌ليم و عاقل و له‌سه‌رخو بوون. هه‌ريه‌ك ئىنسانى ژيرو ژول و سه‌واددار بوون، كه له‌كه‌لاسى يه‌كو تا لىسانسى حقوق خويندوو يانه و ئىمتحانيان داوه. وه‌لى حه‌يفى له‌سكووماى دايكيانو سهرى هه‌ردوو كيان لكا بوو به‌يه‌كا. كه له‌ته‌له‌وزيونا ئه‌تبىنى روو به‌پرووى ئيمه‌بوون لاي كوچكه‌ى راسى يه‌كىكيان چه‌سبى بوو، به‌لاى گويچكه‌ى چه‌پى ئه‌ويانو، به‌شهر سهرگه‌ردان ئه‌بوو به‌جورى كه دوكتوره‌كان ئيران نه‌يانتوانى له‌يه‌كيان جيا كه‌نو. وه‌لى دوكتورى ده‌وله‌تى سه‌نگاپوور كه له‌م حاله‌ ئاگادار كران قه‌وليان دا ئه‌گه‌ر بېرىن بولايان، له‌يه‌كيان جيا كه‌نو. ئه‌وه‌بوو دواى ۲۸ سال پىكه‌وه ژيان و جيا كرانه‌وه به‌لام دواى جيا كرده‌وه‌يان هه‌ردوو كيان مردن. پياو بىر ئه‌كاتو زور سهرگه‌ردان ئه‌بى كه تا ئه‌م عومره چوون خه‌وتوون، حه‌مام و ده‌س به‌ئاويان چوون بووه. باقى لازمات به‌شه‌رييان چوون بو جيه‌جى بووه!

ته‌ماشاي قودره‌ت خوداي گه‌وره‌كه‌ى
 ئيمان خوت به‌خودا پته‌وتر ئه‌كه‌ى
 حاشا له‌هه‌موو ماسيوا ئه‌كه‌ى
 هه‌ر خوت ته‌مايه‌ر ره‌حمى ئه‌و ئه‌كه‌ى

«۹۷»

ريژ له‌پير

پياوى له‌به‌ر پيرى ده‌سى ئه‌له‌رزى، كورپكى بوو ژنه‌كه‌ى حوكمى لى كرد، ئه‌بى برۆى بولاي خه‌رات، كاسه‌يى دارى دروس كه‌ى بو باوكت، له‌وا چيشت و شتى بو دانين. جا خو باوكت هه‌موو كاسه‌ى چينى و شيشه‌كانى، شكائين با به‌جياوازي نان و چيشتى بو دانين. كورپ كه ده‌ستورى ژنه‌كه‌ى به‌جى هانى. رۆيى لاي خه‌رات كاسه‌كه‌ى دروس كرد و بۆى هانى. كورپ كه كورپكى بوو پرسى: باوه له‌كوئ ئه‌م كاسه‌ته بو باوه‌گه‌وره‌م دروس كرد؟ ناو نيشانم بده‌رى. وتى: بو چيته كورپه‌زاكه‌ وتى: منيش ئه‌پوم بولاي ئه‌و خه‌راته كاسه‌يى وا دروس ئه‌كه‌م بو تو، هه‌لى ئه‌گرم تا تو پير ئه‌بى، منيش له‌وا بو تو چيشت و خوړاك

دائەنیم. ئیتر کورپە کە زۆر خەجالەت بوو کاسە کە ی تووردا و بە عادی وە کوو
خۆیان خۆراکیان بۆ باوە گەورەیان دائەنا.

هەرکەسێ حورمەت بگرێ لە پیری کە پیر بوو ئەویش حورمەتە گیرێ
هەرکەسێ گەمە و گالته کا بە پیر گیرۆدە ئەبێ، ئە کەوێتە گیر

«۹۸»

حورمەتی باوک

پیاوی پیر لەبەر پیری خێزانی لێ عاسی بوو، کورپیکی بوو سەووەتە یەکی
هانی کە باوکی خاتە ناوی و بیبا بۆ هەردی دوورو چۆل و هۆل و بەجیی بێلێ و
خۆی بێتۆ و نەجاتی بێ بە دەسیۆ ئەو کورپە، کورپێ ژیری بوو، وتی: باوە گەورەم
بۆ کوێ ئەبە، پێم بلێ، هاتیتۆ سەووەتە کە بێنەرۆ لە گەل خۆت، با منیش هەلی
گرم تا تۆیش پیر ئەبی و بەو سەووەتە بێنەم بۆ ئەوجیی باوە گەورەمە و بەجیت بێلەم
خۆم بێمۆ. لەبەر ئەوە کە قسە کە زۆر بەجی و کاری بوو، زۆر تەریقۆ بوو لەو
خەیاڵە پەشیمانۆ بوو، دواي ئەوە تا باوکی مابوو، بە باشی خزمەتی ئە کرد و دلێ
بەجیی هانی بۆیە و تویانە:

وەختی لاشە کەم کەفتە کارەبێ نووری بیناییم لێ بێزار ئەبێ
کورپ و کەنیشک و قەوم و منال ناپرسن چۆنە حال و ئەحوال
وەختی نەتوانم خۆم بەم بەرپێوە یا خوا نەمینم، بمرم لە جێوە

«۹۹»

سەردانی نەخۆش

دراوسێنیکمان نەخۆش بوو، بە قسە ی دوکتۆر سەره تانی بوو، ئاوسێ و
بەراوسێ تەقەیان تی کەوت، دەسە دەسە و دانە دانە، ئەرۆین بۆلای، منیش وتم بە
کتۆرپیکم: هاوسیمانە با برۆین بۆلای، کە روین مالی چکۆلەیان بوو، زۆر بە
ناپەحەت جێمان بوو دانیشین ئەونە هاتبوون خەفەیان کردبوون، نەخۆشە کە ئەونە لە
خۆیۆ لە میوان بێزار بوو بوو، رای کرد بۆ پشته دیوی ماله کەیان خۆی شاردۆ، کە
چاوم بەم حالە کەوت زۆر بەزەبیم پیا هاتۆ، وتم: براکان ئیمە بێ ئازار و بێ خەمین،

ئەو دەردەدارە و خەمبارە، خەمی ئیمەیش سەربارە، با لئی دورۆ کەوین، خۆ خەفە بوو، با هەناسەیی پشوویی بەدا، با نزیکەکانی یێن بۆ دەوری، حەدیس ئەفەرموی: کە چووی بۆلای نەخۆش خەبەر پرسی کە و زوو بێرە دەرو نەکا ئیحتیاجی بی، رووی نەبی بە لای تۆوە باسی بکا. ئیمە هەلساین بازی لە میوانەکان لە گەل ئیمە هاتنە دەرو. بەپاسی نەخۆش زۆرتر موحتاجە بە دوو شت، یەک «ئێستراحت» دوو «بێدەنگی»، ئەمانە ئەرپۆن بە قالە قال دەوری ئەدەن، ئاسایشی ئەشیوین و خەفە ی ئەکەن. زۆر زۆر بە پیاووەتی و بە باشی ئەزانن، باوکم «خوای لێ خۆش بی» لەسەر مەرگیا، جەنجالی زۆر دەورووبەری دابوو، فەرمووی: رۆلە، خۆزگا ئەمانتە لە من دوور ئەخستۆ، تا چارە ک ساعەتێ. وتم: باوکم وا ئەفەرموی: دوورۆ کەوتن، لەو چارە کە سەعانا یاسینم خۆند، کەلیمە یە کەم لێ هەلە بوو، غەلەتی دام و ئەو نە سەرەحال بوو، لەو چارە کە سەعانا، فەوتی کرد.

سەر جەنجال کردنی نەخۆشی هەزار	زۆرتر ئەکا بۆی نەخۆشی و ئازار
سەرسووکی دەوای دەردی نەخۆشە	بێدەنگ و بێوێی بە جل دایبۆشە
ئیمپۆلە مالتۆ سەهلە، ئەتوانین	بە تەلەفونێ هەوالی زانین

(۱۰۰)

نانی پرسە

رۆژی لە گەل پیاویکا وتوو و یژمان ئەکرد، لەبارە ی پرسە، و چل سال بەرلەو بە باوکی مردبوو، وتی: لەو رۆژا کە خۆیشمان دەولەمەن بووین کە باوکم پیاوی ناودار بوو، ئەو نە پرسە کەرمان هات، بێجگە لەو کە لە مال خۆمانا بۆمان جۆر بوو، هەشتسەد تمەن قەرزار بوو بووین، کە بە سێ چوار سال ئەو قەرزمانە بۆ نەدراوۆ، هیشتا ئەو قەرز و زەحمەتیە لە بیر نەچوو بوو، دە ی نەخیر مردوو نەسەدە قە سەر زینوو چۆن ئەو خۆراکە حەلال ئەکەن و ئەیحۆن بە پیاووەتی ئەزانن. مەیحۆن کە حالی خۆراکێ وایە نان پرسە زۆرتر «غصب الحیا» یە نەرپۆن بۆ پرسە باشترە لەو توشی حەرام بن بەخواردن ئەو

ئەگەر بۆت كرا مەپۇ بۇ پەرسە ئەگەر ناچار بووی ھەر رایە بەسە

«۱۰۱»

نانی پەرسە خیری نیە

دراوستی ماله دەولەمەنئ بووم، گەورە یەکیان لی مردبوو، پەرسە کەر زۆر دەوری دابوون، لە کەسوکار و بیگانە، ئەوانیش بی دەریغ پلاو و گوشتی زۆریان بۆ ژراندبوون، بە پای فیل. کەسی گەرەک بوو بروات و بخوات، نیوەپویتی ئاگام لی بوو، فەقیری بە کاسە یەکو، رۆی بۆ مالیان بۆ چیشت لەو ھەموو چیشتە بەشیان ئەدا کاسە کیان بە خالی پی داوۆ وتیان: پەرسە کەرمان زۆرە. لام وایە بەقە ی ئەو کاسە چیشتە کە بیاندا یە بەو فەقیرە لەو ھەموو خۆراکە کە پەرسە کەر خواردی خیریان ئەگەییو.

پەرسە کەر مالی نەشیوئ ئیمپۆ کە تالان ناکا و بەماشین ئەپۆ
بەش ساحتیب پەرسە زۆر جی ئەمینئ خۆزگەم بەو پۆرە ئەمیش نامینئ
نارپۆن بۆ پەرسە و زەحمەت ناکیشن لە مالی خەلکا پی راناکیشن

«۱۰۲»

براكەم ناییتو

ژنی شوو کە ی و کورپە کە ی و براکە ی، مەحکووم ئەبن بە ئیعدام کە فلان رۆژ بیانکوژن. ژنە کە بەخۆ کوشتن و خۆپەین ئەپوا بۆلای حاکم، ئەلی: کەس وەک من زولمی لی نەچوو، کەسئ سئ خۆشەویستی بە رایە کا بکوژن. حاکم زۆر بەزەیی پیا ییتۆ، ئەلی: یەکیکیان لەبەر خاتر تۆ ئازاد ئەکەم، کامیان ھەز ئەکە ی با ئازادی کەم. بیری لی کردۆ، وتی: براکەم بۆ ئازاد کە. حاکم وتی: شوو کەت چەند سالە رەفیقتە و بە مردن ئەو مال ویران ئەبی، و کورپە کەت جگەر گوشتی تۆیە، بۆچی یەکی لەوانە ئازاد نەکەم، براکەت ئەوی ئازادی کەم. ژنە کە وتی: شوو کەم ئیعدام ئەکە ی، دوا ی ماوہیی ئەتوانم شوویئ کەم و

کوپرئ ترم بیی، به لام براکهم که مرد، باوک و دایکم زینوو نابئو و جوان نابئو تا
برایه ترم بیئو.

راسی و تووه ئه و ژنه ژیره	که بیری به یئی باشر ته گیره
شو و هسه لباس، بیکه ی بیگورپی	ئه توانی چهند سال رای بیگورپی
کوپر و کچت ئه بی له ویش ههروه ک زوو	له بیرت ئه چئ کوپر و کچی زوو
براله دهس چوو تازه نایئو	دایک و باوک بو تو زینو نایئو

«۱۰۳»

خوی فه قیر بوو

روژئی هاروونه پشهید پاره ی زوری دا به دهس بالوول برایو، بیبا بو بازار
بیدا به فه قیر و هه ژار و نه دار، که رویشت بو بازار ته ماشای کرد مه عمووری
هاروونه پشهید دوو کانه و دوو کان ئه گه پین به زهبری شهلاق پاره و مالیات له خه لک
ئه سینن، پاره که ی هانیو و دایو به هاروونه پشهید، وتی: بالوول بو هانیو نه تدا به فه قیر
و هه ژار؟ وتی: تو مه عموورت تیخستوو به دوو کانه کانا به زوری شهلاق پاره له
خه لک ئه سینن. ئیتر وتم له هاروون موحتاج ترو فه قیرتر په یا نابی، تا پاره ی بو بیه م
له بهر ئه وه پاره که م بو هانیو با که متر زور که ی له خه لک.

دهوله مه ن ئه بی دلی وافر بی	با ئیحتیاجی به خه لک که متر بی
نه ک به هه ر که س گا بلی به به شم	نان به بی پنخور هه ر گیز ناچه شم
نه له ری زور و نه له ری سوالو	پاره و نیعمه ت که س نه با ته مالو
له مامه له دا که س نه خه له تیئنی	له ری حه لالو مال به دهس بیئنی

«۱۰۴»

به ش کهر واهه هه ننما

شیریک و ورچیک و ریوی به خیر و شه پ بوون به شهریک رویین بو ئه و
هه رده بو راو. سی حه یوانیان نه چیر کرد، گایه ک و بزینک و که رویشکی. دوا ی
مانوو حه سانه وه شیره که وتی: چون به شی که یین؟ ورچه که وتی: به عادلانه، گاکه
بو تو بزنه که بو من، که رویشکه که بو ریوی. شیره که وتی: نه فام تو نه له شه رع

ئەزانى و نە لە قانۋون، چۆن بوۋى بە قازى وا بەشى ئەكەى لە داخا شكانى و لە
پيشا ئەوى خوارد، دوايى وتى بە رىۋىيەكە: بە بىرى تۆ چۆنى بەش كەين. وتى:
قورىان من ھەر پاش خوان خۆر تۆ بووم گاگە بۆ بەر قلىانیت، بزنەكە بۆ نىۋەپۆت
كەرويشكەكە بۆ ئىۋارەت. كە كەم ئەخۆى منىش لە پاش خوانەكەى تۆ تىر ئەخۆم.
شېرەكە وتى: تۆ ژىرى لایكى دەرست خويندوو؟ ئىشارەى كرد بۆ ورچەكە و
وتى: لای ددانى رىچى رەفنىقەكەم.

سازش و تەسلىم مەگەر چارىكا	زۆردار كە بە زۆربازوو كار ئەكا
ددانت لەدوور وەك ئەورىچ ئەكا	ئەرنائەكووئە وورچەت پى ئەكا
رزگارى بۆ بوو بە سەھل و ئاسان	رىۋى فىلاۋى كە خۆى سازان

«۱۰۵»

مامۆسای زانا

خوالى خۆش بى حاجى مەلا ئەحمەدى نۆدشەيى لە سالى ۱۳۰۲ قەمەريا
لەشارى سنە لە عومرى ۷۴ سالىا فەوتى كردوو و مەرقەدى والە تەپەى شىخ
حەمە باقردا. وەختى مەلا «عبدالرحمن» پىنجوينى ھەوالى فەوتى مامۆسای واتە
حاجى مەلا ئەحمەدى نۆتەشەيى، ئەبىسى بە گريانو بەرەو بازار ئەپوات لى ئەپرسن:
قورىان بۆ واتەكەى؟ ئەيفەرموو: جىگەى بىروام عالمى بوو ناۋى حاجى مەلا
ئەحمەد بوو ئەوا ئەۋىش فەوتى كرد، ئىتر بىروام بە عىلمى كەس نىئە ئەترسم لە
فتوايەكە بە ھەلەدا بچم وگىرۆدەى لى پىرسيۋى لای خوا بىم بۆ خۆم ئەگرىم.
مامۆسای ئەۋسا بۆ يەك وەھا بوون سەرگەرم و سەرخۆش حوبىى خوا بوون
ئىسە كە مەلا يەك يەكى مابى بۆ دونيا ئەبى وەكوو خەلك واپى
ئەرنائىانى رۆبەر ئابى لى قوبوول ناكەن وەكوو زوو واپى

«۱۰۶»

ماچ کردن

قال مجنون:

أمرّ على الديار ديار ليلي أقبل ذا الجدار و ذا الجدارا
و ما حبّ الديار شغفن قلبي و لكن حبّ من سكن اليارا
منيش تهرجه مەم بەم جۆره کردووہ:

ئەرپۆم بۆ دەورووبەری مالی له یلی	ماچ ئە کەم دەر و دیواری خەیلی
بۆ دەرو دیوار نیمە هیچ مەیلی	ماچ ئە کەم لە بەر خاتری له یلی
کەسی کە دەستی پیاو چاک ماچ ئە کا	هەر لە بەر خوا یە دەسی ماچ ئە کا
مەیکە بە موشریک مەلی کافره	خوا ئاگاداره، خوا نازره

«۱۰۷»

دۆینه و پۆن

ئاشی له «دەربەن کە لە و» ئەبێ ئاشە وانیکی ئەبێ بە ناو لاله قادر ئارەزووی
گونینه و رۆن ئە کا ئەلی: خۆزگا بۆ خێگەیی رۆن و مەشکەیی دۆینه. ئە کە ویتە
گویێ جنۆکەیی ئەلی: مام قادر ئەرپۆم دۆینه و رۆنت بۆ یینم بیکە بە چنشت و
بە یە کۆ بیخۆین. بە و شەرته راسی دلە کەت نەلی. ئیتر ئەروات له مالی خێگە رۆن
یینی و له مالی ترا مەشکەیی دۆینه. مام قادر ئەیکا بە دۆینه و پۆن کە ئە ییتە سەر
سفره ئەلی «بسم الله» با نان خۆین، جنۆکە له ترسا رائە کاتە دەرو. له دالانی
ئاشە کە دا ئەلی:

هۆ لالو قادر گونینه وەرە تۆ نازات ماچا بۆ دلی بەرە

«۱۰۸»

په نا بۆ خوشه وېستی خوا

ته لېن له ولايتيكا ده سه يې جهرده په يا نه بن كه ريگه له خه لك نه به سن و نه زيهت و نازاري زوريان ته بې بۆ خه لك، هه موو شكايهت نه بهن بۆلای حاكم وهخت. ته وېش ده سوور نه دا به مه عموره كاني ته وانېش ته رڼ دواي تېك هه لچووني زور ده نه فوريان لي ده سگير نه كهن. ته نووسن بۆ حاكم به سلامه تي سه رتو ده نه فهر له جهرده كانمان گرت. ته وېش زوري پې خوش ته بې. كه ده نه فهره كه نه بهن په كيكيان له ريډا راته كا ته وانېش خه به ريان داوه ده نه فهرمان گرتووه و حاجي ريډوار كه كهس نايناسي تووشيان ته بې و ته يگرن و بالي ته به سن و ته يكن به جېگه دار جهرده راكردووه كه و ته يانهن بۆلای حاكم. حوكم نه دا كه به ياني ته هلي شار كو ته كه نو و هه موويان ئيعدم كهن. حاجي بيچاره كاغه زي ته نووسي بۆ پېغه مېر ^{عليه السلام} كه من كه سم نيه و كهس ناناسم نوممه تي توم و به خزمهت تو گه ييوم، بې به هاوارمو و نه جاتم بده، تهيدا به دم باوه و حاكمه كه نهو شهوه خه و ته يني كه نهو ده نه فهره كه گيراون حاجي بې تاوانيان و تيا مه يه له بې تاوانه كه ئيعدم كهن ته وېش به ياني يې بۆ ناويان حاجيه كه نه دوزيتهوه و نازادي نه كا و خه لانيشي نه كا و نه روا ته وه بۆ مال خوي.

هات به هاواريو خواي مېهره بان	هاواري بۆلای خوداي خوي ته برد
تويش ته گهر وابي په نابه ي بۆلای	ريگه ي نه جاتي ساز كرد به ئاسان
	نه جات خوت نه ده ي له وه ي و به لاي

«۱۰۹»

دار هه لېري سه گ دز دياره

بياوي ماليكي زوري بوو شهوي دز رو يي هه موو ماله كه يان برد و تيان شك له كنيه با بي گرېن. پېنج نه فهره دابه داوو وتي: دلم له مانه پيسه پېنج نه فهره كه يان برد بۆلای قازي ژير ته وېش پېنج داري يه ك متری پې دان و وتي: بيه نو له مالو داينين، حه فته يې تر بينو داره كان بيننو هه ركامتان دز بې داره كه ي

وپه نجه زیاد نه کا نه ویانه که دز بوو دوو په نجه له داره که ی بریو جا قازی که
یه کانی ته ماشا کرد که نه م یه کیانه دوو په نجه ی که م تره زانی نه میانه دزه گرتیان
مووو ماله که یان لی سهندو.

دزی مال ناوسی زهره ری تیایه قهت دزی مه که بو نه م دنیا

* * *

«۱۱۰»

هاوسی

ژنی چوو بو مال هاوسی که ی، بیژنگ و ساج بخوازی، نه یاندا یه، به
به تیوسی که پرایه وه. دوا ی چهند روژی ژنه صاحب ساج و بیژنگه که نه مری، له
خه وا چاویان پی نه که وی که ده موو چاوی کون کون بووه و لایه کی ره شو بووه،
وتیان: نه مه له بهر نه وه بووه که که لکی هاوسی که ی نه گرتووه.

* * *

ناوهرۆک

لاپه‌ره

بابه‌ت

- ۲..... اسنامه
- ۴..... پیشه‌کی
- ۸..... به‌شی هه‌وه‌ل که له ئایه‌ت و ته‌فسیر وه‌ر گیراوه
- ۸..... لوقمانی هه‌کیم
- ۹..... ژنیک‌کی نه‌زانکار
- ۱۰..... به‌سه‌ره‌اتی هه‌زه‌تی مووسا و خزر
- ۱۶..... به‌سه‌ره‌اتی قاییل و هایل
- ۱۸..... شه‌ددا
- ۲۰..... مووسا و کاره‌ساتی سه‌ر سو‌ر هینه‌ر
- ۲۲..... نه‌خلاق‌ی جوانی پیغه‌مبه‌ر (ص)
- ۲۳..... خو‌شه‌ویستی ئاوا نه‌بی
- ۲۴..... زریان و لافاوی هه‌زه‌تی نووح (ع)
- ۲۵..... مزگه‌وتی دوو‌رووه‌کان
- ۲۶..... نه‌وسی کو‌ری سابت و خه‌وله‌ی خیزانی
- ۲۸..... ته‌لاق و جیا بو‌ونه‌وه
- ۲۹..... حیکمه‌تی لوقمان
- ۲۹..... سه‌رنشینانی که‌شیه‌که‌ی هه‌زه‌تی نووح (ع)
- ۱..... به‌شی دوو‌هه‌م له هه‌دیس وه‌ر گیراوه
- ۳۱..... که‌م ته‌ماعی و به‌شی زو‌ر
- ۱..... بی‌نه‌م‌ری نه‌کردنی می‌رد و ره‌زایه‌تی په‌روه‌ردگار
- ۲..... ره‌زایه‌تی باوک نه‌ک ژن

۳۲ نه جری باوک
 ۳۲ له خو دهرچوون و بی نه مری خوا
 ۳۴ خو راگری له بهر موسیبه ت ناوا نه بی
 ۳۵ خوشه ویستی دوو خوشه ویست
 ۳۵ کچ به شوودان به ریگای شهرعی
 ۳۵ ناشتی
 ۳۶ زه ماوه نی هزرتی فاته و هزرتی عهلی (رض)
 ۳۶ کچ به شوو دان
 ۳۷ توبه لای خوا
 ۳۷ کار له بهر ره زای خوا
 ۳۸ زولم له گیانداران
 ۳۹ خزمه تی بی زوان
 ۳۹ زیره کی زانایانی ئیسلام
 ۴۰ قسه به گویره ی عهقل
 ۴۰ حهق و ناحهق
 ۴۱ گهوره یی سووره تی ئیخلاص
 ۴۱ به ههشت و جوانی
 ۴۲ خاس و خراپ
 ۴۲ خوا خوی ئاگاداره
 ۴۳ سهبر و له سهبر خویی
 ۴۳ له گهل نه زانان چون بین؟
 ۴۴ شکاتی ئاسک لای ره سوولی خوا (ص)
 ۴۴ پاریزه ر ته نیا خویه
 ۴۵ کار کردن عیاده ته
 ۴۶ که پامه تی نه ولیا حهقه
 ۴۶ دهس و دل باز و ته ماع کار

-
- ۴۷ تو وره مه بن!
- ۴۷ هاوسیتی خراب و ره وشتی جوان
- ۴۸ منالیکه خوش بهخت
- ۴۹ کهس له خیر خزی لانا دا
- ۴۹ بی ئه مری دایک و دوعای شه ری
- ۵۱ بهشی سیته م که له فره مایشی زانا کان وه رگیراوه
- ۵۱ فقهی و خادم!
- ۵۲ فقر و جه هاله ت
- ۵۲ حقهی دراوسی
- ۵۳ چاوی بۆ خوا نه بی نه بوونی باشه
- ۵۴ پیری ته ریه ت ئاوايه
- ۵۵ پیری راسته قینه مالی دونیای بۆ خه که
- ۵۵ دا پۆشینیه عه یب و له خۆ بوردن
- ۵۶ زیاده ره وی
- ۵۷ مالی دنیا و ته قوا کامیان؟!
- ۵۷ مالی مه دینه بی
- ۵۸ خوادرنی مالی هه تیو
- ۵۸ خوشه ویستی منال
- ۵۹ جیره ی موشکل گوشا
- ۵۹ کار کردن بۆ خوا
- ۶۰ عه داله تی هه زره تی عومه ر (رض)
- ۶۱ کاری به جی!
- ۶۱ ئه مانه تداریه و راستی
- ۶۲ پیرشالیار کینه ؟
- ۶۴ ژن هینان و زه ماوه ندی پیرشالیار
- ۶۶ نووسه رانی قورئان
- ۶۶ چۆن قورئان جه م کراوه ته وه ؟

-
- ۶۸ خوا مه یلی نه بی به زور نابی
- ۶۸ ریگای به ههشت
- ۶۹ بوختان و به خیلی
- ۷۰ پیای چاک ئاوايه!
- ۷۱ باشتیرینی تابیعین
- ۷۲ وهیس له کوینه؟
- ۷۲ بی بهش نه کردنی دزیش!
- ۷۳ بیاره و مه له بندی عیلم و ته ریهت
- ۷۴ هیدایهت به دهستی خوايه
- ۷۵ ته ماع چی نه کردا
- ۷۶ مردن مؤلهت ناخوای
- ۷۷ ناشوگری مه که!
- ۷۷ میلووره و هه زه ته سوله یمان (ع)
- ۷۷ دۆستی چاک
- ۷۸ قورئان بۆ هه موان و هه موو کاته
- ۷۸ حازر جوابی
- ۷۹ نوێژ
- ۷۹ خوا حه قی مه زلووم ئه سینێ
- ۸۰ یادی خوا به دل، ئاوا ئه بی
- ۸۱ چاوێ خوا ی تیایی ئاوايش ئه یینی
- ۸۱ خوا مه یلی بی ئاوايش ئه بی
- ۸۲ رق خواردنه وه
- ۸۳ سه رجینی هاو جووت
- ۸۳ رازی ژنان
- ۸۴ مه لا ئه بی له شیخیش رووده ربایسی نه کا!
- ۸۴ شه یتان و فیرعه ون
- ۸۵ کفن دزین و حه یا

-
- ۸۶ دزی و دەس برین
- ۸۶ مەلا نابیی بترسی
- ۸۷ درپژێ ته مەنیش زۆر باش نیه
- ۸۸ خێر و ئیحسان و درپژێ عومر
- ۸۸ پیاوانی خوا
- ۸۹ کۆسە ی هه جیج
- ۹۱ چەند پرساریک؟
- ۹۲ دروست کردنی ئینسان له مشتێ خاک
- ۹۳ خوا رازقه
- ۹۴ سەلوات دان لە سەر پیغه مەهر (ص)
- ۹۵ شوکری ئەندام
- ۹۶ کافر
- ۹۷ عەدالەتی عومەر
- ۹۷ دەسەلاتی خوا
- ۹۹ ئەهلی بیدعەت و رەفتیاریان
- ۹۹ کەس تەریق مە کەرۆ
- ۱۰۰ ئاوب بە هەشت
- ۱۰۰ بۆ کەس چال هە ئ مە کەنە
- ۱۰۱ والی سنه
- ۱۰۳ ئیحتیرامی باوک
- ۱۰۴ شیخ مارفی نەرگسە جار
- ۱۰۵ ئیحسان بۆ مردوو
- ۱۰۶ فیلبازی ریوی
- ۱۰۶ قەتعی سیله ی رهحم
- ۱۰۷ بێ گوناھ بێ تاوانه!
- ۱۰۸ ژنی ژیریش ههیه
- ۱۰۹ برسیهتی و مالی دنیا، کامیان؟

-
- ۱۰۹ بیگانه‌ی باش و هاومالی خراب!
- ۱۱۰ گیسکه که‌ی نه‌خفه‌ش
- ۱۱۱ مه‌لا نه‌بووبه‌کری پیرپژسه‌م
- ۱۱۱ ره‌زایه‌تی خوا
- ۱۱۱ له‌ززه‌تی دنیا و به‌هه‌شت
- ۱۱۲ هیمه‌ت و کوشش
- ۱۱۳ ریا
- ۱۱۳ ته‌ماع و زه‌حمه‌ت
- ۱۱۴ فه‌زلی خوا
- ۱۱۵ دینت به‌دینار مه‌فروشه
- ۱۱۶ قه‌ناعه‌ت
- ۱۱۶ مه‌وله‌وی
- ۱۱۷ هونه‌ری جوان!
- ۱۱۷ تاوا نه‌بی به‌بلیمه‌ت!
- ۱۱۸ مه‌لیک مه‌حمود و ماموستا باقر
- ۱۱۹ تاقیقانی عیلمی ماموستا باقر
- ۱۲۰ به‌رگری له‌منال بوون
- ۱۲۰ مه‌لا و نه‌سکه‌نده‌ر
- ۱۲۱ نه‌خوش و پرسه‌ی مردوو
- ۱۲۲ مووی سپی و پیری
- ۱۲۲ له‌خو‌بایی بوون
- ۱۲۳ چه‌ززه‌تی غه‌وس و ریزی دایک
- ۱۲۴ ریزی نه‌ولیا و گالته‌بی کردنیان!
- ۱۲۵ عیلم نه‌بی له‌ده‌رووندا بی
- ۱۲۶ به‌رده‌ره‌شه‌ی مالی خوا و چه‌ج
- ۱۲۷ عیاده‌ت و زه‌حمه‌ت کیشان
- ۱۲۸ سه‌بر و تاقه‌ت

-
- ۱۲۹ شوو کردن
- ۱۲۹ سه یی دؤعا نووس
- ۱۳۱ بهشی چوارهم که ده ماودهم بيسراوه
- ۱۳۱ فره خواردنیش باش نيه
- ۱۳۱ باوكم نهخوش كهوت و مرد!
- ۱۳۱ باوك مردن و میوانی
- ۱۳۲ فرمان پیا دان
- ۱۳۲ غه ریب نهواز به
- ۱۳۳ نهوسی خه لکی مه یینه مل خوت
- ۱۳۳ چاو چنؤك مه به
- ۱۳۴ خاس كه و خراپ مه كه
- ۱۳۴ هه باسه چ باسه؟
- ۱۳۵ باسی كه ره شین
- ۱۳۵ ناوجی كردن و تالان
- ۱۳۶ هاله كؤك و زمسان
- ۱۳۶ ناشتی خوازی
- ۱۳۷ دوژمن له پیستی بزندا
- ۱۳۸ خزمه تی باوك
- ۱۳۹ باوك و دایك و كاتی پیری
- ۱۳۹ وهك سه گ به وه فا به
- ۱۴۱ ئؤجاخ كویر
- ۱۴۱ زوان بازهم سه ره م سلامت
- ۱۴۲ ریتمایی باش
- ۱۴۲ دهم خه لكت بؤ نابه سرئ
- ۱۴۳ ئافه رین ژنی عاقل
- ۱۴۴ تریاك
- ۱۴۴ بلویر و سه ما

-
- ۱۶۱ ناو و فامیلی باش
- ۱۶۱ رزق به دهس خواجه
- ۱۶۲ تهره دانی کار
- ۱۶۲ مهلا جیمه
- ۱۶۴ خوت مه کوته جهوته
- ۱۶۴ بو دؤعا نووس نه خله تیی
- ۱۶۵ دوو دهرویش
- ۱۶۵ ههر پیاوه کهی جارانی
- ۱۶۵ برایش خوشه نه ک وه ک شوو
- ۱۶۶ ریز له ریشی سپی
- ۱۶۶ حهرهم سهره و نامه حهرهم
- ۱۶۷ پیاوی خوا له کهس ناترسی
- ۱۶۷ ژن و ههوی
- ۱۶۸ بووک و خهسوو
- ۱۶۸ خیللی جاف
- ۱۶۹ دوکتوری گورگ
- ۱۷۰ ناوی حهرام و دؤس گرتن
- ۱۷۰ مانگای زرنگ
- ۱۷۰ دهوره میوانی
- ۱۷۱ ئاگر
- ۱۷۱ کویتخا
- ۱۷۲ گهوج
- ۱۷۲ فرمان کهر شیرینه
- ۱۷۳ ته گبیر بهس نیه
- ۱۷۳ سهرمه شق
- ۷۴ نهویش ژیانی نهوی
- ۷۵ به تهمای کهس مه به

۱۷۶	میلووره
۱۷۶	گوی خنین
۱۷۷	سه‌فه‌ر و دوستی گیانی
۱۷۸	نه‌خلاقی جوان، نه‌ک پارتی
۱۷۸	له‌شا گه‌وره‌تر
۱۷۹	میوانی له‌مل نه‌که‌وتوو
۱۸۰	پاره‌ی زور دیته‌وه
۱۸۰	ره‌سم و یاسای زوو بۆ مردوو
۱۸۲	نه‌شکه‌وتی سه‌هۆلان
۱۸۳	قوله‌ی پیر رۆسه‌م
۱۸۴	شوان و سولتان مه‌حمود
۱۸۴	حورمه‌تی پیری
۱۸۵	خارق‌العاده
۱۸۵	شیرین و فه‌ره‌اد
۱۸۶	میوانداری
۱۸۷	کویخا و فه‌قی؟!
۱۸۷	لاله و لاده‌ن
۱۸۸	ریز له‌پیر
۱۸۹	حورمه‌تی باوک
۱۸۹	سه‌ردانی نه‌خۆش
۱۹۰	نانی پرسه
۱۹۱	نانی پرسه‌خیری نیه
۱۹۱	برا ناییتۆ
۱۹۲	خۆی فه‌قیر بوو
۱۹۲	به‌ش که‌ر
۱۹۳	مامۆسای زانا
۱۹۴	ماچ کردن

راز و نیاز/۲۰۷

-
- دۆینه و رۆن ۱۹۴
- په نا بو خوشه ویستی خوا ۱۹۵
- دار هه لبرى سه گ دز دیاره ۱۹۵
- هاوسى ۱۹۶
- ناوه روک ۱۹۷
